

Dzīvās Ētikas Mācība

Rīga «Vieda»

LATVIJAS EKOLOĢISKĀS IZGLĪTĪBAS APGĀDS

SIRDS

1932

AGNI JOGA

SIRDS

Pēc dienas darbiem sanāksim uz sarunu par Sirdi.
Tā aizvedīs mūs cauri zemes novadiem uz Smalko
Pasauli, lai tuvinātu Uguns sfērai.

1. Redzēt ar sirds acīm; dzirdēt pasaules dunoņu ar sirds ausīm; nojaust nākotni ar sirds izpratni; atcerēties pagātnes uzkrājumus ar sirdi – tā ir strauji jāiet augšupejas ceļā. Jaunrade aptver ugunīgo potenciālu un piesātinās ar apslēpto sirds uguni. Tāpēc ceļā pie Hierarhijas, ceļā uz Lielo Kalpojumu, Sazināšanās ceļā sintēze ir vienotais gaišais sirds ceļš. Kā izstarot izpaustos starus, ja nav liesmas, kas ir apstiprināta sirdī? Proti, magnēta īpašība ir ielikta sirdī. Jaunrade augstākā tiek piesātināta ar šo diženo likumu. Tā katrs nobeigums, katra apvienība, katra dižā kosmiskā vienotība īstenojas ar sirds liesmu. Ar ko varam veidot pamatu dižajām pakāpēm? Patiešām, tikai ar sirdi. Tā apziņas loki saplūst sirds liesmā.

Tā mēs atcerēsimies par brīnišķīgo sirds magnēta pievilksmi, kas savieno visas parādības. Patiešām, Skolotāja un skolnieka savienošana sudraba pavediens ir diženais sirds magnēts. Skolotāja apvienošana ar skolnieku apstiprina visu evolūciju būtību.

2. Daudzas leģendas attēlo vēlmju piepildīšanos, taču nerunā par pamatnoteikumu – par bezizeju, kas saasina vēlmes līdz negrozāmībai; katrs mazākais apkārtceļš jau notrulina negrozāmības bultu. Bet, kā peld tas, kurš nepazīst ūdeni, kad briesmas velk viņu dibenā, tā izšķiras vēlmes saņemšana, kad visi ceļi ir

nogriezti. Cilvēki saka: “Ir noticis brīnums!” Taču bieži vienīgi ir bijusi saasināta psihiskā enerģija. Sirds, šī organisma saule, ir psihiskās enerģijas centrs. Tā mums ir jāņem vērā psihiskās enerģijas likums, kad runājam par sirdi. Brīnišķīga ir sirds kā Visuma saules saules izjūta! Mums ir jāsaprot Augstākā Hierarha saule kā mūsu Karogs. Ir brīnišķīgs šis Karogs kā varēnība neuzvarama, ja acis mūsu ir apguvušas tā mirzumu, kas atstarojas sirdī mūsu.

3. Vai dēvēs sirdi par Elohima mājokli vai sintēžu sintēzi, tā tomēr paliks centrs. Pat tie, kuri atzīst vienīgi sirds zemākās, fizioloģiskās funkcijas, pat viņi izturas saudzīgi pret sirdi. Cik daudz gan vērīgāk ir jāieklausās sirdī tam, kurš zina par magnētu un sudraba pavedienu! Tādēļ Skolotājs tā aiznes no visa šauri fiziskā, lai ar katru orgānu atgādinātu par pasauli garīgo. Pie Mums ir svētki, kad tīra domāšana tiek pārnesta neredzamās Esamības sfērā. Ir tik neatlaidīgi jāievada Elohima mītnē, it kā briesmas vajātu ieejošo. Var atzīt izredzēto ceļu, kad viņiem Neredzamā Pasaule top reāla un pieejama; tad var pamanīt apziņas augsmi un paši ķermeņa orgāni pārveidojas, būdami piesātināti sakariem ar Hierarhiju.

4. Sirds ir svētnīca, bet nevis elku nams. Tā Mēs nesam pret tempļa celšanu, taču nepieņemam elku namus un tirgu. Tāpat, kad runājam par tempļa celšanu sirds veidā, Mēs nedomājam sirdij līdzīgas kontūras, bet norādām uz iekšējo nozīmi. Nevar pastāvēt templis bez bezrobežīgās ķēdes apziņas, tā arī sirds piekļaujas visām Kosmosa izjūtām. Sirds skumjas vai prieks

saskan ar tālajām sfērām. Kāpēc tad biežāk tiek izjustas skumjas, nevis prieks? Bet pastāvīgās perturbācijas kosmiskās, protams, satricina sirdi, kas ir tām piebiedrojusies. Toties arī tādas sirds kalpojums ir dižens pasaules svaros.

Palīdziet pasaules celšmei! Nav dienas, ne stundas, kad pasaule nebūtu briesmās. Nevis divas acis var šīs briesmas saskatīt, bet vienīgi trīs, kā Valdoņu Karogā. Ir jāsaprot sirds svētnīca kā neatliekama izjūta. Ne gadījuma pēc sirds tika iezīmēta ar krusta zīmi. Tādējādi krusta zīme mūžīgi pavada sirds templi.

5. Jaunie apstākļi parādīs ceļu nākamībai. Patiesība ir tā pati, bet kombinācijas ir citas, atbilstoši apziņai. Cik daudz brīnišķīga ir sagrauts sirds tempļa nepazīšanas dēļ. Taču neatlaidīgi tieksimies uz sirds siltuma izpratni un sāksim justies par svētnīcas nesējiem. Tā var pārkāpt pāri Jaunās Pasaules sliekšnim. Cik sīki ir tie, kas domā, ka Pasaule Jaunā jau nav domāta viņiem. Dažādi ir ķermeņi, bet gars neizvairīsies no Pasaules Jaunās.

6. Šaubas ir kvalitātes bojāeja. Šaubas ir sirds kaps. Šaubas ir nejēdzības sākums. Šaubas ir jāpiemin katrā sarunā, jo bez kvalitātes kurp gan iesim? Bez sirds ko sapratīsim? Bez daiļuma ko sasniegsim?

Jautās: “Kādēļ vispirms “Bezrobežība”, tad “Hierarhija” un tikai pēc tam “Sirds”? Kāpēc ne otrādi?” Bet vispirms ir virziens, tad ir saikne, pēc tam ir līdzeklis. Nedrīkst sabojāt šo svēto līdzekli ar šaubām. Pievērsīsimies pulsa kvalitātei cilvēkam, kurš šaubās, un tam pašam cilvēkam pareizas tiecības brīdī.

Ja šaubas var mainīt pulsu un emanācijas, tad cik fiziski demoralizējoši tās iedarbosies uz nervu sistēmu. Psihisko enerģiju tiešām aprij šaubas.

Pēc šaubām atgādināsim par pašu nodevību, jo kurš gan ir tuvāks šaubām, ja ne nodevējs? Bet to tumšu var pieveikt vienīgi ar līdzdalību Hierarhijā, visneatvairāmākajā kā saules mirdzums. Tiesa, dedzina tā, taču bez tās ir tumsa!

7. Sirds ir centrs, bet vismazāk – egocentrisms. Nevis patība dzīvo sirdī, bet vispārcilvēcība. Tikai prāts ietin sirdi egocentrisma tīmekļos. Labsirdība tiek mērīta ne tik daudz ar tā saucamām labām darbībām, kuru cēlonis mēdz būt pārāk atšķirīgs, bet ar pašu iekšējo labsirdību; tā iedez to gaismu, kas tumsā spīd. Tādējādi sirds ir patiešām starptautisks orgāns. Ja gaisma mums ir auras simbols, tad tās radītāja būs sirds.

Cik nepieciešami ir iemācīties izjust sirdi nevis kā savu, bet kā vispasaules. Vienīgi caur šo izjūtu var sākt atbrīvoties no egoisma, saglabājot uzkrājumu individualitāti. Ir grūti apvienot individualitāti ar vispasaules ietveršanu, bet sirds magnēts ne velti savienojas ar “kausu”. Var saprast, kā sirds izstaro īpašu gaismu, ko dažnedažādi lauž nervu viela. Psihiskās enerģijas kristāls taču var būt iekrāsots dažādi.

8. Sirds attīrīšana ir ļoti apgrūtināta, ja patības tīmekļi aptauko to. Patības taukums ir zvēru mantojums. Individualitātes tīrie uzkrājumi var izskaidrot to, ko prāts nespēj pat iedomāties. Sevišķi grūti ir ieskaidrot to, kas vispār nav bijis iztēles lokā. Sirds tiek uz-

skatīta par iztēles pili. Kā virzīt, ja nav iztēles varenības? Bet no kurienes nāks tā, ja nebūs pieredzes?

9. Cietsirdība ir nekas cits kā akulturāls sirds stāvoklis. Mazdūšība ir domāšanas aprobežotība. Neiecietība pieder pie tās pašas nekrietnību sugas, kas pamazina svēto sirds trauku. Jau zināt, ka izsmalcināta, sakāpināta sirds dod stimulu līdzīgi dinamo, tādējādi parādīdama, ka tā ir pasaules enerģijas trauks. Taču sirds kultūra neuzkrājas, nesāņemot attiecīgu barību. Arī vislabākais akumulators nedarbosies, ja tas nav aizsargāts un nav savienots pareizi. Sirds prasa pastāvīgu barību, citādi, zaudējusi saikni augstāko, tā demoralizējas. Tā neaizmirsīsīm, kā kausa dibenā tika attēlots spārnots bērniņš kā pacelšanās simbols.

10. Retā eksperimentā varat redzēt, kā sirds atbalso pat tālas zemestrīces un citus pasaules notikumus. Var pamanīt, kā ne tikai kosmiskās perturbācijas, bet pat gara izstarojumu atspulgi iedarbojas lielos attālumos. Pie Mums pievērš uzmanību prānas transmulatoram, plaušām, kas pārraida būtību sirdī kā pasaules līdzsvara nostiprinājumu.

Jaunie sasniegumi smalkajos ķermeņos vainagosies ar panākumu. Tāds sasniegums ir kļuvis neatliekams, jo ir izjaukts pamats sakaram ar Hierarhijas Magnētu. Kā pabalsts izjauktajam līdzsvaram tiek dots jauns smalkā ķermeņa veids.

11. Ja enerģijas dārgumi pārsniedz sirds un jūtziņas dārgumus, tad parasti līdzsvarošanai tiek sūtīts līdzdarbinieks-audzinātājs. Patiešām, Vašingtona laikā

bija Profesors un Čingishana laikā bija Kalna Gudrais. Var minēt daudz līdzīgu piemēru. Ir jāskatās uz tiem kā uz darbības papildinājumu, bet ne kā uz obligātu noteikumu.

Ir arī daudz piemēru, kad darbinieki atteicās no šādas sadarbības, nodarīdami nelabojamu kaitējumu ne vien sev, bet arī Vispārības Labumam. Mēs ne reizi vien esam piedzīvojuši tādas atteikšanās. Tieši sirds atpalcība traucēja pavairot iespējamības, ko jau bija izveidojuši uzkrājumi.

12. Roka Mūsu nepagurs sniegt sirdij glābjošo pavedienu. Kurš gan var teikt, ka Mēs esam kavējušies ar palīdzību? Bet Mēs varam minēt daudz gadījumu, kad vēstnesis Mūsu sala no cietsirdības. Tā nav viegli iedarbināt sirds potenciālu. Ir jāparāda lidojums virs bezdibeņa – kā no pēdējā krasta Bezrobežībā. Cik svēta ir pašai dziedības vīrišķība, kas atver sirdi!

13. Vai varat iedomāties, kāda izskatītos cilvēce ar veseliem ķermeņiem, bet ar akulturālu sirdi? Tādas tumsas dzīres pat ir grūti iztēloties! Visas slimības un kaites nespēj apvaldīt sirds vispasaules neprātu. Patiešām, kamēr neapskaidrosies sirds, netiks atņemtas slimības un kaites, citādi sirds trakošana spēcīgās miesās iedvesīs šausmas pasaulēm. Tā ir sacīts sen par taisnīgajiem: “Staigāja tā Kunga priekšā” – tā tad nepārkāpa Hierarhiju un tādējādi attīrīja sirdi savu. Vismazākajā cilvēces sirds attīrīšanas laikā var parādīt Svētības ūdenskritumu. Taču tagad var rīkoties uzmanīgi, tikai kur sirds nav satrunējusi vēl. Tā var nenoskumt, bet zināt, ka tumsa ir sanikno-

jusies un ļoti daudz siržu smird. Sirds nozīmes parādīšana ir sena patiesība, bet nekad tā nav bijusi tik vajadzīga kā tagad.

14. Jautās: “Kāda enerģija ir domāta, kad runā par sirdi?” Protams, šis ir tas pats Aum, visu triju pasaulu psihiskā enerģija. Taču, pētot to, var konstatēt, ka nogulas būs daudzkrāsainas. Galējās nogulas var būt sarkanas, purpura vai zilas, bet, tuvojoties sirdij, tās zaudē krāsu. Sirds kristāls ir balts, bezkrāsains. Protams, šī sirds skanēšana nav bieži vērojama, bet ir jātiecas uz to. Ieteica senie uzlikt roku uz jauna ciedra skujām, lai sabiezētā prāna iekļūtu caur pirkstu galiem. Daudz ir veidu psihiskās enerģijas uzņemšanai no augu valsts, taču par labāko ir jāuzskata atklāta sirds, kad tā zina tiecības līniju.

15. Lai arī mēs esam nejēgu liekulības pazemoti, tomēr ceļš ir viens, un nekas neaizēnos to, ja sirds ir tīra. Cik viedi dēvēja sirdi par kuģi, bet kuģim ir vajadzīgs stūrmanis. Vīrišķība dzims no tīras sirds. Var salīdzināt to ar rozi, kur zieda jēga ir daudzajās ziedlapiņās, bet to noraušana sabojā pašu ziedu. Tā sargājiet sirds apsardzi. Viedi ir saprast, ka vienīgi zieda Valdonis var piekļūt visām ziedlapiņām.

16. Lūk, runājam par tiešu tiecību pie Mums. Runājam par derīgumu un veiksmi, kas izriet no šādas pievēršanās. Liktos, ir vilinoši izmēģināt šo līdzekli, bet vai daudzi cenšas iet šo ceļu? Tikmēr ikviens, kas ir izmēģinājis Mūsu panaceju, teiks, ka padoms Mūsu ir godprātīgs; apliecinās visur un vienmēr, kad domas

viņa ir bijušas ar Mums, viņš ir bijis veiksmīgs. Katra neveiksme radās sudraba pavediena pamiršanas dēļ. Cik varētu būt lieliski, ja, pabeidzot dienu, ikviens sev jautātu par domāšanas savas kvalitāti šajās stundās. Cik varens kļūtu viņš ar apziņu, ka domas viņa ir nostiprinājušas pavedienu saistošo. Domu necienīgu parādīšanās varētu nekavējoties iznīkt. Taču ar cilvēkiem ir tā, ka klausās nedzirdēdami un lasa ne tālāk par acīm.

Tā Iesaku vēlreiz pārvērst Mācību ikdienas nepieciešamībā. Iesaku novērot, cik sekmīga būs apkārtne. Ciešos grupējumos ir īpaši jāseko līdzī savstarpējiem nodomiem, lai neapgrūtinātu un nepārtrauktu strāvu. Daudzas Mācības ieteic šo vienkāršo disciplīnu, taču katrai grāmatai ir jāatgādina, jo netiek likts lietā dzīvē visbūtiskākais, visnepieciešamākais.

Un Mums ir liela laime, ja varam būt par kādu pilnīgi pārliecināti kā par sevi. Tik stiprs ir atklātas sirds cietoksnis!

17. Visos laikos, nepārtraukti, Dzīves Mācība plūst uz zemi. Nav iespējams iedomāties zemes eksistenci bez šīs saiknes ar Neredzamo Pasauli. Kā glābšanas enkurs, kā gaisma vadoša nostiprina Mācība pavirzīšanos tumsas vidū. Bet Svētības lietus gāzes vidū kā jūras viļņos var saskatīt ritmu ar īpašiem atrisinājumu pieaugumiem – tad parādās Mācības. Tā var noskaidrot visu šīs pasaules ritmu ar pieaugumu un kritumu, vārdu sakot, iezīmēt Esošā evolūciju.

18. Ritma izjaukšana notiek daudzu apstākļu dēļ, bet būtisks paņēmiens izvairīties no šīs perturbācijas

ir kopīgi vērsties pie Mums, kur ir visa atrisinājums. Var salīdzināt – kā smilšu graudiņš aptur milzīgu riteni, tāpat ritma pārrāvums pārtrauc strāvu. Tikmēr tieši tagad ir liela sprieguma laiks. Tādējādi jau tuvas ir iespējas, tādējādi notikumi jau veido kamolu, un briesmas būs glābiņš.

19. Ja cilvēki spētu kaut vai daļēji apjaust brīža savdabīgumu, viņi ļoti palīdzētu Mums. Jau Nerunāju par precīzu notiekošā izzināšanu, bet kopīgais noskaņojums jau pastiprinātu gribas magnētu. Cilvēki neapjēdz, cik ļoti neapzināta veģetēšana apgrūtina pasaules uzbūvi. Sirdij kā pārvērtību centram ir katram jāpasaka priekšā garīgās atmosfēras spiediens. Nevajag domāt, ka sirds vienīgi par mums pašiem cieš, protams, tā pārdzīvo par pasaules satraukumu. Ir jāmēģina apvienot sirdis vienprātības rotaļā, pat ne visai pārbaudīta sirds pievienos kopīgajā kausā savu vērtīgo enerģiju.

Sirds pastiprina Mūsu sūtījumus, pašķirdama jaunus biezokņus. Daudz ir siržu nepārbaudītu, vēl vairāk ir siržu aizbērtu. Vajag daudz dzirksteļu, lai caurbaudītu aukstuma pelnus.

20. Ja nav atmodināta jūtziņa, tad pat realitāte, pat acīmredzamība nav pieejama. Nekādi nevar piespiest ieraudzīt redzamo, pat pārsteidzošo. Vēlāk teiks jums: “Kāpēc neredzu un nedzirdu, ja pasaule neredzamā pastāv?” Tāpat mēdz būt ar slimniekiem, kas noraida ārstēšanu; viņi labprāt izveseļotos, tomēr tajā pašā laikā virza savu apziņu pret ārstu. Tā noderīgi būtu salīdzināt cilvēkus, kas redz, ar cilvēkiem, kas

ir akli garā. Varētu atrast pirmo sekmīguma un otro sabrukuma cēloni. Tā, salīdzinot acīmredzamas parādības, var atrisināt daudzus pasaļu mijiedarbības jautājumus.

Pasaule Neredzamā būtībā ir ļoti redzama, kad acs nav piesārņota. Nav vajadzīgas medijisma parādības, lai sajustu Augstākās Pasaules Gaismu, bet var pakāpties tikai pie Augstākā. Tāpēc visas zemākās maģijas varmācīgās viltības nav nekas salīdzinājumā ar pirmo sirds gaismu. Ne daudzi zina sirds ugunis, bet šīm lāpām taču ir jāspīd visiem. Tāpēc tik smaga ir gara zaimošana un atteikšanās no Skolotāja. Saku – var ilgi domāt par Skolotāju, bet, izvēlējušies, neatkāpieties! Parādisim izpratni par celsmes pamatiem.

21. Ieteiciet runāt par garīgo. Daudz var atzīmēt noderīga garīgo atmiņu vidū. Turklāt garīga saruna pasargā no netīrumiem un aizkaitinājuma. Garīgu izpausmju apstiprināšana mazinās naidu pret Pasauli Neredzamo. Tur, kur bieži notiek garīgas sarunas, tur uzkrājas īpaša aura. Ja pat šīs sarunas ir nepilnīgas, tomēr tās ir kā pārbaudes akmeņi klātesošajiem. Dažādas tautas atnesīs savu garīguma sākotņu īstenojumu. Pēc tiem var spriest par siržu derīgumu.

Turklāt izvairieties no strīdiem par neapstrīdamo. Brīnījos nesen par strīdu starp Žannas d'Arkas, Serģija un Mozus piekritējiem. Katrs apgalvoja, ka viņa Priekšstāvis nav saskaņots ar citu. Tikmēr, zinot Patiesību, skumji bija klausīties šos izdomājumus, kas ir sacerēti šķelšanai. Kaut arī nav kopā, taču vismaz lai nebadās ar pierēm, ragi taču izaugs!

Tagad iedomājieties, ka Patiesības zinātāji pabūs draudzīgi un apvienos domas. Kāda varenība radīsies šeit, uz Zemes, neskatoties uz visu atmosfēras spiedienu! Kas gavilē garā, tas jau ir Mūsējais.

22. Ieteiciet attīstīt domāšanu un vērīgumu. Sirds nevar pildīt savu uzdevumu, kad domu vietā ir blusas un vērīguma vietā ir kurmis; ar tādiem ceļabiedriem tālu netiksi! Tagad tieši ir laiks domāšanas padziļināšanai, citādi tautas masas neatradīs saņemto dārgumu lietā likšanu. Pārprodukcija ir sekla domāšanas un nevērīguma pazīme. Ir teikts – skolās ir jāievieš stundas vērīguma parādīšanai un pieradināšanai pie domāšanas. Sirds nevar pārtikt vienīgi no ārienes, tai ir jātiek uzturētai arī ar laicīgiem centieniem. Centienu noturīgums atnāks tāpat arī no izzināšanas vērīguma.

23. Ikviens no jums pazīst īpašu sludinātāju veidu, kuri, savākuši visus svešu rakstu kaulus, aiziet ar tiem aizmirstībā. Prāts savāc sīkus pierādījumus, taču šo sablīvējumu mērķis paliek neredzams, jo klusē sirds. Tā arī Dēvējam viņus – sirdī klusējošie. Turklāt šie sludinātāji, norādīdami citiem daudz priekšrakstu, paši iekrīt mazdūšībā pie pirmās pretdarbības. Patiešām, vienīgi sirds dod nemirstību. Sirds apliecinājums jau ir nākamības atvēršana. Nav sirdij tuvi, kuri paši bīstas no priekšrakstiem, ko ir izlasījis prāts. Par svēto neprātu runā senās Mācības; uzskatiet to par pretdarbību izskaitļojumu aukstumam, uzskatiet to par dzīvības sākotni virs nedzīvīguma apstākļiem.

Mācības noraidītāji nav tālu no kritiena bezdibenī. Patiesības apliecinātāji, pat nepilnībā, jau ir uz ceļa. Viņi nenožēlos, pārejot Pasaulē Smalkajā, ka ir atmodinājuši dzīvei sirdi.

24. Pie Mums ir liela Kauja. Nevajag šausmināties, kad pienāk stunda, kas ir pasludināta sen. Nevajag domāt, ka nelaime zogas, kad pie Mums redz Kauju par Gaismu. Nevajag aizmirst, ka vajāšana ir labākais panākums. Skanēt var tikai uzvilktā stīga.

25. Nepārspīlējot var teikt, ka vairums sirds slimību ceļas no bagātības. Tāpēc cilvēki, kas ir pievienojušies Mācībai, novēršas no bagātības vai paliek tikai par tās glabātājiem.

26. Zināt, ka var izdarīt iedvesmu jebkurā valodā; tādējādi uzskatāmi tiek pierādīta saprašanas jēga un būtība bez nosacītiem dialektiem. Uzskatu, sirds izpratnes parādīšana ir nepieciešamais solis uz tuvošanos Mums. Smalkās Pasaules valoda ļauj īstenot sapni par savstarpēju saprašanos. Ir jāapzinās šī iespēja, pirms sākt izmantot to.

27. Filozofu akmens ir kaut kas reāls; turklāt var saprast to garīgi un fiziski. Garīgais stāvoklis, ko dēvē par akmeni, atbilst visu psihiskās enerģijas nogulu saskaņai. Fiziski preparāts ir diezgan tuvs Paracelza preparātam, taču viņam ir palikusi būtiska kļūda, no kuras viņš veltīgi neatkāpās. Bet visā pārējā arābu avoti, kurus izmantoja Paracelzs, bija diezgan pareizi.

28. Iedvešana notiek ar domām, vai skaņām, vai ar skatiena starpniecību, vai ir pastiprināta ar dziļu ieelpu. Kādas iespējas zinātniskiem novērojumiem ir ietvertas šajās darbībās! Var izsekot, kādā mērā ieelpa pastiprina skaņu un acu emanācijas.

Sen ir atzīmēts par cilvēka skatiena dažādajām īpašībām. Var eksperimentu gaitā izpētīt, cik tālu iedarbojas acu izstarojumi, turklāt ir pamācoši sekot domu spēka kombinācijai ar acu fizisko emanāciju. Tikai novērojot, var novērtēt cilvēku iedarbības neredzamo pasauli. Sarežģīts ir tīmeklis, kas noausts no neapzinātām domu darbībām. Nebrīnieties, ka doma turpina dzīvot izplatījumā; tāpat nezūd skatiena fiziskās daļiņas. Mācoties vērību, mēs vēlreiz atcerēsimies par sirdi un izpratīsim bultas caururbjošās simbolu.

Daudz bultu caururbj sirdi – kā senos attēlos; tur pat redzam arī sirds liesmu. Varbūt bez bultām nav iespējama arī liesma. Var apstiprināt, ka liesmas parādīšanās pamats ir trieciens kā jauna ritma dzimšana. Skolotājs grib, lai ritms būtu *accelerando* – tā visās lietās.

Nevajag iepriekš izlemēt iespējas. Proti, neiespējama šodien kļūs iespējams rīt.

29. Lai tuvotos Mums, ir vajadzīga pilnīgas brīvības izpratne. Cik briesmīgas ir baiļu vai izdevību meklēšanas sekas! Neaptumšota ticība, atbrīvota no visiem smagumiem, parāda īsto ceļu. Kur sākas šāda brīvība, spēj spriest vienīgi sirds, no kuras nepaslēpsies nekāda viltība, nekāda uzpirkšana. Bet smalkas ir sirds brīvības robežas. Ko tikai nesablīvē cilvēki ap šo audu vissmalkāko! Ja sirds atbalsojas tālām zemestrīcēm, ja

āda mūsu jūt siltumu, kas izplūst no rokas, pat ievērojamā attālumā, tad ciktāl sirds vibrē no cilvēku izstarojumiem; tieši šī īpašība nav atzīmēta pietiekami zinātnē mūsdienīgajā.

30. Kāpēc tik daudzi eksperimenti paliek bez sekām? Vispirms aiz nepacietības un aiz nevēlēšanās uzņemties atbildību. Dažreiz Mums it kā pārmet, ka palīdzība nav nākusi laikā, bet pārmetuma vietā jautātājs varētu atcerēties, cik pāragri viņš novērsās vai atzina nastu par pārmērīgu. Mēs daudz skumstam, kad redzam glāvēju novēršanos vai nevēlēšanos nostāties bezdibeņa malā. Bet ar ko var sakāpināt enerģiju, ja ne ar ārkārtēju stāvokli? Vajag tikai uzskatīt šādu stāvokli nevis par galu, bet sākumu. Tā arī pacietības vingrinājumā der apgūt sākuma jēdzienu. Dažam pilnīgi viss ir beigas, bet Mūsu skolniekiem viss ir sākums.

31. Kā izskaidrot, kad sirds klusē? Kā paātrināt, kad sirds ir smagāka par dzelzi? Kā iekustināt sirdi, kad tā ir mirusi garā? Tā var iemācīties vērtēt katru sirds skanējumu, kad apslēptais ziedīņš parāda ļoti daudz ziedlapiņu, kas glabā gara dārgumu.

32. “Svētības gultnes un zemes indes uztvērēji” – tā tiek dēvēti Izredzētie, kas ir gatavi ziedot sevi pasaules labā. Indes ieņemšana nav pa spēkam bez Svētības Spēkiem, bet bez zemes indes Svētības Spēks aizrautu; tā tiecībai augšup ir zemes pamats. Protams, indes ieņemšana nav pa spēkam daudziem, taču arī Svētības apstiprinājumam ir vajadzīgs izpausts sirds pārbaudījums. Pie Mums tiek atzīmēts

kā dārgums, kad sirds, jau bez sasprieguma, vienmēr ir gatava skanēt uz apkārtējo. Nav viegli to parādīt, iekams nepārvērtīsies enerģijas saskanīgos kristālos; kad veidojas ringse, ko tik pareizi ir atzīmējusi Tibeta Himalaju Novēlējumā.

33. Kurš gan var apgalvot, ka ir viegli sekot Mācībai, ja ir nepietiekami uzkrājumi? Bet toties, kad ir pārpildīts “kauss”, tad Mācības ceļš ir neizbēgams. Mēs varam saprast zemes indes ieņemšanas grūtumu, jo ikviens no Mums ir saņēmis neizmērojamu indes daudzumu. Kā magnēts pievelk zināmus metālus, tā sirds pieņem Svētību. Kā sūklis ievelk šķidrumu, tā ādas poras uzņem zemes indi. Bet prāna, apzināti uzsūkta, nomierina indes izplūšanu.

34. Cilvēki ne vien pēc organiskajām īpašībām iedalās, bet arī pēc stihijām; viņu apziņā paliek zināmas pieķeršanās. Neviens nemācēs saskatīt tik daudz liesmas nokrāsu kā uguns cilvēki. Neviens tā nespēs mīlēt ūdeni kā šīs stihijas cilvēki. Tāpat, protams, uguns cilvēki būs īpaši labvēlīgi Agni Jogai, viņi sajūtīs visu tās vajadzību. Ne ar prātu viņi pienāks pie Uguns Mācības, bet kā pie vienīgā risinājuma! Var saprast Mācības nepieciešamību, kad nav citas izejas.

35. Visgrūtāk cilvēkiem ir savienot galēju gara afektu ar neizmeltu darbību. Panākumam ir vajadzīgs galējs gara spriegums, taču darbībā katrā ir jābūt saglabātai zināmai rezervei. Darbība izsmelta zaudē skaistumu un pārlicības magnētismu. Dziedonis, kurš ir izsmēlis balss rezerves, vispirms izraisa žēlumu. Gara

galēja sprieguma parādībai nav jāizpaužas izmisīgās darbībās, citādi iekšējās enerģijas izpausme izšķīdīs garam svešā darbībā. Šis likums ir jāizprot stingri, lai nepārvērstos par vējdzirnavām. Ierosinu sakopot visus gara spēkus, lai nesadrumstalotu tos ar neapvaldītām darbībām.

36. Ja pamanīsiet izredzētības pazīmes, netraucējiet šā Sūtņa darbu. Var zināt Agni Jogas zīmes un pēc tām pazīt izredzētā ceļu. Tādējādi Sūtņa parādība ir nevis ārienē, bet darbību savdabībā. Saprotams, ka īpašas nozīmes darbībām ir jāpārsteidz cilvēku apziņa; abas puses pēc sava prāta parādīs izpratni šīm darbībām. Taču nenosauksim nevienu Sūtni, ap kuru nenotiktu brīnumains enerģijas sakāpinājums. Mākoņi iet pa priekšu negaisam, tādējādi Patiesības apliecinājumam vienmēr iet pa priekšu mākoņi, taču jūs jau zināt šo garīgo fenomenu nozīmi. Var konstatēt, kā gadsimtu gaitā atkārtojas Pasludinājums, un kā tas izplatās daudzās tautās. No garīgās Augstienes var saredzēt ritmu, kas iznēsā Mācības atbalsis.

Bet, kad pamanīsiet kaut vai dažas misijas pazīmes, protiet netraucēt. Agni-joga pamats taču ir uguns, un nedrīkst dzēst to! Kurš gan uzdrošināsies pavērst pret sevi ugunīgo stihiju? Katra nodzēsta liesma atbalsosies, tāpēc dzēsēja karma līdzinās slepkavas liktenim.

37. Agni-jogs visā ir taupīgs, nevis skopuma dēļ, bet zinot vērtību enerģijai, kas plūst no Augšas. Tā viņš taupa kā savējo, tā arī apkārtējo enerģiju. Cilvēku kļūda ir tā, ka viņi parasti iedomājas enerģiju lielos darbos, aizmirsdami, ka sīkās darbības iztērē daudz

vairāk enerģijas – tās pašas, kas pamatos savos ir dārga. Sīkas darbības, tāpat kā sīkas lietas, pieblīvē dzīvi. Īpaši ir jāsargās no putekļiem, kas savienojas ar lietu emanācijām un ir tās personiskās enerģijas izplatītāji, kurai ir jābūt saglabātai vienā kanālā. Tā mēs glabāsim visu, kas var būt savienots ar Hierarhijas enerģiju.

38. Kā ir jāradinās izprast visu garīgo! Nav ko gaidīt no sirds, ja mūsu domāšana neatzīs labākos svētkus visa garīgā pieminēšanā. Mums taču ir jāsasniedz tā pakāpe, kad izstārosim Gaismu no būtības mūsu, – tad mēs esam īsteni līdzdarbinieki ar Pasaulēm Augstākajām. Izstārojot Svētības Gaismu, mēs esam gan ārsti, gan radītāji, gan aizstāvji lejupejošā līnijā. Vispirms mēs redzam ārējo Gaismu, tad apzināmies to iekšienē un tikai pēc “lāpas” aizdegšanas varam izstarot Gaismu.

39. Galvenais, runājiet par garīgo. Gara ceļš kā nekas cits attīsta apziņu un attīra dzīvi. Uzskatiet sarunas par garīgo kā praktisku sirds vingrinājumu. Ir jāattīra apziņa kā ceļš uz sasniegumu. Runāju atkal nevis abstrakti, bet lietā likšanai dzīvē. Pamēģiniet zāļu lietošanas pieredzi ar apzinīgu un neapzinīgu būtņi. Pamācoši ir salīdzināt, kādā mērā apziņa padziļina visas izpausmes un procesus. Tā var atzīt apziņas vielisko vērtību. Turklāt saruna par garīgo virza A-enerģiju pa noteiktu kanālu augšup. Tieši Ketubs arī ir enerģiju savienotājs. Tādējādi nevajag tērēt laiku virzībā uz ikdienību, kad ir tik daudz iespēju, kas velk augšup.

Sirds prieks ir tiecībā augšup.

40. Neredzamā Pasaule piedalās zemes dzīvē daudz vairāk, nekā ir pieņemts domāt. Iesakiet pievērst uzmanību daudzām sīkām izpausmēm, kuras parasti pat nemaz neievēro. Nevis pārsteidzošas un žilbinošas parādības, bet tās, kuras aprobežots prāts dēvē par sagādīšanos vai nejaušību, tās ceļ neaizmirstamas sekas. Ja pārlūkosim visas neizskaidrotās sirds izpausmes, tad pat nesagatavoti prāti pamanīs dīvainības, kas ir pretrunā ar medicīnas slēdzieniem. Ņemsim, piemēram, tā saucamo divkāršo pulsu, kad ārējā iedarbība veido it kā divus centrus organismam. Tikmēr enerģijas kosmiskās parādība pavisam vienkārši izskaidro, cik ļoti mēs esam saistīti ar spēkiem ārējiem; un par to pašu atgādinās ārējās ugunis un Gaisma, ja mūsu saprāts ļaus tās ieraudzīt.

Ir jāsaprot šo parādību svarīgums, nezaudējot veselo domāšanu. Tā var aizstāt maģiju ar Sirds Mācību. Sirds ir katram, enerģijas potenciāls tajā ir ieslēgts visiem – tātad Jaunā Pasaule nav liegta nevienam. Saucam par Jauno Pasauli Neredzamā izzināšanu, kaut vai tā sākotnējā stadijā. Jau šī izpratne vien ienestu dzīvē jaunus pamatus.

Enerģiju apvienotājs, zinību apvienotājs, Ketubs liesmainais ir saprotams Agni-jogam. Tiecība uz izzināšanu parādīs, cik nemanāmi uzslāņojas jauna apziņa un kā tā maina dzīves būtību.

41. Dažkārt ļaujiet sirdij jūsu parunāties ar Augstāko Pasauli. Dažādās valodās var būt šī saruna. Varbūt sirds savāks atmiņā stundas no daudzām dzīvēm? Varbūt saruna būs klusa, bez pamācībām un padoņiem, vienīgi paceļoties un nostiprinoties pacilātībā.

Var būt pateicības klusēšana vai klusēšana gatavības varenībā. Tiek uzpūsta sirds liesma, tiecoties uz vienotību ar Pasauli Augstāko. Nekas cits kā sirds atradīs ceļu pie Hierarhijas. Sirds nostiprinās sevi ar varenību Augstāko. Nekas cits kā sirds būs cietoksnis cīņā.

42. Varena, šaura un spriega ir cīņa. Mēs zinām, kā vienu spriegums dara stiprākus citus. Kad Iesaku taupīt enerģiju, tātad spēki ir sakopoti Kaujai. Visā pasaulē plosās ugunsgrēks. Salīdzinājumā ar tagadējo bijušais karš nav nekas. Saglabāt enerģiju būs tikai noderīguma zīme darbībai. Šāda taupība it visā ir vajadzīga, kad Mēs Paši esam sākuši lietot paņēmienus, kas nav bijuši pašreizējā rasē. Bet nevar atstāt pasauli pagrimumā. Uzskatiet laiku par ārkārtīgi nopietnu. Tā tiecieties pie Manis!

43. Maģija ir līdzīga masāžai. Masāža mākslīgi ierobežo un atjauno ķermeņa formas un asinsriti. Maģija tāpat mākslīgi savieno un atjauno sakarus ar Pasauli Neredzamo. Masāža nav vajadzīga normālam organismam. Maģija nav vajadzīga attīstītam garam. Masāža nodarbojas ar neveseliem locekļiem. Maģija sniedz mācību par noteikumiem, par palatīviem, neatklājot vienkāršāko iekļūšanu Augstākajā Pasaulē. Uzsākot masāžu, ir nepieciešams pastiprināt, citādi audiem sāks draudēt izaugšana un sabrukušana; pievērsoties maģijai, ir jāpastiprina tās apguve, citādi stihijas sāks nomākt atkritēju.

Tā, salīdzinājuši pasauli ķermenisko un garīgo, redzam tos pašus darbīgos likumus. Tie paši likumi norāda, cik tuvāki attīstītai apziņai ir ceļi vienkāršākie.

Vēders neizaugs mērenības laikā, sirds neapklusīs gara izsmalcināšanas laikā.

44. Uz visiem laikiem ir jānoteic, ka Joga nav maģija. Pirmām kārtām, Jogā nav nekā mākslīga. Radniecība un saskaņa ar Esības likumiem ir pretstats visam varmācīgajam. Jogs bez ārkārtas vajadzības nesatrauks pirmatnējo enerģiju. Jogam rodas pilnīga sadarbība ar dabu. Tādējādi Joga zinīgums vispirms balstās uz jūtziņas; uz šīs tīrās virsmas tiek rakstītas pieredzes zīmes.

45. Enerģijas sakāpināšanas process ir līdzīgs sūknim. Tā enerģijas tiecība uz augšu ir noteikti saistīta ar nospiešanu uz leju. Šo spiedienu cilvēki parasti uzskata par nelaimi, neveiksmi, kaut gan tas ir pacelšanās fiziskais sliekšnis. Nospiešana izpaužas, protams, pilnīgi dažādi, bet katrs, kas ir nonācis līdz pacēlumam, var konstatēt iekšējās vai ārējās nomāktības mirkļus. Bet skumji ir redzēt, kā nezinoši cilvēki padodas nomāktībai bez sūkņa likuma izpratnes. Īpaši šis apstāklis ir aktuāls tagad, kad tiek kaldināta masu apziņa, kad tik nepieciešama ir tūkstošiem nesaliedētu, neizglītotu, vienkāršākos negrozāmos likumus nezinošu apziņu koordinācija. Cik viegli šīs masas zaudēt var izpratni par nomāktību kā pacelšanās Vārtiem!

46. Galvojums ir milzīgas nozīmes parādība. Tas rada siržu ķēdi un pārvērš Haosu par apzinīgām izplatījuma artērijām. Simbols, kas tika parādīts naktī, bija ļoti zīmīgs. Tumsas pūķis aprij draugu, ja viņš neiesaistās apzinātā saskarsmē. Tāpat liela ir Galvotāja

atbildība – ne velti mēdz teikt: “Deg roka!” Tā, nepārspilējot, caururbj sāpes ugunīgās par galvojamo kļūdām, taču nevar būt citāda celsme, un tāpēc mācieties piesardzību un uzmanību.

47. Kur tad ir laime? Vai tajā, lai nosēdētu, neuzdriksoties satraukt ar domu Pirmatnējo Substanci? Vai arī virzīt domu uz dzīves jauncelsmi? Vispirms Sacīju jums par darbību, bet tagad apstiprināsim domu. Darbība, pat viscēlākā, skar salīdzinoši zemākus slāņus, vienīgi doma pēc dabas savas spēj iedarboties uz Pirmatnējo Substanci. Vispirms Runāju par darbību kā par sasniedzamo acīmredzami, bet pietiekami paplašinātai apziņai ir laiks apstiprināt domas nozīmi. Ļoti daudz darbību bez domas paliek esības virspusē, neatšķirdamās no dzīvnieku pasaules darbībām. Bet, ja runājam par jūtziņu un par sirdi, tad ir nepieciešams apliecināt domu kā esības varenību un līdzradītāju. Ievērojiet, Runāju nevis par prātošanu, nevis par domāšanu, bet par domu, kas notrauc Substances virsmu ar individuālo ritmu un tādējādi rada bezrobežīgi.

48. Doma ir esošās laimes parādība. Atrauta no sirds, doma necaurbada Esošā virsmu. Bet no sirds doma ir kā neapturama bulta! Nevajag apmullst par domas dzimšanu enerģijas sakāpinājuma vidū; tās domas kā tarāns caursitošs ietrieksies Esošā dziļu vidū. Tādēļ pēc ārējās darbības novērtēsim domas jaunrades īstumu.

49. Vēl spriegāka ir izplatījuma nots, un jauni ritmi ir kā jaunas bruņas, negaidītas tumšajiem. Var

pastāvīgi radīt jaunas vibrācijas un tādējādi atvairīt tumsu!

50. Audējam ir priekšā pamatne, bez tās pats meistars nevar izpaust savu domu jaunradi. Tāpat domu jaunradei ir vajadzīga arī Kosmiskā Dompamatne, tā saucam Substanci Pirmatnējo, no kuras ugunīgā doma šķīļ gara produktu dzirkstis. To pašu darbu dara kā pieredzējuši domātāji, tā arī bērns, kurš ir iededzies noteiktā vēlmē. Nedrīkst tiesāt anahorētu un mūku, nezinot viņu domu pakāpi un kvalitāti. Nedrīkst tiesāt dziedoni un dzejnieku, nezinot, kādu domu jaunradi izstaro viņi. Pamazām atradināties no nosodišanas, jo vienīgi domu jaunrade ir līdzdarbiniece Radītājam. Tā rūpīgi vāksim visas esošās domas, kas var labestīgi ieurbties Ākāšā un sasniegt Esošā būtību. Vislabākais mierinājums ir tas, ka nevienam netiek liegta doma un, zinot tās nozīmi, var vingrināt šo viņam piemītošo labumu.

51. Dažreiz tautā saka: “Tā sasapņojos, pat sirds iesmeldzās.” Nevis no ļaunprātīga sapņojuma smeldz sirds, bet no gaišu vēlmju sprieguma. Sirds skumjas vispirms piepilda būtību ar spēka substanci. Protams, ne vienmēr Ākāšas skulptūra ir noteikti saistīta ar skumjām sirdī, bet smeldzes jūtas katrā gadījumā parāda spriegumu un sadarbību ar Pirmatnējo Dompamatni. Tādējādi nevajag baidīties, ka skumjas ir ļauna zīme.

52. Tie, kas ir nostājušies uz Lielā Kalpojuma ceļa, dažkārt baidās, vai būs viņiem pietiekami garīgo krājumu nemitīgai atdevei. Tiesa, viņi zina, ka dāsna

roka nekļūs nabaga, taču viņiem ir grūti likt to lietā garīgā izpratnē. Bet ir arī sacīts par debesu putniem, kam pietiek graudu rītdienai. Patiešām, neizsīks krājums garīgais, sadarbojoties ar Hierarhiju. Neapklusīs sirds, kas glabā Valdoņa Tēlu. Tā var nebaidīties, ka tiks iznīcināts gara uzkrājums – tas ir neizsmeļams. Var dārgumus šos izdāļāt, tikai ir jātur cieši sudraba pavediens.

53. Nepieredzējis garīgais karotājs dažkārt neizprot: “Kāpēc ir tik stipra kauja, veselās taču ir rokas un kājas manas?” It kā kaujas spriegums ir vienīgi kaulu laušanā! Bet bieži parastie zemes kaujas dalībnieki nesajūt tās spriegumu, vienīgi vadonis apzinās notiekošo.

54. Pamatoti jautās: “Kāda atšķirība ir domas nozīmei Jaunajā Laikmetā? Ja doma tik neatlaidīgi tiek apstiprināta, tātad tai ir dots īpašs uzdevums dzīves atjaunotnē?” Ir pilnīgi pareizi, ja Melnajā Laikmetā doma bija cilvēka tuvumā, vai magnētisms izplatījās nelielos attālumos, tad Jaunajā Laikmetā doma ir Izplatījums! Tādēļ ir jādomā nevis personiski, bet kosmiski.

55. Kosmiskā domāšana nepavisam nav viegla vairākumam. Pirmām kārtām tai vajag saglabāt personību, bet atbrīvoties no egoisma. Daudziem šāds pretstatījums vispār šķitīs aplams, viņiem egoisms arī ir personība. Spēcīgas personības parādība, kas ir uzticīga Vispārības Labumam, daudziem ir neiedomājama, taču bez personības domāšana nebūs potenciāla.

Egoisma laikā domāšana pievienos vēl vienu indes devu inficētajai planētas aurai. Tāpat grūti daudziem ir izprast, ka domas viela ir neiznīcināma un nav saistīta ar izplatījuma slāņiem, – tātad nav maza atbildība par katru domu. Plēsīgu putnu var panākt bulta, bet kas dezorganizēs zemisku domu?!

56. Vieds saimnieks neaizdedz visas ugunis bez īpaša iemesla. Arī senās teiksmās ir runāts par kalnu, liesmu apņemt, taču nekur nav teikts, ka uguns ir liesmojusi pastāvīgi; tā ir pacēlusies atkarībā no nepieciešamības. Tā arī jūsu uguns dzirkstī atkarībā no vajadzības – gan Brāmas acs, gan spārni, gan balsenes stari, gan visas citas galvenās divdesmit vienas ugunis. Ir jāļauj tām uzliesmot saskaņā ar to dabu.

Ir jānorāda, ka uguns darbojas ar Hierarhijas saiknes spēku. Ugunsgrēks vai nevaldāma liesmošana nav pieļaujama. Lielajā Kalpojumā rūpība un saudzība ir pirmie Augstākās Sadarbības principi. Mēs sargājam katru Elohima enerģijas daļiņu jeb katru Urukaju no izplatījuma uguns. Īpaši šī uzskaitē ir vajadzīga kaujas sasprieguma laikā.

57. Jātrīskāršo ir Lielā Kalpojuma izpratne. Sirdis skaidras var piekļauties Kalpojumam bez paguruma un paviršības. Cik postošs ir paviršības trulums! Un kā daudzi, pat zinošie, nespēj atturēties no tās! Senatnē to dēvēja par “pelēko čūsku”. Lai pieņem draugi modrības un vēriguma parādību.

58. Magnētu lietā likšana un zemju izstaigāšana gadu gaitā, protams, jau ir skaidra jums nozīmē savā.

Tas ir nevis māņticības līdzeklis, bet gan staru un magnētisma lietā likšana, kas mazā apmērā jau ir pazīstami zinātnei. Pat skeptiķi neizslēdz personisko ietekmju īpašo nozīmi. No šejienes ir viens solis līdz spēcīgam magnētam, kas ir savienots ar izpausto enerģiju Centru. Tāpat nemaz nav grūti saprast cilvēka organisma, šīs spēcīgākās ķīmiskās baterijas, pārvietošanās nozīmi. Suņi, pat arī tie jūt cilvēka pēdu spēku. Ciktāl gan attīstās šī emanācija, liekot lietā apziņu! Tāpēc sūtņu nozīme ir ļoti liela, un tos turpina izmantot.

Patiešām, var pamanīt, kur ir spērusi sūtņa kāja un kā magnēts ir ievilcis apvidu veselu darbības orbītā; kā teikts par Dzīvības un Nāves Eņģeļiem. Tā vērīgi ir jāieskatās notikumos un ir jāatrod tajos sistēma plaša. Ja parasti astrologi ievēro lielu tālu notikumu samēru, tad cik pamācoši ir vērot ceļu īstenošanos, zinot to virzienu!

59. Trīs apstākļi var īpaši apgrūtināt karmu: pirmais – atsacīšanās no Skolotāja, otrais – aizdomas, ka saikne ar Hierarhiju var atnest nelaimi, un trešais – izvairīšanās no atbildīga uzdevuma. Vienīgi sirds var pateikt, kur sākas atsacīšanās, un aizdomas, un izvairīšanās.

Kas vairākkārt ir nodevis Skolotāju, sāk neprātā apgalvot, ka viņš nekad pat nav padomājis par nodevību un nav domājis izvairīties. Tūkstošiem attaisnojumu izdomās aptumšotais prāts, lai slēptu sen ierakstīto karmas tīstokli. Labāk ir netuvoties nekā parādīt atkāpšanos. Nakts negaišosies pār atkritēju, taču nav sods tas, vienīgi sējas sekas. Sirds prot atšķirt nodevības graudu.

60. Ne daudz uzmanības velta cilvēki Pasaulei Neredzamajai. Ir apzināti jāradinās izprast tās klātbūtni it visā. Izplatījumu var uzskatīt par vadu uz Pasaulēm Neredzamajām, tomēr vērojošām mūs.

61. Ir jāpārdzīvo stunda, ko dēvē par “Sliekšņa Pūķi”. Pie Mums šo stundu dēvē par “Priekškara Pārplēšanu”. Tā Mēs atzīmējam, kad tumsa grasās saplēst priekškaru, taču tā vietā tikai atver tāles. Bet vīrišķība ir vajadzīga, jo kur gan citādi var parādīt vīrišķības uzkrājumu?

62. Saule ir sistēmas sirds, arī cilvēka sirds ir organisma saule. Daudz ir saulu-siržu, un Visums ir siržu sistēma, tāpēc Gaismas kults ir Sirds kults. Sa-prast to abstrakti nozīmē atstāt sirdi aukstumā. Bet, tiklīdz saules-sirds Gaisma top par dzīvi, vajadzība pēc magnēta siltuma iemirdzas kā īsta saule. Ir teikts: “Pārej Santanu pa sirdi.” Tā var siltināt sirds jēdzienu. Var uzskatīt sirds ritmu par dzīves ritmu. Mācība par Sirdi ir gaiša kā saule, un sirds siltums steidzas tikpat ātri kā arī saules stars. Ikviens ir brīnījies, kā vienā mirklī sasilda visu uzlecošas saules stars. Tāpat var darboties sirds!

Runāju par sirds siltumu, kad tas ir īpaši vajadzīgs. Tiecības doma iededz izplatījumu, bet sirds siltums ir kā pastāvīgs pavards. Vīrišķība mīt sirds siltumā, tas ir jāatceras! Tumšo spēku parādīšanās ir kā salna sējumiem, vienīgi sirds siltums dod vairogu mirdzošu. Bet, cik maigi izjūtam Gaismas viļņus, tikpat uzmanīgi ir jātuvojas sirdij.

63. Sirds, kas ir atdevusies labajam, izstaro Svētību nerimstoši, neatkarīgi no nodomātiem sūtījumiem. Tādējādi saule nesūta iepriekš paredzētus starus. Sirds, kas ļaunumam ir zvērējusi, izvirdīs bultas apzināti un neapzināti, un nerimstoši. Labā sirds sēj ap sevi veselību, smaidu, garīgu labumu. Ļaunā sirds iznīdē siltumu un, vampīram līdzīgi, izsūc dzīvības spēkus. Tā nerimstoša ir labuma un ļaunuma siržu darbība. Esības zemākajā plānā labā un ļaunā nosacījumi atšķiras no to nozīmes Augstākajā Pasaulē. Var iedomāties pavardu, kas izstaro Gaismu, un bezdibeni, kur rēgojas tumsa! Tik baismīgi krustojas dēmonu un Erceņģeļu zobeni! Kaujas dzirksteļu vidū cik daudz siržu pievelkas pie Gaismas un tumsas!

64. Ir jāsaprot, kāpēc labai sirdij tik sāpīgs ir ļaunu siržu tuvums. Ir skaidri jāiztēlojas nerimstošais sirds izstarojums. Ne smaidis, ne piespiedu ļaunuma grimase nenoslēps sirds izstarojumu. Labā apstiprinājums sirdī nepavisam neizslēdz taisnīgu sašutumu, bet aizkaitinājums ir ļaunuma novads. Vienīgi tiecība uz Hierarhiju var nostiprināt robežu starp daudzajām sajūtām.

65. Grūtas ir strāvu krustošanās, kā zobenu šņirkstoņa! Ja pat papīra plēšana apgrūtinā sirdi, tad kādu nervu saraušanos izraisa atšķirīgu, dažāda sprieguma strāvu krustošanās! Kaut atkal pievērsīsimies panacejai. Vienīgi saspriegta tiecība uz Hierarhiju spēj vājināt visas strāvu bultas.

66. Jūs zināt par cilvēku emanāciju ietekmi uz augiem. Jūs zināt arī par krāsas iedarbību. Tagad ir jāatgādina par skaņas nozīmi. Šo iedarbību identiskums ir nozīmīgs. Ja auga potenciāla palielināšanai ir vajadzīga atklāta, gaiši skanoša sirds, tad skaņu iedarbībā ir nepieciešama konsonanse un visas dominantes kombinācijas. Disonanses parādības nevar pastiprināt enerģijas strāvu. Iedarbojoties uz cilvēkiem, disonanse var būt noderīga kā pretstats, lai pastiprinātu apziņas ritmu, bet augiem, kur apziņa ir minimāla, disonanse vienīgi ir aizkavējošs apstāklis. Minerāliem disonanse būs pat sadalīšanās cēlonis. Patiešām, roze būs konsonanses simbols, un rozes gaismas dominante būs savienota ar sirds starojumu. Ne daudzi eksperimenti ir veikti ar skaņu ietekmi uz augiem, bet senie uzskatīja, ka labākās puķes auga pie templiem, kur bija daudz balsu un mūzikas saskaņu.

67. Meklējiet un pievienojieties visam smalkajam un izsmalcinātajam vielā savā. Ne tikai Runāju par priekšmetiem, bet arī par cilvēkiem. Arī cilvēku vidū izraugieties ne tos, kas vēlas tikai materiālas parādības. Taču pat garīguma atzinēju vidūniecīgi būs tie, kuri tiecas uz rupjām izpausmēm. Ne viņi pirmie pienāks pie Sirds Valstības. Varbūt citi, kas nav redzējuši Smalko Pasauli, bet ir izpratuši to sirdī savā, apsteigs magus un zintniekus. Iekšējās acs apliecināšana un uguņu atklāšana ir atkarīga no apziņas izsmalcinātības; tikai šie vārti ir vistuvāk sirds valstībai. Mazticīgie, kas vēlas ielikt pirkstus Gaismas brūcēs, nespēj atdarīt sirdi savu zibenīgai izziņai. Patiešām, pārbaudiet visu esošo! Taču bez

sirds starošanas pārbaudījumi šie būs kā plēnēšana vakardienas.

Nav abstrakts vārds par izzināšanu ar sirdi. Kurš nevar saprast šo izsmalcinājumu, kā gan izpratīs Smalkās Pasaules augstākos slāņus? Bez šīs izziņas garīgās kā gan ceļinieks ienāks un saņems smalko ēteri, kas baro ķermeni augstāko? Nederīga būs rēgu izzināšana, kuri ievīsta ar savu trūdēšanas pārsegu. Tā pārbaudiet Pasauli ar sirdi.

68. Pēc visiem norobežojumiem neizbēgami nonākam pie sirds sintēzes. Neatgādināsim, ka klusēšana rodas no visu skaņu sajaukšanas. Tāpēc iemācīsimies salīdzināt sirdi ar klusēšanu. Bet šī klusēšana nebūs tukšums, tā piepildīs izplatījumu ar domas sintēzi. Kā sirds lūgšanai nav vajadzīgi vārdi, tā klusēšanai piepildītai nav vajadzīgas formulas. Klusēšanai spriegai ir vajadzīgi daudzi domu un vēlmju labu uzslāņojumi. Šādi sirds, kuru ir saspriegojusi klusēšana piesātināta kā dinamo, pukst Pasaules ritmā, un personiskās vēlmes pārtop vadošajā Pasaules Gribā. Tā veidojas sadarbība ar tālajām pasaulēm.

69. Parasta ir sūdzēšanās par Vadības nepietiekamību. Cilvēki ir pieraduši aizsegt ar sūdzībām savas īpatnības. Tikmēr tieši Vadība cilvēcei nav nodarījusi pāri, ja vien ievērotu visu, kas tiek dots! Ļoti daudz impulsu, kas rodas garīgās iedarbības rezultātā, aiziet bojā ne tikai nelietderīgi, bet pat kļūst kaitīgi, palikdami apziņas krātuvēs sagrozītā veidā. Var apgalvot, ka vismazākā iedarbību daļa rod pareizu lietā likšanu. Īpaši traucē ieradumi, kas iedzen

apziņu nosacītības ceļos; tie arī novājina sirds spējas, kad tā ir gatava atsaukties Vadībai Augstākajai. Sirds, proti, zina, kur ir tas augstākais vai zemākais, bet novājināta, aptumšota sirds pati nonāks zemākajā līmenī; tad pat zemākais liksies augstākais. Sirds skaidrība ir pats vajadzīgākais īpašums. Viedums, virišķība, pašaieliedzība neietilpst aptumšotā sirdī. Bet Vadība čukstēs par varoņdarba veikšanu, un tādām padomam nav jāliekas briesmīgam un bargam.

70. Ļoti daudz visneatliekamāko sūtījumu pārtop neskaidrās svārstībās. Var novērot, cik bieži pat cienījami gari neizmanto laikā doto Norādījumu un cik sīki ir traucējošie apstākļi. Nesamērojamas ir darbības un ieradumi salīdzinājumā ar sūtījumiem no Augšas! Atkal neklājas sapņot par maģiskām formulām, lai piesaistītu Vadību, – tā ir tuvu, un skaidras sirds magnēts attīrīs ceļu. Visnozīmīgākais ieguvums būs šis magnēts, kas pievelk un atver. Patiešām, priecīgi ir pabūt ar tīru sirdi!

71. Patiesu svētsvinīgumu veido augstākais spriegums. Svētsvinīgums nav ne rimts miers, ne apmierinājums, ne gals, bet ir tieši sākums, tieši apņēmība un gājums pa Gaismas ceļu. Neizbēgamas ir grūtības kā tiecības riteņi! Neizbēgami ir briesmīgi spiedieni, citādi vāja ir eksplozija. Bet vai tad prieks atnāk vieglprātībā? Tajā ir tikai iekāre, bet prieks ir gara uzvarā. Gara uzvara ir nesatricināmo sākotņu apliecinājumā. Kad tiek pacelts Miera Karogs, var būt svētsvinīguma pilns.

72. Ļoti daudz jau tuvu iespēju satrūd no cilvēku sūdzībām, kas rodas no sevis žēlošanas. Kad cilvēki sāk izsvērt, cik kurš ir upurējies un cik maz ir saņēmis no Skolotāja, tad Mācības jēga zūd. Cilvēki uzskaita saņemto kā algādža algu, nesamērojot saņemšanu ar mūžību, kurai viņi eksistē. Cik nepiemērota ir doma par labu nolūku apmaksāšanu pilnīgošanās jēgai! Bet ir jāteic, ka daudzi dod priekšroku ietērpties algādža drēbēs nevis samaitātas sirds dēļ, bet iztēles neaudzinātības dēļ. Daudziem Mūžības jūtziņa tiek atšķelta ar tieksmi uz sevis žēlošanu.

Bet ir atkārtots visās Mācībās par miesas nastu, lai pievērstu uzmanību gara pārākumam. Ir jāpieņem Mācība kā sākums patiesām priekšrocībām, kas nevar tikt atņemtās. Ir jānovērtē, kā Mācība padziļina apziņu un tiešām dod dzīvīgas iespējamības, ja tās nav noraidītas. Šo vienkāršo apsvērumu reti ievēro; cilvēki dod priekšroku sūdzēties izplatījumā, izsaucot uz sevi akmeņu lietu. Taču Nebiedēsim, citādi pateiks par mīlestības trūkumu. Mīlestības parādībai cilvēki piedēvē tik dīvainus apstākļus, ka liekas, viņu mīlestība mājo naudas kaltuvē! Tikmēr ir vajadzīga mīlestība ceļam uz Bezrobežību. Ceļvedis ir tik vajadzīgs; kad mēs uz gludām klintīm meklējam pēdējā saspriegumā glābjošo pavedienu, tad Roka Vadošā skars mūs.

73. Pat vissenākajos laikos cilvēki saprata sirds nozīmi. Viņi uzskatīja sirdi par Dieva Mājokli; viņi zvērēja, uzliekot roku uz sirds. Pat vismežonīgākās ciltis dzēra sirds asinis un apēda ienaidnieka sirdi, lai stiprinātu sevi. Šādi parādīja sirds nozīmi. Taču tagad, apgaismības laikā, sirds ir noniecināta līdz

fizioloģiskam orgānam. Senie dzēra no ienaidnieka galvaskausa; svēto ceremoniju kausus izgatavoja no paura kaula. Tie, kuri zināja par “zvana” centru, saprata, ka magnētiskais sakāpinājums pārveido kaula vielu. Bet tagad tikai smejas par šīm stiprajām dziednieciskajām vielām. Visniecīgākais atklājums piesaista ļoti daudz patērētāju, bet stiprākās ķīmiskās laboratorijas ir aizmirstas. Tikmēr triju dabas valstību dabiskie savienojumi dod stiprākos savienojumus. Vispirms ir jāatgādina par sirds kā pasaļu apvienotājas nozīmi. Sirds uguns vai tad nav pati izplatījuma uguns?

Var pilnīgi saprast pastāvīgos, piedēvētos senajiem, sakarus ar tālajām pasaulēm, kuru magnētisms dod spēku nesveramu. Bet vai tad nesajūt sirds vissmalākās vibrācijas?

74. Gribas jēdzieniem ir jābūt stingri apzinātiem un norobežotiem. Smadzeņu griba ir kļuvusi par Rietumu balstu, turpretī Austrumi ir palikuši sirds cietoksnī. Iedvešanas laikā Rietumu hipnotizētājs lieto gribu, saspriegojot locekļu un acu centrus, taču šī emanācija ne vien ātri izsīkst, bet arī atnes nogurumu un, galvenais, iedarbojas ļoti nenožīmīgā attālumā. Gribas sūtījumu laikā nav iespējams izplatījuma sasniegums. Bet Austrumu sirdij nav nepieciešama locekļu saspriegošana, tā nesakāpina bez vajadzības enerģiju, bet raida savas domas bez vietas ierobežojuma. Sirds iedvešana kā dabiskais sakaru kanāls nekaitē iedvesmotājam un saņēmējam. Rietumu paņēmieni allaž ir pamanāms no malas, bet austrumu darbībai nav nekā ārēja; gluži otrādi, iedves-

motājs neskatās uz saņēmēju, jo sirdī ir uzdevuma tēls. Daudz neapšaubāmu priekšrocību ir sirds darbībai, bet tās labad visupirms ir jāizprot sirds nozīme.

Sirds varenība pārvar pilnīgi visu. Sirds spēj zināt jēgu notikumiem tāliem. Sirds spēj lidot, nostiprinot vajadzīgās saites. Sirds spēj piedroties tālajām pasaulēm. Pamēģiniet to vienīgi ar gribas sūtījumu, un izzināsīt sirds gribas atšķirību. Maitreija ir Sirds Laikmets! Tikai ar sirdi var novērtēt Maitreijas dārgumus! Vienīgi ar sirdi var saprast, cik ļoti visi uzkrājumi, visa jūtziņa ir vajadzīga nākamībai!

75. Mīlestība, varoņdarbs, darbs, jaunrade – šīs augšupejas virsotnes jebkurā pārkārtojumā saglabā augšupejošu tiecību. Cik ļoti daudz blakus jēdzienu tās ietver sevī! Kāda gan mīlestība ir bez pašai dziedības, varoņdarbs bez vīrišķības, darbs bez pacietības, jaunrade bez sevis pilnīgošanas! Un visu šo vērtīgo dārgumu pulku vada sirds. Bez tās vispacietīgākie, visvīrišķīgākie, vistieciņgākie būs auksti zārki! Zināšanu noslogoti, bet ne spārnoti būs bezsirdīgie! Smagi ir nepaspēt uz Aicinājumu! Smagi ir nesekot pilnībā Hierarhijai! Dažkārt cilvēki mēģina slēpt paši no sevis atteikšanos no Hierarhijas. Vai vari, ceļniek, vaļsirdīgi atzīt gatavību savu sekot Hierarhijai? Varbūt gatavība tava ir tikai līdz pirmajam pagriezianam, līdz pirmajai pakāpei, kur tikai Hierarhija var palīdzēt? Vai neaizmirsīsi to tieši brīdī grūtā, vai arī atcerēsies Hierarhiju tikai pārpilnībā?

Pat skolotāja darba sākumā jūs ne reizi vien brīnījāties pat par tuvāko cilvēku pavērsieniem un novirzēm. Varat saprast visu sirdssāpi redzēt, kā uz

sliekšņa bieži skolnieks strauji aizbēg uz mežu. Mana Roka pastāvīgi ir ar tiem, kas iet pilnā gatavībā.

76. Robeža starp cildeno un necilo ir ļoti līkumaina; vienīgi sirds spēj atrast ceļu cauri visām smadzeņu krokām. Taču tagad ir laiks pāriet uz gara jaunrades izzināšanu. Vai neliekas savādi daudziem cilvēkiem, ka pat Smalkā Pasaule viņiem nav redzama, kaut gan pasaulu gradācijā tā vēl ir diezgan blīva? Tātad acs fiziskā ir tik rupja, ka pat nespēj saskatīt ķermeniskās pārveidības nākamo stadiju. Ja cilvēki cenšas pilnīgot pat aparātus zinātniskos, tad cik vēlamāka ir paša cilvēka aparāta izsmalcināšana! Taču, nepieaicinot palīgā sirdi, ir neiespējami pavirzīties šajā varoņdarbā. Kas spēj just caur sirdi, tas jau var virzīties ārpus ķermeņa robežām.

Atkāpšanās no gara jaunrades atbīda par vairākām dzīvēm. Ir nepiedodami noslidēt zemā stāvoklī, kad jau atklājas atvērtas acis. Atgādināsim, ar kādām pūlēm tiek caursists fiziskais apvalks, kādi pasākumi tiek veikti, lai izkustinātu apziņu pēc sprieguma! Vai tad var griezties atpakaļ?!

77. Daudz apsēsto ir laikā, kad cilvēce pāriet uz gara jaunradi; it kā kāds būtu viltojis atslēgas vājam slēdzenēm. Vajag sevišķi piesardzīgi apskatīt cilvēkus. Turklāt ir jāatceras, ka apsēstajiem ir savdabīga domāšana, pilna pretrunu. Vēloties palīdzēt viņiem, var vai nu ar iedvesmas spēku izdzīt apsēdēju, vai arī pilnīgi atstāt mierā, pat, ja ir iespējams, pavisam izolēt. Apsēdējam taču ir vajadzīgs ne tik daudz pats subjekts, cik iedarbošanās caur viņu uz apkārtējiem.

Vissliktāk ir daļēji uzbāzties apsēstajam, apelējot pie veselā saprāta, kura viņam nav. Slikti ir sākt skaļi žēlot apsēsto vai pelt viņa pretrunīgumus. Pavēles parādība, spēcīga un satricējoša, vai arī izolēšana var atvieglot vājas sirds likteni. Caur sirds vājumu taču ielien apsēstība. Sirds uguns apsvilina visus spalvainos viesus.

Atteikšanās no Skolotāja pārtrauc visas iespējas, īpaši, kad atteikšanās ir notikusi apziņā labu laiku pirms apsēstības. Tā cilvēki bieži pamodina jau snaužošanas noliegsmes, un, protams, sekas visupirms ir atteikšanās no Skolotāja, jo katrs haotiskums visupirms sadumpojas pret celsmi un sadarbību. Haotiskumā ir ieliktas ļaunuma sēklas, kuras ar grūtu pieredzi tiek apspiestas. Bet šajās dienās ir nedzirdēti daudz apsēsto. Tumsa arī grib izpausties.

78. Iesākumā robeža starp fizisko un Smalko Pasauli nebija tik krasa. Vissenākajās hronikās var atrast atsevišķus norādījumus par šo pasauli ciešu sadarbību. Sirds fokuss, ķermenim sabiezējot, vajadzīgs bija kā līdzsvars ar smalkajām enerģijām. Pati ķermeniskā pasaule vajadzīga bija kā vielu pārstrādāšana enerģiju vairošanai. Bet prāts, kā zināt, tiecās nošķirties un tādējādi apgrūtināja evolūciju. Grūts bija Kali Jugas laiks, bet Satja Jugai ir atkal jāsatuvina pasaules, kas varmācīgi ir izšķirtas. Ir jāgaida šis laiks svinīgi kā atgriešanās pie lemtās pilnības. Tā norunāsim velīt pietiekami daudz uzmanības gara jaunradei. Var pierast no šī leņķa domāt. Tā ir jāizturas pret vissvarīgāko dzīves ievirzē. Kurš iemācīsies līdzsvaru starp pasaulēm, tas jau nozīmīgi atvieglos ceļu savu.

79. Ja sirds ir enerģiju akumulators un transmutors, tad ir jābūt arī labākiem apstākļiem šo enerģiju sadumpošanai un pievilksanai. Pats galvenais pamatnosacījums būs darbs – kā domu, tā arī fiziskais. Šajā kustībā pulcējas enerģijas no izplatījuma. Bet ir jāsaprot darbs kā dabiskais dzīves piepildījums. Tā darbs jebkurš ir svētība, bet bezdarbības pārgudrība ir viskaitīgākā nozīmē kosmiskajā. Iemīlot darba bezgalību ir jau nozīmīgs iesvētījums, tas gatavo uzvarai pār laiku. Laika uzveikšanas nosacījums nodrošina pakāpi Smalkajā Pasaulē, kur darbs ir tikpat nepieciešams noteikums, kāds ir arī miesā. Sūdzība par darbu var nākt no miesas vergiem.

80. Smalkās Pasaules apziņas pievienošana iemiesoto apziņai būs kārtējais iekarojums. Esošais taču ir garā, izplatījumā, starp pasaulēm, bet uz zemes ir tikai sūtni enerģiju īstenošanai un matērijas pārveidošanai. Tādējādi iemiesoto dzīvju ilgums ir nekas salīdzinājumā ar esamībām visos pārējos stāvokļos.

Ciešāk ir jāsavēlk darba josta, nevis kā sodība, bet kā pakāpes sasniegšana. Arājs, kas iegulda spēku zemes garozas pārveidošanai, bieži var pasniegt roku pašam Rīši, kas ar domu dara labu cilvēcei. Pareizi teicāt, ka katrs plāvējs ir bijis sējējs un sējējs – plāvējs.

Un svētnīca ir garā, un attaisnojums ir garā, un uzvara ir garā, tā var izrotāt dzīvi ar pastāvīgu īstu spožumu. Pieradinieties pie darba dailes, pie domu jaunrades – tā uzveiksim tumsu.

81. Kad jūs sastopat cilvēku, kas ir patiesi tiecīgs uz dižiem veidojumiem, jūs nesāksit runāt par pusdienas

virumu vai par sīkiem vakardienas piedzīvojumiem; jūs tieksities nākamībā sarunu biedra domāšanas apmērā. Tā arī Mēs sarunā iezīmējam ceļu nākamo, pa kuru kā pa tauvu pie enkura var pievilkties drošībā un ar pieaugošu vēlēšanos. Tā Mēs pieradinām sirdi veidot nākamības ritmu, jo bez šīm pavirzēm ir grūti ieiet nākamības realitātē, tik pat grūti, cik nav viegli cilvēkiem apjēgt kaitīgumu daudz kam, ko viņi ir nodarījuši. Ir skaidrs, ka gruži, kas tikuši iemesti gatavā ķīmiskā mikstūrā, mainīs gaidāmo reakciju. Nekādi spēki neatjaunos iepriekšējo savienojumu, tāpat arī nelabi darbi nevar pagaist; tāpēc ir vieglāk nepieļaut ļaunumu nekā labot to.

82. Grūti ir iznīcināt ļaunu darbību. Cik daudz virsbūvju un torņu ir jāuzceļ, lai noslāpētu ļauna ieslodzītā gaudas, kurš cenšas atkal parādīties katrās neaizvērtās durvīs. Pavaicājiet cilvēkiem, cik neatlaidīgi seko ne vien ļauni, bet pat neveiksmīgi nodomi un darijumi. Dzīves ceļš ir aplikts ar paveiktā zīmēm, kas ir izpaustas kā neizdzēšami traipi, tāpēc tik viedi ir tiekties nākamībā. Šajā lidojumā nepaspēsīt aptraipīt baltos spārnus.

83. Atšķiriet spriegumu no noguruma. Daudz līdzības ir starp šiem dažādajiem stāvokļiem. Ir jāsaņū, kad lietderīgi ir pārtraukt tos, novirzot uzmanību uz citu centru. Zelta līdzsvars ir īpaši liekams lietā šeit. Paguruma laikā cik daudzi gaida šo stāvokli no Smalkās Pasaules! Ne vien ļaunie, kas savā veidā sašprieģo gribu, bet milzums bezpersonisku atmiesoto mēģina tikt klāt sirds magnētam. Cilvēki sūdzas par

domāšanas jucekli nogurumā; kā gan nebūt tam, kad Smalkās Pasaules zemāko slāņu nesakarīgās domas iekļūst apziņā. Zemākie slāņi nenoteikti domā, un šīs domāšanas fragmentu pārslas piesārņo izplatījumu. Skaidra naida doma attiecībā uz enerģijas sašprindzināšanu tomēr ir vērtīgāka nekā neapzinātas domāšanas juceklis. Agni-jogam ir ļoti apgrūtinošs pelēko domu rēgu spieta pieskāriens. Skolotājs ir norūpējies visupirms par domāšanas virzienu. Lielos at-tālumos attīstās arī vislielākais ātrums un tiecība.

84. Kauja garīgā parāda asins pieplūdumu locek-ļos. Agni-jogs ar “kausu” ugunīgo nepaliek nopakaļ. Palīdzība ir droša, kad liesmojošā sirds pulcē ap sevi vīrišķīgus garus. Nevis fiziskajā plānā ir kauja, ne jau sīkie zemes spēki sacenšas, bet daudzu mūžu pie-redzes Spēki ir pulcējušies izšķirt likteni savu! Kā negaidīti burbuļi satūkst Kaujas šīszemes atspīdumi! Bet ugunīgā sirds virzās ne pēc zemes zīmēm. Liels ir spriegums!

Par brīvību sapņo cilvēki, bet kādā cietumā tur viņi sirdis savas!

85. Brīvība ir vērtīga kā personības sargātāja, kā pievilktu enerģiju individualizācija. Taču tieši brīvība ir visvairāk sagrozītais jēdziens. Tās vietā dzīvi pie-pilda tirānija un verdzība – proti, īpašības, kas izslēdz sadarbību un personības godāšanu; tā daži izmanās izveidot eksistenci savu vienīgi no īpaša tirānijas un verdzības apvienojuma. Protams, cilvēki daudzina par brīvību, pat nepazīdami tās īpašās kvalitātes. Brīvības apstiprināšana būs viņos apziņas pacēlums. Pastiprinā-

tie brīvības meklējumi rāda, ka gars potenciālā savā tiecas uz jaunām augšupejām, bet neviens nav teicis tam, kā rīkoties ar šo dārgumu.

86. Sadarbība var būt apzinīga gara rota. Ne piešpēšana, vismazāk sacensība, bet enerģiju pastiprinājums sūta sadarbības jēdzienu. Darbs kopīgais ir saprotams tiem, kas ir izpratuši Hierarhiju ar sirdi. Brīvības Skolotājs ir Hierarhijas parādība, jo visupirms ir Teikts – ejiet pa īsāko ceļu, savāciet savus spēkus; nostiprinieties individualizācijas izpratnē, jo varavīksne tiek stiprināta ar visiem stariem.

Tikai izpaustos nodevējus izmetam kā kosmiskos atkritumus, pie pārējiem Mēs atrodam staru, viņu īstenoto.

87. Atriebība pamatoti tiek nosodīta visās Mācībās. Pats sākotnējais pārkāpums var būt arī maz apzināts, arī pat negaidīts, bet atriebība allaž ir apdomāta, apzināti padziļināta sirdī. Atriebība ir kā pārkāpuma megafons, tāpēc tās kaitējums izplatījuma nozīmē ir ļoti liels. Nedaudz atriebība izskatās pēc sašutuma. Sašutums kā draudu impulss mēdz būt ātri pārejošs, bet iecerētās atriebības darbības plaši saindē atmosfēru. Ir Teikts, ka nodoms līdzinās darbībai, taču ir jāņem vērā domas darbība. Pie šiem apsvērumiem cilvēcei ir visgrūtāk pierast. Mūsdienu cilvēcei doma ir pārvērtusies par smadzeņu nenožīmīgu saraušanos. Nav redzamas acij domas sekas – tātad to arī nav; taču tā mēs nonāksim līdz domāšanas noliegumam vispār! Sirds atrodas labākā stāvoklī, tā producē kustības un trokšņus – šādi sirds var klauvēt.

88. Pārpilnības ar psihisko enerģiju parādība izraisa daudzus simptomus kā locekļos, tā arī kaklā un kuņģī. Soda ir noderīga, lai izraisītu atslābumu, tāpat karsts piens. Skolotājs seko ugunīm. Ugunsis ne vien apgaismo auru, bet tās paliek izplatījumā, tādēļ ugunu nozīme ir tik liela. Izpaustās ugunis savukārt fokusē enerģiju un rada jaunus mezglus.

89. Sargieties no bezjēdzīgas nosodišanas. Tai ne vien piemīt trūdēšanas īpašība, bet tā arī nodod vāju tiesātāju tiesājamā varā. Sirds vāja, bet cietsirdīga var izraisīt nosodāmā auras pretdarbību. Turklāt parasti tiesātājs nav stiprs pats, citādi viņš neatrastu laiku nosodišanai. Nosodišanas netaisnīgums, kā jau visādi meli, vājina patvarīgā tiesātāja jau tā niecīgo apziņu, tāpēc kaitīgums viņam rodas ārkārtējs; tikmēr netaisni tiesātais tikai iegūst, pastiprinādams magnētu savu ar jaunu auru pievilkšanu.

Var jautāt: “Kam ir vajadzīgi ētiski pārspriedumi grāmatā “Sirds”?” Taču vispirms ir jāatgādina par sirds higiēnu. Sirds higiēna ir jāuzskata par nepieciešamu darbību. Ir jāatmet visi spriedelējumi par abstraktu ētiku. Labs ir tas, kas ir veselīgs visos mērījumos. Mēs uzstājam, lai ikviens, kas uzsāk Mācības ceļu, būtu visupirms vesels garā. Vai tad var ļaunumā doties uz Gaismu? Patiešām, Gaisma atklās katru ļaunuma kripatiņu!

90. Uzskatiet Sazināšanās stundas par lūgšanu, par visa ļaunā un postošā atmešanu. Ja doma nav pretrunā ar labo, tātad Labā Vārti ir vaļā. Tā ir visvajadzīgākā sirds higiēna!

91. Veltīsim uzmanību dažām it kā neveiksmīgām darbībām, bet kurām pamatā savā ir it kā īpaša nozīme. Dažreiz var vērot, kā cilvēks veic kaut kādas darbības gandrīz bez panākuma iespējas, taču kaut kas viņam liek darboties tieši tā. Šādas darbības parasti mēdz būt diezgan labas pēc būtības, bet tās tiek atmaksātas bieži netaisnīgi. Visi šie ir karmiskie maksājumi; saņēmējs, protams, ir aizmirsis par tiem un iztērējis pa ceļam daudzus garīgos uzkrājumus, bet maksātājs tomēr tiecas atdot parādu, kaut arī dodamais ģērbs jau ir bijis ne pēc mēra. Tomēr parāds būs nomaksāts, ja pat to neprātis saņemt. Var arī vērot maksājumu par citām, tuvām sirdij personām.

92. Sena teiksma pastāsta, kā kāds valdnieks, gribēdams atbrīvoties no visām blakus ietekmēm, prasījis padomu viedajam; tas ir teicis: “Sirdī savā atradīsi atbrīvošanos.” Bet valdnieks saskaities, atbildēdams: “Nepietiek ar sirdi, apsardze ir drošāka.” Tad viedais atvadījies, teikdams: “Galvenais, tad neguli, valdniek!”

Teiksmā ir norādīta kā vienīgā sargātāja mūsu sirds. Ne velti visas Mācības ieteic pirms miega lūgšanas, lai nostiprinātu svētīgo saikni. Cilvēcei netiek padomāt, ka vairāk par trešdaļu dzīves tā pavada miegā, pakļaujoties īpašām un nezināmām iedarbībām. Zinātne maz uzmanības pievērš miega nozīmei, šai mājošanai Smalkajā Pasaulē. Vai tad nav vajadzīga stipra saikne ar Hierarhiju, kad mēs esam uz mūsu parastajai apziņai nezināmā sliekšņa? Padomājiet, gandrīz puse no dzīves noris ārpus zemes esamības! Protams, turpināt apziņu nākamā novadā palīdzēs sirds, kas

ir gatava visām trim pasaulēm. Kurš gan vēlēties valdnieka likteni, kas paļāvās tikai uz apsardzi?!

93. Visos Novēlējumos ir parādīti simboliski stāsti, kā vientuļnieki un svētie ir likuši dēmoniņiem kalpot un strādāt labumam. Tiešām, tas ir pilnīgi iespējams nesavtīga impulsa gadījumā. Apstiprinu, kādā mērā visi tumšie kalpo celšmei, kad pavēles pašreizējās spēks saglabā sirdi pavēlošo. Taču viens apstāklis var būt bīstams un pazudinošs – aizkaitinājums, pilns ar imperilu, atver pieeju tumšajiem. Kur ir aizkaitinājums, turp virzās dažādi svešinieki, kas cenšas iedzīvoties un pastiprināt indes iedarbību. Cik daudz audu ir saplēsts, cik pārbaudījumu, eksperimentu tiek izjaukts par prieku ļaunprātīgajiem! Ieteiciet uzņemt to nevis kā pasaku, bet kā bīstamu realitāti. Neizzūd labā un ļaunā sākotne.

94. Veselība ir pagātnes sekas, tādēļ viedāk saimniekam ir parūpēties par to, lai neradītu sekas. Jāizprot ir Mācības būtība, kas pārveido sirdi. Ja tas nav svarīgi un nepiepilda dzīvi, tad visi vārdi un zīmes kļūst par nevajadzīgās dražas.

95. Pateicība ir viens no visreālākajiem seku ziņā jēdzieniem. Var pieradināties pie tās pat sikumos. Pēc tam skolās ir jārunā par pateicību kā par labklājības ķīlu.

96. “Slimība nāk no grēka,” – saka Raksti. Teiksim – slimība ir no pagātnes un tagadnes nepilnības. Ir

jāzina, kā sākt slimības dziedināšanu. Par sarūgtinājumu visiem ārstiem, pilnīgošanās būs īstā profilakse. Var saprast, ka pilnīgošanās sākas no sirds, un tai ir ne vien kosmiska nozīme, bet arī šauri materiāla. Mātes nēsā bērnu pie sirds kā pie nomierināšanās panacejas, bet parasti nezina, ka turēšanai pie sirds ir varena iedarbība. Tā arī Smalkajā Pasaulē mēs ņemam pie sirds, lai stiprinātu un dziedinātu. Protams, sirds zaudē daudz enerģijas no tik intensīvas lietā likšanas. Taču arī ne reizi vien ir attēlota mātes sirds, kuru caururbuši šķēpi un bultas, – simbols visu izpausto sāpju uzņemšanai sirdī.

Ne tikai izteiktu slimību, bet arī to iedīgļu laikā īpaši iedarbīga ir izdziedināšana ar sirdi. Tagad gandrīz aizmirsts paņēmiens, taču tas nav mazāk spēcīgs par asins pārlišanu, jo ar sirds iedarbību tiek nodota smalkākā enerģija bez netikamiem zemākajiem asiņu piejaukumiem. Šīs rūpes par sirdi dodošo nevajag aizmirst domas laikā par pilnīgošanos.

97. Pēc pāris nedēļu šķietamas, paviršas tiekšanās cilvēks secina vai nu savu nederīgumu, vai Augstākās Pasaules neesamību. Tikmēr šis pats cilvēks saka kalpam savam pēc nostrādāta gada: “Pārāk īss laiks, vēl nevaru paaugstināt tevi.” Pat šīs zemes, zemākajās lietās cilvēki saprot termiņu nozīmi. Tikai augstākās kārtības saprašanā cilvēki negrib zināt apgūšanas būtību. Grūti ir stāstīt tiem, kas sirdī nav izaudzis vai ir paspējis apdzēst to. Šķistu, ka sirds ugunis ir ļoti dabiskas un vienkāršas izpausmēs, bet cik ilgi termiņi ir vajadzīgi, lai šis zemāko un Smalko Pasauli savienojošais jēdziens iezīmētos fiziskajā pasaulē.

Protams, liels daudzums uguņu prasa pielāgošanos tām, lai ievirzītu šķietamu nejaušību ritma ķēdē. Reti kāds tiecas kļūt par vispasaules pilsoni. Daudz rūpju prasa nosaukums šis: gan vērīgumu, gan modrību, gan, visupirms, nevaldāmu tiecību.

98. Kā gan iedvest nesagatavotiem cilvēkiem, ka Pasaules Augstākās priekšmets pelna sirsnīgu attieksmi? Ir grūti ar cilvēkiem, kas neko nezina, bet vēl grūtāk ar cilvēkiem, kas ir norījuši Mācību kā karoti strobjamā, no tiem var sagaidīt īpašu nodevību un sagrozījumus. Nav tādas zīmes, kas pārliecinātu neceļos nonākušu apziņu, ka tai ir jāskatās ne tik daudz uz tuvākajiem, cik sevī pašā. Kā var redzēt ugunis, kad acs meklē grumbiņu kaimiņa sejā! Var ar aukstu sirdi brīnīties un šaubīties par cita sasniegumiem un apbērt ar pelniem katru sirds dzirksteli.

Brīnāties, kā cilvēki spēj rīt bez kaitējuma indes, bet nepadomājat, kā ir radusies imunitāte. Nevis no kuņģa sieniņu uzbūves, bet no uguns, kas ir ielikta sirdī.

99. Neiespējama var likties jaunā Smalkā Pasaulē tiem, kas nav pievērsuši uzmanību tā sauktajiem fenomeniem, kurus apstiprina fotogrāfijas, iks-stari un liecinieku paraksti. Atcerēsimies: kāds atsaucas uz kosmiskajām parādībām; kāds ir dzirdējis tālas balsis; kāds ir piedalījies Smalkajā Pasaulē, redzot to; kāds ir mirdzējis; kāds ir pacēlies gaisā; kāds ir staigājis pa ūdeni; kāds ir staigājis pa uguni; kāds ir rijis indes bez ļaunām sekām; kāds ir izticis bez miega; kāds ir izticis bez barības; kāds ir varējis redzēt cauri blīviem

ķermeniem; kāds ir rakstījis ar divām rokām; kāds ir spējis pievilināt dzīvniekus; kāds ir varējis saprast valodu, nezinot to; kāds ir varējis saprast domas; kāds ir varējis lasīt ar aizvērtām acīm aizvērtu grāmatu; kāds ir nejutis sāpes; kāds sniega vidū ir attīstījis sirds kvēli; kāds ir varējis nejust nogurumu; kāds ir spējis palīdzēt ar dziedināšanu; kāds ir spējis parādīt nākotnes zināšanu.

Tā var uzskaitīt visus parādītos fenomenus un ļoti daudz pamācošu piemēru no dzīves. Bet uz mirkli sakopojiet visas šīs kvalitātes vienā ķermenī un iegūsit jaunu cilvēka pārveidību, kas ir norādīta daudzās Mācībās. Galvenais šajā pārveidībā ir tas, ka visas tās atsevišķās daļas jau ir tikušas parādītas, pat nepilnīgas eksistences vidū. Tātad zināmas tiecības laikā var stipri pavirzīt cilvēci uz visas dzīves pārveidošanu. Tāpēc atcerēsīties par dižo Uguni un par mājokli ugunīgo – Sirdi! Ne pasaka taču, bet Gara nams!

Cilvēki grib liecības, bet viņu priekšā ir liels daudzums apliecinājumu, tātad vispirms ir jāatceras par tiem un ir jāizprot domas spēks un sirds uguns. Domājiet! Domāšana parāda cilvēkam Kultūras nozīmi.

100. Dziedinātāji ir iedalāmi divās grupās: viena parāda dziedināšanu ar roku uzlikšanu vai ar tiešu skatienu, otra no attāluma sūta sirds strāvu. Protams, nākamības konstrukcijām otrajam paņēmienam ir priekšroka. Sirds izstarojuma laikā nav jābojā daudzi slimnieka centri, bet, neapgrūtinot viņa uzmanību, var tikai iedarboties uz slimo daļu, atbalstot organismu cīņā par līdzsvaru. Jūs zināt, cik nesajūtami ir Mūsu pieskārieni, lai netraucētu pašdarbību. Tāpat

jūs atceraties, ciktāl Mēs izvairījāties no fiziskajām izpausmēm, pieļaudami tās, ciktāl vajadzīgs bija zināmās pakāpes acīmredzamībai. Mēs tiecamies tālāk, kolīdz ieraugām izpratni. Pie Mums dēvē sliņķi par dzīvības likuma pārkāpēju. Dziedinātāji ar sirds strāvu darbojas kā fiziskajā, tā arī smalkajā ķermenī. Ir jāvelta uzmanība dzīves fenomenālajai pusei, tā ir daudz būtiskāka, nekā liekas.

101. Ir jāsamēro spēki, kad tos pieprasa visos virzienos. Var saprast kaujas nozīmi, kad nogurdinātie cīnītāji atgriežas jaunai kaujai. Patiešām, Joga pirmais uzdevums ir spēku sadalīšanā un taupīšanā. Ne velti sirdī dāsnaļs nevajadzīgi nevicinās rokas. Tagad ir īpaši nepieciešama saudzība, jo nevajag ar liekiem tēriņiem saspriegot enerģiju. Ir jābūt sardzē.

102. Pat visaugstākais Jogs dažreiz iedarbojas un dziedina apzināti, citreiz pat – pa Augstāko Staru bez personiskiem lēmumiem. Ja cilvēki apgūtu, ka ir Augstākie Stari, viņi sargātos no jauktas iedarbības. Izplatījums ir pārpildīts ar dažāda veida stariem un strāvām, kas krustojas. Bez tiecības uz Hierarhiju cik daudzi nejausi un ļaunprātīgi kavēkļi var pārtraukt tīru tiecību! Mēs esam pieraduši jau pie tā, ka cilvēki vien briesmās, kas ir skaidri redzamas viņiem, vērsas pie Mums, bet galveno briesmu laikā, kas nav redzamas, viņi neprot uzturēt saikni ar Hierarhiju. Tādējādi ir jāpiesien sevi pie Hierarhijas Stara, proti, ir jāaplūst ar to kā neatvienojamai daļai. Pat Augstākais Jogs taču dažkārt darbojas saskaņā ar Augstāko Staru.

103. Kā var nosargāt cilvēkus, ja viņi paši nevēlas turēties pie glābjošā pavediena! Noturēšanās pareizā virzienā jau ir uzvara. Mūsu palīdzība ir gatava lieties, ja vien būtu kam un kur. Kurš gan var palīdzēt Mums ar savu tiešo un vienkāršo tiecību? Sirds spēj atrast šo vadu un pareizo ceļu.

104. Cilvēki negrib novērot Smalkās Pasaules parādības, kas ir izkaisītas visur. Tāpat viņi nespēj iedomāties, ka ētika ir praktiskā farmakopeja, lai vienkāršākajā veidā piesaistītu izplatījuma enerģijas. Nepagurstiet, atkārtojot par sirds lietā likšanas izpratnes nepieciešamību, lai piesaistītu augstākās iespējas. Cilvēki piemirst par visvienkāršākā dzīves dezinfekcijas paņēmiena lietā likšanu. Daudz runā par uguns nozīmi, bet pavisam aizmirstot, ka dzīvā uguns ir labākā attīrītāja. Cilvēki saņēma elektrību, taču nācās izolēt enerģijas būtību, paturot tikai nedzīvo gaismu. Uguns kurs, malka, svētlampiņa, sveces attīrīs izplatījumu un likvidēs daudzas infekcijas. Var redzēt pie zinīgiem cilvēkiem līdzās elektrībai tāpat arī dzīvo uguni, kas tik viegli pievelk izplatījuma liesmu. Pajautājiet ārstam, kādu vietu ieņem aizdegta svece dezinfekcijas vidū. Viņš droši vien uzskatīs šo jautājumu par bezjēdzīgu, tāpēc ka viņam nav ienācis prātā padomāt par dzīvo uguni. Kādam gan nolūkam ir svētlampiņas tempļos, ja ne attīrīšanai? No kurienes gan nāk senās paražas ieskaud slimnieku ar uguni? Tādējādi uguns mēdz būt ārsts un sargātāja. Dzīvā uguns krāsni bieži novērš slimības strādniekiem. Uguns kurs kā šķīstīšanas simbols tiešām ir medicīnisks jēdziens.

105. Pat par tik vienkāršām lietām kā dzīvā uguns ir jārūnā grāmatā “Sirds”. Labākie cilvēki ir apmierināti ar elektrības gaismu, aizmirsdami, cik slimību nes enerģijas, kas ir ieslodzītas tīšām. Tas pats ir arī ar stariem. Kāpēc nepamana, kā iks-stari iedarbojas uz sirdi? Tāpat negrib pamanīt metālu ietekmi uz sirdi. Ir vajadzīgi daudzi eksperimenti, lai kaut mazliet iemācītos vadīt apkārtējos apstākļus. Cilvēki vēlas atbrīvoties no slimībām, bet steidz vairot tās.

Lai nedomā, ka Mēs esam atpalikuši izgudrojumu pretinieki, gluži pretēji, Mēs aicinām uz atklājumiem jauniem.

Ir ļoti jāņem vērā pašreizējā laika īpašie apstākļi. Ir jāsaprot tautu pārmaiņas, jaunu ugunīgu parādību veidošanās, kuras var smagi ietekmēt. Kurš spēj saglabāt svinīgu noskaņojumu, rīkojas pareizi. Saskaņa un možums, bet ļoti saudzējiet sirdi.

106. Galvenā neizpratne parasti ir par to, kāpēc cilvēki nevar redzēt Smalko Pasauli ar fizisko aci. Bet, protams, tāpēc, ka acs nespēj vēl uzveikt ētera transmutāciju. Iedomājieties fotografēšanu pret logu: nekad neizdosies iegūt iekšējo priekšmetu vai tālāku kontūru skaidru attēlu. Tāpat, izejot no tumsas saulē, mūs apžilbina un pārsteidz zilās gaismas spēks. Palielinot šīs gaismas parādības līdz bezgalībai, dabūsim Smalkās Pasaules Gaismu, kas nepieradušai acij likšies kā tumsa. Tāpat dažreiz brīnās – kāpēc daži, varētu likties, aprobežoti cilvēki redz Smalkās Pasaules vīzijas? Visupirms tāpēc, ka, ja arī viņi ir pazeminājušies šobrīd, tad pagātnē viņiem ir bijusi kaut kāda šķīstījoša darbība, citiem vārdiem, viņu sirds kaut kad

jau bija pamodusies. Īpaši lieliski ir, ka sirds kvalitāte nezūd, tā var ļoti vienpusīgi izpausties, bet tik un tā būs potenciālā.

Tāpat, kāpēc sievietes bieži atmostas Smalkajai Pasaulei? Tāpēc, ka sirds darbība ir daudz smalkāka, un tādējādi transcendentalitāte ir atvieglota. Patiešām, Pasaules Mātes Laikmeta pamatā ir sirds izpratne. Proti, tikai sieviete spēj atrisināt divu pasaulu problēmu. Tā var aicināt sievieti saprast ar sirdi. Tas būs visupirms derīgi arī tāpēc, ka sirds kvalitāte ir mūžīga. Jau daudz dažādu varoņdarbu ir sieviešu vidū, bet tagad, sārta vietā, sievietei ir dota sirds liesma. Neaizmirsīsim, ka katrā svarīgā sasniegumā ir nepieciešama sievišķā sākotne kā pamats un būtība. Sirds nespēj atvērties Smalkajai Pasaulei, ja netiks pacelta īpašā varoņdarbā.

107. Cik daudz ir teikts par sirds valodu, un tomēr vairākumam tā paliek neizmantojama abstrakcija. Neuzstāsim uz šā sakaru līdzekļa augstākām formām, pacentīsimies apgūt sākotnējos pamatus, kuri ir jāparāda nekavējoties un bez īpašas sagatavošanās. Katrai valodai visupirms ir savstarpējas saprašanās uzdevums, tātad ir jācenšas ne vien saprast savu sarunbiedru, bet arī padarīt savu runu viņam viegli uztveramu. Tamdēļ protiet runāt sarunbiedra valodā. Runājiet ar viņa vārdiem, viņa konstrukcijām, tikai tā viņš viegli iegaumēs un uzņems apziņā jūsu domu. Tā iemācīsimies ietvert sarunbiedra vārdus un nemanot pāriesim uz viņa domāšanas raksturu. Augstākās saziņas forma būs domas uztveršana bez skaņas.

108. Ir jāiemācās ietvert četrdesmit svešu izteiksmju veidus. Katrs mūsu izteiciens liek pretiniekam padomāt, bet viņa paša pierastā izteiksme uzreiz ieiet apziņā kā viņa paša domāšana. Tā var savu apziņu pieradināt pie izteiksmes elastības. Pie Mums to dēvē par sirds tulku. Arī citās siržu saskarsmēs galvenais ir vairīties no patības, kura var tikt nosaukta par tumšo aci.

Ir nepieciešams, lai Mācības pamatus liktu lietā dzīvē nevis kā vienas dienas untumu, bet kā ilgstošu vingrinājumu bez jebkāda īgnuma un rūgtuma.

109. Smalkā ķermeņa ievainojumam ir jāklūst par zinātniskās izpētes objektu. Šāds ievainojams rodas daudz biežāk, nekā var domāt. Gan kaujas laikā, gan atgriešanās fiziskajā ķermenī radīto neērtību laikā var vērot savainojumu, kas allaž izpaužas kā sāpes fiziskas; turklāt sāpju sajūtas koncentrējas vissaspringtākajā organisma vietā. Protams, visbiežāk cieš sirds. Var saprast, ka sirds ir dzīvības devēja, bet toties liesmaina sirds visvairāk tiecas uz kauju. Visvērtīgākās fizisko sajūtu vidū būs sirds pulsācijas, kad tās ir saistītas ar attīstītu smalkā ķermeņa darbu. Tāpat pamācoša ir svara izmaiņu parādība, kad smalkais ķermenis atstāj fizisko.

110. Ļoti daudz eksperimentu var veikt saistībā ar smalko ķermeni, taču vispirms ir jāapgūst sirds jutīgums un jāsaprot smalkā ķermeņa momentānā kustība. Ja ārsts liks lietā kājas noņemšanas tehniku sirds izpētei, viņš, protams, izrādīsies slepkava, kā bieži arī notiek. Īpaši satraucoša ir indes lietā likšanas gadījumi sirdij, aizmirstot, ka sirds nevar uzņemt indi

un smalkais ķermenis cieš no šādām noziedzīgām ārstēšanām. Cik vienkāršāka, lai pārtrauktu ciešanas, ir iedvesmas darbība un augu dziedniecība! Tam ir vajadzīgas personas, kuras zina, kas ir iedvesma.

111. Patiešām, visi sirds sasniegumi balstās uz morāles pamatiem. Šie pamati pārveido fizisko iedabu un atdzīvina garu. Protams, jums var pajautāt: “Kā tad ir ar šo apstākli pie tumšajiem, ja hierofanti pārvalda dažas ugunis?” Pareizi ir saprast, ka tumšā amorālitate balstās uz baiļu disciplīnas. Vajag redzēt, cik nežēlīga ir šī disciplīna! Ja Mēs ļoti iejūtīgi ņemam vērā karmas likumu un cienām individualitāti, tad tajā pusē ir disharmonija un sabrukums, un pamatus uztur tirānija. Protams, zemākajās pakāpēs bailes ir drošs līdzeklis. Tā tumšais biedētājs parādās kā bargs kreditors. Taču var ņemt vērā tumšo amorālo postītāju saliedētību. Dažkārt vāji sagatavoti cīnītāji negrib zināt ienaidnieku spēku, bet var taču caurdurt sirdi kā no krūtīm, tā arī caur muguru. Tāpēc protiet izpētīt ienaidnieku paņēmienus.

112. Ne vien strāvas, bet arī izplatījuma aicinājumi izjauc fizisko līdzsvaru. Liels daudzums tiecas uz liesmainās sirds magnētu. Aicina ciešanās, un cēlā sirds nespēj atteikt aicinātājam. Šādi tiecība uz magnētu var atņemt tā enerģiju, bet tas ir nenovēršami, un katrs magnēts ir pakļauts šim noteikumam. Protams, sirds potenciāls tikai pieaug šajos vingrinājumos. Bet aicinājumu parādībai ir cita svarīga nozīme, izplatījums taču tiek izvērts ar labākiem centieniem, un šie stari auž pasaules gaišo tīklu. Kas ir sapratuši labāko

aicinājumu tīklu, sapratīs vientuļniecības varoņdarbu, kas nebūt nav vientuļība, bet, gluži otrādi, kalpošana, kas ir atvērta cietējiem.

113. Cilvēce šausminās par visu tā saukto pārdabisko, piemirstot, ka nekas virspus esošā nevar būt pārdabisks. Tāpēc ļoti pastāviet uz to, ka Agni Joga un Sirds Mācība neko pārdabisku saturēt nevar. Īpaši esiet uzmanīgi ar jaunajiem līdz trīsdesmit gadu vecumam, kad ne visi centri var funkcionēt, nekaitējot sirdij. Nepieciešams izstāstīt, cik ļoti Mūsu Joga nesatur nekādas varmācīgas burvestības un nekad nebūs haosa izraisītāja. Ir jāiededz jaunie ar varoņdarbu, kurš pārveidos viņu būtību un, viņiem pašiem nemanot, sagatavos sirdi nākamajai pilnveidei. Tā ir pēc iespējas vienkāršāk un liksmāk jāpeld uz Salu Balto, kā dažkārt Dēvējam Mūsu Vietu.

114. Piebiedrošanās Agni Jogai notiek vienkārši, tāpat kā daudzi nozīmīgi eksperimenti un panākumi tika veikti vienkārši. Katrs solis ir vērtīgs, ja tas ir dabisks savā neatlaidīgajā tiecībā. Mēs iepazīstam tik daudzas specialitātes tikai tālab, lai saliedētu tās piepildījuma sirdī. Kurš gan neiekvēlosies, ja uguns-kurs jau ir aizdegts! Cik daudz siržu jau ir gatavas nākamajam uzliesmojumam!

115. Nenoliedz, nešausminies, nebrīnies – šie noteikumi palīdzēs savienot fenomenālo pusi ar parastību. Protams, jūs savā pieredzē esat pārlicinājušies, ka fenomenālā puse gluži dabiski ir iegājusi dzīvē jūsu, nemaz nekaitējot darba ražīgumam, bet pat palieli-

not darbaspējas. Šī piezīme ir jo svarīgāka tāpēc, ka ir pieņemts domāt, ka fenomenālā saskatīšana dzīvē novērš no ražīguma. Gluži otrādi, tiecības parādība uz bezrobežīgo māca, cik lielas ir cilvēciskās iespējas.

Tāpat liela nesapratne ir ap pārbaudījuma jēdzieniem. Protams, ir zināms, ka pat pasaules tiek pārbaudītas, bet cilvēku smadzenes ir pieradušas pie tiesas un skolas pārbaudījumiem, tāpēc tās allaž ir spējīgas iedomāties kaut kādus pārbaudītājus, kas ir pilni ar viltīgiem paņēmieniem, lai tikai nosodītu nelaimīgo, kurš nonācis viņu rokās. Patiesībā pārbaudītāju nav, bet ir novērotāji – kā cilvēks izmantos savas zināšanas? Protams, ir jāvaino nevis novērotāji, bet pašam sevi.

116. Pārbaudījumi tiek gatavoti pašam skolniekam kā ceļa zīmes, kuras viņš ievēro, kad pāriet Smalkajā Pasaulē. Tā mēs mācāmies pārbaudēm dažādos stāvokļos, tādēļ ir jāsaprot darāmā darba būtība. Cik daudz nepamanītu darbu fiziskajā pasaulē rada brīnišķīgas sekas smalkajā stāvoklī – tik plaši ir jānovērtē darbi. Bieži, varētu likties, abstrakta darināšana dos viskonkrētākos rezultātus, un, varētu likties, visprecīzākie aprēķini dos vienīgi pacietības pieredzi. Pārbaudījuma parādība ir vislabvēlīgākā un ietilpst seno Mācību sistēmā.

117. Neiecietība ir gara zemiskuma pazīme. Neiecietībā ir ietverti visļaunāko darbību aizmetņi. Nav vietas gara augsmes parādībai, kur perinās neiecietība. Sirds nav ierobežota, tā tad cik gan nabadzīgai sirdij ir jābūt, lai liegtu sev bezrobežību! Ir jāizskauž katra

pozīme, kas var vest pie neiecietības elka. Cilvēce ir izgudrojusi dažādus šķēršļus augšupejai. Tumšie spēki visādi pūlas ierobežot evolūciju. Protams, pirmais uzbrukums būs darbība pret Hierarhiju.

Dzirdējuši ir visi par Svētības spēku, bet tumsonības dēļ ir pārvērtuši šo svētīgo darbību par māņticību. Patiesībā magnēta spēks arī ir stiprināšana ar Svētību. Daudz runā par sadarbību, bet katrā celsmē ir jāapliecina apziņa. Un kas gan tiešāk nostiprina varēnību kā Hierarhijas Stars!

Kas izpratīs nepārtraukta darba būtību, kas nostiprināsies, koncentrēdamies uz Hierarhiju, kas atraisīsies no sarežģītām formulām, lai pārvietotu uz sirdi centru, tas izpratīs nākotnes būtību.

118. Apliecinu, ka mēs kalpojam matērijas pārveidošanai enerģijā, un tādējādi neviens nevar noniecināt cilvēka nozīmi un viņa gājumu caur zemākajiem slāņiem. Šo esību var uzskatīt par sūtņiem pārgēbtiem, tik ļoti būtība neatbilst nejaušai dzīves formai, – tā spēj būt brīnišķīga!

Apstiprinu tiecību uz izpaustu sirds tempļa celtniecību. Tā dēvēsim sadarbības izpratni.

119. Liela spēja ir atvērt gaišredzi, pieskaroties saules pinumam. Šis process var norisināties kā fiziskajā ķermenī, tā arī smalkajā, jo pieder pie procesiem nesagraujamiem, taču tamdēļ ir vajadzīgs spēcīgs sirds magnēts. Tā var zināmā attīstībā veikt derīgas darbības, ceļot cilvēces garu. Protams, gaišredzes sekas un izpausmes ir ļoti dažādas, bet tās potenciāls ievēd organismu vidē, kas dažādos apstākļos ved cilvē-

ci uz pilnīgošanas. Ne velti gaišredzes un gaišsaprātnes atvēršanas spēja piemīt Pasaules Mātei.

120. Psihiskās enerģijas nogulas, protams, ir pilnīgi reālas kā dzīvnieku valstī, tā arī augu valstī. Var atcerēties, ka jau pieminētā ringse satur psihiskās enerģijas nogulas, kurai piemīt neiznīcināmības un dzīvīguma kādība.

121. Kad Aicinu tiekties pie Manis, tātad Kaujas vidū ir iestājies bīstams brīdis un ir vajadzīga siržu apvienošanās. Nav iespējams iedomāties pilnīgu uzvaru Bezrobežībā, toties tieši tikpat neiespējama ir arī sakāve. Bieži ārsts pārvieto sāpes uz citu vietu, lai pārliecinātu par to relativitāti, bet sadarbībai nav vajadzīgs tāds paraugs. Kad ir pasaukti lielā plāna celtnieki, nevar būt relativitātes. Kad ir bīstama stunda, sāp sirds. Varam domāt par dažādiem cēloņiem, bet skumju un trauksmes cēlonis ir viens – proti, Kaujas skarbā daļa. Būtu neiespējami iedomāties Kauju kā pavirzīšanos bez šķēršļiem. Tā Mēs esam sardzē un aicinām līdzdarbiniekus sastāties cieši.

122. Pasaules konvulsija ir kā sirds konvulsija. Nekas nepiespiedīs iebaidītājus atlikt uzbrukumam; tāpat nekas neatbrīvos jutīgu sirdi no trīsām, kad kaut kas dārgs tiek pakļauts uzbrukumam. Taču ir jāpasaka visiem, lai nešausminās, jo, kamēr ierinda ir stipra, nekā neieklūs. Bet sirds trīsas ir neizbēgamas kā Tornī, tā arī visur, kur ir uzticība. Atšķirsim šo sajūtu no atmosfēras ietekmēm, kuras pat sprieguma laikā nevar dot to iedarbību, kuru dod psihiskie refleksi.

Apstiprinu mierīgumu, cik iespējams, jo Mēs esam nomodā!

123. Slavējiet ārstus, kuri katras slimības sākumā dod stipru tonizējošu līdzekli. Par vēlu ir vajāt slimību, kad jau ir zaudējusi spēku sirds. Saskatīt slimības rašanos un ieliet jaunus spēkus cīņai ar to ir ārsta uzdevums, tādēļ Mēs visupirms pievēršam jūsu uzmanību muskusam. Taču nepietiek visiem dārgās vielas, tāpēc vēlreiz pievēršam uzmanību augiem, kuri ietilpst muskusa dzīvnieku pārtikā. Protams, šis sastāvs būs vājāks par pašu muskusu, bet tik un tā tas dos atveseļojošu vielu, kuru var likt lietā plaši. Tā varēs izvairīties no cilvēces galvenā ienaidnieka – no visām narkotikām. Nav pārāk grūti atrast dzīvnieku pārtikas sastāvus, turklāt var atrast veidu, kā iztikt bez slepkavības.

124. Var pievērst uzmanību raksturīgai spazmatiskai nopūtai, kas pavada zināmus gara pacēlumus. Tāpat diezgan raksturīgas sajūtas ir it kā pa ādu skrienošas tirpas sarunu laikā ar Mums. Psihiskās enerģijas atrašanās eksperimentu procesā abas sajūtas atradīs savu nozīmi.

Nepārtrauktas pārraides ātrums līdzinās gaismas ātrumam. Zīmīgi ir salīdzināt visas uguns jomas, tā var saskatīt brīnišķīgas analogijas, kas spēj pārliicināt pamata vienotībā. Kurp var pagriezties, ja no visām pusēm parādās apvienojošas pazīmes?

125. Ja neiemācīsimies šeit, uz zemes, atšķirt deģūma un kaitīguma īpašības, tad kur gan iegūsim

šo pieredzi? Ievērojot sirds likumu, vajag vērīgi katrā parādībā atšķirt daļas derīgās un kaitīgās. Reti visas parādības īpašības ir labas vai sliktas, bet sirds saprot, kur ir Gaismas dzirkstis un tumsas putekļi. Jauno nevar veidot saskaņā ar nosacītiem, iepriekš nolemtiem un pasaulīgiem nodomiem, bet ir jāatceras, ka plaši plūst Svētība; tās dzirkstis iznēsā viesulis kosmiskais uz dažādiem pavardiem. Paši redzat, cik negaidīti ieviešas augu sēklas, tāpat ir daudz cilvēku atšķirību paveidu. Tāpēc taču arī Runāju par ietveršanu.

126. Pareizi rīkojaties, saskatot izteiksmju īpatnības. Proti, tajā ir ietverta gara mūzika. Nav nejaušas visas runas nokrāsas! Cik psihisku liesmu pārskrien pār nerviem, iekrāsojot valodu!

127. Katra doma rada darbību. Visniecīgākā doma izraisa sīku darbību, tāpēc domājiet plaši, lai pat zaudējuma laikā tomēr paliktu pietiekami daudz potenciāla būtiskām sekām. Kaut cilvēki bieži neprot pareizi darboties, bet vismaz viņi varētu ieaudzināt sevī labas, plašas domas. Uzsveru – ieaudzinātas domas, jo putekļi tumšie iznīcina celsmes daili. Grūti ir pievērsties domai par labu celsmi, kad asins migla aizsedz apziņu, bet agri vai vēlū nāksies vērsties pie attīrītas domas spēka. Tādēļ labāk ir sākt ātrāk.

128. Priekšstata sakne ir dziļš esības pamats. Bez priekšstata nevar būt izzināšanas un radīšanas tiecības. Kā var gars radīt, ja to nav pārlicinājis priekšstats? Kā var runāt par Augstāko Sākotni, ja esībā nebūs ielikts priekšstats? Pēc šīs mērauklas atšķiras

gara vērtības. Parādība šī bez priekšstata izrādīsies, ka ir skeleta deja. Bet, kā redzat, pašlaik ir vajadzīgs balzams cilvēces trūdošajām daļām.

129. Slikti ir turēt dzīvojamās telpās cilvēkēdāju dzīvnieku daļas un citus nekromantijas priekšmetus. Kas ir aptvēris magnētisma nozīmi cilvēka organismā, tas saprot, cik dzīvīgi ir organisma fluīdi un cik nedabiska ir cilvēka fluīdu sajaukšana ar dzīvnieku fluīdiem dažādās formās. Tāpēc jebkāda cilvēkēšana ir spēku tumšo svētki. Turklāt Smalkās Pasaules zemāko slāņu ķermeņi īpaši pielīp nekromantijai.

130. Visizcilāko eksperimentu parādība tiek padarīta par faķīru jokiem. Mango izaudzēšanas ar domas spēku vietā viņi izveicīgi uzkarina augli un zaru. Tāpat noniecināti ir vērtīgākie cilvēku sasniegumi, bet mēs iesim ceļu senseno, lai nepārkāptu Esības likumu.

131. Tagad Iesaku zinātniekiem pievērst uzmanību organisma jutīgumam pret dažādām neizskaidrojamām parādībām, piemēram – šermuļu parādību; protams, var tos izskaidrot ar nervu saraušanos. Bet pamācoši ir pievērst uzmanību, vai apkārtējā atmosfērā nav kaut kas svešs. Šie novērojumi taču ir tik nodevīgi psihiskās enerģijas izpētē. Kaut kas sakāpina fizisko atmosfēru un iedarbojas uz ādas un nervu virsmu. Fiziskajai iedarbībai ķīmiski vajadzētu tikt izpētītai kā nervu saraušanās paātrinātājai. Stari un strāvas, tie taču ir tik tuvi Smalkajai Pasaulei! Taču, lai tos izpētītu, vispirms ir jāiemācās pievērst uzmanību sajūtām. Paši ārsti vismazāk velta vērību izjūtu daudzveidībai.

Viņiem sarežģītie organismi tiek sadalīti primitīvās barjerās, kuras traucē izsmalcināt novērojumus.

132. Vajag katru dienu domāt par Jaunās Pasaules uzdevumiem. Ir jātiecas uz Jauno Pasauli kā uz kaut ko tādu, kas jau stāv pie durvīm. Nedrīkst ļaut kādam citam rūpēties par Jauno Pasauli, kad tā ir jāizprot ikvienam no mums.

Mums ir jāpulcējas kaut vai nelielās grupās, lai pierastu pie sabiedriskuma.

133. Izplatiet Labo ar visiem līdzekļiem. Žēl skatīties, kā dažkārt krimslītis aptur veselu riteni. Diža sirds ietver daudz ko, bet sirdi sīku visvairāk piepilda sīkas lietas. Ļaunumam nedrīkst ļaut netraucēti izplatīties. Dārza un nezāļu piemērs ir pietiekams. Uzaiciniet saldus dziedātājus pastaigāties pa nezālēm, un viņiem zudīs viss medainums. Bet cīnītāji par Labo neatsals kustības ceļā! Tā lai sirds ir lēmēja, kur sāksies Labais!

134. Lūdzu nesaskatīt labā un ļaunā salīdzināšanā nosacīto iedalījumu, jo robežas ir tik līkumainas, ka nepakļaujas šīs zemes mērījumam. Galvenais šķērslis ir tas, ka Smalkā Pasaule ļoti pietuvojas un pastāvīgi ietekmē, bet, būdama haotiska, tā grauj katru celtniecisku izpaustu apzinīgu grupu. Protams, viscēlākās parādības īpaši tiek aptraipītas ar atkritumiem.

135. Domu lasīšana nāk no jūtziņas. Nevis mākslīga maģija, ne acu pārgriešana, ne roku turēšana, bet sirds uguns savieno vissmalkākos aparātus. Turklāt ir divas grūtības – ap lasītāju var būt vairāki vadi,

un tas, kura domas lasa, var domāt tik neskaidri, ka arī pats nevar noteikt savu pamatdomu. Taču domu lasīšana ir pamācoša ne vien kā fenomens mūsdienu cilvēces apziņai, bet kā zinātnisks fizikāls pētījums par strāvu pārraidi. Tik daudz nozīmīgu eksperimentu gaida savu kārtu! Visi jūs pazīstat gaismas parādības, bet vēl neviens zinātnieks nav izpētījis šo gaismu izcelsmi. Vai tās būs optiskas acu parādības vai tās ir telpiski-ķīmiskas? Varbūt šīs enerģijas kondensācija var kļūt par pamatu jaunam apgaismojumam? Visas šīs parādības attiecas uz psihiskās enerģijas izpēti. Kāpēc var domāt, ka cilvēcei ir lemts aprobežoties tikai ar vienu kosmiskās enerģijas veidu, ko dēvē par elektrību? Var būt daudzi enerģijas parādību kanāli. Taču, protams, cilvēkam ir ērtāk vispirms pievērst uzmanību savam mikrokosmam, sirdij, kurā snauž visas Pasaules enerģijas.

136. Ja pastāv gaišredze un gaišdzirde, tad ir jābūt arī gaišožai. Protams, psihiskās enerģijas parādībā tai ir īpaša nozīme; ne tikai enerģija kondensējas aromātā, bet tā izraisa to spazmatisko ieelpu, par kuru jau Minēju. Pamācoši ir atcerēties, cik savādi pārveidojās senākā viedība, izvirzdamā nejēdzīgās ceremonijās. Kad lasāt par Ēģiptes, Ķīnas un citu seno tautu paražām par apsveicināšanos ar ostīšanas un ieelpošanas palīdzību, tad grūti ir atpazīt tajā atmiņas par psihisko enerģiju, kas ir saglabāta no izzudušajām rasēm. Taču pat arī tagad atvērta jūtziņa parāda apkārtējās atmosfēras būtību. Tas nav smaržas jautājums, bet tieši būtības.

137. Ir droši zināms, ka daži aromāti izraisa ādas virsmā, pie nervu galiem, psihiskās enerģijas spriegumu. Dažas rožu šķirnes un jums zināmā Pasaules Mātes balzama ingredientī ir derīgi tam. Vislabdabīgāko balzama iedarbību ļoti pastiprina izsauktās psihiskās enerģijas parādība. Tāpēc dažādi ādas slimību un matērijas sairšanas veidi tā padodas šai iedarbībai. Protams, kad tiek pievienota apziņas skaidrība, sekas vēl pastiprinās. Tāpēc laba iedvesma ir derīga pat ar vislabākajiem medikamentiem. Neaizmirsīsim, ka šie norādījumi ir noderīgi psihiskās enerģijas izpētē.

138. Nepilnīgs miegs nav vēl bezmiegs, kas ir kaitīgs, atraudams no Smalkās Pasaules. Gluži otrādi, nepilnīgs miegs dažreiz rada vajadzīgas sekas, apvaldīdams smalkā ķermeņa dedzību garīgās kaujas laikā. Protams, mēdz būt arī miega nevajadzīgums, taču tas ir īpašs stāvoklis. Sirds miega laikā var sniegt ļoti brīnišķīgus novērojumus. Pakāpeniski var noskaidrot sirds darbību saistībā ar piedalīšanos Smalkās Pasaules dzīvē. Var noskaidrot, kā, no vienas puses, sirds ir atkarīga un atspoguļo kosmisko pulsu, bet laikā, kad tā tieši piedalās Smalkajā Pasaulē, sirds dos īpatnēju tempu no Pasaules Smalkās. Tā līdzās rūpīgiem novērojumiem var konstatēt Smalkās Pasaules saikni ar Kosmosu un ar fizisko pasauli. Cilvēka sirds loma ir enerģijas uzkrāšana un pārveidošana, bet ir svarīgi eksperimentu ceļā parādīt cilvēcei vibrāciju nozīmi.

Kurš var noticēt, ka piedalīšanās kaujā Smalkajā Pasaulē var radīt smagumu un spriegumu visā organismā? Taču var apliecināt pat ārsti, cik nomākts stāvoklis ir vērojams tagad.

139. Topošajam Laikmetam ir jāatbrīvo cilvēce no jebkuras verdzības. Var to sasniegt ar sadarbību Hierarhisku. Nepagursim daudzināt par sadarbību. Nevar izprast visu aptverošās sirds nozīmi, ja sadarbības vietā sapņosim par visvisādiem verdzības veidiem. Tā magnētisko strāvu pētīšanas laikā zināsim, ka sadarbības apziņa desmitkārsšo visu vienojošo strāvu varenību.

Var likties savādi, kā var ētiskais sadarbības jēdziens ietekmēt fizisko strāvu jēdzienu. Tā var domāt kāds, kurš nezina par īsto zinātni, bet jūs pietiekami zināt, cik nedalāma ir gara joma no fiziskajiem likumiem.

140. Visā var atšķirt manvantaras un pralajās. Nešaubīgi no sīkākajām parādībām līdz pasaulu nomainām var redzēt šo diženo likumu. Var saprast stingro progresiju, kas saista sīkāko ar diženāko. Tikpat vienveidīgi nomainās mūsu organisma un apziņas sajūtas. Mēs varam vai nu just sasniegumu, vai arī atrasties nezināšanas bezdibeņa malā, it kā liela tukšuma priekšā. Bet izzināšanas virsotnē mēs atcerēsimies par nezināšanu. Tāpat tukšuma priekšā apzināsimies, ka tā ir pralajās maija, jo nav tukšuma. Tā atcerieties, ka tukšuma mirāžu nomaina gara dārgumu neizsmeļamība. Šodien ko tad Pateicu jums? Tikai vienu vārdu – *neizsmeļamība!* Lai tas ir Nākamības novēlējums.

Kad apzināties Bezrobežību, tad ir jāpierod arī pie tās kvalitātēm. Neizsmeļamība būs tā pirmā kvalitāte, kura iepriecinās katru drosmīgu sirdi.

141. Pat vizuzinošākie cilvēki ar pūlēm spēj pārcelt Smalkās Pasaules darbību fiziskajā laikā! Gandrīz nav iespējams iedomāties, ka aiziešanai Smalkajā Pasaulē tikpat kā nav vajadzīgs fiziskais laiks. Var paveikt vistālākos lidojumus Pasaulē Smalkajā, bet pulksteņi pasaulīgie atzīmēs to tikai ar sekundēm, tik ļoti Smalkās Pasaules dimensija atšķiras no fiziskās. Turklāt ir jāatzīmē, ka tad, kad notiek smalkā ķermeņa varmācīga izdalīšana, tad guļošā vārdi neatbilst smalko darbību straujuma un jau pakļaujas fiziskās pasaules likumam. Tā prāts fiziskais arī darbojas pēc fiziskās pasaules likuma, vienīgi nervu psihiskā enerģija pakļaujas Gaismas likumam.

Smalkās Pasaules līdzdarbinieki nereti traucas sadarboties, paši nepamanot prombūtni savu; vienīgi galvas reibonis dažreiz vēsta par fenomenu, jo tiek uzskatīta par neparastu sadarbību ar Smalko Pasauli, taču drīz šāds stāvoklis mainīsies.

142. Gribēju parādīt, kādā mērā gara pāršķelšanās laikā pastiprinās kosmiskais pulss. Nav iespējams apgūt visu apkārtējo enerģiju spriegumu, esot fiziskajā ķermenī. Tikai dažreiz, ne ilglaicīgi, var izmantot piemērotus apstākļus, lai dotu izpratni par vides sarežģītumu. Tikai nezināšana var padomāt par Kosmosa primitīvu audzēšanu! Smalkāko enerģiju savijumu parādība ir vajadzīgais lauks pētījumiem, bet galvenais šķērslis ir nepacietība un savstarpējā aizdomīgumā. Kā tad var uzaustīt neatkārtojamas parādības, ja sajutējs aizmirsīs dot zīmi par tām un pētnieks neturēs instrumentus gatavībā? Mēs ļoti

ieteicam iekārtot bioķīmijas laboratoriju, bet, protams, nopietniem un ilgstošiem eksperimentiem.

Īpaši vajag novērot uzmanīgi visas zīmes šeit, augstienēs. Nekur nav savākts tik daudz īpašu apstākļu. Nekur nav Augstāko Ceļu apvienojuma ar lielu daudzumu cilvēku pakājē. Nekur nav tādu ledāju un pazemes karsto avotu. Nekur nav tādu dziļu aizu, un nekur nav tādu gāzu izplūžu un magnētisko plūsmu. Ir jāatrod visas plašās domas, lai zinātnieki varētu, pat nezinādami psihiskās enerģijas būtību, veikt savus eksperimentus visās Dabas valstībās. Tā ir iespējams atrast daudzus aizmirstus dārgumus un attīrīt dzīvi. Vajag īpaši pievērst uzmanību psihiskajai enerģijai kā atslēgai uz nākamību! Daudz pētījumu ir ievirzīti maldīgā gultnē. Ir jāpieņem vispārējs nolikums, un tam jāliek klāt detaļas.

143. Dzirkstele starp magnēta poliem rāda, kā pārvēršas doma fiziskā sūtījumā. Nepagurdami Sūtām sirds liesmainās pieredzes detaļas. Turklāt daudz kas tāds, kas skar pāri parastajam esošo plānu, kļūst vairāk fizisks, tādējādi sekodams evolūcijai.

144. Nevajag domāt, ka norādītā Kauja ir pārāk ilga, taču pat fiziskās kaujas ir ilgušas mēnešiem un gadiem, tāpēc arī visaugstākā Kauja nevar tikt izšķirta uzreiz. Kur gan ir tas zibens, kas spēj mirkli caururbt ļaunumu? Bet, ja savāktu līdzīgu zibeni un bez apdoma raidītu to, tad, pirmām kārtām, ciestu visa planēta. Vienīgi nezinātāji var pieļaut Pamatlikuma pārkāpšanu.

145. Daudz runā par jaunradi ar vibrācijām un turklāt vērs acis kaut kur augšup, piemirstot, ka katrs cilvēks ir ne vien enerģiju transmutators, bet arī izsmalcinātu vibrāciju radītājs. Ja sirds ir enerģiju transmutators, tad psihiskā enerģija izsmalcina vibrācijas. Klasiskās mistērijas ar saviem izmeklētajiem ritmiem atgādināja par vibrāciju nozīmi. Arī katrs darbs, kad tiek veikts sirsnīgi, ir izsmalcinātu vibrāciju avots, tāpēc Runāju par darba kvalitāti. Pie senajiem ievēroja labās un sliktās dienas. Tas bija arī atgādinājums par nomaiņām, par tām pašām manvantarām un pralajām, bet liktām lietā zemes esamībā. Vibrācijām katrs ritms, katra nomaiņa, katra kvalitāte būs pamatojums sadarbībai ar Kosmosu. Kad Saku: “Meklējiet tuvāk”, domāju arī katra darba kvalitāti kā patiesu jaunradi. Mēs neciešam liekulību, jo tajā ir melīgums, citiem vārdiem, nav sprieguma un kvalitātes. Tā atcerēsimies visās lietās par sadarbību ar Kosmosu.

146. Ir jāatceras, ka garīgās kaujas laikā var būt neparastas vibrācijas, un, protams, nevar gaidīt to saskanīgumu.

Varat jautāt Man, kas Man ir vajadzīgs šobrīd no jums. Ir vajadzīga uzticība, tāda uzticība, lai tā attīrītos no visiem piejaukumiem. Kad trīs izplatījums, ir jāattīra jūtas mūsu, kā no bultas smailes jānoņem pūciņa. Pie Mums Kauja izvēršas – nostiprinieties un atmetiet visu traucējošo!

Kā varam palīdzēt darbos, kad notiek Kauja? Visupirms var radīt jaunus apstākļus, tādēļ – vērību un vērību!

147. Ļoti atgādiniet ārstiem, lai viņi novēro cilvēkus tā saucamā veselā stāvokļa laikā. Ārstiem visinteresantākās parādības netiks izsekotas infekcijas slimību laikā. Pats inficēšanās princips mazliet atgādina apsēstību, taču vispamācošākās psihiskās enerģijas izpausmes, protams, nebūs infekcijas laikā. Tomēr šo apstākli nekad neņem vērā. Kā gan varam gaidīt drīzus atklājumus, kad vissvarīgākā psihiskās enerģijas parādība vienkārši netiek pamanīta, pat neapstrīdēta, pat nenoliegta, bet netiek pamanīta tāpat kā visniecīgākās parādības. Vissekmīgākais paņēmieni būs atkārtot par psihisko enerģiju. Kāds, cieši noslēdzis istabu ar visām atslēgām, klusiņām izlasīs par psihisko enerģiju un, nevienam neatzīdamies, tomēr padomās par to.

148. Atkal uzmāksies ar jautājumu: “Kāpēc tik maz ir pateikts visās Derībās par Smalko Pasauli?” Ticiet, pateikts visur ir daudz, bet cilvēki nevēlas ievērot to. Senās svētbildēs var redzēt sfēras zaļās, citiem vārdiem, pasaulīgās, un sfēras sarkanās – ugunīgās, citiem vārdiem, Pasaules Smalkās. Vienā attēlā var redzēt veselas ainas zaļos toņos un blakus Eņģeļu sarkano pasauli. Kas gan var būt vēl uzskatāmāks? Visi pravietojumi ir pilni ar vēstīm par Smalko Pasauli. Pat Korānā Pasaule Smalkā nav piemirsta. Nevar nosaukt nevienu Mācību, kurā nebūtu atvēlēta vieta Smalkās Pasaules dzīvei. Šausmās no visa neizprotamā cilvēki aizbāž ausis un aizver acis, dodot priekšroku palikt tumsonībā. Bet vai var domāt par sirdi, par psihisko enerģiju, neatceroties par Pasauli Smalko, milzīgo un tik neatraujamo no pasaules blīvās?!

149. Nebrīnieties, ja pat vislielākā sprieguma dienās Runāju ar jums it kā mierīgi par pasaulu noslēpumu. Tas nāk no ilgās pieredzes. Nedrīkst citādi īstenot garīgo kauju, kad ne uzskaitīt visus bezdibeņus! Tik spriegas ir dienas, ka, domājot pasaulīgi, mums vajadzētu staigāt grūtsirdībā, taču likums pārpasaulīgais ved mūs augšup. Tā, kas neiet lejup, iet augšup. Bet tikai garā neejam lejup. Tā pāri pasaulīgajam risinājumam ir debesīgais. Tā pāri smadzenēm ir sirds.

150. Ja Teikšu: “Esmu viemēr ar jums” – vai daudzi noticēs? Pat baidīsies noticēt apvienotai apziņai. Viņiem katrs šāds apvienojums ir patības traucējums un kā tāds nevar būt vispār pieļaujams. Viņi nekad nenovērtēs desmitkārtīgu enerģijas pastiprinājumu, kurš rodas no apziņu sadarbības. Bet bez šīs sadarbības neiespējama būtu visa Sirds Mācība. Ko līdz visi sūkumi, ja nevar pieņemt spēcīgā abpusēji! Bet, ja šis princips ir saprotams, tad ir arī saprotams tā turpinājums līdz pilnīgai apziņu apvienošanai, ko dēvē par Paloria. Bet toties tie, kas pieļauj un ir nonākuši līdz apziņu apvienošanai, cik ļoti viņi var paplašināt darbu savu Vispārības Labumam! Protams, Runāju par iekšējo, garīgo darbu, kuru aklie nespēj ieraudzīt un novērtēt.

Aicinājumi uz apziņu apvienošanu ir nepieciešami visur, jo tie visvienkāršāk ievada sirds dzīvē. Nevis burvestība, bet likums fiziskais var noaust glābējtiķlu ap planētu. Tā ikviens, ievērojot Esības likumu, var pamatoti apzināties sevi par pasaules pilsoni.

151. Saku – tiecieties uz nākamību. Saku – virzieties pie Manis. Saku – savāciet visu, kas virzīs jūs virspus strāvu krustojumiem. Pagājības inde – tā dēvējam gremdēšanos pagātnē, kas var izsaukt iemigušos karmiskos apstiprinājumus. Pagātne var atņemt uz laiku tagadnes uzkrājumus. Tādējādi spēks mūsējais vairojas, kad mēs pārceļam mūsu apziņu nākamībā. Katrs bijušais simbols atgriež mūs atpakaļ un dod strāvu krustošanās spēku. Īpaši ir jāatceras šis likums atmosfēras sakāpinājuma dienās. Tādēļ atkaliemiesošanās parādība ir maz minēta dažās Mācībās, lai jo vairāk virzītu uz nākotni. Labi, ka neizrunājat un pat cenšaties aizmirst dažus vārdus. Nevajag atjaunot izskaustās vibrācijas.

152. Protams, Mēs neesam pret senatnīgajiem priekšmetiem, ja to aura ir laba, taču nevajag raudzīties uz tiem caur savu pagātņi. Mēs pietiekami zinām, ka pilnīgošanās tiek panākta nevis ar gremdēšanos pagātnē, bet ar neatturamu tiecību nākotnē. Tā Mēs ieteicam, īpaši tagad, pārnest visu apziņu nākotnē un tādējādi izvairīties no daudziem agrāko eksistenču tīkliem.

153. Sirmā senatnē vīraks tika lietots priekšmetu auras noteikšanai. Tika pieņemts, ka priekšmeti ar labu auru piesūcas ar vīraku, tikmēr ļaunie izstarojumi nepieņem šā auga parādību. Vēlāk vīraku sāka likt lietā svētnīcās, lai pastiprinātu un tuvinātu Smalko Pasauli. Patiešām, vīrakam piemīt īpašība pastiprināt Smalkās Pasaules vitalitāti. Kad tas tiek lietots apbedīšanā, tam mērķis ir saglabāt aizgājušā apziņas

liniju un atbrīvot viņu no snaudas stāvokļa, kas ir tik raksturīgs nesagatavotajiem. Šādas senās zinības detaļas ir pilnīgi aizmirstas, tāpat kā ir aizmirstas dažādu aromātu nozīmes. Smaržu ražošana ir zaudējusi savu seno jēgu, tomēr ne tikai ir zaudējusi, bet pat tumsonības dēļ bieži tiek lietoti viskaitīgākie savienojumi. Apstiprināta zinība, balstoties uz plašiem pētījumiem, dos veselu nozari noderīgai lietā likšanai dzīvē.

Senatnē aromātu parādība tika savienota ar dziednieciskām zināšanām. Priesteri norādīja, kā izmantot un kādos gadījumos likt lietā aromātus. Tā var bez jebkādas buršanās izsekot veselai ārstnieciskai sistēmai, kas balstās uz ieelpu un nervu sistēmas barošanu ar ierīvēšanu. Tā senie daudz dziļāk ielūkojās cauri ādas virsmai.

Cieši ar aromātiem saistīts ir mūsu emanāciju jēdziens, taču arī šī joma gandrīz netiek pētīta. Katra dažādo emanāciju izpētes parādīšanās allaž sastopas ar šarlatānisma iesauku. Arī katra smalkāka sajūta rod vienīgi neuzticību, it kā visa Dabas daudzveidība neaicinātu uz izsmalcinājumu!

154. Neaizmirsīsim aicināt cīņā, nepagursim aicināt tvert zobenu, kas nesīs mieru pasaulei. Šādi neapstiprinām iebiedēšanu visur, bet varoņdarba parādība ir vajadzīga kā gara barība.

155. Daudz ir okultu grāmatu, bet lielākā daļa no tām nevar būt noderīga šobrīd. Iemesls galvenais ir tāds, ka tās visur izvirza tikai kaut kādus īpaši izredzētos. Bet Mūsu Mācība domā visus, visus, visus!

Tikai šie aicinājumi visiem var aizstāt abstrakto ētiku ar Dzīves Mācību.

156. Kad pasaule ir saspriegta, tad tuvākajiem līdzdarbiniekiem palielinās garīgais bruņojums – izstarojumi kļūst purpuraini un liesmaini. Tā neatkarīgi no personiskajām jūtām un ikdienas darba kosmiskais bruņojums top atbilstīgs pasaules stāvoklim. Tā var novērtēt kosmisko iedarbību, ja Hierarhijas likums ir kārtībā.

Var ievērot, kā veidojas garīgais bruņojums kopā ar apziņas paplašināšanos. Mēs varam palīdzēt šim bruņojumam. Taču bez apziņas augsmes tāda iejaukšanās būtu līdzvērtīga sagraušanai. Tā var redzēt Noslēpumaino Roku, kad mēs darbojamies pēc Hierarhijas likuma. Īpaši ir jāatceras tas tagad, kad pat norūdīta sirds var smagi sajust nebijušu spriegumu.

157. Zobens liesmainais ir garīgā bruņojuma stars. Zobenvēidīgā stara simbols ir izgājis visas Mācības kā visgrūtākā zīme. Pat vismiermīlīgākie attēli apstiprināja zobenu. Nenožīmē tas varmācības vēlmi, bet tas norāda gatavību aizsargāt vissvētāko. Tā var ieraudzīt bangojošas uguns vidū slaidu zobenu virs gara cīnītāja pieres. Žēl, ka izstarojumu fiksēšana ir vēl tik nepilnīga šīs zemes pasaulē! Varētu parādīt uzskatāmus staru un pārējo uguņu pierādījumus.

158. Viedi ir jāsaprot divu pasaulu pēdējā sadurme – aizejošās un dzimstošās. Var redzēt neprāta zīmes pirmajai un iedrosmi otrajai. Cik sen Norādīju par pasaules dalīšanos, tā var redzēt, kādā mērā šķelšanās

jau ir sākusies. Jāsaprot ir, kādā mērā ir pienācis izšķirošais laiks, un jo saliedētāk ir jātagaida tas.

159. Pat suņi zina par Smalko Pasauli, bet cilvēki nevēlas pievērst uzmanību īstenībai. Smalkā Pasaule ir zemes sfēras cildena sublimācija. Uguns ir viena no katras sublimācijas pamatparādībām. Bet, ja cilvēki ir tik tāli no Smalkās Pasaules izpratnes, ko gan tad lai saka par Uguns Pasauli, kur Uguns ir visas Esības būtība!

Pēc pierakstiem par Sirdi, par Pasauli Smalko ir jāpieraksta par Uguni, par Pasauli Ugunīgo. Cik tāla būs šī Pasaule no mūsdienu dzīves izpratnes! Bet, kurš zina par Pasauli Smalko, tas vēlēšies pacelties arī Uguns Pasaulē.

160. Pareizi ir neaizmirst, ka pat katra garām paslīdējusi cilvēka ēna atstāj neizdzēšamas pēdas. Ko gan tad lai saka par domām un vārdiem! Pārsteidzoša ir cilvēces vieglprātība, kad viņi uz katra soļa atstāj visbriesmīgākos noslāņojumus. Viņiem liekas, ka vārdi spēj iznīcināt aizgājušo domu pēdas. Bet kurš tad veido necaurejamus labirintus, kas parāda nolemto parādību bojāeju? Pamanot ugunīgās sfēras vidū izplatījumā neuzmanīgi izmestu domu paliekas, var atcerēties vecu mīklu: “Kas nevar sadegt?” – “Doma.” To domu, kas ir stabila izplatījuma slāņu vidū, rada cilvēce. Ir jāzina, cik sarežģīti skan izplatījums, kas ir izvērts ar domām, tik bieži ar niecīgām un pretīgām! Bet, kad sacīsit par domas ķīmisko reakciju, jūs taču uzskatīsiet par prātā neveseliem! Iebiedēšana, draudi, padoms nepalīdzēs,

iekams Smalkās Pasaules ceļinieks neatsītīsies pret paša domu aizsprustu. Kā bija rakstīts uz senas stēlas: “Ceļinieki, neaizšķērso ceļu sev!”

161. Domas sabiezējums var būt kaitīgs sirdij. Kā smaga gāze, kas sadedzina asinsvadus, tā spēj doma sažņaupt sirdi. Kā mēdza teikt: “Čūska zem sirds.” Urominajs ir čūska, kas grauž spēkus. Šādi zināja kaut kad par piesardzību domāšanā.

Domas smagas ir atmosfērā. Tā atcerieties par Kauju un parādiet piesardzību.

162. Par maz ir apliecināt apziņu, ir jāiemācās saglabāt to dažādos stāvokļos. Viens asmens ir vajadzīgs papīra griešanai, cits kokam un pavisam cits metālam. Var salīdzināt pasauli fizisko, Smalko un Ugunīgo ar papīra, koka un metāla pretestību. Patiešām, ir pastāvīgi jāradina sevi pie Smalkās un Ugunīgās Pasaules izpratnes, to var veicināt dažādi vingrinājumi. Tā ir jāpierod pie nepārtraukta darba stāvokļa, bezgalīga un nepagurstoša. Tāds apziņas spriegums ir neaizstājami noderīgs Smalkajai Pasaulei. Cilvēki taču parasti strādā vienīgi atpūtas labad, nevis lai bezrobežīgi pilnveidotos. Tāpēc, nonākot Smalkajā Pasaulē Bezrobežības vaiga priekšā, viņi krīt apmulsumā un miglā. Tāpat Ugunīgās Pasaules labad ir jāpieradinās iet bezbailīgi, kā pa bezdibeņa malu. Tikai vislielākā pašsavaldīšanās un gatavība briesmām var sagatavot sfērām ugunīgajām.

163. Ir jāgatavojas augstākajām zināšanām, tikai šādā domāšanā var tuvināt jauno cilvēces apziņu.

Ir atkal jāattīra dižā īstenība, lai tā kļūtu kā naktsmājas ceļinieka priekšā. Tik neatvairāma ir īstenība, tik daiļa, ka būtu neprāts atstumt to no dižās nolemtās augšupejas. Dažādi laikmeti katrs savā veidā ir brīdinājuši par nākamo īstenību. Pat tumsonībā piepildīja pilis daiļās ar šausmām, taču vienīgi tumsonība mājo šausmās. Gara mājvieta ir daiļa, ja tas ir izvēlēties daiļu ceļu.

164. Neapmierinātība ir kvalitāte Smalkajai Pasaulei. Var uztvert tajā mūžīgo kustību, jo bez šīs kustības nevar pavisam Pasaulē Augstākajās. Var apmierināt, piesātināt kuņģi un muskuli, bet kas gan var piesātināt sirdi? Pat Augstākās Gaismas apcerēšana piepildīs ar dziņu, bet ne ar pārsātinājumu. Sirds liesmainā, sirds nepiesātināmā, pati pasaules sāpe tikai virzīs tevi! Migla, kas aizklāj acis pārsātinātās, pārvērtīsies aizdegtas sirds liesmas mirdzumā. Tā saudzēsīm šo dārgumu ugunīgo. Izskaidrosim tautām sirdi vērtīgo. Tā pārcilāsim atmiņā visas ceļā vajadzīgās zīmes. Neaizmirsīsim, ka ir pareizi paturēt prātā: “Arī tas pāries.” Tiecīga kustība taču neatgriezīs nekad iepriekšējā vietā.

165. Saprast tiecību kopīgo nozīmē uzcelt Jaunās Pasaules Templi. Tiektais, savstarpēji veicinot citam citu, būs jau Mācības izpratne. Šāda tiecība klāsies kā ceļš uz Pasauli Ugunīgo, bet ir vajadzīga vīrišķība uzlūkot Uguni, atzīt to par vienīgo uzturu savējo.

166. Var pārskaitīt rūpijas un sajaukt annu skaitu; iznākuma parādība būs tikpat nepareiza. Tāpēc tiksit

cauri tikai ar pilnu mēru. Pilnīga uzticība ir apziņas atdošana Hierarhijai. Kā piepūsta bura aiznes kravu vērtīgu, tā spriega apziņa aiznes aiz briesmu robežām.

167. Kad pakārsit svārsta adatu virs smilšainas virsmas, lai vērotu svārstības kosmiskās, tad neraustīsiet adatu ar rokām, lai varmācīgi pastiprinātu tās kustību. Šāda vardarbība būtu pirmām kārtām muļķīga, jo vienīgi parādītu melus. Tas pats ir arī ar gara svārstu, nedrīkst vardarbīgi grozīt tā rādījumus. Gara adatas norādījumi ir sarežģīti, bet tikai sirds tiecība var vitāli un patiesi pastiprināt svārsta rādījumus.

Par to pašu gara svārstu runā vecās Tibetas Mācība. Virs pārbaudāmā galvas tiek novietots magnēts, taču ne tikai iekšējais reflekss tiek vērots, bet magnēts sāk iešūpoties, turklāt ievēro kustību raksturu – tās mēdz būt straujas vai trīsošas, bet var būt aplūveida, un šī zīme būs visraksturīgākā pareizam apziņas stāvoklim. Protams, šī pārbaude ir ļoti ilga un pat mokoša, tās laikā ir jābūt pilnīgam nekustīgumam, bet zināt, cik grūti ir panākt to.

168. Nevar nepamanīt, kādu pretdarbību sastop katra apzināta kustība uz Gaismu. Bez parastajām tumšo darbībām var ievērot Haosa darbu, un šajā Neizpaustā pretdarbības likumā ir ietverta mūsu sevis mierināšana un pieredze pacietībā.

169. Mēdz būt cilvēkiem tāds gara mežonīgums, ka viņi var eksistēt, tikai nosodot cits citu. Tā nav bruņu pārbaude palīdzēšanas nolūkā, gluži otrādi, nosodīšana kļūst par dzīves jēgu. Ja tādām nosodītājam atņem

valodu, viņš ies bojā, nokaltīs kā augs bez ūdens. Šādu parādību var izmeklēt no ārstu viedokļa. Var redzēt šajā nosodišanā apsēstības vampīrisma paveidu, kad ir nepieciešama aktīvāka dzīvības fluīda sagrābšana, lai barotu apsēdēju.

Var un vajag izpētīt šo dzīves parādību zinātniskā nolūkā. Protams, ir grūti uzvarēt apsēstību, it īpaši tāpēc, ka pēc apsēstības ilgi ir atvērti vārti apmeklētājiem. Ir nepieciešams ļoti saspriegots vērīgums, lai pasargātu ielaidēju no aizkaitinājuma, kas plaši atver durvis.

Sirds ir labākā sardze pret apsēstību, taču vajag, lai sirds neaizmigtu.

170. Nav prātīgi tikai iepriekšējā dienā sākt gatavoties, ja vēlies teikt runu svešā valodā. Nav prātīgi tikai iepriekšējā dienā sākt gatavoties, ja vēlies uzstāties ar jaunu instrumentu. Nav prātīgi tikai iepriekšējā dienā sākt gatavoties, ja gribi pāriet Smalkajā Pasaulē. Ir briesmīgi, ja visu mūžu cilvēks novērsās no domas par Smalko Pasauli un tikai pārejas priekšvakarā kā nevīžīgs skolnieks sāk mulsi atkārtot vārdus neizprastus.

Nenovēršamas pārejas parādību ir sludinājušas visas Mācības. Ir Teikts: “Nemirsim, bet mainīsimies.” Nav iespējams pateikt īsāk. Nevar pateikt pārliecinotāk. Tātad ir jāzina Smalkās Pasaules valoda; tātad ir jāiegūst tiesības ieiet ar pilnu apziņu, bet dienu iepriekš to nav iespējams sasniegt. Lūk, liksmes vietā kāds sāks iedvest šausmas un tā pārkāpt dzīvības likumu. Bet, kā zināt, labākais pavadonis ir sirds liesmojošā. Ar tādu svētlampu nedziestošu nav baisi doties pār padebešiem un sastapt Vadošos.

171. Sirds spēj saklausīt uzvaras saucienu, kad vēl kauja mutuļo. Tādu sirdi ir vērts iegūt, un apziņas izsmalcināšanas pūles būs vissvētīgākās darbības.

172. Uguns ir vistuvākā skaņai un krāsai. Un ne velti taures skaņas tā pievelk izplatījuma uguni. Un nevis nejauši var it kā mirdzēt dažas gleznas; tā pati sirds uguns kvēlo tajās. Uguns parādība ir jāiedomājas ne tikai kā realitāte, bet kā no mums visnesšķiramākais.

173. Skolotājs ir devis mūžīgo zvērestu par Jaunās Pasaules apstiprināšanu, sekojiet visā tiecībā Viņam. Cilvēcei ir vajadzīga esamības attīrīšana. Tādējādi ir jāsāk pārkārtošana ar pavardiem, ar katras dienas dzīvi. Nav jāgaida veselu tautu kustība, gluži pretēji, visā pasaulē ārpus tautības, bet ar personisko sākotni tiks labots dzīves princips. Tā visupirms ir jāiegaumē, ka nevis agrākās šaurās robežas sašķels pasauli. Psihiskās enerģijas pamats neaprobežojas ar noteiktu tautu, bet atradīs pilnīgi citu pasaules rotājumu.

174. Liesmainā pentagramma ir vairogs cīņas laikā. Cilvēks īpaša sprieguma vidū pats ir šāda pentagramma – kvēlo balsene, kvēlo roku un kāju ekstremitātes; tad kā neuzvarams vairogs paceļas viņš, ar sevi aizsegdams darbus izpaustos. Protams, šāds stāvoklis ir īpaši bīstams dzīvē, kur ir tik daudz sīku nodevības parādību. Ieteicu klusēšanu, lai neliktu uzliesmot virknei centru un īpaši sirdij. Šāda pašreizējā kvēlojoša sirds ir kā īpašs iepriecinājums Augstākajai Pasaulei. Kā lāpas mirdz tādas sirdis pāri visiem pasaules žņaugiem.

175. Aizvēries stikla trauks atvērsies tikai uz saskaņu. Tas ir pietiekami zināms, taču saskaņas attiecība tās pārsteidzošajā daudzveidībā ir nepietiekami apdomāta. Vai nav savādi, ka tas pats stikls sabalsojas vai nu ar stiklu, vai metālu, vai koku – ar visdažādākajiem ķermeņiem. Tāda saskaņa vēlreiz atgādina par apvienojumu attiecību daudzveidību. Šī piemēra parādība ir noderīga cilvēku vadītājiem. Vai tad vislielāko ļaunumu nenodara vienveidība, kas ir tā iespraukusies visos cilvēku slāņos! Likums ir vienāds, bet tā vibrācijas ir dažādas, cik daudzveidīgs ir Visums. Tie, kas ir iepazinuši šo likumu, nevar izturēties pret visu cilvēci kā pret kaudzi ar vienveidīgiem akmeņiem, kuri arī saskan ar dažādām vibrācijām. Ir jāpriecājas par šo daudzveidību, jo tieši tā paver ceļu uz izsmalcinātību. Kas notiks ar cilvēces sirdi, ja skanēs tikai vienā notī! Tā lai atceras visi vadītāji par daudzveidību un dažādību.

176. Armagedons jau ir sācijas – trīsdesmit pirmā gada beigas ievadija Lielo Kauju, ko Neslēpu no jums; tāpēc nevar būt tagad kaujas beigas pirms uzvarošā risinājuma. Protams, visas Kaujas sajūtas atspoguļojas sirdī, kad liesmojošā pentagramma ir jāpaceļ kā vaivogs. Nevajag brīnīties, kā sablīvējas notikumi, jo kauja pasaulīgā seko aiz debesu. Daudz ir stāstīts par Debess Karapulkiem, par Arhistratēgi Mihaēlu, par Vadītāja apstiprinātā parādību un par visām jukām. Tāpēc Saku – piesardzība!

177. Nenoniecīniet neko. Noniecīnāšanā ir daudz netaimīgu cēlonis. Ieteiciet saprast, kā pat visdiženākajai

parādībai ir visniecīgākā redzamība. Ne no fiziskajiem apmēriem ir atkarīga kosmiskā nozīme. Grauds ir labākais piemērs. Īpaši tagad Norādām, ka ir nepieciešama cieņa pret daudzveidīgajām parādībām, kas piepilda dzīvi. Vēstnesim vai tad ir jābūt noteikti milzīm? Vai tad staram ir katrā ziņā jāapžilbina? Un slikta būtu balss, kas rada kurlumu. Tagad ļoti daudz nelielu pēc izskata parādību pasaulē notiek. Ir jāasina uzmanība. Kas spēj pieradināt uzmanību ievērot niecīgāko, tas sapratīs arī lielāko.

178. Prasme cienīt pat sīko palīdzēs iemantot arī pacietību. Kāda pacietība ir vajadzīga Bezrobežības priekšā, īpaši, ja zinām tās neizbēgamību! Un zinām, cik ļoti katra kurnēšana apgrūtina ceļu. Šo necieņas smagumu pret sīko ir jāaizstāj ar novērošanas prieku par radību daudzveidību. Tā visvienkāršākajos vārdos varam palīdzēt cits citam.

179. Kas gan palīdzēs Kaujas dienās? Tas, kurš pēc pacietības ir pieņēmis vīrišķības bruņas. Paši zināt, kāda vīrišķība ir vajadzīga, lai izietu pa ejām bīstamām. Var piedāvāt ceļu bīstamo vai drošo, bet sirds liesmainā izvēlēsies pirmo.

180. Vēl nav pavēstīts par Dižās Kaujas sākumu, kad jau dažs jūtas noguris. Ko gan teiks, kad ieraudzīs neskaitāmus ienaidnieka karotājus? Katrai Jugai ir ievērojams laiks kā sagatavošanas termiņš, taču var būt paātrinājumi, kam ir neparasti jāsakāpina visi spēki. Diženo izšķirīgo Kauju nedrīkst izprast kā vienīgi karu. Šīs Kaujas parādība ir daudz dziļāka.

Tā norisināsies visā Smalkajā un šīszemes pasaulē. Tā izpaužīsies ne vien kaujās, bet arī nepieredzētās tautu sadursmēs. Robežas starp cīnītājiem būs tikpat likumotas kā starp labo un ļauno. Daudzas izšķirīgas kaujas paliks neredzamas acij pasaulīgajai. Baismīgas Smalkās Pasaules sadursmes šīszemes ceļā izpaužīsies ar katastrofām. Tāpat šīszemes vīrišķība atbalsosies Pasaulēs – Smalkajā un Ugunīgajā. Dižā Kauja būs pasaulu apvienošanas pirmais posms. Tā var gaidīt drīzas darbības visos virzienos.

Sadarbībai šajā Kaujā ir milzīga nozīme. Jau tagad kvēlojošās sirds zvaigzne sniedz palīdzību lielu. Ja šī palīdzība ne vienmēr ir redzama, tad var minēt piemēru, kā rakstnieks, kuram ir milzīga ietekme, tomēr nepazīst lasītājus savējos. Tas pats notiek sadarbības laikā divās pasaulēs. Ir jābūt ļoti saspriegtam Kaujas dienās. Protams, tā neizslēdz visus citus ikdienas darbus, bet vajag ikviena darba laikā domās atcerēties par tā veltīšanu Gaismas labā. Tāpat līdz ar katru naidnieka bultu ir jāapzinās, ka ir saņemts šis trieciens Dižās Kaujas vārdā.

181. Apziņas šaurība, sastingums ir galvenais cēlonis pasaulu nošķirtībai. Diženās Kaujas kavēklis bieži ir šīszemes un Smalkās Pasaules apziņu pilnīga nesaskaņotība. Tie, kas ir pārgājuši Smalkajā Pasaulē ar apziņu monarhistisku, nespēj samierināties ar savas valsts pastāvošo kārtību, ja tajā ir notikusi valdības nomaiņa. Tā, ja pat ir vienotība daudzās lietās, atšķirība vienā lietā mulšina un sašņēļ spēkus. Ja turpretim atcerēsimies, cik daudz garu pārgāja Smalkajā Pasaulē kara laikā un cik daudz pārmaiņu ir

noticis pēdējos gados, tad var iztēloties visu pasaļu neatbilstību. Tāpat var iztēloties, cik svarīgs pašlaik ir paplašināto siržu darbs, kuras pašreizējā pūlas abās pasaulēs, paplašinot apziņas.

Mēs zinām, cik grūta ir apziņas paplašināšana un kādus uzbrukumus izraisa šāds svētīgs darbs. Nevar spriest, kādu spiedienu izdara melnās ložas uz šiem cīnītājiem. Lai slava viņiem, Gaismas nesējiem!

182. Tīrā zelta gaisma, kas piepilda būtību iekšējo, apzīmē sirds bruņojumu. Kā auras ārējais aplis no purpura kļūst par rubīnu, tā sirds sudraba “Lotoss” uzliesmo eksplozijā tīrā zeltā, kad gars ietērpjas ārkārtējā bruņojumā. Tā tiek sasniegts iekšējais stāvoklis, kas ļauj piedalīties visniknākajās kaujās bez kaitējuma un bez nopietna savainojuma briesmām smalkajam ķermenim. Sekas šādam sirds bruņojumam bija jau acīmredzamas, kad cīnītāja Urusvati stājās pretī spēkiem tumšajiem un, neraugoties uz to skaita pārsvaru, lika iedrebēties un palikt tikai pie draudiem. Bet ienaidnieka bezspēcīgie draudi ir jau uzvara. Bet, protams, tīra zelta gaisma nav iegūstama viegli un prasa ilgstošu varoņdarbu.

183. Daudzi sirds stāvokļi tika atzīmēti tautas novērojumos – no mīkstsirdības līdz cietsirdībai, bet reti tika atzīmēta ugunssirdība. Patiesībā tieši šī kvalitāte var nodarbināt un piesaistīt mūsu uzmanību. Grūti ir nenobīties melnās sapulces priekšā, bet neviens nepieņems ugunīgo sirdi. Lai izdomā dažādus draudus, bet viens Gaismas kūlis apgāzīs visu tumsu.

184. Cilvēces iepriekšējo karagājienu parādība nav nekas salīdzinājumā ar Maitreijas Gājienu. Apstiprinu, ka Diženā Kauja ir Zemes atjaunināšana. Ir jāizprot nākamība nevis kā kauja, bet kā varoņdarbs. Var sagaidīt ne vien kaujas, kā ir pieņemts parastajā nozīmē, bet kā dzīves pārkārtošanu. Var būt dažādi periodi, bet tajos var just dzīves tempa pieaugumu. Jūs jau jaušat šo ritma paātrinājumu. Katrs var sajūst to atbilstoši savam nervu stāvoklim, bet noteikti sajūtīs jaunu kosmisko kondensāciju. Var just staru tiešu paasināšanos; var just nemieru vai tiecību tālē. Visas šīs detaļas norādīs uz to pašu jauno paātrināto ritmu. Var saprast, kā enerģiju sakāpinājums veido jaunu planētas pakāpi. Nevajag brīnīties par Haosa izlaušanos, jo milzīgs ir Kaujas lauks. Neaizmirsīsim ievērot pat sīkākās parādības. Tik daudz dažādību ir pasaules pamatspēku sadursmēs!

185. Cilvēki ir tik tāli no iekšējo parādību atzišanas, ka nedaudzi sapratīs īpašo jēgu, kad Norādu pabūt klusumā kopā. Viņiem klusēšana ir bezdarbība, tik ļoti viņi negrib zināt par enerģiju mijiedarbību. Vienīgi pārsists deguns vai savainota acs viņiem ir enerģijas pazīme. Patiesībā spriega klusēšana rada ugunīgu nožogojumu un, palielinoties savienoto skaitā, parāda īstu cietoksni. Tādēļ sprieguma stundā var sanākt kopā un pasēdēt klusumā. Protams, var domāt par vienīgo ceļu, kurā ir glābiņš. Tā Sūtu jums visu stiprumu.

186. Smalkā ķermeņa darbs noris daudz ietekmīgāk tālumā no sava fiziskā ķermeņa. Kur aizsniegt nevar fiziskās strāvas, tur smalkais ķermenis spēj

attīstīt vislielāko savu varenību. Protams, no fiziskā viedokļa tāla darba parādība ir nesalīdzināmi grūtāka, un nebūt ne visi smalkie ķermeņi iedrošinās tāliem lidojumiem. Var redzēt pēc sviedriem pat vēsā telpā, cik fiziskais ķermenis grūti uztver tālos lidojumus. Uzteicu vērību pret fiziskajām izpausmēm. Parasti pat ārsti palaiž garām daudzus raksturīgus simptomus, bet īsta zinātne var attīstīties vienīgi ar faktu salīdzināšanām.

Kad Norādīju uz spriegumu, domāju nevis muskuļu, bet sirds spriegumu. Var atzīmēt arī sekmes izcilas, ja pēc šāda sprieguma sirdī nav radušās īpašas sāpes. Nav viegli sasniedzama šāda sirds pielāgošanās. Nesaprātīgie domā, ka sirds un apziņas trenēšanu var patvarīgi paātrināt, taču šiem aparātiem ir jābūt pielāgotiem ļoti viedi un pacietīgi, kad apzināties Bezrobežību.

187. Ir jāzina, ka darbs tūkstošiem jūdžu atstatumā jau atbrīvo smalko ķermeni no fiziskā fluīda apgrūtinājuma. Protams, smalkajam ķermenim šie tūkstoši jūdžu nav nekas, bet fiziskā iedarbība tiek mērīta ar šīs zemes mēriem.

Protams, ne visur smadzenes spēj iegaumēt pamācības, bet pat tur, kur apziņa ir blāva, paliek tomēr neparasta nemiera sajūta, kas liek īpaši padomāt par noteiktām briesmām. Tā arī jāpārdomā ir viss, kas ir vienots ar Mācību.

188. Tuvākais pienākums katram, kas pazīst Pasauli Smalko, ir katrā izdevīgā gadījumā apliecināt šo neredzamo, bet reālo Pasauli. Lai pat sadusmojas,

kaut tikai padomātu par īstenību. Ja cilvēka fizioloģija tiktu papildināta, pētot Pasauli Smalko, kas saista visu esības stāvokļu būtību, tad mūsu laicīgā pasaule uzreiz pārvērstos Jaunā izpaustā Laikmetā. Apliecinu, ka mulsuma troksnis ir sasniedzis nepieredzētus apmērus, jo pasaulu sakari ir pilnīgā novārtā. Lai neviens neteic, ka viņš nav ticis brīdināts laikus. Lai ceļnieks neaizmirst, kā neatgriezties viņam namā atstātajā, un tikai pats viņš var aiziet līdz Gaišajai Pilsētai, kurp ir aicināts. Lai ceļnieks atgādina visiem krustcelēs par ceļiem negrozāmiem.

189. Var pieņemt Mūsu uzticības personu parādīšanos kā termiņu Jaunās Pasaules dzimšanai. Nosodu visus, kas neievēro lielo daudzumu zīmju visā pasaulē. Skolotājs var teikt: “Skatieties!”, bet nevar ar varu piespiest saskatīt.

Nebrīnieties, ka grāmatas “Sirds” mozaikā ir ielikts tik daudz par Smalko Pasauli un par Dižo Kauju. Sirdis daudzas jūt abus apstākļus, bet bieži nespēj izteikt tos vārdos. Bet domu dzimšana gaismas ātrumā apstiprinās domu vārdā.

Atgādiniet draugiem, ka ne bez iemesla sāp sirdis viņu.

190. Lai pastiprinātu garšu, dzirdi un ožu, cilvēki aizver acis. Lai koncentrētu redzi, cilvēki pavada skatienu ar roku kustību. Tā cilvēki nespēj līdzsvarot psihiskās enerģijas darbības un liek lietā dažādas mākslīgas metodes. Tāpat cilvēki nezina, kā samērot gara sašutumu ar līdzsvaru. Abi jēdzieni ir vajadzīgi, lai pilnīgotos, bet kā samierināt kareivīgo gara sašutumu

ar viedu līdzsvaru? Parasti šie jēdzieni šķiet nesavienojami, bet vai tad ne līdzsvars atsaucas uz gara sašutumu, ja pēdējais nepāriet aizkaitinājumā un tādējādi nerada imperilu? Gluži otrādi, sašutums, kas ir apgaismots un pašaieliedzīgs, rada visvērtīgākās rubīna bruņas. Tā vienīgi ar psihiskās enerģijas pareizu virzību inde tiek aizstāta ar dārgumu. Bet kas tad būs pašaieliedzības tiesnesis? Protams, tikai sirds. Taču arī sirds nevis pati par sevi, bet, proti, sirds Bezrobežības priekšā.

191. Gribu jūs pieradināt pie Bezrobežības svariem. Šis uzkrājums nerodas ātri, tāpat kā arī notikumu salīdzināšana. Neofīts nespēj notikumus ievadīt pasaules mērogos, viņam pat ir grūti un neparasti mainīt savu istabu. Kur nu tad domāt par pasaules spārniem! Tāpat viņu attur apsvērumi par vissīkāko īpašumu, un neredz viņš to pakāpi, kad jebkurš stāvoklis ir pieņemams, jo tas ir svērts Bezrobežības svaros.

192. Slimība var ilgi perināties cilvēkā, taču, ja tā neizpaudīsies rupji fiziski, neviens pasaulīgais ārsts neatzīs to. Desmit praviešu un gaišreģu veltīgi liecinās par slēpto slimību, bet viņus uzskatīs par meļiem, jo nav iestājusies vēl rupjākā stadija. Tāpat arī visās lietās cilvēce ir audzinājusi sevi rupjās formās, izdzenot visu izsmalcinājumu un jūtziņu. Pat visuzmācīgākās Smalkās Pasaules pazīmes ir nodotas aizmirstībai. Neviens negrib zināt un saskaitīt, cik liels daudzums vārdu visās valodās runā par Smalko Pasauli pavisam konkrēti. Kaut vai ņemsim iecienīto vārdu *iedvesma*. Kāds taču iedvesa vai no kaut kā tika iedvests. Pavisam

skaidri vārds izteic kaut ko no ārienes, bet cilvēki skandina, nemaz neapzinoties tieši Smalkās Pasaules parādību. Ja tikai padomā, cik daudz zīmju ir visā pasaulē, un kaut kas aizsedz acis. Vai tā nav tumsa?

193. Tāpat nesamērojami ir šīs zemes un Smalkās Pasaules parastie salīdzinājumi, kad cilvēki runā par termiņiem, ierosinot Smalkajai Pasaulei sastādīt paredzējumu pēc laicīgās mērauklas. Mēru laicīgo taču nav Augstākajās Pasaulēs. Protams, ir termiņi kosmiskie, kas ir noteikti astroloģiski, bet Smalkās Pasaules nākotne nav izsakāma ar mēriem pasaulīgiem; tāpat arī citos salīdzinājumos. Tāpēc pasaulu tuvināšanās prasa apziņas izsmalcinājumu un elastīgumu.

Tieši grāmatā “Sirds” ir jāatgādina par Smalko Pasauli. Smalkās Pasaules likumi visupirms tiks pieņemti sirdī.

194. Antenas var būt pielāgotas dažādiem viļņiem, taču to būtība tāpēc netiek izjaukta. Tāpat sirdis spēj uztvert dažādas strāvas, bet to būtība būs viena. Īpaši var novērot to priekšnojautās. Salīdzinājumi var parādīt cilvēku siržu brīnišķīgu skalu. Var vērot, kā viens notikums var izraisīt neapšaubāmus afektus, bet cik ļoti tie būs dažādi gan pēc laika, gan pēc kvalitātes! Viens notikums var dot veselu novērojumu grāmatu. Kāda sirds uztvers Smalkās Pasaules klišeju, taču citai būs vajadzīga fiziska strāva, bet trešā atsauksies tikai pēc paša notikuma. Viena novērtēs notikumu pienācīgi, cita var pārspilēt, un trešā tikai neapzināti atzīmēs pulsa ritmā. Neapšaubāmi, ka sirds atbalss ir daudz būtiskāka, nekā domā. Priekšnojauta nav

mānticība, nav iztēle, bet ir fizisks fakts. Var uzminēt notikumu ar nelielu vērīgumu. Nebūs taču svarīgi notikuma apstākļi, bet tā potenciāls. Tā sirds skan visdažādākajos viņos. Vai nav pamācoši aizdomāties par šīm parādībām?

195. Nebrīnīsimies, ja pašlaik sirdis noslogo neparasta sprieguma krustojošās strāvas. Nāciju strāvas, pasaules strāvas, visbeidzot spēcīgu personību strāvas krustojas, bet cauri tām iet Smalkās Pasaules strāvas, kur patlaban ir tik daudz darbību! Notikumi tikai vēl veidojas. Var iedomāties, cik ļoti pasaules apziņa iedarbojas uz vājām smadzenēm!

196. Iztēle ir pieredzes uzkrāšanas sekas. Tas ir pietiekami zināms. Taču var būt milzīgs uzkrājums, un tomēr iztēles vietā izpaudīsies tikai miesas kāriņa un aizkaitinājums. Apstipriniet, ka nevar veidoties iztēle bez sirds. Tāpēc būs radītāji iekšējie vai ārējie, kas viedi ir apvienojuši uzkrājumus ar sirds uguni parādību. Tā var teikt visiem bērniem visās skolās, lai neviena Mācības tēze nebūtu abstrakta.

Arī paši redzat, kā loģiski attīstās gara parādība. Zināt, kā zobens ugunīgais vispirms iedzirkstas, vainagojot auru, bet pēc tam iekļausies visā būtībā. Zobena simbols īpaši atbilst Dižajai Kaujai, kad visi garīgie Spēki pulcējas zem Gaismas Valdoņu Karogiem. Tāpat šajā stundā nostiprinās tīrā zelta gaisma, kas tādējādi ir tuvāka prānas zelta nogulām. Visi spēki iezīmējas liesmainajā sirdī.

197. Vai nav savādi, ka Dižās Kaujas dienās mēs vēl varam runāt par iztēli; nevis iztēle, bet jau karapul-

ku sadursme! Tā ir pāršķirusies vēl viena lappuse. Pavēlu diženu piesardzību, diženu saudzību, jo laiks ir dižens. Tāpat arī Mēs pulcējamies Tornī, lai stātos pretī visiem ļaunajiem. Tā varat būt gatavi diženām kaujām, jo vienīginiecīgie uz Kauju nav aicināti.

198. Vēlēties nozīmē atrast Smalkās Pasaules vārtus. Bet, proti, grūti cilvēkiem ir iemācīties vēlēties. Viņi nespēj līdzsvarot jūtas un tādējādi nevar radīt negrozāmu, nesatricināmu vēlēšanos. Patiešām, Smalkajā Pasaulē vēlme ir svira radošā. No Augstākās Pasaules ir nākusi šī varenība, bet nepieciešama tai ir arī Augstākās Pasaules skaidrība. Kad virzām pa Hierarhijas līniju, Mēs gatavojam jūs šai majestātiskajai vēlmju skaidrībai. Zemākās sfēras strāvu krustojumu vidū nav tik viegli atrast attīrītu, bultai līdzīgu vēlmi. Var pārvarēt šīs zemes atmosfēras spiedienu ar tiecību uz Visaugstāko, tāpēc Hierarhija ir vienīgā izeja. Uz to tad vedis arī liesmainā sirds, kas spēj pārvērst pelnos nevajadzīgas grabažas.

Var no pieredzes ievērot, kā ārējais top par iekšējo, neatņemamo. Vispirms Jogs dzird sfēru mūziku, bet vēlāk, sirds ceļā, sāk pats skanēt šajā Augstākās Pasaules harmonijā. Taču tam ir vajadzīga liesmaina sirds.

199. Mēdz būt tādi kosmiskie spriegumi, ka var tikai ar prānas kompresi izvairīties no smagām sekām. Sirds mirdz spriegā Gaismā kā zelts nokaitēts. Šādi zemes sfēra var būt mokoša.

200. Nevaru parādīt, cik svarīgs ir šis moments. Ilgās gatavošanās no abām pusēm beidzot ir sadūrušās. Tā var novērot visos plānos – no garīgā līdz militārajam.

Debess Pārtika ir pārvērsta mēslos, un Uguns svētā ir pielīdzināta ļaunprātīgas dedzināšanas lāpām!

201. Arī vīrišķība var tikt iemantota vienīgi sirdī. Saprāta smadzeņu krokās var rast saprātīgu spēku sadali, bet vīrišķība, kas iet pa taisnāko un mirdzošo ceļu, nevar dzīvot ārpus sirds. Vērtējiet to pēc vīrišķības antipoda – pēc bailēm; tās vispirms atbalsojas sirdī un no tās skrien uz locekļiem. Absolūti visas īpašības tiek mērītas sirdī. Ārsts var izpētīt visas cilvēka dabas kvalitātes pēc sirds, pēc visām pulsa nokrāsām un toņiem. Protams, divkāršais pulss nebūs vispārējs likums, jo sirds ugunīgo stāvokli nepavisam nepazīst mūsdienu zinātne. Var klauvēt pie ārstiem, lūdzot veltīt vērību acīmredzamām parādībām, kurām ir nepieciešama vienīgi vērība. Sadusmojies, bet paskaties, kas klauvē. Pēc desmit gadiem likteņa sitieni piespiedīs godāt Dzīvības Grāmatu.

202. Pieredzes uzkrāšana, kurai ir tik svarīga nozīme, vienmēr atgādinās piemēru no agras bērnības. Ne ātrāk iepazīs bērns uguns īpašību, iekams neapdedzināsies. Protams, pieaugušie augstprātīgi smaida par šo piemēru, bet paši veic eksperimentus savus tieši ar metodi šo. Nekas nepiespiedīs cilvēci lietot paņēmienus daudz smalkākus. Protams, viņi taču brīnīsies, kāpēc daudzu viņu likstu sekas ir tik ilgstošas un jūtamā! Var būt drošs, ka katra darbība tiek uzskatīta par vajadzīgu izpirkumam. Atkal nevis sods, bet pieredzes uzkrāšana, turklāt var brīnīties par karmas svaru precizitāti. Neko nevar pārmetēt šim dižajam

līdzsvaram. Svaru kausa sprieguma apstiprinājums ir atkarīgs no sirds – tā spēj pārpildīt, un pacelt, un novērtēt uzkrājuma dārgumu. Tādējādi cilvēki lai vērīgi seko savai attaisnošanai, kas atrodas sirdī. Ne velti sirds definīciju vidū bija – attaisnotāja.

203. Kas jums ir jādara? Proti, ir jāpieķeras pie Manis stiprāk un jāiedomājas sevi okeāna vidū, kur vienīgi Pasaules Mātes Hatiks sargā. Cīņā ar tumsu ir nepieciešama nedzirdēta neatlaidība, kas pavērs visas lieliskās iespējas.

204. Patiešām, sadarbība atklāj visas iespējas, bet ir jāsaprot, kur ir ietverta šī sadarbība. Bieži cilvēki attiecina to uz kaut kādu valsts lietu jomu, kaut gan sadarbība ir visas dzīves nosacījums. Proti, visā mazajā mijiedarbībā ir ietverta sadarbība, kam ir nozīme kosmiska. Katrs skatiens, katrs rokasspiediens, katra doma ir sadarbības zīme, ja tā ir likta lietā apziņā. Cik vajag būt vērtīgi cilvēkiem sajūst, ka viņi rada pastāvīgas sekas. Kā giganti viņi satricina pasauli. Bet kur ir cilvēki, kas pievienos spēku sadarbību Smalkajai Pasaulei? Kur ir vīrišķība, kur ir rūpes par Neredzamo, kur ir apņēmība palīdzēt arī tur, kur vēl pavisam nav aizmirstas saites pasaulīgās; tur, kur briesmoņi uzglūn tāpat kā arī šeit? Tādēļ dižens ir sadarbības varoņdarbs Pasaulē Smalkajā. Tāpat kā uz zemes nākas ņemt un vest cilvēkus kalnā un vīrišķīgi aizsargāt viņus no meža kuiļiem un suņiem nikniem. Patiešām, nesavtīga ir šāda sadarbība. Var pamazām pieradināties nest labumu visās pasaulēs.

205. Uzteicami ir aizstāvēt Valdoņu Zīmi. Derīgi ir pieradināties pie Valdoņu tuvuma izpratnes. Tā, kā nevar cilvēks iztikt bez pārtikas, tā lai viņš piekļaujas Hierarhijai. Nevis kā baļķis uzgūlies, bet kā modrs sargs lai ir gatavs jebkurā brīdī celties aizstāvībai un tādējādi vairojot spēkus savus.

Tāpat, kaut gan jūs pietiekami zināt par Vienīgo Gaismu, tomēr Atkārtoju, lai vairotu spēkus jūsu. Pat pats krusts ir bezspēcīgs bez sirds. Pat vistīrākā prāna neieplūdīs ļaunā sirdī. Pat Aum paliks par neko melīgas un nodevīgas sirds priekšā – tā iegaumēsīm, lai nekāda apsēstība neieklūtu sirdī. Ir jūsu priekšā apsēstības piemēri, un redzat, kas tiek zaudēts apkaunojoša vājuma dienās.

206. Var saprast, cik ļoti senatnē bija vajadzīga Jogas rituālā puse, bet ir jāvirzās pa tiešas sazināšanās ceļu ar Pasauli Augstāko. Uguns Joga ved pa šo īsāko ceļu, neizejot no dzīves. Šeit ir ietverta pasaulu tuvināšanās jaunās izpratnes atšķirība. Mums ir priekšā ievērojamas pakāpes piemērs tā dēvētajai Samādhi bez attālināšanās no dzīves. Var saprast, ka Agni Jogas Mātes parādīšanās nav viegli sasniedzama Dižās Kaugas apstākļos. Tādas izpausmes vērtība ir tā, ka pilnībā pārspēti ir parastie koncentrēšanās noteikumi. Proti, visa nozīme ir pārnesta uz sirdi, citiem vārdiem, tur ir sakopota visa pasaulu tuvināšanās nozīme. Turklāt ir jāatzīmē, ka sirds ir lieliski panesusi šo piepildīšanos. Protams, pašreizējā laika sajūta nav no Samādhi. Jau daudz esmu Ieteicis nepieciešamo piesardzību kā garā, tā arī matērijā. Lūdzu pasargāt sirdi no ārējiem un iekšējiem satraukumiem. Ir jāveic pavisam ārkārtēji

pasākumi, lai atvairītu visus uzbrukumus. Ir jāsaprot, ka diena vakarējā pilnībā atšķiras no rītdienas, tik nedzirdēts ir riņķojums. Nepieredzēti padebeši, un ir priecīgi jāsapaida tie.

207. Cik pamācoši ir daudzi dzīves vērojumi! Var izpētīt ārējo darbību panākumus atkarībā no sirds tiecības. Turklāt var izpētīt, kādas tieši tiecības novirzes iedarbojas uz ārējiem strāvu vilņiem. Var redzēt, kā dažreizniecīgam apstāklim no viedokļa sadzīviskā ir milzīga ietekme uz darbību iekšējo, un, otrādi, vismazākā vēlme necienīgā var sagraut jau gatavu ēku. Taču sirds darbībai nav pieņemts veltīt vērību. Cilvēki ir gatavi nolemt sevi jebkurām nelaimēm, nevis padomāt par to cēloņiem.

Tāpat Mēs Esam noraizējušies, redzot, kā blakus magnētu centriem cilvēki spēj pieļaut neiespējamu domāšanas gaitu, nevēlēdamies iegaumēt, ka tieši blakus šiem centriem ir jāievēro īpaša piesardzība. Protams, katrs domāt var par sevi, taču tur, kur ir tūkstošgadu solis, tur nevietā ir tauriņu lidināšanās. Ir beidzot jāiemācās samērojamība! Domām par Augstāko ir jārada augstākais.

208. Uz krusta tiek likta pasaules laime. Ar indi tiek izdzerta cilvēces nākotne. Tikai no paša pelniem atdzimst Fēnikss. Ar savas sirds asinīm pelikāns baro bērniņus. Tā tiek transmutēta augstākā enerģija, kas ir pasaulu rašanās pamatā. Tā, kad Teicu jums par noslogojumu pārmērīgo, norādīju jums par augstāko enerģiju, kas ir radīta vienīgi spriegumā. Kad Runāju par glābjošo izmisuma vīrišķību, norādīju tikai ceļu

īsāko. Tā izpratīsim glābjošo enerģiju, kad tikai šādi paejam garām visiem ļaunajiem biediem. Kurš gan izvēlēsies lēnu trūdēšanu gaiša lidojuma vietā? Tikai plašā lidojumā varam sasniegt Gaismas krastus. Bet nesaprātīgs būs, kurš padomās, ka nenovēršami ir jābūt bojāejai. Saspriegums līdz pēdējai robežai ir vajadzīgs vienīgi tālajam lidojumam. Tā Mēs runājam par uzvaru, bet ne par bojāeju.

209. Bet sprieguma svētības izpratne pievērš sirdi Augstākajām Pasaulēm. Tikai šajā ceļā mirdz zilā liesma. Var sadegt daļas, bet būtība tikai izeaigosies. Nenobīstieties, kad pienāk dienas diženās. Kad pārbaudāt bruņojumu, var zināt, ka uzvara tiek gūta vienīgi ar uzticēšanos un sirdi. Tur, kur sapulcējas spēki, var rast sev panākumus īstus.

210. Sajūsmas stāvoklī, Samādhi stāvoklī vai gan nav patības īpašības? Tā jautās nejēga. Kā lai viņš zina, ka šis augstākais stāvoklis ne tikai nav raksturīgs patībai, bet ir pretstats tai. Kā gan cilvēks, kurš nav pieskāries augstākajam spriegumam, var zināt, ka tieši tas dod augsto Svētību Vispārības Labumam. Nekas nerada to tīro pašaieliedzību, kas rodas sajūsmas pilnā sirdī. Kura gan no cilvēku enerģijām var lidzināties sirds enerģijai un kura enerģija var darboties lielākos attālumos? Pasaulēs nav tai robežu, un apziņa nepazīst ierobežojumus. Tā var izcirst logu uz Neredzamo. Bet kā ir teikts – kļūs redzams Neredzamais, un mēs būsim dzīvē gatavi pieņemt kristību ugunīgo. Tāpēc tā saskatīsim nozīmi eksperimentam, ko veikusi Agni Jogas Māte šeit, neaizejot no dzīves. No pir-

majām izplatījuma dzirkstelēm cauri visām ugunīm līdz Samādhī viņa atstās Pierakstus, kas ieguls par Jaunās Pasaules sliksni. Tādēļ Runāju ne tikai par spriegumu, bet arī par dižu piesardzību. Armagedons neatvieglo augšupejas apstākļus, tādējādi jo vērtīgāks ir sasniegtais.

Tā Saku – iemācieties klausīt sirdij ugunīgajai. Nešaubieties par to, kas ir ugunī šķīstīts. Vieda ir sirds pamatu parādīšana dzīvē, un kā gan ir jāpriecājas par šo labestības akmeni.

Turieties pie Manis stiprāk. Turieties ik minūti, visos soļos. Sātana dunči ir no mugurpuses, bet, ja vienotība ir stipra, tad asmens nolūzīs pret labestības akmeni. Ir vajadzīga stipra tiecība, kas noderēs visās pasaulēs.

211. Lai veidojas viss Labā vārdā. Lai katra darbība paver jaunu sasniegumu. Lai doma par noderīgumu pavada katru rīcību. Lai līdzīgi spilgtam Skolotāja tēlam atainojas visās lietās labestības pavēle. Neatraujama no labestības ir Sirds Mācība! Kurš gan un kas gan, ja ne sirds, attaisnos vai nosodīs nodomus? Sirds skaidrība tiek parādīta ar uguni. Cik reižu ir nepieciešams atkārtot par šo vitālo uguns likšanu lietā, tomēr ne mājās, ne skolā nerunā par uguni-šķīstītāju. Vai tad var runāt par uguni skolotājs, kurš pat nav domājis par realitāti? Apgalvojums nenozīmē vēl apziņas stiprumu. Tāpēc jo centīgi ir jāvēro un jāat-skatās uz paša dzīves parādībām. Nereti ievērojamas zīmes ieskauj mūs un rāda mūsu nākotnes nozīmi, taču neattīstīta uzmanība neļauj ieraudzīt pārlicinošo realitāti.

212. “Pacietība ir debess dāvana” – tā teica senie. Kāpēc pacietībai būtu jānāk no debess, ja, kā liekas, tai būtu jāpieder vienīgi sirdij? Bet kā gan saspriegosim pacietību, ja nepazīsim Augstāko Pasauli? Vienīgi, kad no sirds nostiprināsies uz Augstāko Pasauli sudraba pavediens, vienīgi tad nonāks pacietības izpratne. Pie Mums ciena šo kvalitāti, līdzās tai ir arī iecietība un ietilpināšana, citiem vārdiem, Vārtu atvēršana. Ja mums kaut kas nav tuvs, bet, ja tas atver kaimiņa sirdi, vai tad tiešām mēs nepacietīsim, lai tikai aizdeg-tu kāda sirdi? Vai tiešām izvēlēsimies savu labsajūtu, bet nocietināsim tuvākā sirdi? Turklāt, vai tad nebūs lieliska pārbaude vērīgi novērot, kas tieši atver sir-dis Labajam? Sasniegumu daudzveidībā nevar neatzīt sfēru kopējo harmoniju. Lai tā izpaužas kaut vai vienā skaņā, taču katra īsta nots skan konsonansē kosmis-kā un ir jāuztver saudzīgi. Tāpēc cilvēki tā satraucas sirdī, ja šī nots ir atraidīta. Pārbaude ar pacietību ir viena no augstajām pārbaudēm.

213. Apsēstība ir jādefinē ļoti precīzi. Nav jābrīnās, ja ap garīguma centriem ir vērojams ne mazums ap-sēsto. Iemesls ir tas, ka tumšie tiecas pastiprināt sar-dzi savējo. Kas gan, ja ne apsēstie, var labāk palīdzēt spēkiem tumšajiem? Turklāt apsēstības paveidi ir ne-skaitāmi. Ir vispirms jāatšķir, kur ir Labais un kur ir ļaunais būtībā savā. Tādējādi sirds liesmainā uzreiz atšķirs, kur ir paslēpta apsēstība.

214. Gaismas Spēku Galvojums ir vislielākais pa-mats Dzīvei Jaunajai. Apstiprinu – gauži būs tumša-jiem. Apstiprinu nākamības Gaismu, kas tiks iedegta

visā pasaulē ar dažādām balsīm. Apstiprinu Mācību kā Jaunās Pasaules parādīšanu. Apstiprinu visvērtīgākos jēdzienus kā dzīves pakāpes. Apstiprinu, ka nekāda tumsa nevar pieveikt Mūsu zīmes. Apstiprinu derīgu mu no jukām. Apstiprinu Smalkās Pasaules Spēku tiecību uz zemes plānu. Apstiprinu grūto stundu kā taures aicinājumu. Apstiprinu glābiņu visiem, kas Mums seko. Apstiprinu daudzu sadragātu locekļu savienošanos. Apstiprinu ceļu uz Austrumiem, kur ir vienīgais risinājums. Apstiprinu laimes skaitli, kas sola glābiņu pasaulei.

215. Nevajag baidīties no tumšo uzbrukumiem. Ļoti daudz ir tumšo izlēcienu, bet tie ir kā lāpu radziņi. Apstiprinu tumšo kā Gaismas pretinieku likteni, bet Aicinu uz vienotību, un tajā būs dižens eksperiments. Ir jādod pasaulei liecība, un vai tad Gara Templis nav liecība? Apstiprinu jaunu Hierarhijas izpratni. Apstiprinu jaunu kauju par Gaismas Karogu.

216. Derīgi centieni iznīcina infekcijas parādības. Tiecīgs cilvēks, patiešām, ir imunitātes pilns. Tāpat ir ar tiem, kas iet pa bezdibeņa malu. Vislabākos spārnus ir noaudušas tiecības. Pat vislabākā pretinde būs tā pati tiecība. Uguns, ko ir radījis spriegums tiecīgs, būs labākais vairogs. Senie izskaidroja, kā bultas nerasniedz tiecīgo. Šolaiku ārsti varētu norādīt uz īpašas vielas attīstīšanos garīgās tiecības laikā. Lieciet lietā to dzīvē kā ikdienas padomu. Norādu, kādā mērā tiecīgais gars gaismas ātrumā maina savu stāvokli un kļūst nenotverams. Tā var pieradināt sevi pie tiecības, parādot to kā ķermeniski, tā arī garīgi. Mācība bez tiecības ir

kā maiss izbērts. Ir jāaptver sacītā būtība, jo vārdu iemācīšanās vien arī paliks uz mēles. Bet sargieties no mēles, kas tiecas ar nedzīvu sirdi. Tā neaizmirsīsim par īstas tiecības pretindi.

217. Nešaubieties, ka Runāju par tiecību ne bez pamata, ir jāapsteidz daudz kas. Tāpat ir arī jātiecas, jo viesulis ir spēcīgs un labāk ir lidot pa priekšu ciklonam. Vajag domās tiekties pie Manis, šī ir visnepieciešamākā tiecība. Mācieties ne vien pastāvīgi turēt savā priekšā Manu Attēlu, bet arī virzīt domas pa Hierarhijas līniju. Kā no laivas iemet enkuru, lai pievilktos tam klāt, tā arī iemetot domas pa Hierarhijas līniju, mēs virzāmiem negrozāmi. Neviens nepaudīs šaubas, ka labākais ceļš ir steigties uz labāko.

218. Kā Norādīju uz apsēstību un par sātaniem, tā arī redzat katru dienu. Nečinkstot, bet stingri piesargājoties, nonāksit līdz uzvarai. Lai stingrība ir kā zobens ass. Tā ir jāsoda visi zaimotāji.

219. Ir liels spriegums; jāsaprot, kādā mērā pasaules stāvoklis ir saistīts ar darbiem. Nav iespējams izšķirt, kad vispārējais stāvoklis līdzinās nepieredzētai kaujai, tāpēc tā Pavēlu turēties kopā cieši, iedziļinoties brīža spriegumā. Nevis atkāpties, bet apsēstos spiest atpakaļ draudzīgi. Ja joks ir pieļaujams, var nosaukt šo sadursmes fāzi par kauju ar apsēstību. Patiešām, tumšie mēģina stiprināt sevi ar apsēstību. Taču šāds paņēmiens nevar vilkties ilgi, jo tieši ar apsēstību viņi demoralizē paši sevi. Zināt taču, kā apsēstība pamazām sagrauj organismu, – neizbēgama ir dažu nervu

centru paralīze. Tāpēc tik daudz derīga var veikt ārsti, pievēršot uzmanību apsēstībai.

Pajautājiem ārstam L., vai nav pamanījis viņš apsēsto acīs kādas savādības. Pēc acīm taču var spriest par divdabīgo eksistenci. Kad viņš atbildēs, Pateikšu Manus labojumus. Taču nedomāju tikai virspusēju parādību, kā neskaidrs vai šaudīgs skatiens, ir jāievēro arī citas pazīmes. Var atzīmēt arī gaitas, balss īpatnības un pat pārmaiņas svarā. Nejautājiem par to psihietriem, jo viņiem ir sastinguši atzinumi, bet L. tipa ārsti var saskatīt netīšām. Īstenībā, cik vajadzīgi šie novērojumi ir tagad, kad apsēstība top par epidēmisku slimību! Atjautīgu garu pūli jauš cilvēku siržu vājumu un tiecas nevaldāmi pārņemt savā varā zemes smaku.

220. Noteikšu Manu Norādījumu izpratnes pirmo eksperimentu. Noteikšu kopīga darba pirmo ierosmi. Noteikšu pirmo atklāto Pavēli par nākamās pakāpes darbības sākumu. Noteikšu pirmo aicinājumu par Miera Karogu, kas cieš apspiestību. Noteikšu pirmo brīdinājuma pavēli kaitētājiem. Apstiprinu jaunās celsmes pirmo stundu, bet var apvienoties tikai ar pilnīgu apzinātu piebiedrošanos Hierarhijai. Turklāt labajam ir jāuzveic ļaunais, tātad labajam ir jādarbojas. Nav labuma, ja gars ir labs, bet mēle zaimo. Nākamās pakāpes labad jebkura zaimošana ir jāizskauž, jo zaimošana karma atrodas līdzās nodevībai. Tā ir jāsaprot, ka zaimi ir tumšo daļa. Ir tas ļoti jāizprot, jo zaimotājs nevar pazīt Hierarhiju.

221. Turpmāko auru fotografēšanas laikā ir jāatceras par dažādiem gaismas filtriem. Zilā un violetā

nokrāsa parāda, cik grūti parastai filmai ir toni, kam ir līdzība ar Smalkās Pasaules nokrāsu, pie kuras pie-der aura. Tādējādi tā var tikt nofotografēta, ja telpa ir bijusi papildīta ar meteoru putekļiem vai ja proce-sā ir piedalījusies spēcīga psihiskā enerģija. Tādējādi pēc visiem fiziskajiem līdzekļiem atkal atgriezīsimies pie psihiskās enerģijas. Bet cik ļoti ir vajadzīgs, lai uzkrātu šo enerģiju, pirmām kārtām izvairīties no de-moralizējošās zākāšanas.

222. Pastāvīgi Uzstājam par jebkuru baiļu pār-varēšanu. Šī prasība nav abstrakta, bet ir virzīta uz drīzāku augšupeju jūsu. Bailes, tāpat kā daudzas ne-gatīvās īpašības, pastiprinādamās veido savdabīgu ne-gatīvo magnētu. Šis magnēts nākamo esamību laikā pavērsīs personību uz iesakņojušos baiļu objektu. Ja cilvēks no kaut kā baidās, viņam noteikti būs jānostai-gā tieši šī šausmu taka, iekams neizsmels savas bailes. Tādēļ ir lietderīgi, lai cilvēks, apzinājies savas garīgās būtības neskaramību, tūlīt pat atbrīvotos no visām bailēm. Visi biedi taču irniecīgi! Pat sastapšanās ar spēcīgām tumšām būtnēm nav bīstama, ja ir saglabāta stipra saikne ar Hierarhiju. Tāpat var tikt izsmeltas arī citas negatīvās īpašības ar apziņas parādīšanu, ka necienīga ir atgriešanās pie tām un kaut kad nāksies izjust uz sevis to pretsitienu.

223. “Proti satvert aiz astes vismazāko velnu, un viņš parādīs, kur ir paslēpies viņa visaugstākais,” – šis senais ķīniešu sakāmvārds norāda uz vismazāko de-taļu nozīmi, lai atklātu galveno. Tiešām, visrūpīgākā detaļa būs labākā atslēga varoņdarbam diženam. Mal-

dīgi domā, ka detaļas nav nozīmīgas augšupejas ceļā. Pat vislieliskākās varonīgās rīcības ir balstījušās uz detaļām, kas laikus ir paredzētas. Cik uzmanīgi ievēro visus akmeņus tas, kurš seko Skolotājam! Nepaiet garām viņam nekas svešs. Tikai slikts skolnieks pateiks: “Skolotāj, es sajūsmā sasitu sev degunu!” Šāda nesamērojamība vienīgi parādīs, cik skolnieks ir tāls no modrības.

Ķīniešu sakāmvārdam ir arī cita nozīme. Vislielākais noziedznieks vislabāk tiek iepazīts pēc vismazākajām uzvedības detaļām.

224. Ja Mēs pievēršam uzmanību detaļām, tātad tieši tās var uzlabot stāvokli. Darba kvalitāte ir atkarīga no iepriekš paredzētajiem samēriem. Tikai vienas pašas lielās linijas atgādinās milžu darbu, no kuriem sen nācās atteikties rupjuma dēļ. Bet gars nepazīst ne milžus, ne pundurus, tas pazīst tiecību uz pilnīgošanos, kurā skan visi Kosmosa zvani. Tā atgādināsim par pilnīgošanās noteikumiem. Ja sākām ar Asuriem, tad beigsim ar Devām.

225. Tā cieši ir jāturas līdzās Mums Kaujā. Ir jāiemīl šī vieta līdzās Mums, it kā nekas cits neeksistētu.

226. Rēkoņa piepilda sfēras. Palīdziet ikvienam noturēt līdzsvaru. Tumšo fronte izmanto visus līdzekļus, lai iespiestos rindās mūsējās. Nepagursim vērst uzmanību, cik ļoti ir vajadzīgs vērīgums pretniecīgākajām detaļām. Apgūstiet, kā ir jāklausa un jālūkojas apkārt. Ne tikai tumšo viltības var saklausīt, bet tāpat arī zvanus un citas kosmiskas zīmes. Tās

norāda uz atmosfēras spriegumu, uz tuvumu Mūsu un atgādina par Hierarhiju. Nevajag apmulst, ja zvani un stīgas ieskanēsies klusi, tam ir daudz cēloņu. Tāpat var sadzirdēt tos arī daži, kuriem nav vēl jādzird šie Kaujas saucieni. Tāpēc, proti, arī tagad Vēršu uzmanību uz pašām detaļām. Ļoti lietderīgi ir izpētīt šīs sīkās Dabas elpošanas. Ne tikai lietā likšanai Dižajā Kaujā, šie novērojumi ir nepieciešami turpmākai virzībai.

227. Par elpošanām ir jāapstiprina, kad ir tik nepieredzēti piesārņota atmosfēra; līdz kalnu parādībai sniedzas sabiezēta nospiestība. Nekad vēl nav bijis tāds zemāko slāņu blīvums. Šo parādību varētu izpētīt, un cilvēki varētu aizdomāties par mūsu laika īpatnībām. Tā mēs varam pat ar visprimitīvākajiem līdzekļiem izzināt, cik šis laiks ir sevišķs.

228. Nav gods, ja kādu sakārdinās tumšie. Nav gods, ja uzreiz nezina, ko pateikt pretī tumšo viltībām. Nedomāsim, ka mazināsies uzbrucēju viltības. Nav pareizi domāt, ka kaut kad iestāsies netraucēts miers. Ikviens satricinājums ir tikai pārbaudes akmens. Tā ir jāsegaida katra apspiešana kā saspringums lēcienam. Kas gan izsmels gara dzelmi, ja tā pastāv? Kas gan izmērīs un ar kādiem mēriem sirds piepildījumu? Patiešām, sirds atbild par sevi. Patiešām, tikai sirds valoda var izteikt esošā būtību. Tāpēc nenobīsimies no apspiešanas, kas liek saspringt. Šaubas spēj atslābināt ikvienu sasprindzinājumu, tāpēc ir noraidītas šaubas, un to radītājs tiek dēvēts par melu tēvu.

Notiekošā detaļas atbilst nolemtā lielajai nozīmei. Var priecāties par šīm detaļām, jo atgādina tās dažas lieliskas lappuses.

229. Kurš gan un kas gan aizstās siržu vienotību, kas gluži kā ugunskurs liesmojošs nes aicinājumus uz tālajām pasaulēm? Kurš gan var nobīties, ja kaut reizi ir pieskāries Bezrobežībai!

230. Vai tad nav jāpiepilda ar enerģijas pieplūdumu apziņai, ka pat vismazākais gara uzkrājums ir svarīgs nākotnei? Itin viss pozitīvais noteic mūsu nākotnes dārgumu krātuvi. Turklāt Hierarhijas vārdā nepiedien panīkt garā. Taču katrs iekarojums un atradums var būt devums cilvēcei. Protams, savtīgums nesader ne ar Hierarhiju, ne ar liesmaino sirdi. Tādējādi sirds pildījums var būt trejāds: vai nu personisks, patmīlīgs, tātad citiem vārdiem – iznīcīgs; vai paš aizliedzīgs pret tuvu, noteiktu, citiem vārdiem – varoņdarbs dzīvē; vai arī kosmisks pildījums pret visu cilvēci. Šis pildījums ir gan viegls, gan grūts; viegls – atbrīvojot no zemes, bet grūts – apliecinot jūtas pāri rasēm un tautām. Bet kosmiskajam sirds pildījumam ir vajadzīgi eksperimentāli pētījumi un vingrinājumi. Gluži kā jums uzdotu ievietot mazā lādītē veselas mājas saturu, taču pārbaudītam garam nebūs grūti izvēlēties visvērtīgāko.

Kam turpretim būs grūti atnest Hierarhijai vērtīgus uzkrājumus, tam vispār nebūs jēgas par vērtībām. Tā ir jāpierod nepalaist garām neko un būt gatavam atdot uzkrājumus Bezrobežībai.

231. Tāpat dažkārt koka saknes būs stiprākas par mājas pamatiem. Kad grīda sāks šūpoties, vai tad nebūs drošāk pieķerties pie koka zara? Tik smags ir laiks, ka var atzīt koka zariņu par stiprāku nekā grīdas plāksnes. Pat mazs logs var pakalpot labāk nekā durvis. Cietzemei satricinoties, nesalūzīs lokans dzīvs zariņš, tāpēc tā pētiet lietu dabu. Nesaprātīgi ir neizmantojot augošo pie loga. Tikai neprātīgais bez vajadzības nocērt to, ko pats iestādīt nevar. Tāpat tikai melu radījumi mēģina aplenkt ceļu, lai novirzītos ceļinieks. Taču uz dzīves zariem var atstāt zīmes par ceļu pareizo. Tā saudzēsīm katru zariņu pie loga. Kad ir vajadzīgs, lai dārza lapas sargā darbu mūsu un sargā no viesuļa – tātad viesulis plosās!

Norādu, lai nebaidītos no viesuļa, – tas atnes tālu zemju ziedus. Bet zāles bieži vien tiek sajauktas no tālām saknēm.

232. Nav brīnums, ja sirds nojauš, kādi īpaši ceļi ir vajadzīgi. Protams, sirds zina, kā apstākļi maina stāvokli. Bet gaidīt apstākļus ir līdzīgi viesuļa gaidīšanai pāri kalniem. Jau šņāc viesulis, bet vai uz mūsu pusi? Vai nenoraus jumtu? Vai nenoslaucīs sējumus? Kas gan apvaldīs niknumu? Bet Sargātājs Neredzamais čukst: “Mani pasauciet.”

Kas gan, izņemot viesuli, attīrīs atmosfēru? Ja sniegs, kas ir kalnos visaugstākajos, vistīrākais, ir pilns ar meteoru putekļiem, tad cik gan blīva ir ieleju atmosfēra! Nav vietas satrauktā pilsētā. Tā lūkosimies uz austrumiem.

233. Var ar gribas pavēli mainīt pulsu. Var gandrīz apstādināt sirdi. Var veikt daudz psihofizioloģisku darbību, bet, ja jautāsit: “Ko darīt pašlaik?”, Teikšu – atlaidiet sirdi augšup. Iedomājieties sirdi, it kā kausā ar liesmu paceļoties. Tā virs fizioloģiskām iedarbībām noliksim sirds tiecību augšup uz Hierarhiju.

234. Kad pasaule ir nemierpilna, var sagaidīt briesmīgus viesuļus kā ūdens virpuļstabus, kas caurbada atmosfēras apakšējos slāņus un tādējādi galīgi izkropļo domāšanu. Ir jāsaņemta visas visnedzirdētākajiem izlēcieniem, bet iziet cauri tiem nozīmē iet atziņas ceļu.

235. Jau ir teikts, ka apsēstības atklāšanas gadījumā ir vai nu jāizdzēns apsēdējs, vai jāatstāj apsēstais mierā, vientulībā, jo tad apsēdējs neatradīs darba lauku un garlaikojies aizies. Protams, labāk ir nedot apsēstajiem ieročus un spirtu, bet tā, lai viņi vismazāk justu savu izolētību.

236. Ja paņemsim deodaru visaugstāko, visstiprāko, cik daudz zīmju no iepriekšējiem, nokritušajiem zariem atradīsim uz stumbra! Nav kļuvis deodars vārgāks no tā, gluži otrādi, šie aizgājušie zari ir atstājuši viscietākās pēdas, pret tām pat tērauds lūst. Neviena Mācība nešausminās par atkritušajiem. Tā zina, ka ir jānokrīt zemākajiem zariem. Tādējādi vēja aizpūstie atkritušie var izpildīt savu uzdevumu. Tie pat var radīt jaunus deodarus. Un to sveķi būs tomēr dziedinoši. Un vēlāk, salikti, lai saturētu nama stūri, tie draudzīgi saplūdis kopējā sakāpinājumā. Tāpēc

nešausminieties par atkritējiem. Viņi nevar aiziet projām no tiem pašiem sirds sveķiem. Kad turpretim no augšas ieraudzīsīt daudzās takas, kas krustojas, tad pat uzsmaidīsīt sastaptajiem ceļiniekiem. Kad ir izprasts bezrobežīgā ceļa garums, tad arī mērus lieciet lietā citus. Nav briesmīgi, kad tiek veikts ceļojums, bet auksts ir vienīgi nekustīgums.

237. Galvojums par vairogu kļūs, bet atšķirsim atkrišanu no nodevības. Atkrišanas gadījumā var darboties cēloņi karmiskie vai īpatnības fiziskās. Bet nodevībai nav attaisnojošu iemeslu. Apliecinu, ka nodevības sekas ir visneizbēgamākās. Nekas neatbrīvos nodevēju tapt nodotam. Mācības nodošanas parādība tiek uzskatīta par vissmagāko. Augstāko Garu nevar zaimot cilvēks. Aplūkojot sirds darbību, var redzēt, kādus fiziskos satricinājumus izraisa Visaugstākā nodevība. Ne tikai personības robežās, bet nepielūdzami plašos izplatījumos darbojas nodevības izraisītā demoralizēšanās. Kā sajūt augstākās sfēras katru paaugstināšanu cildenu, tā nodevība dārd kā grūstošs tornis. Lietojot salīdzinājumu ar deodaru, var teikt, ka nodevība ir līdzīga koka dobumam ar siks pārņu ligzdu.

238. Rēkšana rada īstu zvērnīcu. Tāpēc ir jāatradinās no zvēru atdarināšanas. Protams, līdzības parādību ar zvēriem vēl ir daudz, bet tiecoties nebūs laika uz zvēriem atskatīties.

239. Ja māte pacietīgi neuzklausīs sava bērniņa pirmās vēlmes, viņa nebūs māte. Ja Skolotājs nepa-

rādīs pacietību pret skolnieka pirmajiem soļiem, viņš nebūs Skolotājs. Ja Skolotājs neizpratīs skolnieka ceļu, viņš nebūs Skolotājs. Ja Skolotājs neuzliks roku skolnieka acīm, viņš būs apžilbinātājs. Tā apsargāsim sirds ceļu. Sveša Skolotāja sirdij ir jebkura apspiešana. Viņš vēro skolnieka eksperimentu un tikai viegli atvilks roku, ja tā pieskarsies ugunij. Pacietība ir Vainaga akmens. Tā liecina par tuvošanos Bezrobežībai.

240. Pēc vīrišķības nāk nosvērtība. Nespēj apbruņoties ar nosvērtību glēvulis. Bet cik daiļa ir patiesības zobena nosvērtība! Tādēļ ir jāatgādina sev par vīrišķību kā par vērtiem nepieciešamiem.

241. Jebkāda žēlošana sažņaudz sirdi. Bet citu žēlošana paplašina vēlāk sirdi ar jaunu Gaismu, kamēr sevis žēlošana padara sirdi kā sažuvušu mango. Tas pats ir gan ar sajūsmināšanos, gan ar žēlastības darbiem. Ir laiks novilkt robežu starp pašlabumu un vispasaules Labumu.

Ir derīgi skolās uzdot veselu stāstu saturu ar jautājumiem, kā rīkotos skolēni varoņu vietā. Nevajag ielikt skolniekos noteiktas atbildes, gluži otrādi, ir jāpaver lauks visādiem apsvērumiem, tā skolēni uzsāks pirmo pārbaudi. Tāpēc ir no pirmajiem gadiem jāradina pie brīvas seku izvēles. Protams, Neredzamā Skolotāja Roka allaž brīdinās par kritienu. Protams, tam ir vajadzīga kaut vistievākā Hierarhijas pavediena eksistence.

242. Runājot par mīlestības kvalitātēm, atzīmēsim mīlestību kavējošo un mīlestību virzošo. Būtībā

pirmā mīlestība ir šīs zemes un otrā – debesu. Bet cik daudz jaunradītā ir izpostījusi pirmā un tikpat daudz ir spārnojusi otrā. Pirmā zina visus izplatījuma un apziņas ierobežojumus, bet otrajai nav vajadzīgi šīs zemes mēri. To neapgrūtina attālumi un spriešana par nāvi. Pirmā pazīst pasauli kā planētu, bet otru pat neapgrūtina planētas bojāeja, jo tai ir pavērtas visas pasaules. Patiešām, otrā mīlestība mīt kā fiziskajā pasaulē, tā arī Smalkajā un Ugunīgajā. Tā iededz sirdis priekam augstākajam un tādējādi ir nesatricināma. Tā paplašinās sirdi – nevis Zemei, bet Bezrobežībai.

243. Uzskatīsim mīlestību par dzinējspēku apziņas paplašināšanai. Sirds neliesmos bez mīlestības, nebūs nesatricināma un nebūs pašai ziedzīga. Tādējādi būsīm pateicīgi katrai mīlestības tilpei, tā atrodas uz Jaunās Pasaules robežas – tur, kur ir izzudis naids un neiecietība. Mīlestības ceļš ir enerģijas kosmiskās saspriegums. Tā cilvēki atradīs savu vietu Kosmosā. Nevis sausas lapas, bet “Lotosi” liesmainie, viņi tiks pielīdzināti Augstākajai Pasaulei.

244. Kur gan ir pašlabuma robeža? Sirds zina šīs robežas, bet saprāts nespēj sadalīt ugunīgā “Lotosa” ziedlapiņas. Kad ir uzticēta ieeja sargam, kad ir dots viņam vairogs un kad viņš uztvers savā vairogā visas bultas Skolotāja vietā, tā būs arī sava darbība, taču tā būs pretēja savtīgumam. Sirds teicami pazīst šīs lieliskās savas darbības, kad katra naidnieka bulta izaug par jaunu liesmainā “Lotosa” lapu. Šīs savas darbības, neviena neuzspiestās, neviena nepavēlētās,

nevienu nenoliegtās, bet visu ļauno nosodītās, būs īsti varoņdarba stari. Tieši nosodījums, kas ir pausts ar ļaunumu, var kalpot par vienu no drošākajām mērauklām. Ir jāievēro, kā tumsa nenosoda īstu pašlabumu, un šī arī ir droša mēraukla. Nav jāzina mēraukla vienīgi augšup, ir jāzina arī mēraukla lejup; tikai tad var novērtēt varoņdarba vairogu.

245. Relativitāte un nepilnīgums būs ikvienas dzīves raksturīgās parādības, bet tās, proti, atver durvis nākamībai. Cilvēki, kas parāda šķērslī sev tajā, ka viņi ir nepilnīgi, ar to pašu parāda savu pabeigtību, citiem vārdiem, savu nederīgumu. Pabeigtība nav iespējama kustības procesā. Tikai pilnīgošanās ugunīgo viesuļu vidū apstiprina īsteno ceļu. Uz to pašu pilnīgošanos ved dažāda veida šīs zemes mocības – varoņdarbi un varonīgas rīcības, jo šo spriegumu laikā rodas vislielākā sirds uguns. Protams, nevajag saprast mocekliību tikai fiziski, galvenais notiek vienmēr garā. Sirds var pukstēt gandrīz parasti, taču garīgais spriegums būs neparasts.

Tā ir nepieciešams noteikt nozīmi varoņdarbam garā. Sārti jau ir retums, bet mocības garā īpaši pastiprinās; tā arī ir jābūt, kad Pasaule Smalkā tuvojas fiziskajai. Nav nekā brīnumaina, ja kustība fiziskā pārvēršas garīgajā. Neaizmirsīsim pārvērtības simbolu, kurā ir parādīta fiziskās esamības pārtapšana smalkajā. Daudzi simboli ir parādīti kā evolūcijas ceļazīmes, taču cilvēce uztver tos abstrakti.

246. Daudz maldu ir radušies no nepareizas likumu evolūcijas izpratnes. Kad cilvēce tuvojas

pamatlikumiem, pamatodamās uz seniem atklājumiem, parasti aizmirsu ņemt vērā visus gadsimtu uzslāņojumus, kuri nav mazsvarīgi. Tā, ja veidosit ar nūju apli gaisā, tad tā atgriezīsies sākotnējā stāvoklī jau citāda, pilna ar jaunām nogulsnēm. Ir taisnība filozofam, kurš apgalvo, ka ar katru apgriezību atjaunojas planēta. Lai nu kā, tā ar katru apgriezību mainās. Tā arī likums, palikdams nemainīgs kodolā, pastāvīgi ietērpjas evolūcijas spirālēs. Ļoti nozīmīgi ir šie apvalki, tāpēc būtu maldīgi pieņemt pilnā apjomā likumu, kas bija pirms tūkstošiem gadu. Tādēļ tad arī Uzstājam, ka ir nepieciešama pastāvīga pētīšana. Nevar apmierināties ar likumu, kas ir vadījis planētu ledus laikmetā. Tāpat nevar salīdzināt garīgo līdzsvaru pirms tūkstoš gadiem ar pašreizējo brīdi. Pat ķīmiski taču ir mainījušies slāņi ap Zemi. Ir izsauktas lietā neliktās enerģijas, un tā Haoss iegūst jaunas pieejas.

247. Haoss tagadējais ir līdzīgs Haosa sacīkstēm ar Izpausto. Jaunu enerģiju pieaicināšana izraisa stihiju eksplozijas, tāpēc vairs nedrīkst apstāties un ir jāliek visi līdzekļi uz Izpausto. Tā baltajiem Gaismas zirgiem ir jāapsteidz melnie zirgi. Ir jāatkārto šis atgādinājums, citādi dažus savaldzinās vārnu melnie rikšotāji.

248. Katra diena nes jaunus risinājumus. Slikti ir domāt no dienas šodienīgās, var šādi palikt pagātnē. Visas kaujas, kas ir balstītas uz šodienu, būs zaudētas rīt. Karogs parādīs viesuļa ceļu!

249. Jūs paši, to nepamanīdami, runājat simboliski un nosacīti, tāpēc nebrīnieties par simbolu nepiecieša-

mību kosmogonijā. Sirds valoda ir Visaugstākā elpa. Neapgrūtināsim to ar liekiem vārdiem.

250. Pazīstams pietiekami ir pavediens, kas saista fizisko ķermeni ar smalko tā iziešanas laikā. Tikpat tieši ir jābūt sajūtamam sudraba pavedienam uz Hierarhiju. Nedrīkst iedomāties to kā kaut ko abstraktu, tas pastāv tāpat kā virpulis, kurā saplūst debesis un zeme. Pati sudraba pavediena veidošanās pēc savas spirālveida uzbūves ir līdzīga virpulim. Kad piebriest sirds enerģija mīlestībā un uzticībā, tad uzlidos izplatījumā mirdzoša spirāle un, protams, saskaņā ar pievilksmes likumu satiksies ar Skolotāja Staru. Sakarsētu izplatījuma viesuļu vidū – tā ir jāpierod redzēt un sajūst šo gaismunesošo saikni. Daudzi nav redzējuši pat virpuļus, un tādēļ teiktais viņiem ir kā tukša skaņa. Bet lai sāk apjēgt no visrupjāk acīmredzamajām parādībām un iztēlojas Bezrobežību, kur viss ir iespējams, kur nekāda abstrakta domāšana neizsmel visu Esību.

251. Daži noliedz visu Neredzamo. Un ne tikai mežoņi, bet arī daudzi grāmatnieki nevēlas pat padomāt par zvaigznēm. Mācības dod mājienu par neskaitāmiem debesu mājokļiem, bet laikam cilvēki nevēlas paātrināt ceļu savu. Tas pats ir, kad teātrī skatītāji raud, bet pēc brītiņa ir gatavi ļaunoties un apspiest citus.

252. Sirds alkas pēc tālajām pasaulēm izveido īpaša veida skumjas. Nespēj ietilpināties zemes, noteiktajā aurā sirdis daudz pieredzējušās. Un pieredze

viņu apstiprina, cik ļoti Mācība aicina paplašināt izpratni. Bet nekas neizdzēsīs atmiņu par tālajām pasaulēm tiem, kas ir tuvojušies tām ugunīgajā ķermenī. Kā zvaigžņu skaits nav aptverams, tā arī atcere par tālajām pasaulēm nav ietilpināma vārdos. Tāpat neaizmirsīs sirds par sudraba pavedienu, kas ir kā kāpnes Bezrobežībā. Nevar zemes ķermenis izturēt daudzas ugunīgās atklāsmes. Bet tas pats sirds pavediens tur apziņu par pasaulēm tālajām.

253. Palūkojieties uz daudziem notikumiem. Nav domājams, ka tie ir nejauši, bet tie acīmredzot saskaņā ar kādu likumu izplatās pa pasauli. It kā neredzamas rokas skartu daudzas stīgas. Turklāt var ievērot, ka it kā apkļusušās stīgas atkal skan vēl varenāk. Bet taisnība ir tiem, kuri saprot Armagedonu kā augstākās enerģijas zīmju lauku. Nevar būt šis lauks nejaušs, bet tas ir kā pretimnākošo enerģiju Magnēts. Kā pretsvars šim laukam ir lemts Gaišās Pilsētas lauks. Kā Armagedona lauks ir pieteikts ar ieroču žvadzoņu, tā Gaišās Pilsētas lauks tiek pieteikts ar zvanu skaņām. Var pēc pretstatiem spriest par nolemtā apmēriem. Tā var klausīties kaujas troksni zvanu aicinājuma vārdā.

254. Tornis balstās uz droša pamata, kas ir nostiprināts klintī. Vīrišķības tornis balstās uz nesatricināmas apziņas, ko ir apstiprinājusi sirds klints. Bet ar ko gan pārbaudīs sevi sirds? Tikai ar Hierarhiju. Lai sirds pieradinās sarunāties ar Skolotāju. Tāpat kā senie vecajie lai sirds pazīst tikai saskarsmi ar Valdoni, lai nekas necīgs neielaužas sirsnīgā sarunā ar Augstāko.

Ir kā dārgums jāsargā šī saruna ar Skolotāju. Kas ir sapratis šīs sazināšanās slēpto nozīmi, tas vairs nenodosies tumsai. Bet kā gan ir jāsargā sirds no sudraba pavediena pārraušanas! Nekas nespēj sasaisīt to. Var veltīt visu līdzjūtību, taču pavediens tiek kaldināts no ļoti daudzām kvalitātēm. Kā senie Attēli tika izlieti no daudziem metāliem, tā arī pavediens ir stiprs ar daudzām kvalitātēm. Bet patīkamākā sirds saruna ar Skolotāju ir tā ēze, kurā mirdz uguns varenā.

255. Zināt, ka dzīvā uguns ir labākais dezinfekcijas līdzeklis, bet uguns daba ir vienāda visās izpausmēs. Augsta uguns parādība būs sirds uguns, tātad šī uguns būs vislabākā attīrītāja un sargātāja. Tāpēc dažādu apšaubāmu un bieži vien indīgu antiseptisku līdzekļu vietā labāk ir lietot ne tikai pavarda uguni, bet arī uzpūst sirds ugunis. Var pārlicināties, cik ļoti sirds uguns cīnās ar smagām slimībām. Tā mūsu tagadējiem ārstiem ir agri vai vēlū jāvelta uzmanība visiem ugunu stāvokļiem. Aprejot patiesības sen zināmas, netuvosies ārsti panacejai.

Pilnīgi pareizi Urusvati domā par vēdisma dieviem, tādējādi mikrokosms līdzinās Makrokosmam. Apliecinu, ka sirds uguns attīra visdziļāko tumsu. Taču līdzās šķīstīšanai sirds uguns ir pilna magnēta kvalitāšu, un tādējādi tā ir dabiskā saikne ar Makrokosmu.

256. Ir jāsaprot ugunīgais ceļš kā ceļš uz Visaugstāko. Ne vārdi, ne bailes, ne paražas, bet sirsnīga sazināšanās kā parādība ir visnegrozāmākā, vissenākā.

Šādi tilts varavīkšņainais tuvinās to krastu. Cik daudz pretrunu saistās ar to krastu, bet tas pastāv, un ir jārod ceļš uz to. Nevis sakaltusi lapa rudenīgā, bet liesmaina sirds pāries visus tiltus. Kas nedomā par sirds uguns dzimšanu, nezina ceļu augšup; tas negrib paskatīties gaismu nesoši.

257. Lai apklust šaubas, kas jau ne reizi vien ir dzēsušas sirds uguni. Ir jāatbrīvojas no tārpā, lai izvairītos no pūķa. Īpaši tagad šaubas ir pazudinošas, jo var būt tikai viens zobens. Nevienam nav kaujā divu zobenu, un neviens nemet divus šķēpus, un neviens nešauj divas bultas. Var sasniegt tikai ar vienu triecienu un ar iedrosmi vienā tiecībā. Grūti, bet veiksmē ir līdzās sirds ugunij.

258. Sapņi var atspoguļot pagātņi un tagadņi. Sapņi var atspoguļot jau gatavo nākamības klišeju. Taču bez šiem šīs zemes atspulgiem var būt Smalkās un Ugunīgās Pasaules atspulgi. Protams, cilvēki bieži nespēj paturēt prātā tieši šos divus pēdējos veidus, jo tie ir acumirkli un, būdami ar atšķirīgu dabu, maz iekļaujas šīs zemes mēros. Vienīgi liesmaina sirds spēj paturēt apziņā šīs tālo pasaulu dzirkstis. Tas pats notiek arī ar vīzijām. Var redzēt zvaigznes citos zvaigznājos, nekā redzamās teleskopā. Tā dēļ ķermenim ugunīgajam ir jābūt jau pietiekami izveidotam. Protams, tas vienmēr pastāv, bet var būt haotisks un neapzināts. Bet tiecības ceļš iet cauri visiem ķermeņiem, un tad triāde iemirdzēsies!

259. Nevajag domāt, ka augsti sasniegumi nodrošinās pret tumsas briesmoņiem. Gluži otrādi – Gaisma parādīs jaunus briesmoņus, un to ļaunums ir neizmērojams. Neraizēsieties par to, jo briesmoņi ir altāra galda kājiņas. Ne velti svētie priekšmeti tiek attēloti uz dzīvniekiem balstīti. Taču šis apsvērums neatbrīvos no modrības.

260. Ja tā saucamais Nirvānas stāvoklis nav rimts miers, bet ir augstākais enerģijas spriegums, tad var jautāt – vai pastāv vispār rimts miers? Tiešām, kā var iedomāties rimtu mieru, ja viss ir kustībā un kustībā pastāv? Pašu rimta miera jēdzienu ir izgudrojuši tie, kas vēlējās paslēpties no esības. Viņi priekšroku deva nekustīgumam, aizmirsdami, ka ne mirklis nevar būt bez kustības. Līdzsvars ir vajadzīgs jēdziens. Ir jādomā nevis par rimtu mieru, bet par to, kā viesuļu vidū saglabāt līdzsvaru.

Sudraba pavediens tiek sasprīgots ar ticības spēku, tālab arī ir jāzina, kas ir līdzsvars, lai neapgrūtinātu Hierarhijas pavedienu ar svārstībām. Pavediens nepārtrūks, ja ir spriegs. Pat salms taču ir stiprs, iekams nav salocīts. Uz tā paša saķēdēšanās likuma balstās arī sudraba pavediens, bet, ja kāds neatturēsies no nekārtīgām svārstībām, tas parasti nenoturēs saikni.

Tādējādi nesūrosimies par rimta miera trūkumu, jo tā vispār nav.

261. Ikviens netaisnais nenoturēsies pretī līdzsvaram, tāpēc zobena cirtienam ir jābūt likumīgam. Tā izpratīsim fizisko un augstāko likumu centru sirdī.

Šis centrs tika dēvēts par ceļu krustojumu un attēlots kā vienādgalu krusts; dordže, arī ugunskrusts norādīja uz sirds uguns griešanos. Griešanās un galu vienādība ir līdzsvara pazīmes. Dažs labs bērniņā ir mēģinājis nostāties uz bumbas, nezinādams, ka tas ir dižens līdzsvara simbols.

262. Blakuslietas nedrīkst aizēnot galveno. Tādēļ piesārņot nedrīkst cilvēce ceļu uz augšupeju. Ne daudz putekļu vajag pieļaut, lai visskanīgākā taure aizsmaktu. Tieši šī niecīgā putekļu šķipsniņa ir bīstamāka par visiem zobeniem un dunčiem. Tas pats ir jāsaka par gara svārstībām. Tās nāk nevis no dižām lietām, bet no tā paša puteklīša. Tā, kas ir veiksmīgs lielā lietā, saredz sīko. Tādējādi sirds, kas ir lemta diženajam, jūt pat vissīkāko. Nav pareizi domāt, ka dižais ir akls uz sīko. Gluži otrādi, vissīkākais ir redzams dižai acij un čaboņu nesadzirdamu jūt sirds liesmainā. Ja izprātīsim dižas sirds jutību, mēs jau zinām pasaules celsmes nozīmi. Nepacelsimies apreibuši, bet nenīksim lepnībā. Lepnība ir akmens pie kājām, un apreibumam ir vaska spārni. Bet gara cildenums ir sirds uguns, ir spārni pretī saulei.

263. Neaizmirsīsim uzbrukumu, ja pat pamanīsim Valdoņu parasto taktiku. Neaizmirsīsim vajadzīgo steigu, ja pat dzirdam Skolotāja rūkšanu. Kas pateiks, uz ko rūs lauva viņpus kalna? Ak, medniek, nenolaid bultu, nedomā, ka jau ir paslēpies tīģeris, bet nobeidz sniega leopardu, jo iebiedēsi visus paslēpušos zvērus. Zobens ir nevis pret draugiem, bet pret ienaidniekiem. Tā nebūsim mazdūšīgi.

264. Ārpus visām cilvēku robežām uzliesmo izplatījuma dzirkstis. Tāpat pāri nolikumiem pasaulīgajiem atlido tālie aicinājumi. Vai tad nepamostaties dažreiz ar neparastiem vārdiem apziņā, vai tad nedzirdat vārdus ne pasaulīgos? Ne mazums tikšanos ir Smalkajā Pasaulē. Ne mazums vadu ir ar ugunīgajiem novadiem. Un bieži sauc mūs tie, ar kuriem agrāk vai nākamībā ir lemts tikties. Nav trūcīga pasaule laicīgā, ja mēs paši neierobežosim to. Ne mazums māca mūs senie par pārveidošanās iespējām un par saikni ar Augstāko Apziņu. Ir nepiedodami, ja mēs paliksim dzīvnieku stāvoklī. Dzīvnieki taču, kaut arī jūt Pasauli Smalko, bet neapzinās to. Cilvēkiem gan ir jāapzinās sava saikne ar tālajām pasaulēm; tajā ir viņu atšķirība un varenība. Bet, ja cilvēki aizsedz apziņu, viņi ne tikai kaitē sev, bet pat Kopīgai Esībai.

265. Bet augstākais sirds likums seko nākamības ceļa zīmju apstiprinājumam. Smadzenes ir pagātne, sirds ir nākotne. Tādējādi vairāk uguņu ir ap sirdi. Vajag neaizmirst, ka bez parastajām ugunīm katrs laikmets aizdedz savas lāpas, un, protams, Uguns laikmets dod īpašu ugunīgu kombināciju – sabiezēts tīrais zelts un zelta purpurs būs līdzās uguns spēkiem.

266. Vai nemanāt daudzus apsēstos apkārt? Ir jāvelta vērība nepieredzētai apsēstībai. Tā var cīnīties pret to. Vispirms ir jāizprot, ar ko ir darīšana, jo apzināties nozīmē uzvarēt.

267. Urusvati pazīst gan sfēru mūziku, gan izplatījuma zvanus, gan stīgas skanošās. Jautās: “Kāpēc

gan ļoti daudz cilvēku nepazīst šīs izpausmes?” Bet kāpēc gan ļoti daudz cilvēku apmierinās ar nepareizu dziedāšanu un nemaz negrib saprast skaņu nokrāsas? Īstenībā pat švirkstoņa, plēšot papīru, ļoti caurbada izplatījumu, bet vairākums pat nepamana to. Tāpat ir arī ar smaržu. Smalkās Pasaules aromāti itin bieži iekļūst fiziskajā pasaulē, taču cilvēki, pirmām kārtām, nevēlas ievērot tos. Pat ugunsgrēka dūmus cilvēki parasti pamana, kad tie jau plēš rikli. Ne tikai nejutība, bet arī nekustīgums dara cilvēkus aklus un kurlus. Viņiem trūkst priekšstata pamata, un tādējādi viņi izkropļo visu esības jēgu. Tādējādi šiem sekļajiem domātājiem sirds magnēts ir vienkārši blēņas.

268. Uriēls ir darbības varenas Valdonis. Var vērsties pie dažādiem Vadītājiem atkarībā no nepieciešamās palīdzības kvalitātes. Ja Mihaēls apvienojas ar Uriēlu, tātad ir vajadzīgs varens uzbrukums. Stingri savaldīja Uriēls stihijas uz Veneras. Tā var norūdīt varēnību, uzņemot stihiju triecienu. Ir jāsaprot šie varēnie Spēki kā realitāte.

269. Taču Smalkās Pasaules vietā vērīgi uzmanīsim rupjās izpausmes. Nedomāsim, ka mēs esam nodrošināti pret visiem mēģinājumiem. Paši Mēs pastāvīgi esam uzbrukumu objekti. Atšķirība ir vienīgi tā, ka katrs satiek pretinieku atbilstoši spēkiem saviem. Bet tumšie izmanto katru izdevību uzbrukt un izdarīt triecienu ar savu izdomājumu.

270. Glabājiet vīrišķību, tikai tā dod kustības parādību. Esat dzirdējuši par veiktajām nodevībām

pret vislabāko un cildenāko. Neiztikš šis laiks bez šīm zīmēm, kas pavada katru Mācību. Ir kaut kas ļoti nozīmīgs, kam pretsvars ir nodevība – šis lielākais noziegums. Nevar uzrādīt nevienu Mācību, kurā neparādītos nodevība.

Terafimi mēdz būt vai nu mākslīgi, vai dzīvi. Pasaules notikumiem tiek izvēlēti dzīvi terafimi; cilvēki dēvē tos par svaidītajiem, jo saikne ar Hierarhiju dod fiziskas stigmatas. Terafims var neapliecināt neko publiski, tomēr tumšie jūt iesvaidīšanas svētību un pastrādā nodevības, lai pārtrauktu Labā augsmi. Ir jānorobežojas no nodevējiem vīrišķīgi un jāsmel enerģija no sirds. Par Labā augsmi nav jāraizējas – kur ir Gaismas grauds, tur ir arī ziedi un augļi. Bet ir jātur sirds pavediens kā vienīgais enkurs!

271. Tumšo jaunrade ir ļoti vienmuļīga. Veltīgi domāt, ka viņi ir izsmalcināti, labāk ir izprast viņus kā veiklus meļus.

272. Gadījums ar K. ir neparasts. Protams, karma ir samaksāta, bet paliek tā dēvētā karmas čaula, un šo apstākli ir ļoti iecienījuši dēmoni. Nekas tā nevairo niknumu kā karmas mirāža. Pastāvīgi šķiet, ka samaksājušais kaut ko vēl ir parādā, un tas iekvēlina niknumu. Pie Mums ir daudz karmisko saišu atšķirību. Var vērot, kā gadsimtu gaitā viena personība attīstās, bet cita pagrimst; kas gan var notikt ar saiknes pavedienu, pastāvot šādai atšķirībai? Bet dēmoni izmanto čaulu karmisko, lai jo spēcīgāk uzbruktu.

273. Čaula karmiskā atgādina par citu čaulu. Smalkā ķermeņa čaula ienes arī daudz jucekļu esībā. Protams, abām čaulām nevajag vispār pastāvēt. Tikai cilvēku nepilnība pieļauj šos starprobežu veidojumus. Protams, ķermenis fiziskais pārveidojas smalkajā ķermenī, bet, ja gars nav atbrīvojies laikus no šīs zemes pievilksmēm un iekārēm, smalkais ķermenis nevar izdalīties tirā stāvoklī. Tas aiznes sev līdzī īpatnēju šīs zemes kaislību nogulsņējumu. Ja pat smalkais ķermenis atbrīvosies no šīm paliekām, tad tik un tā čaula šī paliks uz ilgu laiku un mētāsies līdzīgi biedēklim, bieži ļoti pretīgam. Ar šādām duļķēm apbalvo cilvēku tumsonība daiļo Pasauli Smalko. Ja cilvēki padomātu par pasauli saistību un par lemto evolūciju, viņi neatļautos ieskaut sevi kaitīgās dražās.

274. Smalkās Pasaules čaula zemes pievilksmes aspektā ir īpaši tuva blīvajai esībai. Tieši čaula rēgu veidā klist pa visu pasauli, un dažādi ļauni gari ļoti labprāt iemitinās šādās bezmaksas mājās. Bet milzīga ir to cilvēku atbildība, kuri pāriet Smalkajā Pasaulē ar šīs zemes kaislībām. Briesmīgi ir piesārņot brīnišķīgo izplatījumu, kas ved uz Gaismu un spēj skanēt ar labākajām zināšanām. Cik kroplīga ir sīko iegribu čaula, no kurām ir tik viegli atbrīvoties – tikai ir jādomā par Gaismas Hierarhiju.

Sirds, sirds, sirds vienmēr atgādinās par Gaismu.

275. Skolotājam ir vajadzīgs, lai skolnieku apziņa būtu īpaši precīza. Taču nakts, kas nosedz apziņu, neļauj virzīt visu varenību, kas ir saglabāta dzīlēs. Darbu

izdošanās un neizdošanās cēloņu vidū ne maza nozīme ir apziņas stāvoklim. Pat niecīgs sarežģījums vai tiecības neprecizitāte groza sekas. Piemēram – pie jums ierodas kāds, kurš vēlas palīdzēt un tikai gaida pamudinājumu uz to no jūsu puses, taču jūs varat pievērst uzmanību pilnīgi nepiederošai sarunai, un vēlēšanās palīdzēt izšķīst tējas tasē. Turklāt tautas paraža prasā kavēt laiku ar visnenozīmīgākajiem pavēstījumiem, un šajos gružos pazūd visvērtīgākie graudi. Bet, ja cilvēce cienītu kaut vai laiku, tā daudz kas vajadzīgais varētu satikties. Protams, to var pārvaldīt ar sirdi, lai saskaņotu augstākos līdzekļus.

276. Pagurums, protams, nav no pavasara un nav no rudens, bet strāvu sabiezējums spiež uz centriem. Nevar būt citādi, kad apsēsto un trakojošo leģioni tiek virzīti. Tādējādi nevajag brīnīties, kad tālos kontinentos apsēstie sāk izrunāt vienādas formulas. Tas ir vēl viens pierādījums Neredzamajai Pasaulpārvaldei no kopīga Avota. Kā Gaisma, tā arī tumsa taču ir monarhiskas. Gluži otrādi, ir ļoti pamācoši sekot pasaules domai; abās pusēs var redzēt īstu dališanos, jo katra puse liks lietā savus pūliņus un enerģiskus pasākumus. Tādējādi pat no zemes plāna var vērot spēku sadalījumu un izprast karapulku kustību.

277. Var domāt ar smadzenēm vai ar sirdi. Varbūt bija laiks, kad cilvēki piemirsa par sirds darbu, bet tagad ir sirds laiks, un mums ir jācentrē mūsu tiecības šajā virzienā. Tā, neatbrīvojot smadzenes no darba, mēs esam gatavi atzīt sirdi par dzinējspēku.

Cilvēki ir izdomājuši par sirdi daudz ierobežojumu. Sirdslietas tiek saprastas šauri un pat ne vienmēr tīri. Mums ir jāievada sirds sfērā visa pasaule, jo sirds ir Esošā mikrokosms. Kuru neiedvesmos cildenais sirds jēdziens, tas noniecinās savu paša nozīmi.

Mēs novēlam neaizkaitināties, taču tikai sirds cildenums paglābs no aizkaitinājuma indes. Mēs runājam par ietveršanu, bet kur gan ir okeāns ietverošais, izņemot sirdi? Mēs atceramies par tālām pasaulēm, taču nevis smadzenes, bet sirds spēj atcerēties par Bezrobežību. Tā nenoniecināsim to, kas ir dots mums kā Svētības tilpe.

278. Katras jūtas rada enerģiju. Savstarpējas jūtas desmitkāšo enerģiju. Kolektīvas jūtas rada enerģijas varenību, bet vienreizīgām jūtām ir jābūt saspringtām un kolektīvajām sakopojošām jūtām ir jābūt saskaņotām. Tajā ir viss mūsdienu jūtu nespēcīgās iedarbības cēlonis, neviens saspringtu jūtu noteikums gandrīz netiek ievērots tagad. Patiesībā kāda dižena realitāte atainotos liela daudzuma saskaņotu jūtu kāpinājumā! Senie dēvēja jūtas par varenības kalvi. Vai nav tiesa, cik cēlas ir savstarpējas mīlestības jūtas! Ne zemāk stāv savstarpējas pateicības varenība. Nesagraujamas ir varonības pašreizējās jūtas. Tā var radīt brīnišķīgus torņus un cietokšņus. Bet no kurienes nāks saskaņotība? Ne no saprāta, ne no smadzeņu krokām, bet no sirds, no Gaismas. Vienīgi naida jūtas atstāsim tumšajiem. Sarkano dūmu dzirksteļu vidū nebūs saskaņas.

279. Bet ne daudzi atzīs jūtas kā spēku. Citiem jūtas ir kodes spārns. Tādas izpratnes laikā sabrūk visa uzbūve. Mierinājums ir nevis tajā, ka kāds ir galvojis par mūsu eksistenci, bet tajā, ka mūsu visvarenākais sūtījums sasniegs gaišo mērķi.

280. Niknums sātaniskais arī var būt noderīgs. Dažs izmanto gaisa spēku, cits uguns spēku, cits ūdens spēku. Prasme virzīt vistrakākos zirgus var tikai tuvināt mērķi. Tā būsīm stipri stihiju vadīšanā. Un stihijas vada sirds griba, bet ne saprāts. Gluži otrādi, saprāts vienmēr pierunās, ka cīņa ar stihijām ir neprātīga.

281. Tātad jūtas rada enerģiju. Enerģija var radīt tā saucamo īpašumu. Kā tad rīkoties ar šo īpašumu? Mēs zinām par atteikšanos, bet, ja kaut kas jau eksistē, tad kā gan atzīt to par neesošu? Turklāt, vai tas nebūs graujoši? Tā piesauksim atkal Skolotāju un domās nodosim Viņam šo neērto nastu. Viņš taču māk nodot augstāk mūsu domu veltes. Tā mēs risinām uzdevumus par īpašumu. Tā pats nosaukums šis zūd, un mēs paliekam par Hierarhijas īpašuma glabātājiem. Mēs taču varam lasīt Skolotāja grāmatas; parāda Skolotājs atļauju dzīvot Viņa mājā, priecāties par Viņa lietām un baroties ar augļiem no Viņa dārza. Līdz ar to Skolotāja Vārds būs ar mums pastāvīgi, un mēs pasmaidīsim, noslaukot putekļus no izpaustiem priekšmetiem, kas ir uzticēti mums ar Skolotāja pilnvaru. Cilvēki nezina, kā rīkoties ar īpašumu, jo negrib saprast jēgu domās pārveidot zemes plānu Smalkajā.

282. Neapiesim klusēdami nevienu dzīves parādību. Pieaicināsim sirdi par tiesnesi – vai patiesi nododam īpašumu Skolotājam? Var paust vārdus brīnišķus, bet vēlēties sirdī pretējo. Tā nebūsim veci, paasiņot ar sirdi Smalkās Pasaules valodu; cilvēki dēvē to par sirdsapziņu.

283. Tīra domāšana ir labākā dezinfekcija. Beidzot ir jāpieņem domāšana kā ķīmiska reakcija. Arī Armagedona parādība ir jāsaprot ne tikai vispārpieņemtā kara veidā, bet arī pēc visas dzīves notikumiem. Pieminētā apsēstība ir ļoti ievērojama Diženās Kaujas parādībai. Protams, pašnāvības, arī satricinājumi fiziskie un garīgie piepilda nodrebējušās planētas telpu. Var atrast īpašus smadzeņu un nervu slimību veidus, arī visdažādākos izkropļojumus cilvēces vidū. Var brīnīties par gara svārstībām, var sašust, cik ļoti visi labākie tiks sagaidīti ar draudiem un naidu, it kā pati cietzeme tiecas uz sabrukumu! Protams, neprātīgie neredz visus gaišos cīnītājus un atļauj tumšajiem vilkt viņus bezdibenī. Tā ir ar visiem spēkiem jānostiprinās Hierarhijā. Pat parastajā kaujas laukā nedrīkst atrauties no sazināšanās. Tā visvienkāršākajos piemēros ir jāizzina Dižais.

284. Parasta pieniniece, kuļot sviestu, jau zina pasauli veidošanās noslēpumu. Tāpat viņa zina, ka no ūdens nevar iegūt sviestu. Viņa pateiks, ka var kult pienu vai olu, tādējādi viņa jau zina par matēriju, kas satur psihisko enerģiju. Bet tieši šis apstāklis liksies nepārliciecināms zinātniekiem. Tāpat pieniniece zina,

cik derīga ir spirālveida griešanās, bet kādam tāds noteikums šķitīs aizspriedums.

Kaut vai saskaities, bet padomā par apkārtējo un pārnes fiziskos likumus uz savu esību. Tikai tā noturēsies Armagedona laikā! Protams, būtu maldīgi aizmirst par sirds lietā likšanu kā pretsvaru jebkuram samulsumam.

285. Norādiet sirdij jūsu nostāties iespējami tuvāk Skolotājam. Ja Skolotāja apstiprināšanai ir vajadzīgi vārdi, sāciet sarunāties ar Skolotāju, it kā Viņš būtu blakus. Skolotāja atbilde nav jāgaida parastajos vārdos vien. Atbilde var būt ļoti daudzās zīmēs, kā acimredzamās, tā arī tālās pēc atstatuma. Var pieņemt sevī visu dzīves apjomu, lai saskatītu dižās jaunrades zīmes. Ir jāatzīst, cik plašs ir Armagedona lauks. Tāpat ir jādomā par Augstākās Pasaules Spēku tuvumu; neatkarīgi no dzīves iekārtojuma Viņi var būt aiz katra tiecīga gara pleciem. Patiešām, skar mūs Smalkās Pasaules viegli pieskārieni, bet ir jāsajūt tie ne tikai nakts klusumā, bet arī dienas gaismā. Cilvēces kļūda ir tā, ka visas smalkās sajūtas viņi ievēro tikai krēslā. Tagad ir ceļš uz Gaismu!

286. Pašreizējā laika spogulis rāda nedzirdētas jukas. Nav pat dominējošās krāsas. Armagedona spogulis sastāv no zelta, zilām, melnām un sarkanām traucošām bultām. Nav kontūru, bet ir sprādzienu kūļi un mākoņi kā smags lakats pār bezdibeni. Tā sensenis ir norādīts uz Dižās Kaujas sākumu.

287. Ja pamanāt kādā pārmērīgu koncentrēšanos uz ķermenisko jogu, atgādiniet atkal par šāda ierobežojuma nevēlamību. Atkal sakiet – zirgs, kurš zina un ir izpildījis daudzus vingrinājumus, netiks ņemts steidzamai vēstij. Tā nenododieties ķermeņa ierobežojumiem. Katrs ieguvums ķermeniskais dod arī jaunu ierobežojumu. Tikai gars nezina robežas, un nākotnes mācība balstīsies uz gara iekarojumiem.

Ķermeniskajai jogai ir jāpārveidojas smalkajās ugunīs. Ķermeniskā joga nevar vest pie Smalkās Pasaules savienojuma, tās laikā sirds neieņem sevišķu stāvokli, bet smalkā pārveide noturēsies tikai sirdī. Tā saglabā to ugunsspēju, kura ir vienīgais pārveides notikums.

288. Lai neviens necer tikt līdzī ķermeniskā ceļā. Karma nav ķermenī, bet garā. Arī pareizi ievēroja Urusvati, ka sitieni pa auru vispirms atspoguļojas acīs. Acu apvalks apstiprina smalkās vielas būtību.

289. Lidojumi smalkajā ķermenī rāda Zemei jaunu kvalitāti. Tieši smalkais ķermenis nesasaistās ar Zemi un tādējādi vieglāk lido augšup. Zemes ķermenis grūti ceļas un viegli krīt, bet smalkais ķermenis darbojas otrādi; proti, viņam ir grūtāk nolaisties. Zemāko sfēru parādību ir grūti izvērt. Protams, Runāju par smalkā ķermeņa augstu stāvokli, zemākajiem ķermeņiem tieši zemās sfēras ir ērtākas. Ir pamācoši redzēt, kā augstais smalkais ķermenis jau sāk atklāt Ugunīgās Pasaules kvalitāti. Tā no zemes stāvokļa var redzēt visu pasauli iedīglus. Vajag tikai attīrīt apziņu, tiekties uz Hierarhiju un ievērot modri notiekošo.

290. Kas ir dzirdējis, kaut vai reizi, izplatījuma rēķonu un vaidus, tam ir priekšstats par zemākajiem pārzemes slāņiem. Tiesa, ir jātiecas aiz šo šausmu pārādību robežām. Pat izlidojot cauri tām, ir diezgan neciešami pieskarties starpzemes nedabiskajam stāvoklim. Tā ir jāpieņem Smalkās Pasaules ceļš kā apzināta tiecība uz Pasauli Ugunīgo.

291. Ar modrību var novērot daudzas zinātniski nozīmīgas parādības. Var ievērot, kā sitieni pa auru ne vien atspoguļojas acīs, bet arī ādas jūtīgumā, īpaši pie plecu stariem. Tāpat var ievērot gaismas izstarojumus no visnegaidītākajiem materiāliem – no koka, audekla, stikla, gumijas un daudziem priekšmetiem –, kas neatbilst parastajiem likumiem. Protams, jūs zināt, ka tā saucamā elektrība pārstāv redzamās Fohata enerģijas rupjāko formu. Bet, kad attīrītais sirds akumulators vada smalkā Fohata parādību, tad īpašas kvalitātes gaisma rodas no jebkuras virsmas. Fohats visur uzslāņojas, ir tikai jāparāda ar pietiekami jutīgu aparātu. Tāds akumulators var būt tikai sirds. Protams, tas nevar būt viegls, kad no tīģera līdz Fohatam ir jāuzņem liels daudzums enerģiju.

292. Kas ieskatās smalko enerģiju izpausmēs, tas zina, kā sirds nešķirami ir saistīta ar tām. Tas zina, kā nav viegli tīģeru vidū pacelties un nest citus uz augstākajām sfērām. Bet tas ir Jaunās Pasaules iesācēju darbs. Pat sākumam taču ir jābūt sajūtamam.

293. Domas un izteiksmes skaidrībai ir jābūt Agnija joga kvalitātei. Maz ir tādu, kas tiecas uz precīzu

domāšanu, un maz ir tādu, kas apzinās, cik daudz smalku, jau gatavu klišeju nevar izpaustajā zemes pasaulē tikt liktas lietā. Cik neveiksmju noslēpumu var tikt izskaidroti ar sajauktu domāšanu! Viss tiecas uz precizitāti. Uguns stihija, vissmalkākā stihija, dod pārsteidzošus uzbūves ugunīgās piemērus. Tā arī doma cilvēciskā kārtojas pēc uguns shēmas.

294. Protams, pazemināšana ir slikts padomdevējs. Pats niecīgākais rodas no pazemināšanas. Lai neuzskata pazeminātājus par mocekļiem; viņi ir iesējuši sapuvušus graudus un zemu rāpo, cerot saskatīt asnus. Gluži otrādi, apstiprinot, cilvēki paši iztaisojas un tādējādi ceļ cietokšņus. Jau ir apstiprinājuma derīguma piemēri. Darbi var augt tikai ar svētību. Padomājiet par svētību.

295. Ziņo, ka pie Čingishana ieradās sūtņi no Kalna Svētvara. Šķirstā bija zelta kauss un daudzi daudzkrāsaini pārsegi. Uzraksts vēstija: “Dzer no viena kausa, bet sedzies ar visu tautu lakatiem.” Tā bija parādīta Hierarhija un iecietība, kā arī piedien Vadonim. Tas pats lai tiek apstiprināts Gaismas Mācības paplašināšanās laikā.

Pievērsīsim uzmanību doto Mācību ritmam. Var redzēt, kā izzinošais mijas ar apstiprinošo; tā ir pienācis laiks, kad apkopojošais dos Dzīves Pamatu pamācību. Jau drīz varēs nodot zinātnieku rokās ceļus kosmiskos, bet jo vairāk ir jānostiprina degsme pēc Labā. Īpaši tagad ir nepieciešams vienoties, kā dzīvot, kā virzīties nākotnē. Kad viss cilvēces stāvoklis pārcieš nedzirdētas briesmas, tad ir jāvērpj dzija ār-

pus gaidāmajiem virzieniem. Var atrast sevī spēkus ugunīgus, lai nepazeminātu un nenovilkto ikdienībā īsto Esības panaceju. Var pamanīt, kā dažiem pati Bezrobežība pārstāj būt šausminoša, kā Hierarhija top par augšupejas pavedienu, kā sirds kļūst par Augstākās Gaismas troni un kā pati izplatījuma uguns ir iemirdzējusies kā Valstība Visaugstākā.

296. Paskatīsimies, kā Uguns izzināšana dod ne tikai paātrinājumu uz Valstību Augstāko, bet arī var atgriezt planētai zināmu, tik vajadzīgu līdzsvaru. Pareizs ir kosmisko staru ceļš, taču bez sirds, bez psihiskās enerģijas atklājums būs tikai aptuvenus. Pievērsiet uzmanību plašajam Mācības izplatīšanas tīklam. Lai arī pēc paraduma cilvēki slēps avotu, tas nav svarīgi. Ir derīgi, lai pa negaidītiem ceļiem Mācība izplatītos dažādās zemes malās. Jau Varam norādīt uz šo augsmi, un šāds apstiprinājums ir šīsdienas labākais vainagojums. Nebrīnīsimies, ka saknes aug ārpus redzamības, bet šī kvalitāte arī būs pareizas dzīvotspējas ķīla. Vai var izsekot Mācības ceļus? Magnēts darbojas pēc saviem likumiem. Bet Varu no kalna redzēt izplatījuma piepildīšanos un Varu tādējādi apsveikt jūs.

297. Skolotājs priecājas, kad smalkā ķermeņa izjūtas parādība apvalkā pasaulīgajā kļūst redzama. Ir pareizi apziņas izsmalcināšanas laikā just, kā mūsu būtība ir ieslēgta blīvajā apvalkā. Protams, sāpju parādība ir neizbēgama, kad smalkais ķermenis savienojas ar nervu sistēmu ķermeņa virspusē. Turklāt smalkais ķermenis atgriešanās laikā iekaro savu telpu. Jau zināt,

ka smalkais ķermenis ir mazliet augstāks par pasaulīgo, un tāpēc katra atgriešanās ir saistīta ar neērtību. Sajūta, ka pastāvīgi ir atdalīts smalkais ķermenis no pasaulīgā, ir neizbēgama, kad Pasaule Smalkā kļūst par dabisku turpinājumu šai zemei. Ārstiem varētu izveidoties nopietns uzdevums atšķirt sāpes, kas rodas ne no saslimšanas, bet no smalkā ķermeņa kustības blīvajā apvalkā. Tā var arī pa šādu medicīnisku ceļu pieiet pie smalkā ķermeņa sajūtām. Tā var saistīt divus uzdevumus – garīgo un fizisko.

298. Nekas tā nevar parādīt Neredzamās Pasaules izpratni kā pati tās sajūta. Nekas nevar palīdzēt sirdij, ja tā negribēs nodoties jūtām un sajūtām. Uzmaniīga attieksme pret dzīves parādībām parāda gatavību izpētes eksperimentālai metodei. Nav jāsaprot apstiprinājums kā kaut kas abstrakts, bet ir jāsaprot visa Mācības tuvība, kas ir apstiprināta ar pieredzi. Tāpat ir jāsaprot visi notikumu secības ritmi. Vilciens brauc pa laukiem, bet, kad tas paslēpjas tunelī, tikai bērns kliedz par vilciena pazušānu. Tā saglabāsim mieru dažādu notikumu kustību laikā.

299. Zemākās sfēras ir tik piesārņotas, ka, bez pārpilēšanas, notiek meteoru putekļu oksidācija. Psihiskās enerģijas ķīmiskās iedarbības vispirms taču atstarojas metālos. Šo parasto novērojumu var redzēt metāla daļās, ko nēsā cilvēki ar dažādu psihisko dabu. Protams, ļoti postošs ir tuvāko sfēru piesārņojums ap planētu. Zemākie smalkie ķermeņi kā blēži tirgū grūstās, apgrūtinot sekmīgu celsmes spirāles veidošanos. Ir vajadzīga īpaša tiecība, lai iekļūtu aiz šo

briesmīgo uzkrājumu robežām. Nedomāsim taču, ka jebkura domāšana ir bez sekām; arī vislielākais kauss pārpildīsies! Jo vairāk tāpēc, ka pievilksme griešanās laikā notur daudzas mazsvara daļiņas. Tā, kad sakām par nepieciešamību attīrīt psihisko enerģiju ar domāšanas izsmalcināšanu, Mēs domājam zemāko sfēru attīrīšanu. Runājot baznīcas valodā, ir jāuzvar elles pulki.

300. Šodien ir labs laiks labai domāšanai. Ja doma ietver sevī radošu enerģiju, tad cik derīgi ir raidīt izplatījumā labestīgu domu. Kad cilvēce norunās sūtīt labestīgu domu vienlaicīgi, tad arī saindētā zemāko slāņu atmosfēra uzreiz noskaidrosies. Tā ir jārūpējas kaut vai dažas reizes sūtīt katru dienu domu nevis par sevi, bet par pasauli. Šādi domāšana pieradīs pie nesavtīgiem centieniem. Kā cilvēces Glābējs domā tikai par visu pasauli, tā, sekojot Viņam, mēs varam pievienot savas domas jaunrades enerģijas radīšanai.

Nevajag skatīties uz domu sūtījumiem kā uz kaut kādu pārdabisku darbību. Lai tā būtu gara barība; kā ugunsкура kurināmais naktī! Tikpat vajag vienkārši sekot augstākam paraugam. Sirds būs pulkstenis pareizs, kad aicinās uz domu par visiem. Nav vajadzīgas nogurdinošas meditācijas, doma par pasauli ir īsa, un atbrīvošanās no sevis tajā tik vienkārši atstarojas. Lai ir pasaulei labi!

301. Sakiet draugiem par domu par pasauli, par domu par visām pasaulēm. Lai neatnāk pie viņiem kaitīgā svētuļa doma: “Ko nozīmē pasaulei mana doma?” Kas tā ir padomājis, tas nav atbrīvojies no sevis.

Protams, katrs kareivis palaidīs tikai vienu bultu, bet, ja katrs nožēlos par savu bultu, tad viss karaspēks paliks neaizsargāts. Kālab tad ir pasaules krusts?

Kas gan var aizmirst par sardzi no tīģera? Lai doma par pasauli neizstumj atmiņu par tīģeri un par Armagedonu.

302. Ir pamācoši sastādīt grāmatu par nodarīto ļaunumu no sliktām domām kā sev, tā arī citiem. Šīs domas ir avots ļoti daudzām slimībām. Agrāk saistīja ar sliktām domām tikai psihiskās slimības, bet ir laiks saskatīt lielu daudzumu visdažādāko fizisko slimību, kas ir domu radītas. Ne tikai sirds slimības, bet arī vairums kuņģa un ādas slimību ir sagraujošu domu sekas. Tāpat arī lipīgās slimības var tikt pielipinātas ne tikai predispozīcijas dēļ, bet arī caur domāšanu. Tā nebūs tikai pašiedvesma, bet var redzēt gadījumus, kad infekcija izplatījās caur vienu cilvēku uz daudziem. Var redzēt, kā fiziskās sekas iet pilnīgi analogiski ar garīgām parādībām. Turklāt tiek ievērots, kā daži organismi neapzināti izplata noteiktu infekciju, nepakļaujoties tai paši. Jau senos laikos zināja tādus infekcijas nēsātājus, bet vēlāk aizmirsā par zinātnisko zinību, pārnesa visu uz tā saucamo ļauno aci.

303. Tātad pat pret tīri fiziskām slimībām vajag meklēt cēloni domāšanas kvalitātē. Tā pakāpeniski virziet apkārtējo domas uz labo.

Jau ir piemērs, kādā mērā rada sāpes lāsti un lamas pat lielos attālumos. Uzmanības pievēršanai ir jāvirza sirds uz Esošo. Īpaši var darboties šie apsēstie, ja kaut vai nedaudz aura ir pieskārusies. Tā ir ļoti jāvērs

uzmanība uz pašu pirmo iespaidu par cilvēkiem, kad sirds var dot savu zīmi. Viegli var iedomāties, kādiem infekciju izplatītājiem ir jābūt apsēstajiem, un tāpēc ir tā jāvairās no viņiem.

304. Uguns parādība ir graužoša fiziskajam ķermenim, bet stihija ugunīgā ir pilnīgi dabiska ķermenim ugunīgajam. Tātad šī attiecību pārmaiņa notiek Smalkās Pasaules telpā. Tiešām, var redzēt smalko ķermeņu stāvokli uguns svētīgās iedarbības robežu. Augstākie slāņi, kas ir attīrīti no rupjām fiziskām tieksmēm, jau izbauda ugunīgo Svētību, bet zemākie Smalkās Pasaules pagrabi ir pakļauti vēl fiziskai liesmas sajušanai; turklāt, jo vairāk ir fiziskās čaulas, jo uguns var iedarboties sāpīgāk. Lūk, no kurienes ir ziņa par elles liesmu. Tā ne velti katra īsta zinība virzīs uz augstākajiem slāņiem. Tāpat būs pilnīgi zinātniski brīdināt no rupjas iekāres pārņemšanas uz Smalko Pasauli. Kad cilvēki izsmej pēcnāves stāvokli, var tikai pažēlot nesaprātīgos.

305. Tagad nonāksim no Pasaules Ugunīgās pietūģera rīkles – arī to vajag paredzēt. Arī pie augstākajiem slāņiem var aiziet, tikai paejot garām daudzām rīklēm un maskām. Tādējādi ceļam augšup ir jāiziet cauri daudzām naida izpausmēm, kamēr cilvēce neiztīrīs šos pagrabus draudzīgā apziņas dziņā.

306. Skolotājs var norādīt virzienu, dažreiz var brīdināt, bet ļoti daudz darbību ir jāizdara pašiem. Turklāt ir jāparāda šīs darbības labprātīgi. Šajā brīvprātīgajā tiecībā arī būs ietverta sevis pilnīgošanās.

Ikviens savtīguma vai baiļu piejaukums pārtrauks glābjošo saikni.

307. Tumšie allaž cer, ka celsmes bojājums izjauks mērķa izpildi, taču viņi vienmēr palaiž garām, ka Esošais ir nesagraujams un daudzveidīgs stāvokļos savos. Vistumšāko vietu var nosaukt – pati Marakāra nevar izslēgt Gaismas iespēju. Ir tikai jāatrod pieeja.

308. Eksistē konstrukcijas pārkāpšana, kas ved pie jauna smalka noslēguma. Tāpēc Mēs tā izdzenam bailes, kas traucē saskatīt laimīgu daļu izkārtojumu. Tas pats spriedums ir jāpiemēro arī visos dzīves gadījumos, tad nevar būt zaudējuma. Laimīgs daļu savienojums taču var tikai pārvietoties, bet ne izzust. Bet acs, kas ir šausmu aptumšota, zaudē redzeslauku.

309. Marakāra ir ļoti smaga vieta Smalkās Pasauls zemākajos slāņos. Grūti tur atrasties, jo prāna gandrīz neieklūst tur. Tomēr nākas nokļūt šajos sātāniskajos slāņos.

310. Pēc uzbrukuma saskatīšanas pastāvīgi notiek stāvokļa uzlabošanās. Ienaidnieks nolasa spriedumu un cenšas pavēstīt par to, bet, ja pavēstītā sagraušana nav notikusi, tad ļoti daudzas apkārtējo vērīgās acis sūtīs jaunu spēku.

311. Skolotājs apstiprina, ka var gaidīt pilnīgu uzvaru, ja tikai apvienojas apziņā. Nevar gaidīt veiksmi, ja par Skolotāju ir vismazākās aizdomas. Tā ir jāstrādā kopā, zinot, ka viss, ko pieļauj Visuma liku-

mi, tiks izdarīts. Kurš gan skatīsies uz šo laiku kā uz atpūtu? Neviens, pat ne visai tālredzīgs, nenoliegs to, ka šis laiks ir nebijis un ir jāguļ kā nepārtrauktā sardzē. Skolotājs saprot, ka arī jūsu sirdis ir apgrūtinātas. Katru dienu pasaules stāvoklis samezglojas. No Armagedona viedokļa tas ir pilnīgi dabiski, bet apziņa, kurai Armagedons ir blēņas, trako, jo neredz ceļu.

312. Kāpēc mums ir jārēķinās ar Visuma likumiem? Protams, tie mums atrisina Armagedona parādību. Palaižot Armagedona pavedienu, mēs iegrimstam Haosā. Un nav tādas augšupejas takas, kad nebūtu vajadzīgs pavediens. Urusvati arī pazīst šos pavedienus uz augšupejas klintīm.

313. Visdiženākās Kaujas sākuma sekas atsauksies vispirms uz cilvēces sirdi. Sirds apstiprinājums ir īpaši vajadzīgs tagad, citādi neapzinīga sirds nespēs turēties pretī stihiju juku viesulim. Tādēļ padomājiet par sirdi kā vidus sākotni, kas saista mūs ar pasaulēm tālajām.

Ir jāapzinās, kas tieši visvairāk apgrūtina sirdi? Nevis taču īpaši notikumi tik daudz apgrūtina sirdi, cik dienas mazo gruzīšu važas. Tas ļoti ir jāiegaumē, jo dižie notikumi pat var dot īpašu psihiskās enerģijas pieplūdumu. Taču Armagedons nepavisam nesastāv no vieniem dižiem notikumiem. Gluži otrādi, tajā saņem novērtējumu liels daudzums sīku darbību, un pie šīs mazo strūkļu gāzmas ir jāpieradina nabaga sirds. Saku – *nabaga*, jo tā jau pazīst būtībā savā dižās ugunīgās sfēras, bet pagaidām tai ir jāsasitas pret zemes klintīm.

314. Urusvati zina, kādā mērā Mēs ejam pa ugunsgrēka un bezdibeņa malu. Viņa zina, kad piesātināta klusēšana nozīmē kauju spriegu. Viņa jūt spriegumu Mūsu. Tikai nesaprātīgie un patmīļie var domāt, ka virs viņiem ir vienas svinīgas dziesmas, bet tas, kurš ir pievērsis skatienu Bezrobežībai, saprot, ka jo augstāk, jo spriegāk. Tā gatavojiet cilvēkus neizbēgamai spriedzei. Tas nenozīmē, ka Mācība pievelk pie spriedzes, bet šis sakāpinājums ir Esošā likums.

Daudziem strāvu ritms būs pilnīgas blēņas, bet Urusvati zina šīs glābjošās iedarbības. Esiet pārliecināti par Manu tuvumu.

315. Nomierināšanās ir spriedzes līdzsvarošana. Apziņas apvienošana ir visupirms enerģijas saglabāšana. Šis svarīgais noteikums parasti tiek aizmirsts. Kad ierobežotās fizioloģijas vietā tiks ieviesta psiho-fizioloģija, tad varēs katrs saprast, kāda nozīme ir enerģijas taupīšanai.

316. Pat milzis var tikt apturēts ar maziņu domu, ja tā darbojas disonansē. Tik daudz cilvēku atskatās, satrūkstas, maina virzienu un visādi izrāda uzmanību garām slidošām domām, pat nepamanot to avotu. Likumu par pievilksanu un atgrūšanu ar domu visvienkāršāk pieņems muzikanti, kas izprot konsonansi un disonanses nozīmi ar vienu noteiktu atslēgu visam skaņdarbam. Kas saprot, ko nozīmē izpildīt veselu daudzskanīgu skaņdarbu vienā uzdotā atslēgā, tas drīzāk sapratīs pamatdomas nozīmi, pat uzdevuma daudzveidībā. Tādējādi uzbūves doma ne-traucē ļoti daudz atzarojumu izpaušmei, taču tajā

pašā atslēgā. Un sveša disonējoša ielaušanās neieklūs dziļi, ja pamatuzdevums ir stingrs.

317. Patiešām, ir tikai jāizvairās no šausmām un demoralizēšanās, jo nav tāda stāvokļa, kas, esot pamatu stiprumam, nepārvērstos vislabākajā risinājumā. Tādējādi nevar radīt tikai pilnīgā stagnācijā un pagrimumā, bet katra trauksmaina kustība jau ir pilna ar risinājuma saskaņu.

318. Cilvēkus, kuriem ir vīzijas, Uzskatu, ārstiem ir uzmanīgi jāizmeklē. Turklāt tiks atrasti īpaši sirds un nervu centru simptomi. Tāpat kā vecās Indijas kadence ir daudz izsmalcinātāka par rietumu skaņkārtu, arī sirds, kas zina Smalko Pasauli, dos nesalīdzināmi sarežģītākas toņa modulācijas. Protams, ārsti izvairās pētīt veselus cilvēkus, un tādējādi viņi izlaiž no apredzes vērtīgu lappusi, kas ved uz nākotni. Parasti visi brīnumi un vīzijas tiek pieskaitīti pie histērijas kategorijas, bet neviens nepaskaidros, kas ir histērija. Teiks, ka tā ir simpātiskās nervu sistēmas paaugstināta reakcija vai norādīs uz perifēro nervu galu kairinājumu; atradīs lielu daudzumu cēloņu un sāks likt lietā visstiprākos līdzekļus, bet nepapūlēsies padomāt – vai šajās parādībās nav cēloņu augstāku?

319. Brīnums ir smalkāko enerģiju izpausme, kuras nav uzskaitītas ķīmiskajās un fizikālajās skolās. Brīnums ir ne tikai levitācijā un svara zaudēšanā, kam jūs bijāt liecinieki, bet tās pašas smalkākās enerģijas tiek liktas lietā biežāk, nekā domā, dzīvē, un šīm vairākumam nesaprotamajām parādībām ir jābūt izpētītām.

Tā nav nekromantija, nedz spiritisms, bet vienkārši smalko enerģiju zinātne. Mūsu priekšā ir cilvēka sirds, šis šķirsts apslēptais, bet ir jāieklausās tajā un jāpieiet pie troņa augstākā, nomazgājot rokas. Jūs redzējāt nevērīgu ārstu piemēru, kuri neizmantoja brīnišķīgo liesmainās sirds piemēru. Tagad viņi maksā par savu aklumu.

Brīnums var būt, bet ir jāsavieno sirds smalkākie pavedieni. Tālab arī Norādām uz apziņas apvienošanas nepieciešamību.

320. Sirds darbības savienošana ar pasaulēm tālajām senatnē tika pastiprināta ar dažiem mehāniskiem paņēmieniem. Piemēram, lika lietā roku aizlaušanu virs galvas ar sakrustotiem pirkstiem – tā izveidojās magnētiskais aplis. Tāpat uzlika rokas ar sakrustotiem pirkstiem uz “kausa” vietas tā, lai kreisās plaukstas gals atrastos pret sirdi, – tā pastiprināja magnētisko viļņu plūsmu. Taču, protams, tagad, mācot apziņas paplašināšanu, mēs izvairīsimies no mehāniskiem ārējiem paņēmieniem. Daudz smalkāk ir darboties ar iekšējo apziņu. Mums ir jājūt, kā pieskaras apziņas sūtījums sirds būtībai, izraisot kustību augšup, kas it kā vilina Bezrobežībā. Protams, no atmosfēras stāvokļa būs atkarīgas mūsu daudzās sajūtas. Var just nomāktību vai svinīgumu, bet zināsim, ka šajos brīžos sirds ir pavērusi vārtus pārpasaulīgos. Tikai ļaunums un bailes izmanto pazemes ejas.

321. Skulptors, izcērtot tēlu, pieskaras vienām vietām tikai vienreiz, bet uz citām koncentrē veselu virkni sitienu, gan bargu, gan maigu. Tāpat arī Mācībā. Bieži

ir vērojams, cik daudzveidīgi ir jāpieskaras dažiem stāvokļiem bez atkārtošanās, jo arī tēlnieka kalts neatkārtot kustības, bet tikai iezīmē vajadzīgo formu. Šīs vietas parasti ir ļoti atbildīgas; tāpat pievērsiet uzmanību vietām, kas ir atzīmētas ne vienreiz vien. Tās ir vai nu neparasti jaunas pēc apziņas, vai palaistas garām aiz neuzmanības. Patiesībā cik izšķiroša nozīme var būt nodrebējušam kaltam! Arī garām palaista izdevība dos citu jēgu visam uzdevumam. Kad Runāju par sirdi, vai tad neietver tā ļoti daudzas individualitātes, kuras izraisa pilnīgi neatkārtojamas parādības. Citādi arī nevar būt, jo smalkākās enerģijas ir neskaitāmas savā lūzumā un krustojumā dažādās sfērās.

322. Ir jāapstiprina pastāvīgi smalko enerģiju daudzveidība, citādi cilvēki atkal pasteigsies ieslēgt tās rupjākajos rāmjos, nemēģinot izsmalcināt savu uzmanību pret šo individuālās vērības metodi. Atkal ir jāpievērsas dažām sirds ugunīm, kuras kādam parādās purpura, bet citiem violetas vai mēļas un ir atkarīgas kā no auras stāvokļa, tā arī no fiziskās veselības. Bet šīs atšķirības nemaina uguņu būtību.

323. Individuālā metode ir nepieciešama, lai tuvotos smalkākajām enerģijām. Galvenā kļūda būs pieiet ar vecajām mērauklām pie virsmēra. Neveiksme ir nepāšaubāma, ja kāds pieies pie nesverama lieluma ar atsvariem; bet, protams, šīs augstākās enerģijas iziet cauri visai cilvēciskai būtībai, saistot to ar Augstākajām Pasaulēm. Ir pilnīgi skaidrs, ka tādas augstākās pazīmes ir jāmeklē nevis starp cilvēkiem, kas ir inficēti ar slimībām, bet starp smalkiem veselīgiem organismiem.

Lai šie izsmalcinātie organismi ievēro sevī neizskaidrojamas, bet viņiem acīmredzamas parādības. Lai nekaitrējas parādīties kādam smieklīgiem, kaut tikai atrastu veiksmīgus smalko enerģiju izpausmju aprakstus. Būsim pārliecināti, ka tagad ir īpaši daudz Smalkās Pasaules nogulu izpausmju, bet tās ir kā mikroorganismi, kuri ir gandrīz neredzami, taču to sekas ir acīmredzamas.

324. Nav jāpieņem individuālā metode kā kaut kas nezinātnisks, gluži otrādi, tā dos uzkrājumu formulas padziļināšanai. Tādējādi nav slikta veco Vēdu ievērotā līdzība dažiem nervu centriem ar dzīvniekiem un citiem tēliem. Tādējādi vērīgums deva pirmos pamatus sistemātiskiem iedalījumiem. Tieši tāpat iekļausies sistēmā fakti, kurus ir pamanījuši patiesi novērotāji. Ja nesen cilvēciskais vērojums tiecās uz spiritismu, neskatoties uz tā bīstamību, tad cik gan dabiskāk ir sākt vērojumus par enerģijas izpausmēm, kuras rupjā formā jau nav svešas. Šādi zinātnes vieta ne vien nesašūposies, bet paplašināsies jaunās sfērās.

325. Trieciens sirdī vai tad nelīdzinās belzienam pa arfu vai pa cītaru? Sirds skanējums vai tad nerunā par neredzamām stīgām, kuras ir nervu turpinājums smalkajā stāvoklī? Vai tad nav zinātniski vērot šos sitienus pa auru, kad acs, vai sirds, vai “kauss”, vai pakausis jo skaidri pieņem atsistās bultas? Taču ir manāms, kādā mērā sirds skanēs stiprāk par visiem pārējiem centriem. Ne velti dēvē sirdi par Sauļu Sauli. Pārraides lielos attālumos parādību vai tad nav jāuzskata par izsmalcinātu, bet pilnīgi dabisku stā-

vokli? Ir nepieciešams sadalīt tā saucamās histērijas jomu ļoti daudzās nodaļās. Tagad tā aizņem vietu no apsēstības līdz izsmalcinātam garīgumam. Protams, nedrīkst atstāt tādus pretrunīgus sajaukumus; proti, nav zinātniski sagāzt visu vienā kaudzē, lai tikai nepatraucētu smadzenes ar pārdomām. Citādi Svētā Terēza var nonākt apsēstības robežās, bet vispretīgākais dēmons būs pietuvināts tronim. Ir nepieļaujami piekrist dažādu stāvokļu sajaukumam.

326. Tiecība uz zinātni vispirms prasa novērojumu precizitāti. Vai tiešām var vispārināt pretrunīgas parādības? Gluži otrādi, esošā bagātībai ir jāvirza domas uz ļoti daudziem novērojumiem. Vispirms uzkrāsim, un nebūsim vieglprātīgi secinājumos. Pilnīgi pietiekami padomus ir devušas Mācības. Var tagad padomāt par mūsu uztveres spēju izsmalcināšanu, tā mēs pietuvosimies Smalkās Pasaules robežai.

327. Vērīguma vingrināšana ir Smalkās Pasaules pazīmju novērošanas noteikums. Ir jāattīsta vērīgums ar dažādiem paņēmieniem. Var no simfonijas izvēlēties un izsekot vienu balsi, bet var pazīt dažas skaņkārtas vienlaikus. Tāpat ir derīgi noteikt klusuma skanēšanu. Klusēšanai ir daudz smalku balsu, un izsekot to ritmu nozīmē tuvoties Smalkajai Pasaulei. Bet klusuma izpētes laikā ir pamācoši pazīt katras fiziskās ielaušanās disonansi. Nevar vairāk atrast piemēru, kā salīdzinot fizisko skaņu ar Smalko Pasauli.

Tomēr tāds pats pretstatījums ir vērojams arī ožas sfērā, bet šī kvalitāte ir attīstīta daudz retāk. Ja oža ir it kā sava veida barība Smalkajā Pasaulē, tad saprotams,

ka fiziskajā pasaulē tā nav tik attīstīta. Protams, kā jau pamanījāt, Smalkā Pasaule ir pilna ar smaržām. Jo augstāk, jo pilnīgākas ir tās. Taču zemākie slāņi ir pilni ar trūdiem. Atmiesotie, ja viņi aizkavējas zemākajos slāņos, nes uz sevis trūdu apvalku. Tāpēc ir ļoti derīgi dzīves laikā sagatavoties lidojumam slāņos daudz augstākos.

328. Sagatavošanās slāņiem augstākajiem vispirms ir apziņas attīrīšanās, sirds dzīves attīstībā. Taču par šiem noteikumiem ir jāprot atcerēties. Parasti cilvēki atceras par tiem tikai bezdarbības vai rimta miera vidū, bet, kad tie ir jāliek lietā, tad tie ir aizmirsti un tiek nomainīti ar aizkaitinājumu; taču aizkaitinājuma smirdoņa ir briesmīga.

329. Kurš gan padomās par panākumiem Smalkajā Pasaulē, ja nav atļauts runāt un domāt? Mācība, kas nezina Smalko Pasauli, nav ceļā vadītāja, jo eksistence pasaulīgā nebūs pat simtā daļa no dzīves Pasaulē Smalkajā. Tātad derīgi ir zināt daudz ilgākas eksistences apstākļus. Taču tagad Pasaulē Astrālajā ir Kauja, un apstākļi ir vēl sarežģītāki.

330. Izsmalcinātais sirds stāvoklis izraisa visu jūtu īpašu darbību. Oža, dzirde, redze, garša darbojas nepārtraukti. Nav klusuma, jo, apklustot zemes skaņām, kļūst dzirdamas Smalkās Pasaules atbalsis. Nav mirkļa bez smaržas, jo pat vistīrākais gaiss ir aromātu pilns; nav redzes tukšuma, jo Smalkās Pasaules gaismas nepametīs aci atvērtu un pat aizvērtu. Vai tad vistīrākās debesis nav pilnas ar veidojumiem?

Tāpat nevar būt garšas bezdarbības, kad pats cilvēks ir stiprākā ķīmiskā laboratorija. Attiecībā uz tausti paši zināt, kādā mērā Smalkā Pasaule var pieskarties.

Tā, neaizejot no pasaules šīs, sirds padara mūs par līdzdalībniekiem ļoti daudzām smalkām izpausmēm. Ja turpretim kāds uzstās uz absolūtā klusuma esamību, neuzskatiet viņa sirdi par izsmalcinātu.

331. Sirds izsmalcināšana ieteiks atteikšanos no gaļas pārtikas, turklāt Smalkās Pasaules izpratne norādīs ne tikai uz sapuvušu produktu uzņemšanas kaitīgumu, bet parādīs, kādus kaimiņus pievilina trūdēšana. Tiešām, grūti izlemēt, kur ir lielākais ļaunums – no gaļas uzņemšanas vai no nevēlamu vielu pievilināšanas ar gaļu? Pat gaļa kaltēta un kūpināta, kas relatīvi ir mazāk kaitīga, tomēr pēc smaržas pievilina Smalkās Pasaules izsalkušos, un, ja turklāt viņus sagaida ar kaut kādiem nekrietniem vārdiem, tad izveidojas viskaitīgākā savienība. Kā dzirdējāt, daudzi uzņem barību klusējot vai pavadot to ar cienīgām runām. Protams, katra pūšana ir nepieļaujama, pat dārzenus nedrīkst turēt līdz trūdēšanai.

Cilvēkiem nedaudz vajag – divi augļi, mazliet miltēdiena un piens. Tā var iztīrīt ne tikai iekšas, bet atbrīvoties no daudziem kaimiņiem. Vai tad nederētu ārstiem, kuri pēta līdzekļus cīņai pret vēzi un akmeņiem aknās, pievērst uzmanību šai primitīvajai profilaksei? Runā taču par aromātu kvēpināšanu un par smaržām, bet taču arī dažas indes ir aromātiskas un nogalina apziņu! Arī šī izpēte nedrīkst tikt aizmirsta.

332. Smalkajai Pasaulei ir daudzveidīgi zemes pasaules apstiprinājumi. Pat gadalaiku pirmtēls pārīet saskaņā ar Smalkās Pasaules apziņu. Tāpēc augu, vai kalnu, vai ūdeņu virsmu tēli nav sveši Smalkajai Pasaulei, protams, pārveidotā stāvoklī. Sirds, kas pazīst Pasauli Smalko, pazīst gan puķes, gan kalnus, gan sniegos, gan jūras. Puķes ir sekmīgas formu bagātībā, bet to krāsa ir neizsakāmi sarežģītāka par zemes krāsām; sniegi ir baltāki, un kristāliskāki, un biezāki par pasaulīgajiem sniegiem. Var sākt iepazīt visu Pasaules Augstākās struktūru, tādējādi cilvēks, kas uz zemes ir iemantojis apziņu skaidru un labestīgu, būs krietns celtnieks arī Smalkajā Pasaulē. Izķēmojumu vietā cilvēks ienesīs daiļas proporcijas un ritmu, kas atbilst Bezrobežības krāšņumam. Vai tad ir tik pārmērīgs gara pienākums, ja tas ir pilnīgojis sirdi? Taču tikai gaismu nesošā sirds apziņa uznesīs smalko ķermeni augstākajos Mājokļos. Tā katrs, kas sagatavos sirdi savu un pacels tuvāko sirdis, tas jau pilda Sūtītāja gribu. Kad jautās: “Vai tad sirds nav gaisa dzinējs, ja tā var pacelties?” – sakiet: “Joks nav tālu no patiesības.” Tiešām, sirds enerģija ir tik līdzīga hēlijam un citām smalkākajām gāzēm, ka nav tālu no garīgās patiesības iedomāties sirds pacelšanos.

333. Kurš gan sirdī savā nesapratīs pacelšanās skaistumu? Kurš gan nesajutīs sirdī atgriešanās smagumu mājā pagaidu, mājā apdraudētā, mājā šaurā? Tā ir jāsaprot Pasaule Augstākā, lai ar visu esamību pārceltos un paceltos.

Nedomājot par Augstākajām Pasaulēm, vai tad ir iespējams paskatīties pa šaurās mājas logu? Un sirds

sāks vadīt pa Kristus ceļu kā uz Pārveides pakāpi. Tā atvērsim šaurās mājas durvis! Katra apziņas vienotība jau ir durvju atvēršana.

334. Pavaicājiet gudram cilvēkam, kas visbiežāk ir brīdinājis viņu par briesmām, pasargājis no kļūdām un novirzēm. Godīgs cilvēks nosauks sirdi; nenosauks viņš smadzenes vai saprātu. Tikai dumjš cilvēks paļausies uz nosacītiem prāta slēdzieniem. Sirds, tā ir piepildīta ar jūtziņu. Jau sen izrunājam mēs šo jēdzienu, bet tagad atgriezīties pie tā jau citā spirāles apgriezienā. Jau izgājām Sirds, Hierarhijas disciplīnu un padomājām par Bezrobežību. Tādā veidā jūtziņa parādījās nevis kā kaut kāda neskaidra intuīcija, bet kā garīgās disciplīnas sekas sirds nozīmes izpratnes laikā. Tā arī vediet skolniekus. Vispirms kā tālu tīklu iemetiet vajadzīgo jēdzienu, bet pēc tam uzmanīgi pievelciet tīkla galus, lai pilnīgi aplenkto meklēto jūsu. Ne gadījuma pēc bieži tiek norādīts zvejnieku simbols, kuri ir iemetuši tīklu. Sirdi nav tik viegli izzvejot! Nav viegli pieņemt sirds valodu kā realitāti. Ir vajadzīgs zināms laiks un uzticība un tiecība, lai iegūtu sirds izteiksmes izpratni.

335. Kas anarhijas šausmu vidū padomās par sirdi, tas parādīs, ka šī doma jau kaut kad ir dzīvojusi tajā. Var daudzējādi uzticēt viņam, jo viņš jau ir pieskāries izziņai un tādējādi jau pasargājis garu no nodevības nekrietnības. Esiet pārliecināti, ka cilvēks, kurš nes nodevības iedīgli, nepazīst sirds dārgumus. Tā uzslāņojiet smalkākās izpratnes tumsas šausmu vidū. Sirds dzirde un redze ir diženas!

336. Prātošana ir zināms pretstats sirds izpratnei. Prātošana ir sava veida maģija, bet maģija ir pretstats Svētībai. Mums ir ļoti jāizprot kā maģija, tā arī prātošana. Tās taču tik tuvu atrodas personībai, patībai un, kā saka, egoismam. Prātošana nāk no sevis, maģija pretstata sevi Augstākajam. Bet sirds izpratnes, tāpat kā arī Svētības, pamatā savā nav patības, citiem vārdiem, viskavējošākās sākotnes. Dzeloņcūka met adatas no sevis, bet ir grūti sasniegt to no augšas. Katrs prātojošais laupa sev daudz sakaru no Augšienes. Nesajausim prātu ar nosacītu prātošanu. Prāts novedīs pie vieduma, citiem vārdiem, pie sirds. Bet prāto tārps, kas ar pūlēm pārrāpo cilvēka taku. Tāpēc būsim tik uzstājīgi pie sirds sasnieguma. Tur taču ir sajūsmas lāde, ko nenopirkt par zeltu.

337. Jūsu priekšā ir sirds, kas skan uz visām kosmiskā apstiprinājuma izpausmēm. Vai tad tā nav vispasaules apziņa? Tieši šādi atkal padziļināsies dzīves pārveide. Turklāt varēs pamanīt, cik pakāpeniski šīs izpausmes kļūs par parastām nākotnes pavadonēm.

Ievērojiet, kā darbojas Armagedons. Kad Zemes dzīles sacēlas, nevar nepamanīt stihiju satraukuma pastiprināšanos. Kad aicinām uz domu padziļināšanu, Mēs ieteicam vērtīgu līdzekli Haosa līdzsvarošanai. Skolotājs nenes sevī apslēptu zinību, pirmajā izdevībā apbruņo pret Haosu. Neprātīgie cenšas pretstatīt Mums Haosa spēkus, paši nezinādami, kā tos vadīt! Ir jāsaprot, ka Haoss izpaužas ne tikai cietzemes fiziskajās konvulsijās, bet tāpat arī psihisko enerģiju pasaulē. Nav grūti pavairot psihiskās neprātības, bet kā tās virzīt?! Neprāši nesaprot, cik slikti ir viņu sa-

biedrotie; viņu vēlme ir vienīgi apgrūtināt augšupejas ceļu. Ir jābrīnās, kā viņi virza visus postošos pasākumus, it kā tiem katrā ziņā ir vajadzīgas tikai drupas!

338. Ir nepieciešams daudz vīrišķības, lai postījumu vidū radītu sirds spēkus. Ja nezinātu šo pārveidojumu nepieciešamību visām pasaulēm, varētu padomāt par sirds sasniegumu veltīgumu. Bet par laimi tie ir vajadzīgi visam Esošajam. Tāpēc pat postījumu putekļos ir jāveido sirds cietokšņi.

339. Sūrja-Vidjā – tā dažreiz dēvēja Mācību par Sirdi. Turklāt ar šo nosaukumu tika norādīts uz ugunīgumu, uz saulainību, uz sirdi kā centru. Patiešām, katrs, kas vēlas iepazīt sirdi, nevar attiekties pret to kā pret organisma daļu. Vispirms vajag saprast sirds centrālumu, pētīt no tās, bet ne uz to. Pats saules pinums būs priekšnams Sirds Svētnīcai. Pats kundalinī būs laboratorija sirdij. Smadzenes un visi centri būs sirds viensētas, jo nekas bez sirds nevar dzīvot! Pat smadzenes var būt zināmā mērā aizstātas. Pat kundalinī var būt nedaudz uzturēts ar elektrības parādību, un saules pinums var pastiprināties ar zilo gaismu. Bet sirds stāv kā cilvēces Svētnīca! Nevar padomāt par cilvēces vienotību pēc smadzenēm vai pēc kundalinī, bet sirds mirdzums var satuvināt, varētu likties, visdažādākos organismus, un pat lielos attālumos. Šis eksperiments – siržu tuvināšana no attāluma – gaida savus veicējus.

Pilnīgi pareiza ir vēlēšanās organizēt ilgstošus eksperimentus, jo ar tiem var radīt vēl vienu saikni starp paaudzēm.

340. Kāds sadalīs, bet mēs savienosim, jo savienojumā atrodas fokusa teorija. Agrāk Mēs norādījām uz Hierarhijas fokusu, bet tagad ir jākoncentrējas uz sirdi kā uz vadu pie Hierarhijas. Tā neviens neteiks, ka Hierarhija nav realitāte, jo pie tās nav pieejas. Proti, ir visreālākā pieeja, kad aizbildne būs sirds, tā pati sirds, kura nepārtraukti klauvē un pulsē, lai neaizmirstu par to cilvēki. Vismaigākā, vissaspringtākā, visskanošākā uz tuvāko un uz vistālāko.

341. Sirds deģenerēšanās, aptaukošanās, paplašināšanās notiek no nepieļaujamiem dzīves apstākļiem. Sirdskaite kā sekas karmiskiem cēloņiem ir ļoti reta. Sirds paplašināšanās var būt no laba potenciāla, bet neizmantota. Protams, sirds aptaukošanās rada nepiedodamu izpausmi, jo katra aptaukošanās var tikt iedīgļi pārtraukta. Darbs ir labākā pretinde pret noslieci uz aptaukošanos. Ir jāievēro kaut maza sirds higiēna. Tiecība uz darbu ir labākā sirds nostiprināšana. Nevis darbs, bet sirds tiecības pārtraukums iedarbojas graužoši. Protams, spēcīgas naidīgas bultas arī nav dziedinošas, bet pret šīm rētām jūs pazīstat Hierarhijas balzamu. Tikai šī balzama lietošanai ir jābūt nepārtrauktai. Proti, ir liela kļūda aizmirst par tādu zāļu esamību.

342. Tāpat kaitīga ir katra nodevība. Bet nav jāaizmirst, ka nodevība atklātā dažreiz ir pat vieglāka par apslēpto. Bieži nodevējs neatzīstas pat pats sev izdarītajā nodevībā. Ļoti sarežģīts ir tādas izsmalcinātības nodevības mērs! Nodevības apzināšanās laikā nodevējs, kaut vai daļēji, izklīdē sakāpinājumu, ko viņš

ir izraisījis. Bet būtu vēl negēlīgāk, ja Jūda nebūtu atzinies.

343. Ugunīgais ķermenis var dažreiz izpausties pat caur fizisko apvalku. Tādējādi, pastāvot zināmam uguns parādību spriegumam izplatījumā, ķermenis ugunīgais sāk it kā spīdēt cauri ar mazu uguniņu palīdzību pa fizisko virsmu. Šis smalkais ugunīgais stāvoklis reti ir redzams. Ne tikai acs nevar uztvert šīs mazās gaismas, bet pati skatiena enerģija it kā apslāpē šos smalkos uzliesmojumus. Kosmiskās parādības, kā izvirdumi un citas ugunīgas izpausmes, sekmē ugunīgā ķermeņa fenomenus. Parādībai šai nav nekā kopēja ar auras ugunīm vai ar ārējām ugunīm, tādām kā Elma ugunis.

Urusvati šodien iepazinās ar ķermeņa ugunīgā ugunīm. Kosmiskie postījumi sāpju vietā deva norādījumus uz ugunīgo ķermeni. Šādi sazināšanās pazīmes ar parādībām kosmiskajām pavairojās. Izvirdums var mikrokosmā izsaukt dziedzeru izvirdumu, bet tāpat var izsaukt arī ķermeņa ugunīgā ugunis.

344. Tā var pakāpeniski pavairot smalkās parādības. Apstiprinu, cik viegli ir strādāt, kad ir vienotība. Mācība bieži veltīgi aicina uz apziņas vienotību, bet cilvēki domā – tas ir ideāls aicinājums, kam nav pielietojuma. Patiesībā šī spēcīgā darbība ir vienlīdzīga daudzām varenām enerģijām. Tādēļ, kāpēc apgrūtināt smalkākās enerģijas, kad cilvēks ir apbruņots ar tādām varenām bruņām!

345. Sirds atvēršana vēl ir svarīga tāpēc, ka tā atšķir periodus kosmoskos. Tā nekādi bez sirds neskaidras priekšnojautas parādības nepāries notikumu noformējumā. Tāpat nevar bez sirds līdzdalības sajust notikumus tālus. Piemēram, tieši tagad veselu Smalkās Pasaules veidojumu iznīcināšanai ir ļoti jāatstarojas sirdī. Šis iznīcināšanas nav bez labuma, jo sablīvējumi nedrīkst kavēt pilnīgošanos. Nav brīnums, ka smalkās formas arī var būt iznīcināmas, lai nomainītu ar nākamajām, bet šādiem satricinājumiem ir jāliek lietā uguns. Šāda ugunīga nomazgāšana apstiprina jaunu pakāpi, bet pasaulei fiziskajai tā ir ārkārtīgi grūta.

Pakāpeniski ir jāpaplašina šis jēdziens, citādi pat pieredzējuši kareivji var apmulst. Bet zināsim par nebijušu spriegumu. Būsim iejūtīgi cits pret citu. Ne gadījuma pēc Mēs brīdinājam par īpašo laiku.

346. Tāpat nav jāaizmirst, ka visas šo dienu detaļas iegūst ļoti satrauktu stāvokli. Nevar prasīt no cilvēkiem parasto domāšanu, kad pats gaiss ir neparasts; smagais posms ir jāpieņem, saglabājot izturību. Mierinājums ir tajā, ka domās apstiprināsim nākotni. Tā turieties stipri, bez sirds pavediena nav nekā!

347. Zinātniekiem ir liels uzdevums – kāds sakars var būt vulkāniskam izvirdumam ar Smalkās Pasaules formām? Taču drīz arī to sapratīs.

348. Samierināšanās ar katru fizisku stāvokli un neremdināma sirds tiecība augšup veido saprātīga ārsta padomu. Nevajag iedomāties, ka pilnīgā ētika nesavienojas ar medicīnu. Nevajag domāt, ka tikai

doma var noturēt fizisko stāvokli. Tas būtu vienpusīgi. Mēs dzīvojam ķīmiskā laboratorijā un paši veidojam tās daļu. Senie teica par smagi slimo: “Aiznest vajag uz ugunīgo kalnu.” Šādi viņi izteica divas jēgas – viena atgādināja par ugunīgo ķermeni, kas nepazīst slimību, otrai bija tīri fiziska nozīme, jo izvirdumu ugunī ir īpaša enerģiju kombinācija, kas var uzbudināt dažus nervu centrus. Citādi arī būt nevar, kad sirds liesma atbild uz visattālākajām pazemes ugunīm. Tāpat ir jāizpēta, kādā mērā sirds liesma kontrolē pazemes uguns plūsmu. Ja dažiem ūdens stihijas organismiem var būt pazemes ūdeņu izzināšana, tad, protams, ugunīgie cilvēki satur saplūšanu ar uguni. Tieši šī stihija ir tā jānovēro.

349. Tāpat ir jānovēro pasaules notikumu sakāpinājums. Var sastādīt neparastu ātru progresiju. Notikumi ielaužas visā dzīvē, un nevis karš, kā to domā, bet visu stihiju sadursme padara to ne par pasaku. Pilnīgi tāpat iepriekšējo katastrofu laikā cilvēki nevēlējās saskatīt īsto stāvokli.

350. Reizē ar sakāpinājumu var sajūst it kā tukšumu. Pret šo sajūtu ir jāizturas ļoti saudzīgi. Visbiežāk tā ir zināma aizsargjosla, kas pasargā sirdi no postošiem triecieniem, it kā bruņukrekls aizsargājošs. Šis apstāklis ir jāzina. Vieni uzņem šo sajūtu kā atraušānu un veltīgi skumst, citi uzskata, ka tādas jūtas nozīmē briesmu beigas, un atmet modrību. Kā viens, tā otrs tikai pārtrauc enerģijas plūsmu. Bet jau pieredzējušais karotājs augstu vērtē šo vairogu, kas tā sargā viņa spēkus. Jau zināt, ka sitieni pa auru ir tik

slimīgi acīm un ausīm, bet var būt it kā grieztas vai durtas brūces sajūta. Šīs sajūtas ir īpaši sāpīgas plecos, kaklā un pavēderē. Tas pats var būt brūču-stigmu atvēršanās laikā, tad sirds enerģija pievelk pie noteiktas vietas sabiezinātu fohatisku daļiņu un satriec uz ādas audiem šūniņu. Tā sirds savienošana ar Svētību parāda spēcīgāko savienojumu.

351. Haoss nav izprasts: vieni uzskata to par atdalītu no Izpaustā, citi vispār saprot to kā abstrakciju. Bet, ja cilvēki apzinātos, cik Haoss daudzveidīgi ielaužas esībā, viņi saprastu piesardzības vajadzību. Katra disonanse, katra trūdēšana, ja tā netiek novērsta nekavējoties, jau nes sagraves stihiju Haosa vilni. Tādējādi Haosa novērošanai nav vajadzīgi teleskopi, bet tuvu, ļoti tuvu sev cilvēce var pētīt un sajūst īstu Haosu. Tieši sirds dreb no Haosa klātbūtnes. Tā atkal varam vērsties pie sirds.

352. Vajātais ved aiz sevis vajātājus – tā veca ir patiesība par vajāto priekšrocību. Saprast to nozīmē nostāties uz vajāto ceļu. Tā daudz vajātāju pievēršas vajāto ceļam, jo pati sekošana pa noteiktu ceļu radīja viņiem zināmu pievilksmi. Tāpēc Mēs dodam priekšroku vajāto ceļam.

353. Domā sirds, apstiprina sirds, apvieno sirds. Var atcerēties vienmēr sirds nozīmi, kas tik ilgi ir aizēnota ar smadzenēm. Sirds nodrebēs pirmā, sirds ietrīsēsies pirmā, sirds uzzinās daudz ātrāk, nekā smadzeņu saprāts uzdrīkstēsies padomāt. Neatņemot smadzeņu līkumaino ceļu, vai tad varam noklusēt par

taisnāko sirds sasniegumu, par bultlīdzīgo staru, kas ir līdzīgs brīnumsirdij. Tā var piebiedroties sirdij un norobežoties no visiem ļaunuma uzbrukumiem. Tikai ar sirdi var sajust brūno gāzi un laikus pārtraukt nosmacēšanu. Tā arī uzvara Armagedona laukā atliks sirdij. Tāpēc tā Iesaku sirdi glabāt kā iznīcinošo zobenu pret jebkuru ļaunumu.

354. No Mūsu redzes viedokļa jebkura vivisekcijas darbība ar sirdi nav pieļaujama; turklāt tā ir arī gandrīz neiespējama – tāpat kā dzīvā organismā meklēt ringse. Bet sirds attīstībās varētu vērot vairākas psihofizioloģiskas izpausmes. Tā, ugunīga sirds uz audiem virsējiem dod gaišu plankumu, palielinoties uguns pieaugšanas laikā līdz krāsai gandrīz baltai. Senie dēvēja šo parādību par pelniem svētajiem. Tai nebūs nekā kopēja ar sirds paplašināšanos, bet drīzāk ar izsmalcinātību. Tāpat var saprast, kāpēc nav iespējams salīdzināt eksperimentus ar dzīvnieku sirdi un cilvēka sirdi. Ja cilvēka sirds ir apziņas tronis, tad, protams, dzīvnieka sirdij dažās funkcijās ir jāatšķiras. Turklāt varmācīga sirds darbība pēc smalkā ķermeņa izdalīšanās būtu īsts noziegums. Katrs mākslīgs sirds puksts pievilks smalko ķermeni un radīs nepieļaujamu sairuma un moku aktu.

355. Sirds glābšana pavisam nav vivisekcijā. Var iedarboties ar smalku staru, kurš radīs vibrāciju izpaustu, it kā iesaldēšanu. Tādējādi ir jāapietas ar cilvēka sirdi daudz maigāk nekā ar pārgriešanu. Protams, var būt savainojuma gadījumi, bet tie ir ārkārtēji pasākumi.

356. Stāsta, kā kāds Jogs spriedzes brīdī pacēla trauku ar ūdeni un sasita to. Kad pajautāja: “Kāpēc tāda sagraušana?” – viņš teica: “Citādi plīsusi būtu sirds!”

Tamlīdzīgas izlādēšanās notiek visos stāvokļos. Sirds spriedze mēdz būt tik liela, ka ir nepieciešams izdarīt kaut kādu darbību telpā, lai atbrīvotu vajadzīgo stāvokli no sfēras sabiezētās. Tāds sabiezējums var veidoties no ārpuses, no ārējiem cēloņiem, bet tāpat tas var rasties no iekšpuses; gluži kā perturbāciju kosmisko laikā. Tāpēc tik vērīgi ir jāseko mūsu sirds apstiprinājumiem. Tā tik ļoti izjūt un atstaro arī neredzamos procesus, ka pēc tās var rakstīt veselu Neredzamā vēsturi. Grūta ir seismisko cēloņu salīdzināšana ar Smalkās Pasaules kataklizmām, bet sirds skan arī uz tām.

357. Sirds atjaunošanai, pastāvot dažādiem cēloņiem, lietojam vibrācijas. Ja Mahāvans var atbilst zemes cēloņiem, tad Sudraba Tilta vibrācija ir vajadzīga Smalkās Pasaules perturbāciju laikā.

358. Jau zināt, cik lēni pieaug apziņa, tikpat ne ātri pārveidojas arī apziņas māja – sirds. Tāpēc ir jāsaprot, ka tas, kurš nedomā par sirdi, negūs sekmes arī apziņā. Tiesa, sirds būtībā savā nav atrauta no augstākajām sfērām, bet ir jāīsteno šis potenciāls. Cik lūzumu notiek sirdī, kas nav attīrīta ar domāšanu augstāko! Liels daudzums vērtīgu sūtījumu pieņems kroplīgas aprises tikai tāpēc, ka sirds bija novārtā. Tik liels daudzums labāko, smalkāko apzīmējumu un sajūtu neietilpinās sirdī pamestajā! Dusmas vai tad nenovīs

ligzdu sirdi piesārņotajā? Un nepieņemsim šos vārdus kā abstraktu pamācību, ir jāaudzina sirds. Nevar izglītot smadzenes bez sirds izsmalcināšanas. Vecā metafizika vai mūsdienu psiholoģija mēģina aiziet līdz sirdij, bet kā gan aiziet līdz sirdij priekšmetam, kurā pats vārds *sirds* netiek pieminēts!

359. Ir jārada īpašs priekšmets – Sirdszinība. Visvienkāršākā kalpone jau saprot, cik saldi ir runāt par sirdi; šķiet, zinātniekam jo vieglāk ir paplašināt šo jēdzienu. Viena pati cilvēces vēsture dod salīdzinošo tabulu ar smadzeņu un sirds darbiniekiem. Vai tad šie varoņdarba un pašreizējās varoņu Veidoli nedos labāko sirds pilnīgošanos?

360. Kad Runāju par sirdi, var saprast, kāpēc pirms Kaujas Mēs runājām par Hierarhiju, bet Kaujas laikā apstiprinām sirdi. Patiešām, tikai ar sirdi uzvarēsim!

361. Psihiskās enerģijas tiecība var radīt it kā pirkstu galu krampjus. Ir ļoti saprotams, ka psihiskās enerģijas verdošā lava ir līdzīga vulkānam. Tāpēc sevišķi ir vajadzīga piesardzība.

Ja pilēs Manu sviedru lāses, noslogojiet Mani vēl stiprāk!

362. Skumjas ir Armagedona atstarojums, sadursmes spēks nevar nenomākt sirdi. Paskatieties apkārt – vai daudz ir jautrības? Pat var ievērot, kā ir mazinājies smaids. Nebrīnieties, jo pat nezinīgie prāti jūt nospiestību, bet nezina par smago cēloni.

Dauzi vispār noliegs vārdos, bet tomēr sajūtīs sirdi smagumu.

Sirds izsmalcinātība atļauj daudzas smalkās parādības, piemēram, rokas pieskārienu smalkajā ķermenī; arī daudzus sāpju brīdinājumus.

363. Pievērsīsimies atkal pulsa kvalitātei. Daudz reižu no dažādām pusēm nāksies norādīt uz šo neapšaubāmo sirds apstiprinājuma liecību. Ne tik daudz pulsa skaits, cik tā kvalitātes vērošana dos sirds dzīvīguma ainu. Kamēr nonāks pie auru fotografēšanas, jau tagad var sākt vērot pulsu, nevis slimības laikā, bet veselības laikā, atzīmējot, kādas izjūtas un kā tieši atstarojas uz pulsa svārstībām. Ja aura uzrāda slimības parādības liecību, tad pulsa kvalitāte dod pilnīgu reakcijas skalu. Bet aura ir vairākumam kaut kas transcendentāls, turpretī pulss pārstāv tīri fizisku parādību. Taču cik rūpīgi un saudzīgi ir jāizprot pulsa izpēte! Šolaiku ārsti pulsa kvalitāti gandrīz nemaz neievēro. Ne reizi vien atgriezīsimies pie pulsa izpētes, kad domājam par vibrācijām.

364. Ārstēšanai ar vibrācijām pulsa kvalitāte ir nepieciešams noteikums, citādi uz kā gan var balstīties, lai liktu lietā dažādas vibrācijas? Paši jau zināt, cik dažādas ir vibrācijas un kādus efektus tās rada. Nav pārspilējums, ka sirds dzīvo cauri daudzām briesmām ar vibrācijām. Tā vienā dienā mēs runājam par psihisko enerģiju, kas dziedina sirdi, bet citā dienā atceramies par fiziskām parādībām, kuras, šķiet, visiem ir pieejamas. Šis cits arī ir par sirdi, arī par sirds sāpi, un var to uzveikt, savienojoties ar Valdoni.

365. Ja sastopat svētuli, ziniet – ne no sirds ir viņš. Ja sastopat māņticīgo, ziniet – ne no sirds ir viņš. Ja sastopat iebaidīto, ziniet – ne no sirds ir viņš. Tomēr šie nelūgtie viesi pieminēs vārdu *sirds*. Jau ir laiks, kad ir jāatšķir visus sirds klaunus, lai nespēlētos tie ar cilvēku sirdīm. Ir jāizpēta, kad sirds ir aptumšota ar patmīlību un cietsirdību. Tā var, taustot pulsu, tuvoties patiesiem sirds dārgumiem. Tajā pašā ceļā var sataustīt, kad klusē sirds un līdz tai nenonāk aicinājumi.

Daudz strādāja ar domas pārraidi no attāluma, pulss arī tam ir derīgs. Smalkākajā kvalitātē savā pulss var fiksēt domas sūtījumu pat pirms tās apzināšanās. Tādā veidā var vēlreiz pārliecināties, kādā mērā smalkākās iespējas ir ietvertas organismā, par kuru cilvēki ir izveidojuši sev tikai ķermenisku, blīvu priekšstatu. Jau daudzus tūkstošus gadu uzslāņojas šie raupjumi un ķermenis-gaismeklis attālinās no uguns.

366. Kad jūtat ticību un gaidas, neattieciniet uz tuvākajām dienām. Bieži jūtat, kā pamats tiek likts uz apstiprinājuma vajadzīgā. Tai jūtziņai nav sakara ar veiksmi rītdienā, gluži pretēji, tā parāda, kādā mērā lielākais jau iegūst noteiktus tēlus. Parasti cilvēki cieš no savas nesamērības, bieži viņi apgrūtina jau gatavu notikumu gaitu ar saviem iepriekš pieņemtiem spriedumiem. Mierinājums ir nevis rītdienā, bet daudz brīnišķīgākos termiņos. Bet jūtziņa ir pareiza.

367. Ja apkopotu vienā grāmatā visus soļus, kas ir kaitīgi pilnīgošanai, tad var viegli pārliecināties, cik

viegli ir pārvarēt tos. Var redzēt, no kādām mazām darbībām sakrājas šis ļaunums. Grūti vai tad dzīvē ir atteikties noniecīgiem ieradumiem? Grūti vai tad ir aizdzīt mazos postus, kas saindē ķermeni? Vai tad nekaunas bērns no pirmās melu tieksmes? Tikai ar ieradumiem bērns stiklo sirdi. Tāpēc saucam ieradumus par dvēseles tulznām. Kurš gan nesaprot sirds atturošās parādības pirms katras nelāgas rīcības? Šie sirds soļi dod labākos aicinājumus, un bieži vien cilvēki liek apklust sirdij. Tas ir liels noziegums. Gluži tāpat kā pārraut vadu, kas nes glābiņu tuvākajam.

368. Vienotība ir pirmā pazīme, ka Mācība nav vienkārši tukša skaņa. Mācība ir Gaisma ceļā tumšajā. Ir jāsaprot, cik bieži ir jābūt piesardzīgam, jo izplatījuma megafons palielina katru skaņu. Neliels aizkaitinājums pārvēršas viesulī un par prieku ienaidniekiem. Ienaidniekam ir jauns prieks pierakstīt: “Neskatoties uz Mācību, viņi rīkojas kā parasti cilvēki.”

369. Jau Runāju par saskaņota darba nozīmi, kad pat mašīnas nenolietojas. Var iedomāties svētīgo enerģiju, kas izdalās apvienota darba laikā. Var veikt pārsteidzošus novērojumus, apvienojot grupās saskaņotās apziņas. Valstīm būtu jāņem vērā šādas darba klasifikācijas pēc apziņas. Tāds iedalījums sastādītu labāko politiskās ekonomijas lappusi. Tā novecojušo dogmu atdarināšanas vietā ir jāpieiet darbības būtībai.

370. Celtniecības Krusts tiek darināts, kad pretim tiecas nesatricināma tiecība un taisnīguma izpratne.

Nevajag šaubīties, ka tieši tāds stāvoklis izsauc tumšas žulti. Jūs zināt visus apzīmējumus, ar kuriem cilvēce apbalvo krusta nesējus, bet arī zināt, ka šis ceļš ir īsākais. Cilvēku prāts redz savtību tur, kur ir pašaieliedzība, gluži kā dažos greizajos stiklos.

371. Jau Runāju par staru un strāvu nozīmi, kas izver izplatījumu. Tādus apsvērumus, šķiet, nav grūti pārbaudīt zinātniski. Kāpēc neizpētīt atmosfēru, kas ir izvērtā ar visdažādākajiem stariem un vardarbīgiem piesātinājumiem? Var pārliecināties, ka arī atmosfēras pārpildījuma parādība ir iespējama. Protams, šim vardarbīgajam atmosfēras pārpildījumam ir jārada nenormālas sekas. Cilvēks nevar atrasties zem pastāvīga zibeņu spēriena vai zem pastāvīgas arsēna vai citas indes gāzmas.

Bez medicīniskiem apsvērumiem ir jāpadomā par viņu krustošanos. Pat priekšmeta vienkārša griešanās rada spēcīgas perturbācijas. Kādā mērā gan viņu laušanai ir jāiedarbojas uz cilvēku sirdīm! Taču acīmredzot cilvēki nedomā par to, kas ir augstāks par viņu augumu.

Protams, daudzas slimības ir atkarīgas no atmosfēras, bet īpaši atmosfēras pārpildīšana vai saindēšana atstarojas sirdī un smadzeņu refleksos. Tādējādi nedrīkst izsaukt enerģijas, nezinot to izplatīšanos.

372. Jau sākat domāt par tādiem priekšmetiem kā astrofizika un astroķīmija. Liekas, laiks ir aizdomāties, kā ietekmē šis varenās iedarbības cilvēces dabu! Drīz sāks tuvināt tālo pasauli varenās sviras dzīves uzlabošanai. Bet visas bagātības iespējamās laikā

vajadzēs pie visa pievienot sirds elementu. Smalkāko sirds enerģiju parādīšanās transmutē staru ķīmismu. Nevar iedomāties ķīmisko laboratoriju bez sirds līdzdalības. Kad cilvēka doma atzīs dzinēju-sirdi ne kā egoistisku personisku aparātu, bet kā vienotāju ar smalkākajām enerģijām, nekavējoties dzīve sāks lemtos pārveidi.

373. Vai nav tiesa, grūta ir vienotība, pat ja tā ir ieteikta kā ārkārtējs līdzeklis, kas vajadzīgs ikvienam? Grūti ir ietvert vienotību pat īslaicīgi. Vai nav tiesa, viegli ir atrauties aizkaitinājumā? Nav grūti aizmirst par Armagedona laiku un par visu esošo, lai tikai apmierinātu žulti. Tā ne tuvu mēdz būt no aizkaitinājuma līdz astroķīmijai.

Bultas, kas caururbj sirdi, nav no vienkāršas nervu saraušanās; parādība ir daudz dziļāka, jo ir ar daudz garīgāku izcelsmi. Cik daudzas cilvēces sāpes ir atkarīgas no nepietiekošas sadarbības! Sadarbības izpratne viegli noved pie sadarbības ar dabas spēkiem. Kur ir tas – iedalījums dabas un apgarotības spēkos? Gara kalpotājam ir jāizzina garīgā visuresamība.

374. Žēlsirdība, līdzcietība, līdzjūtība, mīlestība un visas labās tiecības, kuras Mēs tā esam norādījuši, vai tad nav brīnišķīgi sazināšanās ceļi ar augstākajām enerģijām? Ir jāpierod skatīties uz šīm gaišajām kvalitātēm kā uz īstu līdzekli, kas savieno ar Augstākajām Pasaulēm. Bez šīm kvalitātēm jebkura astroķīmija būs astroinde. Senseis saprata alķīmiķi nozīmi gaismu nesošajai savienojošajai vielai, kas nāk no sirds. Tā-

pēc sirds emanācijas pastāvīgi rada gaišo vielu, kuru nosauksim it kā par psihiskās enerģijas jēgu.

Protams, arī pretējā puse mēģina savā veidā atrisināt šo uzdevumu. Bet gaišās sirds jaunrades vietā viņi meklē sēklas jaunradi un mēģina ar šo paņēmienienu atrast arī savienojošo vielu. Neatkārtošu tās nosaukumu. Pirmo triju pakāpju burvji lieto sēklas vielu savienojumam ar izplatījuma enerģijām. Nav vērts paskaidrot, ka viņu vardarbīgie paņēmieni nav pietiekoši spēcīgi un ilgstoši procesā. Nav salīdzināmi tie ar sirds uguni!

375. Zināmais jums Jogs, kas bez kaitējuma ir izdzēris spēcīgākās indes, nomira no mazas kavēšanās likt lietā sirds enerģiju. Imunitāte atrodas sirdī. Jogs domās pārvieto indes uz sirdi, kura arī sagrauj sekas, pievienodamās izplatījuma ugunij. Bet tamdēļ ir jāatmodina sirds ugunis, un jūs zināt, kāds laiks ir vajadzīgs tam! Protams, indes ieņemšanai ir jānotiek pakāpeniski. Gadījumā, kas jums ir zināms, bija vajadzīgi septiņi gadi organisma pieradināšanai pie koordinācijas ar izplatījuma ugunīm. Tikai viena kavēšanās minūte izsauca indes spēku pārsvaru. Nedrīkst ne minūti atlikt apziņas pārņemšanu uz sirdi.

376. Daži cilvēki jūt sirdi sevī kā kaut ko atdalītu. Šāda sajūta var būt ļoti noderīga sirds savienotājvielas attīstībai. Kad vēlaties, lai sirds transmutētu kaut kādu iedarbību, tad vispirms ir apzināti jāpārnes šis uzdevums uz sirdi; tad arī skaidri ievērojiet, kā sirds būs sajūtama kā kaut kas blakus esošs. Ne sāpes, ne

spiediens, bet pašprietiekama aparāta sajūta atzīmēs sirds klātbūtni. Tā arī ir jābūt, kad sirds uzņem sevī blakusietekmes, lai pārstrādātu tās un nepieļautu visas sistēmas saindēšanas parādību.

377. Zinātnieks var jautāt: “Kā gan uzsākt sirds imunitātes izpausmi?” Viņam būs taisnība šajā jautājumā. Sirds, ar visu neapšaubāmo potenciālu savu, neizpaužies bez apzināta impulsa. Sirds līdzsvarošana ar apziņu dod kustību saistītājvielai.

Tādā veidā zinātnieks var sākt pieeju divējādi. Var attīrīt apziņu, jo materiālais balasts vēl nepalīdz apziņai. Tikai attīrīta ar mākslu domāšana, ja ir atbrīvota no verdzības, var dot apziņas uzplaukumu. Turklāt Vēršu uzmanību uz atbrīvošanās no verdzības apstākli; proti, no liela daudzuma verdzībām ir jāatbrīvojas. Tagad otrs apstāklis zinātniekam. Viņam ir jāsaņūm sirds kā patstāvīgs aparāts un jāsāk vērot sirds reakcijas un refleksus. Tad atnāks arī pirmie panākuma vēstneši, proti, gaismas zvaigznes; tās vēl vairāk iemācīs vērīgumu.

Tāpat var mācīties pastāvīgu modrību visu darbu vidū, šis kustīgums ir vajadzīgs tāliem ceļiniekiem.

378. Visu veidu prānājama būtībā savā ir vērsta uz sirds uguņu iedegšanu. Protams, no visa lielā daudzuma, kas praktizē prānājamo, tikai ļoti nedaudzi gūst pozitīvus rezultātus. Kur tam ir cēlonis? Protams, neapzinātā attieksmē pret sirdi. Notiek sarežģīts vingrinājums, un apziņa tiecas pie ķermeņa kustību izskaitļošanas vai secības, citiem vārdiem, pie ārējiem materiāliem paņēmiem. Bet nekādas

zemes izskaitļošanas neiedegs sirds talismanu. Saules enerģija neeksistē bez saules, tā arī sirds neiedegas bez tiecības uz centru. Tā ir vieglāk iedegt sirdi ar grūdienu uz centru, nekā paļaujoties uz materiālajiem izskaitļojumiem. Protams, prānājama tika gudri noteikta kā palīgīdzeklis seku paātrināšanai. Taču, tiklīdz zaudēja nozīmi sirds mantrams, tā arī prānājama pārvērtās par mehānisku līdzekli pret iesnām. Tāpēc atcerēsimies par svēto sirdi kā par ceļu uz centru.

379. Sirds miers nav aprimšana. Degoša sirds nevar aprimt. Sirds miers ir stingrība un nelokāmība. Ar tādu izpratni var sasniegt spriegumu, kas ved uz Nirvānu. Bet cik pakāpju ir vīrišķīgi jānoiet, lai apzinātos sirds nelokāmību. Viegli ir runāt šķietama apkārtnes miera laikā, bet ir jāmeklē sirds rūdījums ne jau bezdarbībā. Protams, darbība nav roku vicināšanā, bet sirds sasprindzinājumā.

380. Protams, kauja bijusī nav salīdzināma ar kauju rīt. Nedrīkst domāt, ka Armagedons ir kņada virtuvē. Nē, darbojas vislielākie ieroči un ir iesaistīta visātrākā kavalērija. Ja salīdzināsim ar bijušo karu, tad var salīdzināt it kā Eiropu ar visu pasauli. Minu šo salīdzinājumu, lai neviens nedomātu, ka pašreizējais laiks ir parasts un viegls. Ir jāsavāc visa sirds nelokāmība, lai ietu Rigdena rindās. Jums ir šīs kaujas attēls. Tā var neaizmirst, kādām dienām ejam cauri.

Nav tagad cilvēka, kuram nebūtu vajadzīga vīrišķība. Tikai galējs neprāts čukst, ka viss pats no sevis nostāsies vietā. Nevar būt tas! Jo tumšie ir nobīdījuši pamatus, neprotot pārvaldīt tos. Tā ir jāiet visā nedalāmi.

Ir jāsaprot, ka šo dienu garīgā spriedze jau nav Smalkās Pasaules mērvienībās, bet jau ir tuvu Ugunīgajai. Skolotājs atgādina, ka ne šausmām, bet diženumam ir jāpiepilda Armagedona karotāju sirdis.

381. Domas pārraidīšanas no attāluma parādība un ārstēšana ar tālajām strāvām jums ir pietiekami pazīstama. Taču par to ir neatlaidīgi jāatgādina, jo cilvēki vismazāk vēlas pieņemt neapšaubāmo. Protams, domas pārraidīšanas parādībai ir jābūt pieņemtai, tāpēc ka sūtījumu pieņemšana ar sirdi ir nepieciešama. Pat telegrāfists sajauc mehānisko pārraidi, tātad cik smalkākai ir jābūt sirds uztverei. Turklāt jūs zināt, cik viegli izlido doma sveša caur apziņu un tiek aizmirsta, neskatoties uz sūtījuma skaidrību. Sirdij ir jāpieņem dzīlēs savās šie neizteiktie vārdi. Tikpat viegli ir nepamanīt visdziedinošākās strāvas, ja mēs apziņā pretosimies tām. Pati gulta var nodrebēt no strāvām, bet šis klauvējiens var tikt atraidīts. Tāpat labi ir, ja sirds labvēlīgi saprot, ka siltuma vidū nevar plūst sasaldējošās strāvas bez īpašiem cēloņiem. Lai pieņemtu šīs vienkāršās zinātniskās parādības, ir vajadzīga nevis akla ticība, bet tikai atklāta labvēlība.

382. Pakāpeniski var pieņemt daudzas smalkās parādības kā parastus dzīves apstākļus. Tā arī ir dzīves pārveide un var aizvest pie viscildenākā stāvokļa, neatraujot no dzīves. Paši zināt, kā var sarunāties no attāluma, un ne reizi vien esat izjutuši dažādu strāvu veselu bateriju. Turklāt Urusvati zina, cik pakāpeniski pieaug strāvas un pat ļoti bīstami gadījumi tiek izārstēti ar Mūsu strāvām no attāluma.

383. Liela daudzuma strāvu vidū stiprākās ir ārkārtīgi saldējošās un ugunīgās. Tibetā Urusvati izmēģināja ugunīgās un pēc tām saldējošās.

Ugunīgajām strāvām ir vajadzīga lamām vesela, skolotāja pārspilēta procedūra, bet, kā redzat, var iet arī tieši ar sirdi. Skolotājs virza strāvas, bet paša Skolotāja sirdij dažreiz ir vajadzīga savienotājviela, tad skolnieka enerģijai ir īpaša nozīme. Skolotājam ir jābūt ļoti pateicīgam, kad skolnieka attīrītā enerģija paceļas varenā spirālē, – to sauc par sadarbības ratu. Tāpat Skolotājs ir gatavs vienmēr padalīties ar enerģijas krājumu, bet arī skolniekam ir jābūt attīrītai sirdij.

384. Vingrinājumu saldējošo strāvu laikā var salīdzināt ar ledus gabalu, kas ir pieliekts pie ķermeņa. Protams, strāvu ritms atgādinās zināmu refrižeratoru. Šāda vibrējoša kustība dod ne tikai ārēju, bet arī iekšēju izvēršanu.

385. Tiecieties uz nākotni. Ir jāpieņem pašreizējais laiks kā tilts virs krācošās straumes. Nevajag piesaistīt apziņu pie greiziem apstākļiem, tie ir tikai žagari uz tilta. Parasti cilvēku nelaiemes notiek, tikai aizturot uzmanību uz pārejošiem grūdieniem, kuriem ir jāpaiet garām. Katrs vadītājs cenšas vienīgi neaizkavēties.

386. Sirds būtībā savā ir no augšas darbojošais un devējorgāns; tāpēc sirds dabā ir jebkura ziedošana. Katra pozitīva Mācība sludina ziedošanu. Tāds apgalvojums ir tieši praktisks, jo bez ziedošanas sirds arī nedzīvo. Protams, ir jāsaprot ziedošana pilnīgā taisnīgumā. Nedrīkst saprast tikai naudas ziedošanu vai ar

nevajadzīgiem priekšmetiem, patiesa ziedošana ir garā. Lai katra sirds lej gara dāvanu straumes. Ne velti ir teikts, ka katrs sirdspuksts ir smaids, asara un zelts. Visa dzīve noris caur sirdi. Ir jāprot dot sirdij pastāvīgu darbu. Nekas cits nevar tā izsmalcināt sirdi kā bezrobežīga garīga ziedošana. Parasti garīga ziedošana netiek novērtēta, kā netiek novērtēts viss neredzams. Bet bagātību avots, kā garīgo, tā arī materiālo, ir sirds. Kaut tikai piesaistīt to katram gadījumam, kad vērtīgi ir sirdspuksti.

387. Deodara eļļu dēvēja par sirds balzamu. Patiešām, dažas vielas pieder pie Dabas sirds, un to cildenums nes sirds šķīstību. Tas pats ir arī rozē, arī muskusā, arī dzintarā. Nosaucu dažādu stāvokļu vielas, lai attēlotu Dabas sirds lielumu.

388. Nevar iedomāties, kāda ir Kauja! Savējie bieži nevar atpazīt savējos, jo sirds nedarbojas. Ne velti sirds Mācība ir tik nepieciešama nākotnes dzīvei. Citādi kā pāriesit pasaulu robežu?

389. Vislabāk ir pārlicināt sevi par to, ka sirds vispār nav mūsu orgāns, bet ir dota augstākajiem saka-riem. Varbūt, ja cilvēki sāks uzskatīt sirdi par kaut ko nolemtu no Augšas, viņi izturēsies daudz saudzīgāk.

Kāds vientuļnieks izgāja no savas vientulības ar vēsti, sakot katram pretimnācējam: “Tev ir sirds.” Kad viņam vaicāja, kāpēc viņš nerunā par žēlsirdību, pacietību, uzticību, mīlestību un visiem cildena-jiem dzīves pamatiem, viņš atbildēja: “Kaut tikai neaizmirstu par sirdi, pārējais tiks pievienots.”

Patiešām, vai varam vērsties pie mīlestības, ja tai nav kur atrasties? Vai arī, kur apmetīsies pacietība, ja mājoklis tās ir slēgts? Tā, lai nemocītos ar lietā neliktiem labumiem, ir jārada tiem dārzs, kurš atvērsies sirds izpratnes vidū. Nostāsimies tad stingri uz sirds pamata un sapratīsim, ka bez sirds mēs esam čaula iznīkusi.

390. Kas mīl puķes, tas ir uz sirds ceļa. Kas zina tiecību augšup, tas ir uz sirds ceļa. Kas tīri domā, tas ir uz sirds ceļa. Kas zina par Pasaulēm Augstākajām, tas ir uz sirds ceļa. Kas ir gatavs Bezrobežībai, tas ir uz sirds ceļa. Tā aicināsim sirdis pie Avota izziņāšanas. Pareizi ir saprast, ka sirds būtība pieder kā Smalkajai, tā arī Ugunīgajai Pasaulei. Var apzināties Pasaules sirdī, bet ne prātā. Tā viedums ir pretstats prātam, bet nav aizliegts izdaiļot prātu ar viedumu.

391. Jūtām vienmēr būs pārsvars pār saprātu. Ir jāpieņem tas kā neuzvarama patiesība. Tāpēc, kad runājam par sirdi, mēs apstiprinām jūtu cietoksni. Bet cik tālu ir sirds jūtas no iekāres! Mācība par radošām jūtām būs domu jaunrades izziņa. Nesadalīsim jūtu jomu, jo tas ir viens ziedošs lauks. Pazīstam jūtu sējumu, bet kur gan ir viena saprāta augļi? Nevar radīt saprāts, ja neiedod sirds graudu. Tā, kad runājam par sirdi, runājam par Daiļo.

392. Uzskatu, var palaist esošo vitālo dzīvi pa sirds gultni, bet zinot pamatlikumus. Tā Apstiprinu būtību celsmei stingrai un daiļai.

393. Vīrs Mācības neaizmirsīs par Kauju. Ne-parasti, ka dižena triecienuzbrukuma laikā mēs ru-nājam par sirdi daļo. Var nosaukt mūsu sarunas par nosvērtības apstiprinājumu.

394. “Un ielika vakarā domu sirdī, bet rītrītā deva atrisinājumu,” – teikts par Kalna Svētvīru hronikās persiešu. Daudziem tā ir vienkārši pasaka ar pieteicienu. Patiesībā vesela Mācība ir dota šajā teicienā. Proti, “ielika domu sirdī”. Nekur citur nevar pār-veidoties doma kā sirds tronī. Daudziem grāmatas “Sirds” lasītājiem radīšies apsvērumi: “Vai tiešām mēs izvīrijām kaut ko jaunu un liekamu lietā?” Tādiem cilvēkiem gribētos saņemt aptiekas recepti un pacilāt sirdi ar patentētām pilulām. Viņiem pavēle – “ielikt domu sirdī” – ir blēņas. Un domu viņiem ir grūti sadalīt samulsušā apziņā. Un sirdi viņiem nav iespējams atrast pēc saprāta rievām. Bet tas, kurš jau ir sajutis sirds troni, tas iepazīs arī gara disciplīnu. Mēs sūtām aicinājumus par sirdi tiem draugiem, kurus satiksīm Austrumu krustcelēs. Tiem sūtām vie-notības aicinājumus, kuru sirds ir pievienojusies jau sfēru mūzikai. Kam sfēra ir tukšums, tam arī sirds ir tikai maiss asiņains.

395. Kurš gan var būt tagad nenopietns, kad visi, kas domā, saprot vecās pasaules sabrukumu. Tieši sa-brukumu, jo daudz kas vēl nav izskausts. Bet ir ierau-tas vienā Kalvē nesamērojamas vielas! Un disciplīnas izpratnes trūkums, nonāvējot, nesairumu. Ir jāsako-po visa vīrišķība, lai ietu ar domu par sirdi. Dreb vib-rācija, un nav iespējams prasīt no cīnītājiem precīzi-

tāti, kad jukas aizmiglo acis. Pārvariet satraukumu, jo pasaule dreb, bet nedomājiet, ka var domāt parasti. Tikai par nākotni, tikai par Skolotāju!

396. Sirds tronis tiek nosaukts ne tikai kā simbols, bet tāpat arī tāpēc, ka, ieliekot domu sirdī, var sajūst vieglu it kā spiedienu augšējā sirds daļā. Sajūta šī ir tik smalka, ka nepieradušais pie smalkām jūtām pat nepamanīs to. Bet cilvēki ar izsmalcinātu apziņu skaidri sajūtīs šo domas enerģijas spiedienu.

397. Bieži jauc gribas sūtījuma parādību ar sirds enerģiju. Var viegli atšķirt gribas pavēli, kurā smadzeņu parādība darbojas caur aci vai ar ekstremitāšu strāvu. Sirds iedarbībai nav vajadzīgi ārēji paņēmieni. Var teikt, ka pēdējā gadsimta laikā Rietumi uzņēma smadzeņu metodes, tāpēc ka tās ir acīmredzamas, kaut arī paviršas un nepilnīgas kā jau viss, kam ir vajadzīgi ārēji paņēmieni. Austrumi, neskatoties uz daudziem kritieniem saviem, tomēr saglabāja sirds metodes. Tā visā tieksimies uz iekšējo, citiem vārdiem, uz dziļo.

398. Lai pietuvotos sirds metodei, vispirms ir jāiemil sirds pasaule, vai, pareizāk sakot, ir jāiemācās cienīt visu, kas saistīts ar sirdi. Daudzi pavisam neiztēlojas smadzeņu un sirds ceļa atšķirību. Grūti šiem smadzeņotājiem pieņemt Pasaules Augstākās. Tāpat nevar viņi iztēloties Smalkās Pasaules priekšrocību. Smalko sfēru parādība atbildīs sirds stāvoklim. Tādējādi sirds, kura jau skan izplatījuma ritmā, pazīs arī sfēru skanēšanu, un aromātu smalko,

un tai paklanīsies ziedi saskanīgie. Redzēt Smalkās Pasaules ziedus – tā tad jau pacelties Daiļā sfērā. Var ieraudzīt šos attīrītos veidolus arī nomodā, bet tam ir vajadzīga sirds liesma. Var redzēt arī sirds uguni daiļo, lidināmies virs sirds. Taču šīm izpausmēm ir jāiededz sirds. Tādējādi sirds nav abstrakcija, bet tilts uz Tālajām Pasaulēm.

399. Aizsargātība nav vēl pretošanās spēja. Visi sapņo par pretošanās spējas attīstību. Neuzņemība ir tikai vāja pretošanās spējas parādības pakāpe. Imunitāte ir sirdī, bet aktīvā pretošanās spēja arī nav smadzenēs. Tikai sirds enerģija padara cilvēku neievainojamu un nes viņu virs šķēršļiem. Tā var iegaumēt par sirdi kā par ieroci. Proti, Gaismas ierocis ir sirds!

Bet lai netur aizdomās Mūs par smadzeņu pretniekiem. Lai labais arājs-smadzenes pūlas pār saviem sējumiem, lai tas briedē graudus un nes domu izsmalcinātu, asinātu ar cīņām. Bet šolaiku posta stāvoklis ir radies no izkropļota smadzeņu nodoma. Tāpēc atkal vērsīsimies pie sirds kā pie tiesneša un vadītāja. Kas palīdzēs tuvākajiem atrast sirds ceļu, tas atradīs arī savu pilnīgošanos.

400. Pareizi ievērojāt, ka daudz kam ir jābūt paveiktam pašiem. Tajā ir atminējums, kāpēc palīdzība atnāk pēdējā brīdī, – citādi nav iespējams pilnveidoties garā. Tāpat būtu nepieļaujami pārtraukt enerģijas plūsmu, ja tā rit pareizi. Ja pašnāvība ir vislielākais noziegums, tad arī jebkura tiecīgas enerģijas plūsmas pārtraukšana tāpat ir kaitīga. Tikai gara pilnīgošanas

dēļ mēs esam šeit. Tā nepārtrauksim dzīvību nesošo enerģiju. Santanas jēdziens ir plašs enerģijas plūsmas apstiprinājums.

401. Piesauksim atjautību, lai apstiprinātu pretošanās spēju. Šī doma ir jāieliek sirdī, citādi tā netiks likta lietā izpildīšanai. Galvenais, lai Norādījumi nepaliktu bez lietā likšanas. Svētīgas ir briesmas, tās iemāca vienotību un pretošanās spēju. Kad turpretim pastiprināt šos stāvokļus ar sirds apstiprinājumu, tad arī bruņojums ir gatavs. Bruņojumu Marsam gatavoja un kala Vulkāns un Venera, tā mīta viedā simbols savieno dzīves izpratni.

Cik vajadzīga dažkārt ir apvienošanās ar klusēšanu! Nekas tā neietekmē sirdi kā saspriegta klusēšana.

402. Mantrams un visas lūgšanas var vai nu uzturēt ārējo ritmu, bet arī var kalpot kā savienotājs ar Augstāko Pasauli. Daudzi cilvēki pamanās neiegūt no lūgšanas ne ārējo, ne iekšējo jēgu. Brīnīšķīgās Rigvēdas himnas ir mirušas, jo nav iekļuvušas sirdī. Var uzskatīt šo aritmiskumu kā Kali Jugas pēdējā perioda pazīmi. Proti, tumsa visādiem līdzekļiem izjauks jebkuru saskanīgumu. Disonanse ir visu mūsdienu mākslu raksturīgā pazīme. Pat var ievērot, kā konsonanse un mažors ir kļuvuši par it kā novecošanās raksturīgu pazīmi. Ir vajadzīga zināma vīrišķība, lai turpinātu radīt mažora-maestozo konsonansē. Tā visā dzīves struktūrā ir jāatzīmē atkāpšanās no jebkuras varonības. Visā pasaulē glēvs ļaunums raksturo tumsas un haosa piekritējus. Bet sirds prasa sakārtotību, jo zina, cik lipīgs ir haoss. Katra trūdēšana rada tādu pašu.

403. Ir jāsaprot, kā iet cauri Gaismas un tumsas robeža. Tiesa, tā ir likumaina, bet pēc sirds var nekļūdiģi pazīt tumsas piekritējus. Vai var tiekties tumšais ar sirdi augšup? Vai novērsīs melus un patmīlību dzīves izpaušmē? Vai uzvarēs bailes no nākotnes? Tā arī atšķiriet – kurš baidās no nākotnes, tas ir no tumsas. Tas ir vispareizākais pārbaudes akmens.

404. Pēc Agni Jogas mātes pierakstiem varat redzēt, ka jukas atspoguļojas gandrīz līdzīgi kosmiskajiem satricinājumiem. Kāpēc tas ir tā? Protams, jukas, kuru laikā uzliesmo īpaša naida ugunis, var līdzināties pazemes ugunīm. Protams, var būt vesela asiņaina kauja, kuras laikā būs vairāk šausmu vai pienākuma izpildes, un tādā veidā tā nesasnies īpašu spriegumu. Kari reti būs vienādi spriegi, tāpēc jukas reliģiozās vai revolucionārās var dot nesalīdzināmi spēcīgāku kopēju spriegumu. Tāpēc spriegums tiek mērīts nevis pēc šāvienu skaita, ne pēc pretinieku skaita, bet ar kopēju apzinātu sirds tiecību. Proti, kā teikts – vienāds ir stihiju satraukums, kad tas rodas no pazemes vai pārzemes uguns. Bet nav spēcīgākas uguns par sirds uguni!

405. Aiznes notikumi pasauli veco. Visos Novēlējumos tika norādīts šis laiks. Tomēr cilvēki nedomā par notiekošo. Viņi neprot pat tuvoties domai par nākotni. Tādējādi nevar parādīt grāmatu bez norādes uz Mācību par laiku, kas jau ir iestājies. Nevar vairs domāt, ka kaut kas mainīs cilvēku radītās straumes plūsmu. Jau tālajās pasaulēs šausminās par neizbēgamību ugunīgo, bet Zeme turpina tīties tumšā seģenē. Tas, kam bija vajadzīga simtgade, tagad notiek piecos gados –

paātrinājuma progresija pēc likuma darbojas. Tāpēc, kad Runāju par sirdi, tātad pa šo kanālu var rast glābiņu. Vai dzirdat? Atkārtoju par glābiņu! Ne apsvērumi, ne šaubas, ne svārstīgums, bet glābiņš būs šīs stundas zīme. Ir vēl stingrāk jāsaprot, kādā mērā vecie līdzekļi jau ir nevietā. Paliek tilts no Augstākajām Pasaulēm – sirds. Pietuvosimies pie Gaismas izjūtas avota. Sapratīsim, kā pat liesmainā krāsnī nedega kalpotāji, kad pacēlās sirdī. Smags ir laiks!

Tā atkārtosim, nebaidoties tumsoņu zobgalību. Viņiem pat nav jausmas par sirds nozīmi.

406. Kad jautās: “Kā pavadīt stundu grūto?”, saki: “Tikai gaidot, tikai tiecoties pie Skolotāja vai darbā.” Sakiet: “Patiešām, visos trijos veidos.” Arī darbam ir jābūt it kā visu vērtību salikšanai tālajam ceļam. Darba kvalitāte atver sirds vārtus.

407. Kāds, kas saslimis ar ļaunu slimību, centās naida lēkmē pieskarties iespējami lielākam priekšmetu skaitam par ļaunu cilvēci. Tā izpaužas ļaunuma kustīgums. Nav vajadzīgas ļaunumam noteiktas personas, tam jau tikai ir vajadzīga ļaundarība vispār. Ja labais izceltos ar vēl lielāku kustīgumu! Ja ikviens, kas ir labestības pārņemts, izsētu to ar katru pieskārienu, kāds liels daudzums labestīgu dzirksteļu tiktu iemests izplatījumā un kā atvieglotos cīņa ar ļaunumu!

Tiesa, cilvēka labums mēdz būt ļoti dziļš, bet bieži viņam trūkst kustīguma. Notiek tas no sirds neaudzinātības. Parasti labas sirds potencialitāte darbojas spazmatiski, un ne vienmēr mēdz būt atvērta tā gatavībā. Turklāt tieši šis spazmatiskums

pieļauj daudzus ļaunuma mēģinājumus, kurš darbojas kā vētījamā mašīna uz visām pusēm. Tikai ar ne-caurlaidīgām labā bruņām var aizsargāties. Nav slāvējami, ja bruņas būs ļoti izturīgas uz muguras, bet tieši sirds paliks neaizsargāta.

408. Sirds audzināšana ir nepieciešama no divu gadu vecuma. Visupirms var ieteikt mātes pienu vai kazas pienu, bet pieņemta zīdītāja ir kroplīga parādība. Turklāt mātes piens bieži ir vieglāk sagremojams un satur jau sirds enerģijas daļiņas. Bet līdz šim tas netika ņemts vērā, pat visvienkāršākie cilvēki jūt vairāk patiesību nekā aukstie dogmatiķi.

409. Pat neliels lama saprot, ka ar skatienu var nogalināt traku suni, bet Rietumos nav iespējams dot "nāves aci", jo tad sāktos nepieļaujama apšaudīšanās. Tādējādi sirds var parādīt pieļaujamā robežas. Turklāt varētu bez kaitējuma vingrināties ne tikai ar augiem, bet arī ar kukaiņiem un dzīvniekiem, pavēlot viņiem ar aci.

410. Ir noteikti likumi pret daudziem noziegumiem, bet ir jābūt arī sirds kodeksam. Ir jāsēj labais ar katru skatienu, ar katru pieskārienu, un sirds augs šajā labā vingrināšanā.

Protams, jūs redzat, ka sirds darbība ir ne tik daudz no karstuma, cik no strāvām. Smalkāko parādību sajušana var būt pieejama sirdij izsmalcinātai. No devības ir daudz. Sirds izsmalcinātā īpaši sajūt šo neģēlību.

411. Audzinot sirdi, vispirms tiek izvirzīts darba jēdziens. No pirmajiem gadiem tiek noteikts darbs kā vienīgais dzīves pamats, kā pilnīgošanās. Turklāt tiek iznīcināts priekšstats par darba egoismu, gluži otrādi, tiek pievienota plaša darba izpratne kopējam labumam. Šāds priekšstats jau ievērojami izsmalcina sirdi, bet pēc tam tāda darba jēdziena paplašināšana kļūs nepietiekama, tad sirds ugunīs rodas izplatījuma darbs nākotnei. Tad nekāds noliegums netraucē darba augsmei. Tad izplatījuma darbs apzināti ietiecas augstākajās sfērās. Šajā apzinīguma noteikumā sirds saņem izturīgu bruņojumu, kas pat noderēs Ugunīgajai Pasaulei. Tiekšimies uz bruņojumu, kas ir visur noderīgs.

412. Pat Visaugstākajām Būtnēm ir jābūt gara pārņemtām, lai darbotos. Izteiciens “būt pārņemtām” ir ļoti precīzs. Proti, vajag iedegties. Tātad ir jāpiepildās ar gara pārpilnību. Bet vai nenozīmē tas nonākt saskarē ar Hierarhiju? Tikai šī gara smelšana no Augstākā Avota dod atjaunošanos un ugunīgās enerģijas spriegumu. Tāpēc nekur nav norādīts noslēgties garā, gluži otrādi, tikai ir jābūt gara varenības pārņemtām, kas ved uz Gaismu.

Pareizi atcerējāties par stāvēšanu bezdibeņa malā kā par robežu saspriegojošo. Tikai šīs viļņu virsotnes pacels garu uz pārņemtību. Kas turpretī domā par patību, par pašapliecināšanos, tas nekad nepasmels Uguni mūžīgi. Tā pievienosim savu tiecību pie izplatījuma mērauklām. Varu apsveikt jūs, cīnītājus stipros, kas zina par Feniksu, kas atdzimst no pelniem.

413. Nav slikts daudz kas slikts no zemes mērauklu viedokļa. Ja eksistē abinieki, tad kāpēc nebūt ugunīgi-laicīgiem? Tā diženos tīklos tiek izķertas arī zivis milzīgās.

414. Fosfora audi dod pilnīgu līdzību ar ugunīgo ķermeni. Aizdedziniet tādus audus un redzēsiet, kā izplūdis liesma uzreiz daudzos virzienos. Tā uzliesmo ugunīgais ķermenis no aizkaitinājuma dedzināšanas vai satricinājuma.

415. Var pajautāt par otrās grāmatas par Sirdi parādību. Sakiet: cilvēki mēdz izlasīt tikai pēdējo lappusi, neparūpējoties par pirmās nozīmi. Tāpēc ir jādala Mācība slāņos. Īpaši skumji ir redzēt, kā bezjēdzīgā pēdējās lappuses aprīšana nodara tikai ļaunumu. Sirdij ir vajadzīga gādība un saskaņotība, citādi tā būs fosfora audu aizdedzināšana.

416. Lai kā neslēptu Smalkās Pasaules parādības, bet pārāk daudzi un dažādi cilvēki ir redzējuši tās. Ne ar seansiem, ne izsaukšanām, bet ar dabisko redzi pazīst daudzi Smalkās Pasaules būtnes. Protams, ļoti reti var redzēt Pasauli Ugunīgo, bet smalkā būtne nav tālu no mūsu stāvokļa. Daudzi pat nerunās par šīm parādībām, jo tās ir parastas viņiem. Pat visvienkāršākie cilvēki nebaidās no tām un zina sirdī savā, ka arī nevajag baidīties. Bailes visupirms atdala cilvēkus no Smalkās Pasaules. Tādējādi tiek traucēta visdabiskākā parādība. Cilvēki arī pievēršas nepieļaujamai nekromantijai, aizmirstot, ka jebkura varmācība ir pretēja dabai un kaitē likuma plūsmai.

Bet arī dabisko parādību vidū ir jāatceras, ka saskaņā ar sirdi ir arī garīgā redze. Zemākais stāvoklis arī redz zemāko. Bet garīgā attīrīšanās dod arī augstāko vērigumu. Tā sirds stāvoklis arī turēs apziņu augstāk par parastajām parādībām.

417. Jaunais ir visvecākais, un tāpēc nav jābaidās no kaut kā neiespējama. Viss ir iedomājams, jo viss eksistē. Nevar iedomāties radišanas nabadzību. Ir jābrīnās, cik viegli zinātne atļauj sevi trūli ierobežot un atbildēt par to, ko nezina. Bērni dažreiz saka pareizāk: “Nezinu.” Nezināšana atklātā tiek atzīta par Atziņas Vārtiem.

418. Ja vēl spēsit pierunāt cilvēkus, ka sirds piedalās žēlsirdībā, līdzietībā un mīlestībā, tad citas sirds jomas paliks nesaprastas. Vai tad, ja runāsit par kosmogoniju, saprāts nenoliks jūsu priekšā tūkstoti nezināmo? Un bez sirds vīrišķības šīs sarunas zaudēs augstākās pakāpes. Tāpat bez sirds līdzdalības jūs nevarat runāt par kvalitāti, kas ir visa esošā pamatā. Kvalitāti noraida saprāts, bet jau redzat, kā apgāžas dzīve bez kvalitātes godāšanas. Tikai sirds priecāsies par kvalitātes patiesību. Tā sapratīsim, kādēļ pēc sarežģītiem izskaitļojumiem paliek glābiņš tikai sirds ceļā. Liesma nevaldāmā, palaistas indes šausmas, var būt tikai ar sirdi sagaidīta. Turklāt ir jāsaprot, ka sirds izzināšana no pirmajām pakāpēm, jo diena vakarējā no sirds ir atteikusies. Arī nav slikti, jo tādā veidā mēs it kā esam saņēmuši jaunu dārgumu. Cilvēkiem tā patīk jaunais, un pēc sistēmām integrālajām kārdinoši ir iegūt jaunu spēli sirdī. Bērni mīl spēles, kas ir līdzīgas lielajiem.

419. Var lūgt cilvēkus kaut dažreiz padomāt par sirdi. Vispirms ir jārada vispārēja tiecība pa šo ceļu. Nevar noturēt planētu tikai simts siržu. Vajag, lai cilvēki kaut daļēji pieņemtu sirdi kā dzīves vadītāju.

420. Ugunīgās bruņas ļoti reti var sajukt, tāpat arī varoņdarba starus-spārnus. Turklāt var apzināties, kādā mērā šīs bruņas var aizsargāt, bet, no otras puses, tās prasa neparastu piesardzību kā jau jebkura ugunīga parādība. Agni Jogas māte zina, ka tādas bruņas pavisam nav vieglas, jo zemes apstākļi ir pārāk tāli no augstās ugunīgās parādības. Bet, kad notiek ugunīgās darbības, tad ugunīgā bruņojuma esamība izvirzās jūtami. Protams, ja sirds jau ir pieradusi pie ugunīgas manifestācijas, tad var piedalīties ugunīgajās kaujās.

421. Bargais laiks prasa bruņojumu stipru. Ir jāpieņem pasaules kaujas lielums. Ir jāpieņem tas sirdi vēl dziļāk – tā, lai kopīgiem spēkiem uzmundrinātu cits citu. Īpaši nevietā ir apvainojumi un izsmiekls. Kā diženas svētnīcas vidū ir jāatver sirds augšup. Tā var pietuvoties notiekošā lieluma izpratnei.

422. Cilvēki ar grūtībām ir aptvēruši, ka radio pārlido pār pasauli vienā mirklī, bet domas ātrums un bezrobežīgums ir gandrīz nepieejami apziņai. Visvairāk derīgākās un vienkāršākās patiesības tiek pieņemtas īpaši grūti. Pat šādu likumu pētīšanas metodes bieži pelna nožēlu. Lai novērotu domas pētījumus un izplatību, droši vien tiks izstādīti tādi aģenti-indikatoru, kas vispār nav spējīgi ne uz kādu uztveri. Tikmēr droši

vien netiks nopratināti cilvēki ar izsmalcinātu sirdi. Īstā nelaime ir tā, ka it kā zinātnes vārdā sapulcējas uzticību nepelnījušie. Vajag nebaidīties no kļūdām un iztaujāt plaši masas. Protams, būs pretrunas, bet tomēr godīgs pētnieks saņems īstu plašu materiālu. Sociālajām zinātnēm vajag ļoti nodarboties ar domas izplatīšanu kā cilvēciskā Labuma pamatu. Tā domu novērojumi ir vajadzīgi enerģiju atklāšanas laikmetā.

423. Apspriežot sirds audzināšanu, var rasties šķietama pretruna. Daži uzstās uz saudzīgu attieksmi pret sirdi, bet citi atcerēsies Manus vārdus: “Noslogojiet Mani stiprāk!” Vairoga parādība ir vajadzīga no jebkuras ļaunprātības, bet jānoslogo stiprāk Lielā Kalpojuma vārdā. Tātad enerģijai Kalpošanai ir jābūt sakāpināmai, tā aug sakāpinājumā. Daudzi apskauž visu, kas nāk no apspiestības, jo īpaši apvainojoši ir nebūt pat tumšo spēku ievērotiem. Bet ne daudzi novērtē sakāpinājumu kā radošās enerģijas attīstību. Protams, ar slepkavības nodomu nenotiek sakāpinājums. Šāda iznīcināšanas uzbrukuma laikā ir vajadzīgs bruņojums ugunīgs. Par šādu bruņojumu ir jādomā katram cīnītājam. Tā nebūs zīme par izvairīšanos no kaujas, bet būs vieds saudzīgums. Pavisam nav pretruna – sirds noslogošana un saudzīgums. Ir jābūt gataviem visiespējamākajiem uzbrukumiem, un tam ir vajadzīga domāšana kustīga.

424. Proti, nav glēvulība palūkoties visapkārt modri, īpaši, kad zināt par Sātana lēmumiem. Sīks grauds var tikt pamests pat milzim. Tā kaitnieki izmēģina visus līdzekļus, nebūdami pārliecināti, kur

ļauņums neuzplauks. Šajā piegružošanā ir ietverta tumsas veiksmē. Cilvēki aizmirst, kā ir jāpalūkojas visapkārt. Ne tikai kā tīģeris, bet arī kā pelīte ielien ļaunprātība!

425. Sirds darbības novērojumu laikā viduvējs prāts sadursies ar lielu daudzumu neskaidrību. Tā viņam šķitīs dīvaini, ka pat izsmalcināta sirds bieži vien visai vāji atzīmēs visvarenākos notikumus, bet spēcīgi ieskanēsies uz salīdzinoši mazām darbībām – pamatojumu ir daudz, kā ārēju, tā arī iekšēju, bet vajag viedi tos izanalizēt. Ir jāņem vērā visas strāvu pretdarbības. Bet, no otras puses, ir jāsaprot arī visi karmiskie apstākļi, kuri var palielināt un pavājināt pārraidi. Vajag nesarūgtināties, ja likumu nevar ielikt nedzīvā burtā. Gluži otrādi, blakusapstākļu dažādība bagātina jaunu novērojumu iespējamību. Tā var pat skolās vingrināt uzmanību mazajiem, kuri būs bieži daudz godīgāki un kustīgāki par lielajiem, vajag tikai vērsties pie viņiem ar aizraujošu priekšlikumu pievērst uzmanību viņu pašu sajūtām.

426. Vērīguma attīstība vedīs pie bezbailības. Nedrīkst baidīties no tā, kas ir ap mums. Un tādējādi mēs atklāsim jaunus veidojumus, vēl vakar nesajūtamus vai neredzamus. Tā var pierast pie paša, šķiet, neparastākā. Tas, ko vakar aizliedza tumsonība, rīt kļūs it kā par dzīves dalībnieku un iedvesmu.

427. Neviens nenoticēs, ka jūs zinājāt tik daudz no notiekošā tagad, bet tāpat neviens nenoticēs tām zīmēm, kuras jūs esat pieraduši atšķirt. Bet vai tad

vajag aizdomāties par tiem, kuri nevēlas saprast un pieņemt? Jūs pazīstat daudzus Augstāko Mācību sekotājus, bet vai tad viņi liek lietā tās dzīvē? Gluži otrādi, cietsirdība un patmīlība viņu ir pārsteidzoša! Tātad saprāts ir noslāpējis sirdi.

428. Cor Bovis, citiem vārdiem, vērša sirds, ir ļoti izplatīts sirds paplašināšanās stāvoklis. Cēloņu tam ir daudz, mūs var interesēt galvenais. Paplašināšanās var notikt no neizmantotās sirds enerģijas pārpilnības. Var teikt, ka personas, kas no paplašināšanās cieš, nav nodarbojušās savlaicīgi ar sirds audzināšanu. Viņu orgāna potenciāls bija labs, bet netika likta lietā sirds enerģija. Protams, sirds paplašināšanās būtībā ir labāka par aptaukošanos. Tādējādi sirds var tikt dēvēta par visindividuālāko orgānu. Tāpēc arī sirds audzināšanas metodēm ir jābūt ļoti kustīgām. Vajag no pašiem mazākajiem gadiem pievērst uzmanību pretīgumiem vai nosliecēm. Bezjēdzīgi ir uzskatīt bieži nesaprotamus pretīgumus par tumsonīgām muļķībām. Nereti tajā izpaužas vesela sirds struktūra un var tikt izdarīti visvērtīgākie slēdzieni. Bet visvairāk ir jābaidās no sirds, kas nepazīst ne noslieces, ne pretīgumu. Tātad sirds guļ. Tādu, kas guļ sirdī, ir daudz, un tas ved pie gara sabrukuma. Tā vēlreiz pats neizprotami garīgais ir saistīts ar fizisko izpausmi.

429. Var pēc visfiziskākajām zīmēm ņemt vērā visgarīgākās problēmas, un neapiešanos ar mūsu centru – sirdi var nosaukt par patiesi necilvēcīgu. Nav pieņemts pievērst uzmanību sirds sajūtām, bet tā atskan uz itin visu.

430. Sirds enerģijas izplūšana var būt apzināta un neapzināta. Pēdējo var izraisīt ārējs aicinājums vai pašas sirds neatturams dāsnums. Var iedomāties, cik bagātīgas ir šīs dāsnās atdeves un cik daudz spēka tās aprij, bet neizmērojams ir sirds dāsnums, un skopums ir svešs sirdij liesmainai. Tas pats ir jāattiecina arī uz sirds sūtījumiem, kas izsaukti no tālām vietām. Pie aicinājuma sūtītā pielīp pa ceļam daudzi tamlīdzīgi sūtījumi, līdzīgais taču tiek savākts elementāri. Tādā veidā enerģijas iztecēšana īpaši pastiprinās. Protams, jūs zināt par gara dalāmību un sapratīsiet šīs dāsnās sirds atbildes. Ne velti runā par taupību, tā ir vajadzīga visā, un pat sirds sūtījumos. Ir ļoti smags laiks!

431. Var ievērot cilvēkos uzmanības trūkumu, it kā dīvainu izklaidību. Turklāt paši viņi neievēro apkārtējo. Bez izklaidības un sirds aptaukošanās vajag nenoraidīt arī daudzus augstākus cēloņus. Gars var vadīt savu darbu dažādos laikos. Nevajag viņam ne starplaiku, ne kaut kādu sagatavošanos – viņš vai nu jūt, vai viņu piesauc. Dažādiem līdzekļiem viņš vada savas tālās attiecības. Ir pamats stāstiem par svētajiem, kuri acumirkli it kā ir iekrituši nemaņā un šajā laikā radījuši lielu garīgu palīdzību. Bieži nemaņu nepamana ne apkārtējie, ne pat paši. Tikai krasa apstākļu apkārtējo maiņa parāda, ka ir bijusi pilnīga prombūtne. Nav iespējams spriest par šo prombūtņu laiku, jo laiks nav gara mērvienībās. Bet katrs, kas pazīst sevī tamlīdzīgas prombūtnes, var pateikt, ka kaut kas ir noticis ārpus zemes mērvienībām. Vajag pamanīt šīs prombūtnes. Var pakāpeniski uzzināt, pat pilnīgi nejauši, atgādinošas detaļas. Kā uguns bulta

uzliesmos garīgā darba detaļā un panīks kā zieds, kas ir iemērķts indē. Diženā gara darbība ir tik tāla no zemākajām saindētajām sfērām!

432. Pirmais pienākums ir sekot savām sajūtām. Nevar uzskatīt tādu uzmanību par pārspilējumu, gluži otrādi, tā parāda cieņu pret augstāko pirmtēlu. Ir laiks likvidēt nejaušību teoriju. Pareizi ievērojāt, ka pat vienkāršākais eksperiments nevar tikt atkārtots. Taču darbības individualitāte nav no nejaušības, bet ir likumu neatvairāmas secības sekas. Tā var pieradināties cienīt realitāti. Pareizi ievērojāt, ka tikai jaunā apziņa nostiprinās nākotni. Nākotnes vārdā sakoncentrēsimies.

433. Audzinot sirdi, mēs, pašiem nemanot, pierodam pie Smalkās Pasaules sfērām. Tas notiek nevis ar kaut kādiem ārkārtējiem, brīnišķīgiem fenomeniem, bet ar mazām sajūtām, kuras izsmalcinātā sirds sāk iepazīt. Ir jāpieņem šī doma par mazo sajūtu nozīmi, taču nevajag kļūt par svētuli, iegremdējoties sīku nodalījumu dogmās. Sirds norādīs viļņoto robežu starp būtisko un nosacīto. Pamazām atzīsim, ka ap mums ir liels daudzums parādību, kas neiekļaujas primitīvās fizikas likumos. Vairošies pieredze, un izveidosies vesels Smalkās Pasaules sajūtu krājums. Tas būs tuvošanās Pasaulei Smalkajai visskaidrākais sākums. Pēc sajūtām mēs sāksim pieradināt arī fizisko ķermeni pie nākamā stāvokļa sevišķajām īpašībām. Iedziļinoties Smalkās Pasaules likumu būtībā, mēs tajā pašā iegūstam uzreiz īpašas pakāpes. Pie Mums uzskata par pilnīgi dabisku pieradināt apziņu pie smalkām

sajūtām – un tādā veidā saņemt arī ķermenisku pielāgošanos.

434. Tādā veidā mainīsies visa esamības psiholoģija. Jūs jau varat saprast garlaicības trūkumu, lai arī nāktos atrasties nepieejamās alās. Jūs jau zināt baiļu trūkumu, pat atrodoties pirmajās Armagedona rindās. Jūs jau zināt pacietību, pat pasaules vētras vidū. Tā jau daudzas kvalitātes ienāk jūsu dzīvē un nes sev līdzī nesagraujamu uzkrājumu rindu. Tas arī ir īstās bagātības sākums.

435. Pilnīgi pamatoti var pajautāt: “Vai daudz traucē psihiskajiem eksperimentiem gribas pretdarbība?” Atbildēsim – ārkārtīgi; traucē ne tikai pretējā griba, bet arī sirds nedzīvums. Pat paši jau veiksmīgi izveidojušies fenomeni pamazinās caur pretinieku pretdarbību. Nevar iegūt levitāciju vai staigāšanu pa ūdeni, ja ir klāt pretdarbīgie spēki. Pat iziešana caur uguni vai “acs nāvējošā” nebūs pilnīgi veiksmīgas gribas pretdarbības laikā. Tāpēc ir īpaša nozīme Maniem padomiem par vienotību. Tas ir ne tikai ētisks norādījums, bet arī praktisks nosacījums. Pat mazākā pretdarbība jau ievaino audus. Tā ir jāsaglabā svinīgums, jo šī sajūta nepieļauj mazas un niecīgas dusmas un pagrimumu.

436. Protams, teorija par psihiskās enerģijas uztīšanu ir ļoti līdzīga Rumkorfa spolei. Tā daudzi rupjāko pielietojumu aparāti var būtībā savā dot ideju arī smalkajiem eksperimentiem, taču ir jābūt acīm at-

vērtām, lai nemulstu no negaidītiem sabiedrotajiem un materiāliem.

437. Īpaši nodarbina cilvēkus jautājums: “Kāpēc garīgo Mācību dibinātāji nav izvairījušies no dažādām fiziskām slimībām?” Parasti uzdod jautājumu tieši tie, kuri paši visvairāk sekmē šīs slimības ar savām aizdomām, nopelumiem un visādām pret darbībām garīgajiem darbiem. Bet nosēdiniet tamlīdzīgu jautātāju saindētā istabā, un viņš nekavējoties saslims ar simt slimībām. Protams, vajag iedomāties organisma spriegumu garīgā darba laikā. Kā magnēts uzsūc tas apkārtējo, gribēdams palīdzēt. Nav pasaka svešu sāpju pārņemšana uz sevi. Turklāt var ievērot, ka sāpes tiek pārnestas nevis analogiski, bet piemeklē vai nu vairāk saspriegtākos vai vājākos centrus.

Nevajag domāt, ka sāpes svētvaroņu dzīves aprakstos ir pārspīlētas. Gluži otrādi, tās arī ir saspringtas un attīstītas, cik dažāda ir pati cilvēce. Bet kas tad šīs ciešanas atvieglo bez pašas Hierarhijas sudraba pavediena? Bieži vien pati sirds padod zīmi dziedinošā stara sākumam.

Pie Mums bieži brīnās, kāpēc ārsti nepievērš uzmanību cilvēkiem, kuri nāk pie slimniekiem? Varbūt puse ārstēšanas pastāvētu nevis zālēs, bet kaitīgo elementu aizvākšanā, kurus tā ienes atnācēji un garīgās infekcijas atnesēji.

438. Jautājums par cilvēkiem attīrošiem un par cilvēkiem kaitējošiem ir vajadzīgs medicīnā. Bez šī jautājuma atrisināšanas neatrast glābiņu no daudzām jaunākajām slimībām. Nevajag aizmirst, ka slimības

evolucionē kopā ar rasēm un laikmetiem. Bet mūsu rakstītā zinātne ir tik jauna, ka nevar tā runāt par salīdzināšanas metodi. Tā zina tikai nedaudzus gad-simtus, bet kur gan ir desmiti tūkstošgadu? Mēs esam kļuvuši ļoti lepmi un aizmirsuši par visu nezināmo mums. Bet sirds zina termiņus, un pat tumsonīga sirds dreb no Ugunīgās Pasaules tuvošanās.

439. Domas projekcija uz ļoti jutīgas filmas ir pilnīgi iespējama, bet tam ir jāsakopo saasināta domāšana. Galvenais būs domāšanas kvalitātē. Skaņa rada ritmu smiltīs. Doma arī dod vibrāciju, bet, protams, tā būs daudz smalkāka nekā skaņa. Tāpēc tā var iedarboties nevis uz smagajiem smilšu graudiņiem, bet uz smalkāko filmu. Ne tik drīz cilvēki nonāks līdz tādai izsmalcinātībai un koncentrētībai; viņi aizstāj koncentrēšanos ar izklaidēm. Bet vai tad izšķērdība ir novēlēta? Norādīta ir visur rīcība, bet nevis sadrumstalošanas haoss.

440. Skolotājs sūta pasaules notikumu izpratni. Bez Hierarhijas notikumu haoss izvēršas pinkainos kamolos. Tā pareizi ievērojāt, ka pašreizējais laiks nevar iekļauties sistēmā bez apziņas attīrīšanas. Tautu mezglaino kustību apstiprinājums var tikt izdarīts no Kalna.

441. Kurš gan apgrūtinās sevi ar Mācību, ja sirds viņa nav pavirzījiesies augšup? Nevis pārrunas, bet detaļu kvalitātes ieviešana dzīvē ir vajadzīga.

Katra diena atnes kaut kādu zināšanu un sirds padziļinājumu. Tieši tajā arī ir jau enerģijas uzkrāša-

na. Kaut tikai atbrīvoties no garlaicības, kura līdzīgi bailēm pārtrauc tik daudz ko.

442. “Nevēliet ļaunu Svētītajam” – tā ir novēlēts Novēlējumos. Šajā norādījumā ir dižens viedums. Ne reti Jogus apvairo atriebīgumā un atmaksāšanā par ļaunumu. Protams, tas ir pilnīgā pretrunā ar Joga dabu, bet tomēr acīmredzamas ir Joga pulgošanas bēdīgās sekas. Parādību nav grūti paskaidrot. Kad ugunīgais sirds magnēts sūta starus uz zemēm tālajām, tad var iedomāties šī izstarojuma varenību! Ja ienaidnieka sūtījums sadursies ar šo varenību, tad atpakaļsitiens ir neizbēgams. Pat nepieciešams no Joga ārkārtējs spriegums, lai kaut vai vājinātu smagās sekas ienaidniekam. Bet bieži Joga staram ir steidzams, īpašs uzdevums, un tad ienaidniekam ir jāvairo pašam sevi.

443. Daudzreiz ir nācies redzēt šos atpakaļsitienus. Var ļoti skaidri salīdzināt tos ar ienaidnieka fizisko stāvokli. Ar šiem atpakaļsitienu tiek satriektas visvājākās uzbrucēja puses. Ar to ir izskaidrojama arī seku termiņu atšķirība. Patiešām, zāļu ieņemšanas vietā bieži vajag likvidēt dusmu pēdas. Tā Novēlējumam “Nevēliet ļaunu Svētītajam” ir vitāla, gandrīz ārstnieciska nozīme.

444. Svēto sāpju vidū ir kāda grupa, kas tiek saukta – Radītāja Vīna. Kā uz mūzikas instrumenta atskan akordi, tā pārskrien balsenes, plecu, elkoņu, ekstremitāšu, ceļgalu un citu centru sāpes; tā noskaņojas sirds.

Neapšaubāmi, ka sirds saikne ar Augstāko paliek par vienīgo cilvēces patvērumu. Citām Jogām bija sakare ar citiem kosmiskiem apstākļiem. Sirds izvirzās kā enkurs vētrā, un nav grūti pievērsties liesmainajai Sirds Jogai. Pirmkārt, ir jāsajūt Dižā Kauja un bargā bojāeja, kas sakrājusies virs Zemes; otrkārt, ir jāsajūt sirds sava kā patvērums, un, treškārt, ir jānostiprinās Hierarhijā. Liekas, nav grūti šie noteikumi, bet mēs tik bieži dodam priekšroku sānu taciņām un pat atzīstam par labāku maldus, kaut tikai nevērstos pie visvienkāršākā līdzekļa. Protams, ir vajadzīgs sirds spriegums, un ne velti sirds tika dēvēta par Dižo Gūstekni.

445. Pamostas vulkāni diženie, uguns meklē izeju; zina par to cilvēki un neatmet nevienu paradumu. Tāpat viņiem ir grūti pārnest apziņu uz sirdi. Vajag iežogot sevi ar labākajiem bruņojumiem pret visām indēm. Tāpat nepamana notikumus valstiskos, bet šis laiks tiecas neizbēgami. Kauja nav viegla, ir sirdī jāsakopo visa vīrišķība, tikai tā paspēsiet aiz Mums.

446. Kali Jugas beigās tiešām visi procesi paātrinās, tāpēc nav jāpieņem agrākie termiņi kā nemainīgi. Pat pusgadsimts Kali Jugā, tās beigu laikā, jau ir diezgan liels termiņš. Tāpat arī Agni Joga kļūst kā tilts uz nākotni. Vajag stingri saprast, ka gara spēki, kuri agrāk prasīja desmitiem gadu, tagad, sirds ceļā, ir paātrināti līdz pēdējai pakāpei. Var atzīt Agni Jogu par spēku trauksmainu evolūciju. Tur, kur veselus gadus vingrinājās ķermeņa izsmalcināšanā un sakāpināšanā, tur sirds var pavirzīt garu gandrīz nekavējoties.

Protams, ir vajadzīga sirds audzināšana, bet tas ir jūtu sfērā, bet ne mehānikas. Tā steidzīgi piesauksim sirdi uz kalpošanu Jaunajai Pasaulei.

447. Pie Mums saprot, kā tiek gatavota dižā nākotne. Protams, cilvēki neatzīst Mūsu metodes. Viņi nenovērtē nemainīgo un vadošo apziņas kvalitāti. Viņi uzskata, ka kaut ko var sasniegt ar parastām uzslavām un naudu, bet pēc Mūsu metodes no sprieguma rodas Daile. Nepazemināsim, kad koka saknes jau aug. Tāpēc tā ir vajadzīga piesardzība, ja spriegums ir nedzirdēts.

Sirds tuvināšana dzīvei kā vadošā sākotne nav tikai iepriekšējo Mācību atkārtošana, bet tā veic patiesu dzīves pārveidi.

448. Cilvēki vieglāk atzīst zemākās Hatha Jogas zinātniskumu, bet augstākās zīmes viņi pat nemēģina iekļaut zinātnisko novērojumu lokā. Bet ko gan vērti ir mehāniskie sidhi, salīdzinot ar augstākās sirds izpausmēm? Ķermeņa sidhi nevar tikt likti lietā bieži, turpretim sirds darbība noris nepārtraukti. Protams, ir jāpadziļina uzmanība, lai novērotu smalkākās sirds izpausmes. Bet nopietni eksperimenti arī prasa uzmanību. Vai tad nav labāk pieradināties pie uzmanības ar paša sirdi? Šie uzmanības eksperimenti nezudīs veltīgi. Tie vislabāk ir noderīgi, lai tuvotos Smalkajai Pasaulei. Jau neredz novērojumu galu, kurš vienreiz ir ieklausījies savā sirdī. Novērojumi, kas ir sākti vienā mājā, neizbēgami pavadīs apziņu, kas novēro pasaules mērogā, un norādīs ceļu uz Augstākajām Pasaulēm. Kāpēc rakstīt lielu daudzumu formulu, nevēloties likt

lietā tās dzīvē! Saskarsme ar smalkākajām enerģijām izsmalcina visu būtņi. Kas nostājies uz ceļa ugunīgā, tas saprot, par kādu izsmalcinātību, vērīgumu un modrību Runāju.

449. Pareizi ievēroja Urusvati, ka Bhakti Jogā arī bija sirds darbība, bet starpība ir tajā, ka Bhakti Joga arī gāja mīlestības jūtu ceļā, nerūpējoties par pārējo kosmisko parādību un staru sajūtu, kas ved aiz planētas robežām. Zinātne ar grūtībām spēj pārzināt Bhakti Jogas ceļus. Bet tagad sirds veic divkāršu darbu – uz mīlestības pasauli sirds ved pa Pasaules Smalkās un Ugunīgās apliem. Uz Pasaulēm Augstākajām vedīs mīlestība svinīgā. Pārējie mīlestības veidi neatradīs ceļu Ugunīgajā Pasaulē, bet svinīgums, pie kura Mēģinu pieradināt jūs, ved visliesmainākajos sasniegumu viļņos. Nav vienkārša Svētība, kura ir svinīgas uzticības vidū, bet ir skaists bruņojums svinīgais.

450. Kāds Riši sūtīja trūcīgajiem un slimajiem audekla gabaliņus, vai palmu lapas, vai bērza tāsīs. Saņēmēji zobojās un teica: “Vai nav muļķīgi tērēt spēkus tukšu drisku sūtīšanai?” Viņi pieļāva tikai vārdus. Bet pieredzējušie pielika sūtījumu pie slimās vietas vai sirds un saņēma atvieglojumu. Viņi saprata, ka Riši bija uzlicis roku savu un piesātinājis audumu ar savu psihisko enerģiju. Tāpat ir zināmi ne ar rokām darināti attēli vai roku nospiedumi, kuri kļuva redzami vai nu siltumā, vai gaismā. Protams, jebkurš ārsts noticēs rupjākam plāksterim vai smērei, bet priekšmetu magnētismam viņš tomēr nepieļaus nozīmi. Varbūt vēl var samierināt ārstu, norādot uz tauku nogulām; bet

tomēr augstākajā suns izrādīsies saprotošāks. Tā ārkārtīgi grūti iekļūst cilvēka smadzenēs viss, kas paceļ viņa pašcienu.

451. Mums nepatīk dot šaurus, konkrētus padomus. Vispirms tāpēc, ka cilvēki nepieņem tos izpildei. Cilvēkiem nepatīk Mācību Pamati. Viņi vienmēr dod priekšroku faķīrismam vai zilniecēm. Bet pat šie iecienītie paņēmieni netiek pieņemti izpildei. Protams, padomu uzklausīs, bet nepacentīsies izprast to un sagrozīs to līdz kaitīgumam.

452. Ne tikai muļķi noliedz visu, viņiem neredzamo, bet zinātnieki faktu meklējumos sagrauj ceļā lielu daudzumu derīgu lietu. Domas aizspriedums, kā smaga nasta, darbojas, nonāvējot jau nolemto. Arī padoms var būt likts lietā uz mirkli un atlikts, kad grauds ir tikai izveidojies.

Kurš gan iedomāsies kārtējo strāvu sarežģītību? Urusvati zina, kā tiek gatavota dižā nākotne, taču nevar tā būt primitīva, un ir jāpierod pie pieaugumiem, kuri ir redzami Mums, bet ne visiem. Izdodas caursist tumsu, un ir jāatceras, ka labākais nostiprinātājs būs svinīgums.

453. Patiešām, nekas nav atkārtots Visumā. Bet tomēr pati individuālākā paliks cilvēka sirds. Taču kas gan izmērīs šo bezdibeni? Kurš gan uzņemsies uzdevumu izskaidrot un atkārtot tautām par sirdi? Ne likumdevēji, ne ārsti, ne cīnītāji, ne garīdznieki, bet Diženā Kalna Māsas uzņemsies svinīgo pienākumu uzlikt roku uz sāpošas sirds, ar otru roku norādot uz

bezrobežīgo Svētību. Kurš gan pratis izprast mīlestības svinīgumu, kas savieno sudraba pavedienu ar Sirds Augstākās cietoksni? Tāpēc tā sūtām Māsas uz sirds varoņdarbu. Nevar parādīt Augstākās Sirds neaptveramību neizpaustas apziņas izpratnē. Bet jums jau ir jāgūst panākumi svinīguma apgūšanā. Jums jau ir jāizveidojas rūpēm neapvainot svinīgumu ar kaut ko sīku, nesamērojamu. Ar tādu mērauklu ies uz Kalpošanu Kalna Māsas. Tā viņas norobežos tautu sirdis no negēlības un smirdoņas, ko ir radījusi tumsa.

454. Visās rasēs un gadsimtos ir pastāvējis sirds kults. Pat mežonis, aprīdams sirdi dzīvu, uzskatīja to par spēku augstāko, ar to savdabīgi parādot godu sirdij. Taču mūsu laiks ir pilnīgi aizmirsis un noraidījis Mācību par Sirdi. Sirdij ir vajadzīga jauna izpratne. Ir jābūt gatavam, ka tīri zinātnisks sirds fakts izsauks īpašu apvainojumu māņticībā. Īpaši pacientīsies nelabojamie profesionāļi, lai aizsargātu savu nožēlojamo eksistenci. Tā ir jāzina, ka cīņa par sirds izpratni būs īpaši nežēlīga. Tā tumšie spēki aizstāvēs smadzenes, pretstatot tās sirdij. Protams, tas atneš tikai sagrozījumus. Kājai ir svarīgas funkcijas, bet nevajag bāzt ēdienu mutē ar kāju. Tā vispirms ir lietderīgums.

455. Nepieredzēti sabiezināta ir atmosfēra! Ir jābūt ļoti trulam, lai nejustu fenomenus, kas tiek parādīti uz katra soļa. Nav iespējams uzskatīt pasaules stāvokli par normālu. Taču atlanti pilnīgi tāpat neredzēja visu jau satriecošo. Viņi pat aizgāja tālāk un piesprieda nāves sodu katram, kas norādīja uz acīmredzamām

nelaimēm. Protams, šis līdzeklis tikai paātrināja bojāeju. Nekad cilvēki nav varējuši labprātīgi atzīt, ka viņi ir psihiskās enerģijas transmutācijas pamats, un ar to nekautrējās sagrozīt šīs dārgās varenības plūsmu.

456. Patiešām, nelokāma, neatlaidīga sirds varenība rada rūdījumu, kurš ir derīgs arī Pasaulei Ugunīgajai. Nevis spazmatiska, nevis konvulsīva tiecība, bet liesmaina sirds vada apziņu pa Pasaulēm Augstākajām. Paudīsim svinīgumu!

457. Sirds enerģijas plūsma bieži ir sajūtama no organisma labās puses. Enerģija iesit “kausā” un no turienes, protams, reflektē uz organisma labo pusi. Deniņi, kakls, plecs, celis, ekstremitātes parāda sajūtu, kas ir ļoti tuva fiziskajai izplūšanai. Pārmērīgi ir tādā ceļā izdalītās liesmainās sirds enerģijas daudzumi. Tāpēc Vadītājs bieži saka: “Piesardzība!” Ir grūti pilnībā priekšlaikus noteikt izplūšanas sākumu, jo izplatījuma magnēti un simpātijas dažkārt prasa vienlaicīgi sūtījumus uz dažādām pasaules daļām un sfērām. Ja savienotu prasības pēc sirds enerģijas ar elektrisko zvanu, tad bieži iznāktu nepārtraukts zvans, tikai mainot spriegumu. Tādi eksperimenti, neapšaubāmi, tiks veikti, taču eksperimentētāji reti piekritīs sirds enerģijai, paskaidrojot ar kaut kādiem nervu refleksiem. Nav tālu laiks, kad par tādu telegrāfu varēja arī sadedzināt.

458. Protams, vēl nesen kartupelis bija velna ābols. Neuzpūtīsimies lepnumā, jo tumsonības piemēri ir

neskaitāmi. Pat var dot priekšroku mežoņu tumsonībai, jo viņus var vieglāk pabīdīt uz tālo pasaulu iespējamību. Pati atkaliemiesošanās paliek kā brīnums vai māņticība. Visi norādījumi uz dabas likumiem neved pagaidām pie nozīmīgām sekām. Nevis jums Atkārtotu to, bet glēvajiem tumsoņiem, kuri mēģina piesegt noziegumu ar bezatbildību. Kā viņi baidās no nāves! Taču tomēr viņi arī baidās pārbraukt uz otru upes krastu. Vajag dažreiz patraucēt viņu tumsonību. Snaudošiem dažreiz ir vajadzīga dunka.

459. Gulošie viegli var arī sadegt, jo viņi ir atstājuši uguni blakus un negrib ievērot to. Atkal Saku ne jums, jo jau zināt, kas ir modrība.

460. Ne tikai vibrācija, bet arī sirds substance dod jaunradi. To pašu enerģiju var novērtēt visās sīkākajās dzīves izpausmēs. Dzīve tāpēc pat mazākajā parādībā savā dod brīnumu, kas ir liela daudzuma grāmatu vērts. Tādējādi tiecība uz fizisko apvalku neizbēgami padziļina uzmanību arī uz sirds darbību. Sirds Mācība ir parādību cēloņu Mācība.

Pie senajiem Mācība sākās ar rokas uzlikšanu uz sirds. Turklāt Skolotājs jautāja: “Vai dzirdi?” Un skolnieks atbildēja: “Dzirdu.” – “Tur pukst sirds tava, bet tas ir tikai pirmais klauvējiens pie Dižās Sirds Vārtiem. Ja neieklausīsies sirds pukstos savos, tad apduļļinās tevi Dižās Sirds puksti.” Tā vienkāršos vārdos tika dota Pavēle, tā caur sevis paša izzināšanu tika dots ceļš uz Bezrobežību. Bet vai tiešām mēs neesam aizgājuši no senajiem un neesam iemācījušies iedomāties trīsu ceļu, mūžīgās kustības ceļu?

Pareizi ievērojāt, ka kustības potenciāls ir pilnīgošanās ķīla. Tāpēc statika bez sprieguma un bez ticības nepaceļ cilvēces domu.

461. Ir vērtīgi apzināties, ka katrs mūsu pareizs spriedums bagātina izplatījumu, bet toties liela ir atbildība par jebkuru netīrību.

462. Nav izsakāmi daudzi jēdzieni un atzinumi. Tikai necieņa pret vārda skaņu atļauj mums, cilvēkiem, bieži čivināt kā putniem, bet, ja iemācītos putnu valodu, tad pabrīnītos par svinīgumu. Daudz vairāk sajūsmas ir putnu vārdos nekā iedzīvotāju divkājaino pārgrieztos spriedumos. Ne gadījuma pēc Atkārtotju par svinīgumu, jo tā ir sirds barība! Ne ar nosodišanu, ne ar aizkaitinājumu, bet ar svinīgumu mēs gatavojamies dižēnajam gājienam.

Gājiens ir jāsaprot kā kalpošana Dzīves Mācībai. Paši redzat, kā satiekas notikumi. Tāpat redzat, ka daudzumam nav nozīmes, bet bieži vien būs tikai nāsta. Paši redzat, ka notikumi aug, jo parādības kosmiskās sāk izbrīnīt pat netālredzīgos. Bet skaitiet stundas, jo ir piepildīts laiks kā nekad.

463. Klimatisko apstākļu traucējumi ir neapšaubāmi, bet cilvēki vieglprātīgi piezīmē par plankumiem uz saules vai par zemes ass novirzi. Tādus apgalvojumus izsaka visbailīgākie, bet pat arī viņi nesaprot, ko saka. Civilizācijas pārtraukšana, dzīves pārtraukšana, kas jau ne reizi vien ir piemeklējusi planētu, tika sagaidīta ar pavisam līdzīgām prātošanām. Tāpat cilvēki negribēja ievērot sajukuma

pazīmes un vieglprātīgi spriedelēja par izsmelto dzīves apstākļu turpināšanu. Tāpat arī tagad cilvēki ļoti daudzo nesaprašanu vidū jautā, kāpēc augstākās zinības izpētes laikā it kā kļūst neizbēgama jutīguma un dažu sāpju pastiprināšanās. Ja viņiem paskaidrotu, ka viņu nevērības dēļ cieš izredzētie, viņi neticēs. Viņi nepieņems, ka viņi ir enerģijas kondensatori un transmutatori. Tā liela daudzuma tamlīdzīgu aparātu bojājuma laikā šis enerģijas sadalījums tiek izjaukts, un nedaudzās smalkās sirdis nes spiedienu, kuram vajadzētu tikt sadalītam pa visu pasauli. Saulainie organismi nes uz sevis ugunīgās enerģijas spiedienu, un viņiem ir jāatbild par miljoniem tranu.

464. Mēs uzdodam Mūsu skolniekiem iepazīt kā tuksnesi, tā arī pilsētas atmosfēru. Turklāt viņi var salīdzināt ugunīgās enerģijas spiediena atšķirību. Nepieļaujami ir cilvēkiem sapulcēties lielos daudzumos, kamēr viņi neapjēgs, kāds dārgs enerģijas trauks viņi ir. Viņi nepieļauj domu par sava gara vērtību, tāpēc arī visgrūtākā viņiem ir svinīguma sajūta. Spārnu trīsas un pastāvīga augšupeja nav pa spēkam, kur ir noliegta gara vērtība. Neapšaubāmi ir klimatisko apstākļu traucējumi. Vai tad ne cilvēces gars ir atbildīgs par šo bīstamo parādību?!

465. Auras fiksēšana filmā ir atkarīga pavisam ne no pašas filmas, bet no uzņēmēja un tā, ko uzņem. Laba parastā filma uz stikla ir pietiekoša, bet dalībnieku un liecinieku kvalitāte ir īpaši svarīga. Nevar arī pat ar viena dalībnieka labām kvalitātēm gaidīt tūlītējus rezultātus. Ir jānoskaņo vīna pirms

saskaņām. Bet cilvēki vairāk par visu necieš priekšdarbu.

Turklāt ir vajadzīgs vēl viens apstāklis. Ir jāprot pavadīt kaut vai vienu dienu bez mazākā aizkaitinājuma. Imperils izēd visnozīmīgākos enerģijas refleksus. Var nosaukt aizkaitinātu cilvēku par čaulu šī vārda pilnā nozīmē. Visievērojamākās sekas aptumšojas ar vienu imperila kristālu. Nedrīkst domāt, ka imperils ir tikai mājas augs; tā smaka izplatās tālu un nonāvē visas strāvas. Tā, kad Runāju pret aizkaitinājumu, domāju nevis dogmu, bet ārstnieciski-dziedinošu norādījumu. Kā vienmēr, arī šis apsvērums ir jāizpilda, sākot no mazākā.

Auru fiksēšanai tāpat derīgi ir arī citi mehāniskie paņēmieni. Derīgi pirms fiksēšanas ieņemt muskusu, kas uzbudina enerģijas strāvas. Derīgs ir melns samta ekrāns un izpausts svinīgums, ja tas ir pieejams. Protams, būtu bezjēdzīgi piepildīt telpu ar nejaušiem ziņkārīgajiem. Vajag arī pašu telpas atmosfēru attīrīt ar eikalīpta eļļu. Tā vajag paredzēt nevis okultos, bet tīri higiēniskos apstākļus.

466. Balto Spēku Ķēde ir jātur ar visiem nodomiem. Nevis nosodišana, bet tikai nākotnes celms ir vajadzīga. Apzīlinoša ir Ķēde Baltā no Gaismas Kalniem. Ir tāds nozīmīgs laiks, kad pat mazie saskata Baltās Ķēdes diženumu. Ir jāievēro visi Norādījumi, lai imperila drupačas neapgrūtinātu Balto Spēku varenību. Ir pat lieliski atmet visus sīkumus, kad nodreb milzeņi.

467. Sirds higiēna paredz labus darbus, bet plašā nozīmē. Tā neieklājas labajos darbos nodevības

veicināšana un ļaunprātības, viltus praviešu, blēžu, gļēvuļu un visu tumsas kalpu veicināšana. Labajos darbos nav kaunpilnās nevērības un tīšas slēpšanas. Labie darbi paredz cilvēces Labumu. Tādējādi sirds iegūst svinīgumu kā sfēru saskaņu. Labie darbi tiešām atšķiras ar labiem varoņdarbiem, nevis nežēlīgiem, bet lietderīgiem. Bieži vien labie darbi tiek saprasti kā bezatbildības apnicīgums; vieglāk ir neaizdomāties un pieņemt vieglu novirzīšanos.

468. Sirds saprot, kur ir novirzīšanās, kur ziņkārība un kur zinātkāre, – tā atšķiriet atnācējus. Bet neiedodiet uguni vieglprātīgajiem un neuzticiet lapu skaitīšanu ziņkārīgajiem. Daudzas nelaiμες ir lētticīgumā, kas ir nepieļaujams tur, kur glabājas dārglietas.

469. Ir jāatzīst Gaisma kā dzīva substance. Ir jāsaprot augšupeja kā vienīgā kustība nolemtā. Ir grūti trūkumu saprast kā savu kļūdu!

470. Lai atzīst sirds būtību par substrātu nedzēšamu. Termins nav svarīgs, bet sirds būtība ir acīmredzama. Tā ir jāpierod pie negrozāmiem jēdzieniem, kas ir tuvi visai cilvēcei. Cietušie uzzinās, kāpēc kopš neaizmirstamiem laikiem ir nogalināts Ozīriss un izkaisīts pa visu pasauli. Bez noslepkavošanas nevarētu tikt sūtīti vēstneši pa pasauli. Tā ciešanas no vienas puses būs tikai izplatīšana no citas.

Tāpat nozīmīga ir darbu lasīšana, kas iekļauti daudzās grāmatās. Izzinošais necenšas apgūt Mācību vienādā noskaņojumā, un tādā veidā dzimst liels daudzums viedokļu. Tāpēc ir viedi katrā grāmatā, kaut

vai īsi, pieskarties agrāk izklāstītajam, lai dotu iespēju uztvert vienādā noskaņojumā. Noskaņojums ir viedokļu radīšana.

471. Cilvēki uzskata par visnepamatotāko Sirds Mācību, bet vai tad var sirds enerģijas plūsmu saprast kā kaut ko okultu? Gluži otrādi, nav nekā vēl precīzāka kā sirds puksti. Jutīga sirds virza uz apziņas atjaunošanu. Parādiet kaut vai cieņu sirdij tās darbā.

472. Aizspriedums ir slikts, kā negatīvs, tā arī pozitīvs. Tas ir pretējs jebkurai Jogai, tas pārtrauc augšupejas fenomenālo pusi. Bieži jauc aizspriedumu ar jūtziņu, bet abas kvalitātes ir pilnīgi pretējas. Aizspriedums rodas saprātā, tikmēr jūtziņas mājoklis ir sirdī. Tādējādi nevar salīdzināt saprāta bērnus ar sirdi. Ne tikai kļūdaini ir tāds pieļāvums, bet tas ir kaitīgs, noniecinot sirds darbu. Var novērot, kā noslāņojas aizspriedumu kārtas un visa dzīve pārvēršas cietumā pašuzceltā. Bet jūtziņa skar patiesību kosmisko, tāpēc nesatur sevī nekā pazeminoša. Pati jūtziņas attīstība atnes sajūtu svinīgumu. Tā pa dažādiem vārtiem pienākam pie Svinīguma Pils.

473. Kurš turpretim nav izjutis svinīguma svētās trīsas, tas nevar saprast aizsprieduma kaitīgumu. Nevis dižēnās rīcībās tas attīstās, bet katrā maziņā darbībā. Tā aizsprieduma kalps pamostas, jau nolādot sapni, kurš neiekļaujas viņa būtnes rāmjos. Visu dienu viņš nosodīs un nolādēs, jo viņam nebūs sirds mēra; un iemīgs viņš nosodījumā, un apmeklēs viņš sfēru, kas nosodījumam ir atbilstoša.

474. Cilvēces un dzīvnieku cilts izmiršana, kā arī dabas ražošanas spēku izsīkums norāda uz Kali Jugas beigām. Jūsu acu priekšā noris šis process, bet tikai nedaudzi papūlas ievērot šo kosmisko parādību. Pat arī jūs dažreiz esat gatavi pierakstīt nejaušībai bargā likuma zīmes, kuru ir izsaukusi darbībai cilvēce. Nav iespējams, šķiet, neredzēt notiekošo pēdējos gados! Taču cilvēki tomēr mierina sevi ar mierinājumu par vakardienu. Bet, ja kaut kur ieraudzīs bargas zīmes, cilvēki krīt dzīvnieciskās bailēs. Tomēr neviens neuzklausa vārdu par sirdi. Dižā glābjošā substance paliek bez lietā likšanas.

Jūs vēlaties savākt Vispārības Labumam Mūsu saronas. Lai būtu tā, bet lasīs tās ne vairāk kā pirkstu jūsu. Daudzi pāršķirstīs grāmatu un pasmiesies par bērnišķīgo atzinumu par Sirdi, par Armagedonu, par ražošanas spēku izsīkumu. Tieši tāpat ir bijis jau ne reizi vien. Tam pašam ir jāatkārtojas, un var tikai novēlēt, lai Kali Jugas beigas nepārvērstos par Beigām!

475. Patiesībā ne daudzi stingri gari ir vajadzīgi, lai mainītu bezcerīgo stāvokli. Ne daudzas liesmainas sirdis var stāties pašreizējā sardzē un novīt stipru aizsargtīklu. Ne pārdabiska, ne maģiska, bet vienkārši liesmaina sirds tiecība savienos pasaules! Jau Teicu par Kali Jugas beigām, bet kāds domā par simtiem gadu, kas ir it kā atlikuši. Nevar viņš pieļaut paātrinājuma parādību, kaut gan parastie ķīmiskie eksperimenti liecina, kā reaktīvi var paātrināt parādības.

476. Pat vismaigākajai, vislīdzcietīgākajai sirdij nedrīkst pietrūkt vīrišķības. Sirds ir akmens, uz

kura tiek celti cietokšņi. Vai var stāvēt cietokšnis bez vīrišķības un svinīguma? Vissmagāko apstākļu laikā vīrišķība dos redzeslokam plašumu un svinīgums virzīs Augšup. Nevajag nogurt vīrišķības un svinīguma meklējumos. Vīrišķība var būt vai nu aizbērtā ar postījuma šķembām, vai vispār pusattīstīta. Šī kvalitāte pieder pie kategorijas, kas ir jāattīsta. Katrai vīrišķībai ir bijis pārbaudījums pagātnē, toties vīrišķības uzliesmojums nav grūts, ja tās asmens ir bijis kaujā. Cilvēki bieži lieto skaistus izteicienus, nerēķinoties ar to izcelsmi. Viņi pareizi saka: “iedegās sirds” vai “uzliesmoja gars” – tātad viņi kaut kad atcerējās par sirds uguni, bet tagad viņi kautrējas no šīs uguns. Viņi vispirms ir gatavi paskaidrot savu skaisto vārdu vai nu ar māņticību, vai zīdītājas-teicējas iedomu. Bet labākajos termiņos atcerēsimies par uguni, par vīrišķību un svinīgumu. Milestība, kas ir ietērpta tīrā svinīgumā, vienmēr ir jāsargā no tumšiem apvainotājiem. Vīrišķība ir vairogs, un uguns savieno strāvas savas liesmainā zobēnā. Ne gadījuma pēc Apstiprinu vīrišķību, tā nostiprinās redzesloku.

477. Bruņas mēdz būt dažādas. Tās bieži savienojas saulainā diskā pār saules pinumu. Austrumnieku bruņojumu vidū īpaši bieži sastapa šādu veidojumu. Dažreiz to skaidroja ar Mitras kultu, bet tas ir daudz senāks. Saules pinuma bruņas deva rakstu šim bruņojumam. Taču saules pinums uzvelk savas bruņas kaujas laikā. Tagad ir Kauja, un, protams, Urusvati gars raujas pirmajās rindās. Karotāja, tu esi izkalusi stipru savu vīrišķību!

478. Lai smaida par Mūsu padomiem par sirdi. Visgrūtāk viņi pieņems lielumu visā, sākot ar savu sirdi. Bet Protam sagaidīt izpratni. Cilvēku tikums Mums ir zināms, tāpēc esam pārliecināti Mēs pacietības spēkā.

Nostiprinot vīrišķību, mēs neaizmirsīsim par pacietību. Ir iepriecinoši, ka pacietība pārklāj jebkuru aizkaitinājumu. Saspriegojot pacietību, tiek izstrādāta īpaša substance, kura kā stipra pretinde padara nekaitīgu pat imperilu. Bet, protams, pacietība nav bezjūtīgums. Noziedzīgas vienaldzības laikā neizpaužas labvēlīgas reakcijas. Pacietība ir apzināts spriegums un pretošanās tumsai.

479. Bet pacietība ir Svētības avots. Nekas cits nepārbauda tā sirdi kā apzināta pacietība. Zināt pašlaik notiekošā būtību. Vai varat izturēt sfēru spriegumu bez pacietības pieredzes, kas ir iegūta daudzu gadsimtu garumā?

480. Ja kāds sāks sūdzēties par Smalkās Pasaules nesajūtamību, norādiet, cik šāds paziņojums ir nepareizs. Smalkās Pasaules spārni skar cilvēkus daudz biežāk, nekā ir pieņemts domāt, bet paši cilvēki atgaidīti neredzamas mušas un neredzamu tīmekli. Tāpat bieži cilvēki cīnās ar uzmācīgu domu un pagriežas ar jautājumu: "Kas sauca mani?" Liels daudzums smalko, bet pilnīgi reālo sajūtu piepilda dzīvi. Daudzas no tām kā fiziskas realitātes var tikt izpētītas pat ar salīdzinoši rupjiem aparātiem. Neredzamu tīmekļu sajūta uz sejas, kā zināt, mēdz būt ilgstoša un asi sajūtama. Šķiet, ārstiem, kas ir aizņēmti ar pētījumiem psihisko parādību jomā, ir jābūt ļoti nozīmīgai šai izjūtai. Kāpēc

tad viņi nepēta tādiem cilvēkiem ar dažādu aparātu palīdzību gan pulsāciju, sekrēciju kvalitāti, gan sirdi, gan ādas uztveres spēju? Smalkais elements var parādīt arī kaut kādas svārstības novērojamā tuvumā. Tā taustoties, var sākt derīgu novērojumu, bet galvenais grūtums ir tas, ka parasti eksperiments notiek sporādiski, bez dzelžainas, nelokāmas pacietības. Smalkajai Pasaulei ir vajadzīga tiecība, bet ne konvulsijas.

481. Vairs Nerunāju par Smalkās Pasaules pieskārienu, kad ir sajūtams rokasspiediens vai uzmanību piesaistošs pieskāriens. Šīs parādības var būt negaidītas un tāpēc neuztveramas novērošanai. Bet neredzamais tīmeklis un tā saucamā uzmācīgā doma var tikt izpētīti. Protams, nevis vājprātīgo namos, bet tieši pie veselajiem var pētīt Smalko Pasauli. Apsēstība, protams, dos virkni parādību, bet zemākās sfēras nedrīkst būt izpaustas, jo ir infekciozas šausmīgi!

482. Vai tad tā nebūs spēcīga psihofiziska parādība, kad gulta, un krēsls, un galds nodreb no dziedinošām vibrācijām? Nav brīnums, ka dažreiz tās jauc ar zemestrīces drebēšanu. Skeptiķi bieži piešķaitīs šo sajūtu galvas reibonim. Vibrāciju parādība arī dod materiālu eksperimentam. Ar primitīviem aparātiem var novērot smagu priekšmetu vibrācijas. No šiem rupjajiem piemēriem var pāriet pie cilvēku organismiem, kuri notrīs pa visiem nervu centriem. Jūs pazīstat šīs vibrācijas un pieņemat tās pilnīgi dabiski, bet nelolosim cerības, ka liels daudzums cilvēku gribēs tās zināt. Patiesībā visas mācības tās ņem vērā un runā par tām konkrēti. Pat primitīvās mācības

ierāda vibrācijām ļoti lielu nozīmi. Tā, domājot par sirdi, noteikti atcerēsimies par varenu dziedināšanu ar vibrācijām.

483. Taču, kad Runāju par piesardzību, domāju arī vibrācijas, jo daudzas krustojošās strāvas var veidot indīgus savienojumus. Tāpēc ir tik svarīgi zināt, no kurienes nāk vibrācijas, lai ar sirdi uztvertu tās. Brīnišķīgs ir sirds vads, labāk par telegrāfu tas saprot savienojumu. Uz to pašu ved arī Hierarhijas apzināšanās. Ir jāsaprot, ko nozīmē apzinīgums visā būtņē.

484. Melnā sirds allaž tika uzskatīta par lielu briesmu simbolu. Tikai visnesatricināmākā vīrišķība varēja tikt likta pretī šai nelaimei, bet tamlīdzīga vīrišķība reti atradās. Vīrišķības pakāpe tiek pārbaudīta pēc briesmu spēka. Patiesa vīrišķība nostiprinās pēc briesmu sprieguma. Mūsu karotāja zina, par kādu vīrišķības pakāpi Runāju.

Kad tumšie karapūļi uzbrūk, sekas mēdz būt dažādas. Būtības ievainošanas laikā notiek apsēstība, bet attīrīts gars var pakļauties nevis apsēstībai, bet slimībai. Jūs lasījāt, kā Mūsu Brālis, būdams jau uz augstas pakāpes, tomēr ilgi slimoja no tumšajām pret-darbībām. Līdzīgas sekas ir jāņem vērā, jo Kauja ir dižena. Protams, var pazemināt tumšo bultu ietekmi, bet tomēr ir vajadzīga arī personiskā piesardzība. Šī pati tiecība ir jāliek lietā arī vīrišķības uzkrāšanā kā zāles pret melno indi. Novājināšanās fiziskā, protams, nenozīmē novājināšanos garīgo. Pat gluži otrādi, reizēm garīgās bagātības patērēšana tiek padarīta par neierobežotu.

485. Vajag ļoti sargāties Dižās Kaujas laikā! Bet galvenais noteikums būs pārlicība, ka aizmugurē draud svārstīgums, kas rada nodevību. Ir jāatceras, cik pakāpeniski Mēs atklājam sirds īpašības un sagatavojām diženām darbībām. Uz visiem laikiem ir jāiegaumē, ka nav abstrakti Mūsu Norādījumi. Tāpat ir jāsaprot, ka Joga tiek dota laikā. Nevis ķermeņu vērtīšanās pa zemi, nevis fizisko inžu ieņemšana, bet garīgo indi, kā sen ir teikts, ieņem pasaules glābšanai Agni-jogi. Nesapratīs šo Diženo Kalpojumu melnās sirdis. Tām fiziskās indes ir daudz spēcīgākas par garīgo. Vajag nepagurstoši atkārtot par to. Tad arī piesardzība apvienosies ar vīrišķību.

486. Bīstamība rodas arī, ja Norādījums nav izpildīts nekavējoties. Pat parastajā dzīvē, ja lūdzam kādu paiet malā, viņš tā vietā noteikti pajautās par iemeslu vai, labākajā gadījumā, atskatīsies un atļaus akmenim uzkrīst uz galvas. Tas pats notiek arī ar neveiksmīgiem skolniekiem. Sirds viņu noklusēs tur, kur ir jārikojas nekavējoties. Tas tāpat ir kaitīgi arī pašai sirdij, jo kas gan ir postošāks par neizpaustām sirds pavēlēm? Ja sirds noklusēs, tas nenozīmē vēl, ka dzīlēs nav pieņemta telegrāfa zīme. Tas ir tikpat kaitīgi kā arī sirds pārklāšanās ar saprātu. Cik siržu ir apstājušās no neizpildīto pavēļu sprieguma! Sirds strīds ar saprātu ir skumja cilvēces lappuse.

487. Indes izdzeršana vai krustā sišana ir obligāts augšupejas noteikums. It kā rodas norēķināšanās ar zemāko matēriju. Tā iemācāmieš lidot, atstājot lejā smagos apavus.

488. Pat nepabeidzis lasīt pirmo grāmatu, mans draugs jau taujā: “Kad iznāks otrā?” Pat neizpildījis nevienu Norādījumu, mans draugs grib uzzināt, kad tiks doti nākamie padomi. Nesaglabājis nevienu noslēpumu, mans draugs pieprasa uzticēt viņam vēl lielāku. Tā jūs zināt, kā tas notiek. Jūs zināt, kā, neizlasījis grāmatu, grāmatnieks apgalvo, ka viņš ir zinājis visu to kopš dzimšanas. Jūs zināt, kā, neatmetis nevienu ieradumu, pieticīgais apgalvo par pilnīgu savu atjaunošanos. Tāpēc sensenis tā tika norādīts uz ieradumu nomaiņas derīgumu.

Ceļošanai pa zemēm ir, starp citu, arī tā īpatnība, ka pieradina pie visiem iespējamiem apstākļiem. Cilvēks, kas ir iepazinis daudzu tautu sirdis, nepazudīs arī Smalkās Pasaules drūzmā. Bet, protams, tas ir viens no mehāniskiem apziņas izglītošanas paņēmieniem, apziņas pamatnostiprināšana būs caur sirdi.

489. Sirdī izzinājušais nejautās par nākošo, neizlasot pirmo. Tā sirds izzināšana sniedz pievilcīgumu, kas nevar tikt iegūts par zeltu. Anura, citiem vārdiem, sirds pievilcīguma parādība, tiek vērtēta ļoti augstu. Tā pieder pie kvalitātēm uzkrājamām un neatņemamām. Anura, sirds pievilcīgums, vai Valdniece-Sirds. Var redzēt, kā kopš bērnības pievilcīgums atklājas kādreiz pat par nastu sev pašam, jo cita sprieguma cilvēki sajauc ritmu.

490. Noirējot māju, pat visrupjākie cilvēki apstaiģās visas telpas un izteiks savas sajūtas. Vai tad varam izmitināt Mūsu skolniekus mājās neapskatītās? Ir jāzina visa apkārtne. Ir jāsapūt visi pagātnes uz-

slāņojumi, pirms tiekties uz nākotni. Bet, kad atnāk lēmums par nākotni, tad pagātne atkrīt kā aizgājušā saulrieta ēna, bet tikai austrumu rīts apgaismo pieri. Veltīgi daži cilvēki tur aizdomās Mūs par nepietiekamu kooperāciju. Daudz lielākas ir Mūsu rūpes par viņiem, nekā viņi domā par Mums. Ja uzskaitītu lielo daudzumu sabojātu Padomu un nepabeigtu celtnu, tad var iedomāties, cik grūti ir aizbērt bezdibeņus! Tā var celt pat tagad brīnišķīgus cietokšņus!

491. Redzat, cik varens ir svinīgums! Redzat, kā var sasniegt tieši ar svinīgumu. Tāpēc ne tikai iesakiet svinīgumu, bet pieprasiet to kā glābiņu. Mēs tikai sākām svinīguma ceļu, ja izdosies jums to turpināt, ieraudzīsīt brīnumus. Jau mēnesi īstenojam augšupeju svinīgo. Neskatoties uz kauju, mēs sanākam svinīgi. Mēs esam atmetuši visu klāt piemesto un savākuši labuma rezerves parādību. Pāri visiem sirds sasniegumiem staro svinīgums. Pie tā Aicinām, uz to Norādām!

492. Desmitkāršojiet svinīgumu. Vairojiet to, kā vairo lūgšanu svētlampiņas! Kad ejam augšupejas ceļu, ielieciet roku Mūsējā un pasteidzieties uz Sirds Virsotni. Drīz nodarbosimies ar “Uguns Zīmēm”, tagad nostiprināsim sirds kvalitātes un parādīsim tās dzīvē. Sasprindziniet enerģiju par godu Valdoņiem, svinīgi un vīrišķīgi!

493. Vai tad nav brīnišķīgs eksperiments, kad jūs liekat lietā sirds enerģiju attālumos milzīgos un veicināt darbu diženu? Var pārbaudīt termiņus un iegūt

pilnīgu precizitāti. Tāpēc ir tik svarīgi pierakstīt galvenās parādības un sajūtas. Tādā veidā var cīnīties ar aplamniekiem, kas apgalvos, ka visur ir tikai nejaušības un sakritības. Viņiem nav svarīgākās enerģijas apzinātas lietā likšanas, no tā izriet kaitīgums ne tikai viņiem pašiem, bet arī visiem pārējiem. Nav ļaunāka par haotisku domāšanu un enerģijas strāvu laušanu.

Katrs zaudē savaldību, kad deguna priekšā nopūš viņa gaismekli; bet tieši par gaismekļa nopūšanu var nosaukt sirds enerģijas pārtraukšanu. Nepagurstiet atkārtot par to. Enerģijas stipru izplūšanu laikā ir īpaši kaitīgi izjaukt ritmu ar vissadzīvīskākajiem aizkaitinājumiem. Nekad nezināt, kā tika pieprasīta jūsu enerģija, tāpēc svinīgums būs labākais sargātājs no lūzumiem un robiem; īpaši Armagedona laikā ir jāatsakās no parastajiem līdzekļiem. Apstiprinu diženu laiku, kurš var atbilst tikai svinīgumam.

494. Jūs gribat izglābšanos un gūt sekmes, bet tamdēļ ir jāvienojas darbībās. Ir jāsaprot, cik katrs ritma izjaukums ir pazudinošs. Jau desmit gadus Sagatavoju šo Kaujas stundu. Sakiet nepaklausīgajiem, ka pavediena saraušana līdzinās atkrišanai no Valdoņa. Tieši tagad iegaumēsīm to galīgi. Daudziem tiltiem vajag steidzīgi pāriet tagad, un nedrīkst iztērēt dārgumu! Mēs prasām, lai kaut vai tagad šis laiks tiktu atzīts par īpašu, citādi spožas uzvaras vietā var nokļūt postā. Mēs vedam jūs uz uzvaru, un nevienam nav tiesības traucēt Mums! Tagad tumšie spēki darbosies ar niecīgiem sīkumiem, bet tieši ar tiem ir viegli norūdīt svinīgumu.

495. Cilvēki dažreiz ir gatavi atzīt domas varenību, bet šo atzīšanu viņi neattiecina uz sevi. Sapņo par diženām domām un nesaved kārtībā sīkās. Jautās: “Kā iekustināt domu darbībai?” Ir jāsāk ar disciplīnu pār vissīkākajām domām un pēc tam jau radīt domu, kas bīda kalnus. Padoms par sīko domu kārtību ir sirds atveseļošanas sākums. Nepaļaujieties uz dažādām ārējām prānājamām. Agni Jogas ceļš ir caur sirdi, bet ir jāpalīdz sirdij ar domu kārtību. Nekārtīgas domas ir kā utis un blusas, tās ievaino smalko vielu. Tās atnes bieži vien nāvīgu indi. Proti, sīkākās domas ir ārprātīgas, un tāpēc tās ir galvenie Smalkās un blīvās pasaules tuvināšanās kavēkļi. Kā pierunāt draugus, lai viņi nekavējoties pieņemtu izpildei teikto par sīkām domām! Tas taču prasa tikai mazu uzmanību un atbildības apziņu.

496. Kad turpretim deg austrumi kaujā, tad īpaši ir vajadzīgas domas uz nākotni, uz Labumu Kopējo. Furiozo skala neskars sirdi, kas ir nostiprināta ar domu par Kalpojumu.

497. Sastapsities ar jautājumu: “Kāpēc izpaustā palīdzība parādās tieši bezdibeņa malā?” Tam cēloņu ir daudz: karma un vēlme pilnīgoties, bet, no otras puses, cēlonis ir sirds enerģijas spriegumā. Sadarbībai ar Augstākajiem Spēkiem ir vajadzīgs sirds spriegums, bet parasti tas rodas, tikai ja spriegums sasniedz ārkārtēju pakāpi. Tātad, ja sirds enerģija būtu izpausta kā pienākas, tad arī sadarbība sāktos ātrāk. Tā atkal nonākam pie jautājuma par sirds enerģijas audzināšanu. Atkal atcerēsimes, ka šai

audzināšanai ir jāsākas ar sīkākajām sajūtām un ar visparastākajām darbībām. Šāds nosacījums sarežģī stāvokli, jo cilvēkiem patīk teikt: “Ļaujiet man cīnīties ar milzi, bet atbrīvojiet no blusu ķeršanas.” Taču milzi ir retums, tikmēr blusu ir bez skaita. Ir jāiziet cauri šiem tumšajiem pūļiem. Ir jāpasargā no tiem māja. Inde, ko atnesis milzis, ir mazāka par blusu indi. Milža parādīšanās izraisa arī neparastu vīrišķību, bet pret mušām un blusām arī ir vajadzīga vīrišķība, un parasti cilvēki cieš no mušām, bet ne no milžiem.

498. Mācības noliegšana var būt daudzveidīga – kāds vispār nespēj ietvert Mācību, tāpat kā vispār nepieņem viedus padomus. Bet ir daudz bīstamāks, kas saprot Mācības vērtību, bet apzināti ir pretrunā, jo jau atrodas tumšajā kalpošanā.

Tā ar cilvēkiem arī notiek, kad pašas, šķiet, jau izpaustās tiecības pēkšņi salūst. Tā notiek no nepietiekamas sirds audzināšanas. Šis priekšmets ir jāapgūst gan ģimenē, gan skolā. Ir jāpiešķir tam nevis eksperimenta izskats, bet stingri jāvada ir atmiņas, vērīguma, pacietības, labvēlības attīstība un vēlāk jāvērs vērība uz sirds sajūtām. Tā tiks ielikts svinīgums un mīlestība uz Daiļo. Tā tiks noteikta Gaismas un tumsas robeža. Bērni mīl Gaismu.

499. Ļaunums rada substanci, kas pēc blīvuma ir līdzīga labajam. Protams, nav iespējams turēt izplatījumā indīgus perēkļus, tāpēc, vai tad nav taisnīgs likums, ka iesējušajam ir jānopļauj, citiem vārdiem, jātransmutē savs producējums? Būtu netaisnīgi uzkraut visu ļaunumu uz labajiem gariem. Protams,

dižens gars uzņem un transmutē milzums ļaunuma, bet pat viņam nav viegli uzņemt pasaules indi. Zināt, cik grūti ir transmutēt ļaunumu no visām pasaules malām! Zināt, ko maksā sirds enerģijas izplūde.

500. Sirds vienmēr tika uzskatīta par dzīvības centru. Pēc tam cilvēki iepazīna sirdi Jogu Hierarhisko, citiem vārdiem, saikni ar Augstāko. Tagad ir nodibinājusies Smalkās un Ugunīgās Pasaules Joga. Tāda sirds sadarbība ir jauns apstāklis cilvēku apziņā. Proti, mums nav jāpaliek abstraktās ētikas ietvaros. Notikumi un neapstrīdami apstākļi ved cilvēci uz jauniem ceļiem, tāpēc tā Ieteicam nomest paradumu jūgu un saprast īpašo mūsu laiku.

Mozus iedziļinājās Ēģiptes zinātnē, bet viņš apsteidza to ar desmit rindām. Tā darbojas Joga Hierarhiskā. Tagad Mēs iesakām zinātniekiem – vajag novērot sirdi ar visiem jūsu paņēmienu, un jūs uzdursities uz jums neskaidrām parādībām.

501. Mēs ieteiksim ārstiem attiecināt visas neizskaidrojamās parādības uz Pasauli Smalko – kļūdas nebūs. Lai tikai sāk mērīt un salīdzināt tā saucamās veselās sirdis. Uzskatu, ir jāsaprot, cik šis laiks ir ne-parasts, un ir pie tā jāpierod. Ir vienmēr jāatceras par notiekošo Kauju.

502. Vai tiešām cilvēki neievēro sevišķas karstuma, negaisu un vētru īpašības? Tā pareizi Urusvati apraud dabu, kas ir slima no cilvēku neprātiem.

503. Apskaidrība būtībā ir Svētība tiecīga, tāpēc tai nav jābūt nāvējošai, bet dzīve rāda tieši pretējo. No kuries tad var nākt šīs pretējās sekas? Protams, ne no pašiem gaismas nesējiem, bet no apkārtējās atmosfēras noziedzīgas inficēšanas. Tā vēlreiz ir parādīts dzīvē, cik ļoti notikumi, kurus ir radījuši cilvēki, neatbilst brīnišķīgajām iespējām. Tāpēc cītīgi raidīsim izplatījuma aicinājumus, lai atjaunotu apziņas! Ne mazums tiecību ir Mūsu veltītas, lai pievērstu cilvēku uzmanību uz noziedzīgo neprātu, kurš pieaug pārmērīgi. Viņi grib noniecināt Visuma Likumu, bet vispirms ir jāapzinās zaudētās iespējas, zinot, ka viss ir labojams. Mēs sapņojam par jaunām rasēm, bet padomāsim, kāpēc ir vajadzīga šī jaunā rase un kā katrs var palīdzēt tai īstenoties? Vispirms apziņas kustīgumā. Ir jāamāca bērniem šis spārnotais kustīgums.

504. Patiešām, drīz vajadzēs glābties no stihiju satraukuma. Bet taču arī šo nelaimi var lielā mērā mīkstināt ar sirds izglītību. Lūdzam dažādu valstu ārstus pievērsties sirds izpētei. Pastāv daudz sanatoriju visādām slimībām, bet nav Sirds Institūta. No sirds izglītības trūkuma notiek tas. Jo pat tumsoņi neuzskata sirdi par otršķirīgu.

Tikmēr sirds slimības pārspēj vēzi un tuberkulozi. Ir vajadzīgas sirds sanatorijas, kur varētu pievērsties neatliekamajiem novērojumiem. Protams, šīm sanatorijām ir jābūt izvērstām dažādos klimatos un dažādos augstumos. Var redzēt, ka vesels karapulks var pievērsties vajadzīgiem pētījumiem sakarā ar intelektuāliem uzdevumiem, kopā ar agrokultūru un citām specialitātēm. Sirds Institūts būs rases nākamās Svēt-

nīca. Sirds Institūts, protams, iekļausies Kultūras Biedrībā, jo sirds un kultūras jēdzieni ir nedalāmi.

505. Cilvēku nevērība ir satriecoša! Pamēģiniet lēni piepildīt istabu ar dūmiem un ievērojiet, kurš no klātesošajiem pirmais sajūtīs. Parasti pašapmierinātības apstākli nekavējoties nomaina izmisums. Briesmas ir tajā, ka izmisumu nomainīs pašapmierinātība. Tā uzskatiet, galvenā nelaime ir svārstībās aritmiskajās. Pie Mums vispirms pievērš uzmanību vērīgumam, kas palīdz centru harmonizācijai.

506. Vispirms ir vajadzīga vienkārša cieņa pret psihisko enerģiju. Ir vajadzīga cieņa pret enerģiju, kura līdzīgi ugunij piesātina visu izplatījumu un kondensējas nervu centros. Lai pat bērni patur prātā, ka jebkurā rokasspiedienā, jebkurā skatienā izstarojas šī vienojošā enerģija. Cieņas tiecība iemācīs arī saudzīgumu pret šo sirds dārgumu. Cieņa piedien katram domājošam cilvēkam. Nav jākautrējas runāt par cieņu, jo to ir izšķērdējusi cilvēce. Kā var gaidīt sirds enerģijas parādīšanos, ja nav cieņas pret to? Enerģijas parādīšanās būs tikai tās apzināšanās laikā. Ja taisnīguma likums eksistē, tad ir jācieņa viss, kas ved augšup.

507. Pieredzējis Valdnieks nereti uzliks roku savu uz sarunu biedra pleca vai rokas. Daži izdarīs to apzināti, bet vairākums neapzināti. Taču pat tie, kas apzinās, ne vienmēr zina, kā rīkoties ar šo metodi. Viņi uzskata, ka ar roku jau pietiek, ka plauksta jau pārraidīs domas varenību. Bet ļoti reti cilvēki apzinās, ka pirkstu gali izstaro strāvu spēcīgāk. Turklāt, ja tiek

iedvesta doma, tad pirkstiem ir jābūt saspiestiem, bet, ja vēlaties iegūt sarunu biedra reakciju, tad pirkstu galiem ir jābūt izplestiem. Tādā veidā tiek panākts lielāks centru virknes kairinājums.

Cik apslēpta ir iespēja katrā darbībā! Tikai vajag likt lietā tās apzināti. Var salīdzināt apzinātību ar neapzinātību – kā peldēšanu bez pieredzes. Protams, kāds uzreiz peld, bet tas ir ārkārtīgi reti. Tā ir visā jāievēro Hierarhija, kas redzami un neredzami piepilda mūsu apziņu. Ir skumji, ja apziņu iedomāties kā kaut ko abstraktu, kaut ko gandrīz pārdabisku. Katrs sirds puksts piepilda mūs kā ar esamības apziņu, tā arī ar būtisku esības izpratni. Domas migla ir tikai no necieņas pret apziņu. Vajag šos vārdus uzrakstīt katrā skolā. Var pajautāt bērni: “Kā aizsargāties no sastingušās ikdienišķās dzīves?” Tad var norādīt uz uzrakstu par cieņu.

508. Jautās: “Kā sajūst Mācības ietekmi darbdienas vidū?” Sakiet – vismazākajās lietās, katrā darbībā, katrā pieskārienā. Noliegums un ikdienas dzīve atņem daudz ko dažiem skolniekiem.

509. Kur tad ir tās jūtas, kur tad ir tā substance, ar kuru piepildīsim Diženā Kalpojuma Kausu? Savāksim šīs jūtas no labākajiem dārgumiem. Atradīsim tā daļas reliģiozā ekstāzē, kad sirds trīs par Augstāko Gaismu. Atradīsim daļas sirds mīlestības sajūtā, kad pašai dziedības asara mirdz. Atradīsim varoņa varoņdarba vidū, kad varenība vairojas cilvēces vārdā. Atradīsim dārznieka pacietībā, kad viņš pārdomā par grauda noslēpumu. Atradīsim vīrišķībā, kas šķeļ

tumsu. Atradīsim bērna smaidā, kad viņš tiecas uz saules staru. Atradīsim visu lidojumu vidū, kas aiznes uz Bezrobežību. Diženā Kalpojuma jūtas ir bezrobežīgas, tām ir jāpiepilda sirds – uz visiem laikiem neizsmeļamā. Svētās trīsas nekļūs par ikdienas dzīves strobjamo. Vislabākās Mācības ir pārvērtušās par bezdvēselisku čaulu, kad trīsas ir atstājušas tās. Tā Kaujas vidū domāriet par Kalpojuma Kausu un dodiet zvērestu, ka trīsas svētās neatstās jūs.

510. Ir jāaudzina sirds. Ir jāpiepilda “kauss”. Ir jātiecas ar “zvana” skanēšanu. Ir jāiededz Pasaules Ugunīgās spārni liesmainie. No sirds iesim pie Uguns – ātri iesim!

511. Atkal nevajag brīnīties, ka Urusvati rada labdarības garā, neatceroties par tām ķermeņi. Dāsnais devējs neskaita dāvanas. Nav iespējams uzskaitīt vārdos gara veltes. Daudzas no tām pat nav izsakāmas ar vārdiem, tik ugunīgas ir tās! Tā pasaulīgie jēdzieni neietver vissmalkāko un visaugstāko. Ir jāatceras, ka katru stundu liesmojošā sirds rada, ko cilvēki sauc par brīnumiem. Tā var radīt Visuma likumos. Lieciet lietā šo kvalitāti svinīgi.

512. Dabas iemītnieks, kad grib atcerēties kaut ko, katrā ziņā papurinās galvu. Šajā kustībā aplēpta senā doma par ideju vieliskumu. Lai izsauktu uz āru aplēptās atmiņas, ir nepieciešama pat fiziska kustība. Gluži kā vajadzētu pārbīdīt saliktos priekšmetus. Tagad, kad zinām par dažādām kristāliskām nogulām, tad instinkts izpaustais skaitās ne dīvains; gluži

otrādi, ir jāizpēta pirmatnējo tautu kustības. To vidū atradīsim ne tikai ritma kosmiskā izpausmi, bet arī parādības, kas ir saistītas ar nervu centru izpratni, – tā cilvēks būtībā savā zina daudz ko, kas ir aizgājis no pirmā atmiņas slāņa. Turklāt atmiņas pamodināšanai kalpo ceļojumi un dzīves vietu maiņa; kā kaleidoskops rada jaunas kombinācijas, tā pamostas atmiņā daudzi mazie gaudi, kas satur diženu potenciālu. Tādējādi kustība var sniegt liecību par pilnīgi izsmalcinātu vieliskumu. Ir turklāt jāsaprot, kā vajag atdot sevi Augstākajai Hierarhijai, lai mūsu būtne varētu dot labumu kosmiskajai kustībai. Protams, kustība var būt pavisam neķermeniska, bet garīga, jo jūs zināt, ka nav robežas šim jomām.

513. Runāju, ciktāl var un vajag. Norādījums ir jāpieņem kā pavēle kaujā. Tagad ir vajadzīga palīdzība, tai ir jābūt ne tikai vienotībā un svinīgumā, bet arī sirds saspriegumā pie Mums. Ir jāatmet visas blakusdomas, lai jo vieglāk sūtīt Mums. Liesmainas sirds nozīme ir liela, tā patiešām ir Kosmiskais Magnēts. Visgrūtāk cilvēki pieļauj savu kosmisko nozīmi. Aizlidot debesīs katrs neatteiktos, bet arī šeit viņa nozīme tāpat ir liela!

514. Ja vienkārša kustība atraisa atmiņu, tad atskārsmei ir vajadzīgi īpaši Smalkās Pasaules apstākļi. Var ar izbrīnu ievērot, ka acumirkļīgas atskārsmes nav atkarīgas no saprāta noteikumiem. Atskārsme nonāk brīžos pilnīgi negaidītos; pat saskatīt var virkni visdīvainākās kustības un sakāpinājumus un domas, šķiet, svešas. Šis stāvoklis psihietriem ir jāizpēta.

Var uzkrāt vērtīgus novērojumus, kuri palīdzēs tuvoties Smalkās Pasaules apstākļiem. Protams, jutīga sirds atzīmēs ar pulsa kvalitāti šo atskārsmes stāvokli. Apslēptās zināšanas parādībai nav nekā kopīga ar somnambulismu un spiritismu; atskārsmes stāvoklis ir pilnīgi dabisks. Vajag tikai atzīmēt šīs pagātnes un nākotnes ugunis. Smalkās Pasaules vidū arī ir jāasina apziņa. Tāpēc katra sirds izglītošana ir vērti uz Augstākajām Pasaulēm. Baidāties, ka šie padomi neatliekamie piekāpsies ikdienībai. Kāds pateiks: “Sen zinām visu to” – un aizies uz tirgu. Pajautājiet nopakaļ, kāpēc gan viņš pat nedomā par sirdi un neiedomājas par uguni?

515. Bīstami ir nejust atbildību. Īslaicīga ceļinieka parādība arī ir bīstama, un mēs visi esam tieši bezlaicīgi un tiecīgi augšupejai kā lidojoši debess ķermeņi. Tāpēc katra atkāpšanās ir pret dabiska kā noziegums, kā ļaunums. Katrs pēc dabas iet augšup, un atbildība ir nevis nasta, bet spārni. Bet atliek sagrīloties, kā tā pati atbildība izrādās kā dzirnakmens kaklā. Taču arī bez atbildības mēs nevaram peldēt stihiju okeānā. Nevis morāle ir tā, bet glābšanas riņķis. Atvadišanās ir tikai jauna sveiciena tikšanās. Nevis īslaicīgi mēs esam, bet bezrobežīgi.

516. Neredzamās enerģijas izplūde ķermeņa miegainības laikā būs droša pazīme tumsas atvairīšanās. Mēs varam aicināt uz kauju jebkurā laikā, tāpēc negaidītai miegainības lēkmei ir jāpievērš īpaša uzmanība. Tāpat arī enerģijas plūsma nepaliks nepamanīta. Aiznesīs tā daudz sirds enerģijas, tādēļ pelnīti ir ļaut šai enerģijai

atkal akumulēties. Nav viedi ļaut iztukšoties, tāpēc atgādināsim par atpūtu nodarbību maiņas veidā.

517. Smalkās Pasaules ziedu novērojumi ir ļoti zīmīgi, tie norāda, cik Smalkās Pasaules jaunrade ir pieejama liesmainai sirdij. Patiešām, tur ir viegli apzinīgam garam. Viņš var radīt bez piepūles, pārnesot zemes tēlus labākā apvalkā. Bet nav vienpusīga šī jaunrade, tādā pašā procesā tiek ieviesti labākie tēli arī uz zemes.

518. Nav nejaušība, ka mēs bieži runājam par Smalkās Pasaules jaunradi. Apzinīgums un vērīgums sagatavo mums plašu lauku jaunradei. Var piezīmēt, ka šī celsme nenogurdina un paliek neizsmelama, – tā notiek starp pasaulēm sadarbība. Mēs varam izsmalcināt Smalkās Pasaules formas. Tāpēc katrs izsmalcinājuma uzkrājums ir jāsargā kā dārgums. Sirds mazāk nolietojas, ja apkārtnē netraucē šiem izsmalcinājumiem. Tāpēc Mēs tik ļoti esam pret tumsonību, kas visvairāk traucē sirds augšupeju. Protams, tumsonība ir tumšo spēku sabiedrotā.

519. Tiešām iespaidu nogulsnešanās trešajā acī ir jaunrades pamats. Ne tikai vecie budisti, bet arī mūžsenās Derības prasīja vērīguma audzināšanu. Sirds, kurai trūkst vērīguma dārguma, iztērē milzumu enerģijas tur, kur varētu ievērot lielu saudzību. Skolotājam ir jāattīsta vērīgums ar visskaistākajiem priekšmetiem. Īpaši nepiedodams cilvēkā ir slidošs skatiens, neko neievērojošs, neko nedodošs. Skatiena ķīmisms vai tad nebūs labdarīgs īsta zinātnieka uzdevums?

520. Pēc pasaules pulsācijām nav briesmīgas cilvēku sirds trīsas. Ir tāpēc visur jāliek lietā liels pārbaušanas akmens, citādi nav iespējams eksistēt, iestīgušiem maziskuma peļķēs. Visa Visuma mērs ir vajadzīgs tur, kur dārd Armagedons. Mierinājums ir samērojamībā. Ir jāliek lietā viss vērīgums, lai nosvērtu Kaujas vielu. Bieži cilvēki tomēr saprot Kauju ne lielāku par ielas sadursmi, aizmirsdami, ka kauja ir pasta kastītē, vilcīgu melu smaidā un Gaismas aizkavēšanā. Kauja ir daudz dramatiskāka, nekā mietpilsoņi to saprot. Kad Runāju par saudzību, arī saprotiet septiņās nozīmēs.

521. Iesaku būt sirdī gatavam izpildīt Skolotāja Pavēli. Dažreiz ir vajadzīga kustība, kura nevar tikt izpausta. Kalnu ceļos nedrīkst iet ne pa labi, ne pa kreisi, bet tikai taisni; nedrīkst nogāzties bezdibēnī, nedz uzrāpties stāvā klintī – ceļš ir viens, un no augšas redzams uzdevums.

Mani Padomi ir līdzīgi tēva ceļavārdiem aizejošam dēlam. Ceļalādē ir jābūt priekšmetiem visiem dzīves gadījumiem, bet slēpnī ir ielikta sirds, un ilgi nopakaļ Kliegšu: “Galvenais – sargā slēpni!”

522. Smalkās Pasaules valodai nav vajadzīgi vārdi, kaut arī var tos lietot. Tās izpausme ir jūtziņā, precīzāko sajūtu pārraidē. Tādējādi Smalkajai Pasaulei nav jāizjauc sfēru mūzika ar haotiskām skaņām. Mums nav jābrīnās par to, jo pat blīvajā pasaulē saskanīgās sirdis daudz ko abpusēji pavēsta sirds valodā. Lai šī valoda ir pastāvīgs atgādinājums par Smalkās Pasaules iespējamību.

523. Saprast vajag, kas ir doma maza. Tā kā kukainis nocērt visus visspēcīgākos nodomus. Raksturs visnoturīgākais sagriļojas no mazo domu dūrieniem. Šķiet, tas ir atkārtots un jau apnicis, bet, kad pienāk darbības laiks, cilvēki apber sevi ar mazo domu šķembu mākonī. Viscildenākos lēmumus noslauka zemisku domu slānis. Traucē varoņdarbam visupirms ne tik daudz šaubas, cik bezformīgas domas, ko ir radījuši vecie ieradumi. Apstiprinu, ka nav grūti atbrīvoties no ieradumiem, ja pietiekami pārcelsim apziņu nākotnē. Bieži vien cilvēki mēra nākotni pēc tagadnes un tādējādi apgriež jaunos spārnus. Pat putni zina par spalvu nomaiņu un pakļaujas attiecīgajiem noteikumiem. Spārnu nomaiņai tie nolien biezokņos, lai atkal uzlidotu atjaunoti. Tā ņemsim piemēru no šiem mazākajiem brāļiem. Viņi var nodziedāt mums lielisku sirds dziesmu.

524. Cilvēki nevēlas aptvert, cik daudz briesmu izpaužas ap viņiem. Cik reižu Augstākie Spēki un Smalkās Pasaules dalībnieki ir glābuši viņus. Bet cilvēce uzskata, ka, ja diena ir pagājusi, tad tātad nekas nav draudējis. Tāda domāšana notrulina pateicības jūtu iedīglus, bet bez šīm jūtām cilvēce nevar gūt panākumus. Pateicības vietā parādās prasīgums un pēc tam draudi. Bet ar draudiem, kā ar nātrēm, neko nepanāksi. Nožēlojami ir draudi Augstākajiem Spēkiem! Nav nekā ārdošāka par draudiem. Sirds sakalst no draudu putekļiem.

525. Jūs zināt, kādā mērā Mēs esam pret visādiem nosacītiem ieradumiem, bet ir jāatšķir starp ieradu-

mu un iegremdēšanos glābjošajās jūtās. Piemēram, svinīgums ietver sevī gan sajūsmu, gan augšupeju, gan aizsardzību no ļaunuma, gan vēršanos pie Hierarhijas. Tā glābjošs ir svinīgums, bet to vajag uztvert un noturēt. Trūdēšanas un postījumu vidū kāds gan ir svinīgums?! Bet svinīgai apziņai postījumi arī neeksistē. Tos nekavējoties pārklāj atjaunotnes kupols visā brīnišķīgajā izsmalcinājumā. Tā svinīguma atstarojums ne velti tiek uzskatīts par starojošu. Ir jā-sagādā visi krājumi pirms ceļa. Mūsu draugi atnes ceļiniekiem labākos ziedus. Svinīgums uzplaukst purpurā – tā savācam sirds vītnes.

526. Bieži Mēs sūtām cilvēkiem spēcīgus brīdinājumus, bet kurlums ir satriecošs. Pat sadzirdēto viņi sagrozīs līdz nepazīšanai. Nevar nobrīnīties pietiekami, kad pat sevis glābšanai cilvēki ir tik tūļīgi, lai tikai apvainotu Augstākos Spēkus. Lūdzu neaizmirst par sātānistu nelietīgajiem lēmumiem un atcerēties, ka kopīgiem spēkiem ļaunums tiks uzvarēts. Ir jāatceras tas kā Valdoņu pavēle. Nav jānožēlo nekas, jo Kaujas laikā ir jātiecas tikai uz nākotni.

527. Ievērojiet, kādā mērā notikumi tālie pirms sirds atsaucas “kausā”. Šī secība ir reti pamanīta. Protams, “kausa” piepildīšanas laikā ir jālieto sirds līdzekļi, bet tomēr “kauss” sasprigojas pirmais. “Kausam” ir nepieciešams svinīgums it kā līmeņa piepildīšanai.

Zinu, cik grūti – it kā milzis nokļuvis pundura alā! Tā sakāpinājums jau sabiezina slāņus zemākos. Protams, ne no saules ir karstums, un ne no Smalkās Pasaules ir jukas, tās rada cilvēces griba.

528. Senā ķīniešu pasaka stāsta par aizmākoņu milzi un punduri-zobgali. Ir parādīts milzis, kas stāv ar galvu augstāk par mākoņiem, un punduris zobojas par to, ka milzis neredz zemes pasauli. Bet milzis pacieš visas zobgalības, sakot: “Ja gribēšu, varu rāpot pa zemi, bet tu nekad neieskatīsies aiz mākoņiem.”

Tā būsīm garā milži. Ja gribēsīm visu diženo labumu, visiem pietiks vietas. Visdižēnāko paraugu izpausme dos jaunus lielumus apziņai. Turklāt radniecība ar milžiem palīdzēs ieskatīties aiz mākoņiem.

529. Cilvēki dodas uz virsotnēm, lai pētītu kosmiskos starus. Noteikti, viņi maz ir ievērojuši paša kalna sastāvu. Un jau noteikti nav palīdzējuši eksperimentam ar savu personisko enerģiju izpēti. Var vai nu pastiprināt eksperimentu, vai gandrīz izjaukt ar haotisku novērotāju sastāvu. Brīnos, kādā mērā cilvēki paļaujas uz nedzīviem aparātiem, aizmirstot savas dzīvās enerģijas iedarbību. Visprecīzāko aparātu svārstību izpausme dažādās rokās ir novērošanas vērts. Pat smalkie hronometri darbojas dažādi dažādās rokās. Tāda vienkārša acīmredzamība, protams, izsauc punduru smieklus. Vai tiešām viņiem ir tāds niecīgs viedoklis par sevi, ka nepieļauj nekādas savas emanācijas? It kā neuzskata sevi pēc ģimja un līdzības Dievišķīgajam! Bet taču pat cūkām ir izstarojumi!

530. Planētas stars var tikt, protams, bezgalīgi izpausts, kad tiks veikti pasākumi atmosfēras attīrīšanai un izpausta eksperimenta dalībnieku kombinācija. Vienkāršāk teikt, cilvēka laboratorija ir daudz vareņāka, nekā ir pieņemts domāt. Tāpēc protiet saglabāt

pavedienu ar Hierarhiju un pierodiet pie tā saucamiem pārsteigumiem. Turklāt Skolotājs vēlas pieaicināt jūs Kaujas darbībai.

531. Skumju viļņi ir pavisam ne no šķietamiem cēloņiem, bet no Kaujas. Ļoti ir jātiecas pie Mums, kā karotāji nenolaiž acis no karoga. Daži jautās, kāpēc vēstules Mūsu, kas uzrakstītas pirms piecdesmit gadiem, nav līdzīgas rakstītajam šodien? Taču pat grāmata "Aicinājums" nav līdzīga grāmatai "Sirds" – tāpēc, ka tad nebija Armagedona. Lai saprot, ka Armagedona parādība maina daudzus dzīves apstākļus. Nav iespējams pielāgot miera līdzekļus karam, tātad ir vajadzīgs bruņu tērps un, galvenais, ir jātiecas uz Valdoņu parādību.

532. Veltīgi cilvēki domā, ka katra nodevība un ļauna griba neizsauc pretsitienu. Reizēm sitiens nevar būt tūlītējs, un bieži tas bez redzamām sekām nogriež visas iespējamības. Bet līdzsvara likums ir negrozāms. Ir uz svaru bultas jāattēlo Sirds, jo tā ir līdzsvara tiesnese. Tāpēc visi brīdinājumi pret ļauno gribu ir ne tikai ētiski, bet ir vērtīgi kā zāles.

533. Veltīgi cilvēki iedomājas, ka Augstākais Gars kļūst nejūtīgs pret mazām nodevībām; gluži otrādi, jūtīgums pieaug ar sirds attīrīšanu. Protams, kopā ar to aug arī sirds varenība, bet jūtīgums, protams, nevar izvairīties no saindēšanās ar ļaunumu apkārtējo. Tā attīrīšanās ceļš nevar tikt nosaukts par notrulināšanos. Ir jāapzinās, cik vieglāka pieeja ir sirdij attīrītai. Tāpēc mistēriju jautājumu vidū bija viens: "Vai

proti nebaidīties no sāpēm?” Sirds pazīst pasaules sāpi, bet tā pazīst arī starus pārpasaulīgos. Nav viegli atklāt šos starus, bet toties zinātnieki var sajūst īpašus kosmiskos starus, kuri ir sakrājušies ap attīrītu sirdi. Ne velti attīrīta sirds tiek saukta par virsotni. Tā var daudzos eksperimentos izmantot attīrītu sirdi, protams, tādēļ nav jāsasit tāds dārgs trauks. Var teikt, ka siržu postītāju karma ir ļoti smaga.

534. Cilvēki veltīgi nepievērš uzmanību ēšanas sekām aizkaitinājumā un uztraukumā. Ļoti stipras indes veidojas šīs nesaprātīgās darbības laikā. Daudz dienu ir jāpaiet, iekams izzudīs šī inde. Ir jāatceras, ka izsalkums ir daudz derīgāks nekā kaitīga barība. Aizkaitinājuma un satraukuma laikā Ieteicu pieņemt visos veidos kā parasto pretindi. Soda nostiprina piena iedarbību. Prasme apzināties satraukumu jau ir nozīmīgs solis sirds audzināšanā. Ja satraukums ir noticis, tad jāprot padarīt nekaitīgu to. Bet bieži satraukums sajaucas ar nogurumu, tad neaizmirsīsim muskusu vai dažus fosfora veidus, tā saucamo sēklas šķidrums un ziemeļu tautu vidū lietoto zivju eļļu un jaunkumisus. Tāpat atcerieties, kādā mērā Skolotājs naktī sūta starus, bet pat šie stari darbojas daudz varenāk, kad tie ir apzināti. Senajo klusēšanai ēšanas laikā bija svēta nozīme. Bet svētuma jēdziens ietvēra sevī arī dziednieciskumu. Tā ne reizi vien var nostiprināt sirdi un nervus ar lietderīgu barības uzņemšanu.

Mēs neesam Lukullas, bet katrai dzīvības norisei ir jābūt mērķtiecīgai. Daudzi darbinieki pašsaindējās. Turklāt ķīnieši dažreiz baroja ienaidnieku ar

aizkaitināta gaiļa aknām – tik atjautīgas ir cilvēcis-
kās ļaunprātības. Bet Jaunajā Pasaulē visam ir jābūt
virzītam uz Labo.

535. Ir jāsāk novērot sirdi no mazotnes. Var tādā vei-
dā uztaustīt zināmus periodus, kad gars pakāpeniski
apgūst ķermeni. Arī ar pastāvīgu novērošanu var sa-
skatīt, kā ietekmē sirdi Smalkās Pasaules būtņu tu-
vošanās. Daudzi bezcēloņu sirdspuksti, protams, ir
atkarīgi no Smalkās Pasaules ietekmēm. Daudzas pul-
sa apstāšanās var atgādināt par apsēstības bīstamību.
Daudzas pulsa svārstības ir raksturīgas jau no septiņu
gadu vecuma, tās ir gara ienākšanas nobeigums. Šīm
pazīmēm bija jābūt sen pazīstamām ārstiem, bet no-
vērojumu vietā viņi sāk likt lietā visādas narkotikas,
uzsākot pirmo intelekta sagraušanu. Tā nedrīkst virzīt
uz sirdi rupjus tumsonības pasākumus. Ir jāatceras,
ja sirds ir vidutāja ar Pasaulēm Augstākajām, tad
arī sirds uzturēšanas pasākumiem ir jābūt izsmalci-
nātiem. Nav saprātīgi nožēlot, ka cilvēce kļūst rupjā-
ka un pamest novārtā rūpes par galveno orgānu. Cil-
vēce ir slima ar sirdi. Ir vispirms jāatveseļo sirds sfēra,
protams, ja cilvēki vēlas izvairīties no katastrofas.

536. Sirds uguņu vidū visspožākā ir pašuzpurēša-
nās liesma. Tieši šīs bruņas atvairā ienaidnieku bultas
un rada izslavēto neievainojamību. Vīrišķības uguns ir
tikai daļa no pašuzpurēšanās liesmas. Protams, paš-
uzpurēšanās nenozīmē katrā ziņā sevis upurēšanu,
bet tā atbilst gatavībai uzvarēt par Augstākās Pasau-
les lietu.

Tāpat var ievērot ugunu novirzīšanos mazākās novirzīšanās laikā no Hierarhijas. Kā viesulis nodzēs lāpas, tā novirzīšanās uz Haosa bezdibeni izposta sirds ugunis. Vai nav savādi redzēt pie viena galda gan tos, kas ir novirzījušies, gan tos, kas iet uz uzvaru? Viņi it kā kopā vienādi beidz zemes maltīti, bet gars viņu jau ir pretējās jomās. Sirds attīrītā sajūt šos pretstatījumus. Bieži tā kavējas noteikt pēc izskata, bet būtība tai ir skaidra.

537. Tīra sirds apstiprina Hierarhiju viegli, un tādas sirds augšupeja ir kā Adamanta izpausme. Nekas nekad neaptumšos tīras sirds ceļu, un pat no ārstu viedokļa tāda attīrīta sirds saņems labāku nākotni.

538. Apstiprinu, ka Mācību uzskata daudzi par labāko Gaismas ceļu. Ir jāpierod pie tā, ka dodošais neredz, kur krīt Svētības lāse, kā lietūs mākonis nezina, kur nokritis lāse. Tāpat ir arī tagad. Tāpēc, galvenais, nebēdājiēties un nespriediet pa roku galam.

539. Jūs jau zināt, kāpēc tika novietots magnēts virs pakauša. Bet nevajag aizmirst seno sirds ārstēšanu ar magnētu, arī nervu nostiprināšanu un prasmi magnetizēt tos pa nervu vielas plūsmu. Vajag ļoti ieskatīties šajās vecajās dziedināšanās, tās vislabāk atbilst staru un strāvu apzināšanās sākumam.

Protams, ne tikai metālu magnētiskās īpašības parāda varenu iedarbību, bet arī daudzas citas kvalitātes atbilst mūsu organisma minerālajiem pamatiem. Pati metālu uzlikšana uz ķermeņa dod spēcīgu reakciju. Protams, ir jāņem vērā dažādu ādu īpašās īpatnības.

Ādas tauku nogulsņējumi var stipri traucēt smalkām iedarbībām, tāpēc senatnē centās iznīcināt tauku nogulsņējumus. Protams, augu eļļu ierīvēšanai nav nekā kopīga ar ķermeņa tauku nogulsnēm. Gluži otrādi, augu eļļas izšķīdina taukus un to indes. Tā var ievērot, ka senatnē ķermeņa higiēna reizēm bija augstāka par mūsdienu.

Senie noteica ūdens minerālos sastāvus mazgāšanai, bet tagad tam gandrīz nepievērš uzmanību. Arī tagad smiesies, ja atcerēsies, ka pilnīgi dažādi aromāti tika likti lietā kā pakausim, tā arī sirds apvidum vai ekstremitātēm. Ķermeņa vajadzību izsmalcinātu izpratni saglabāja daudzas paaudzes. Piemēram, var atcerēties, cik saudzīgi izturējās ēģiptieši pret grūtniecības stāvokli. Tagad tikai reti seko grūtnieču gaumēm vai dīvainajām vajadzībām. Tolaik gan grūtniecības sākumā tempļu ārsti pēc astroloģiskiem datiem noteica vajadzīgās minerālās un augu iedarbības, tāpēc pašas dzemdības tika ievērojami atvieglotas. Bet tagad viedu iepriekšēju pasākumu vietā lieto rupjās narkotikas, nevēloties saprast, ka saikne vēl nav pārtraukta ar mazuli. Mātes sirds mēdz būt ļoti saspringta, un katra narkotika iedarbojas arī uz pienu – tā dabai ir nepieciešama atbilstoša iedarbība.

540. Jums nevajadzētu likties savādi, ka šie norādījumi par sirdi beidzas ar padomiem ārstnieciskiem. Sirds ilgi ir bijusi novārtā, un tāpēc bez garīgām iedarbībām ir jātur gatavībā arī līdzekļi pasaulīgie. Bet, jebkurā gadījumā, sirds spriegumu laikā ir jāmaina domu virzība. Domas, kā kalnu straume, maina ritmu apkārtējo. Nav viedi runāt par pilnīgu mieru sirds

sprieguma laikā, jo, vispirms, miers neeksistē; gluži otrādi, sirds spriegums jo vairāk jūt kosmiskos viesuļus un var tikt satriekts ar vibrācijām. Bet domu pārmaiņa var iedarboties kā muskuss, apstiprinot nervu vielas plūsmu. Jau zināt, kādā mērā mainās strāvu ritmi un kādā mērā atmosfēras sprieguma laikā strāvu vibrācijas ir pārmērīgas un pat kļūst dzelīgas. Tādējādi vecā paruna par tamlīdzīgā ārstēšanu ar tamlīdzīgo iegūst nozīmi. Bet, protams, Neieteicu likt slimnieku ar galvu uz leju, līdzens stāvoklis ir derīgs. Prasme ieņemt brīvu stāvokli atbilst arī lietderīgai domu maiņai.

Kad kāds dižens Arābijas matemātiķis jau gulēja gandrīz bez sirds kustības, viņa draugs zināja norādīt uz kādas algebriskas problēmas risinājumu, un matemātiķa sirds atžirga. Minu šo piemēru, lai nedomātu, ka niecīgas domas var mainīt sirds stāvokli.

541. Apstiprinu, ka katra mazākā kustība nākotnes vārdā pārplēš atmosfēras sprieguma slāņus. Sakrautie pagātnes atkritumi tiek sacirsti ar nākotnes zobenu. Nākotnes vairogs ir visdrošākais un dziednieciskākais. Nevajag domāt par nākotnes nesasniedzamību, jo tā tiek radīta nemitīgi, – tādējādi sirds ir nākotnes ķīla.

542. Daudz zināšanu ir dots, bet vajag likt lietā tās. Ne nomāktībā, ne šaubās, ne aizdomās, bet priekā par nākotni tiek liktas lietā šīs zināšanas. Tā vispirms ir jāparūpējas, lai neatmestu mazāko smildziņu derīgo. Ja pat mazie no Smalkās Pasaules atnāks ar sadarbību, neaizdeniet tos, viņi var atturēt ļaunuma

bultu. Tādējādi parasti cilvēki gaida diženas zīmes, bet mazos palīgus neievēro.

543. Visapkaunojošāko skatu parāda cilvēks, kurš sāk lasīt grāmatu ar stingru nodomu neņemt to vērā. No tā izriet piezīme: “Viss man ir zināms un vecs.” Bet visvienkāršākie padomi ir palikuši nelikti lietā. Pat var redzēt, kā visvajadzīgākie novērojumi tieši tika noniecināti, lai tādējādi pazemotu Mācību. Var vieglprātīgi izsmiet, bet nevar neatzīt nevienu norādījumu. Tagad runājam par sirds audzināšanu, bet vai tad nedzirdēsīm no visdumjākajiem, ka viņi jau sen to zina? Patiesībā viņi domāja par nagu griešanu vairāk nekā par sirdi. Sirdslēkmju parādība visbiežāk tiek izraisīta tieši ar nedomāšanu par sirdi, un mēs esam gatavi nodoties jebkurām pārmērībām, lai tikai pašam sev neparādītu cieņu pret sirdi kā Esošā centru.

544. Labi darāt, vērojot Armagedona īpatnības. Var viegli sastādīt priekšstatu par tumšo paņēmienu. Tādējādi var atrast arī aizsardzības ieroci. Īpaši ir jānožēlo visi mazas gribas cilvēki, kuri, līdzīgi zālei, lokās pa vējam.

545. Brīvās gribas likums neļauj pārtraukt noziegumu rašanos. Bet taisnīguma likums dod iespēju pārtraukt ļaunuma attīstību kā lejā, tā arī augšā. Jūs nevarat novērst noziedzīgu domu rašanos, bet var izbeigt to attīstību. Sirds attīstības parādība var pateikt priekšā, kur jau ir iespējama ļaunuma vajāšana. Tāpēc tā Uzstājam uz Sirds Mācību. Nekāds cits centrs nevar aizstāt sirds būtību. “Kausa” mūžu uzkrājumi atrodas

sirds rīcībā. Cilvēces glābšana taču ir nevis atsevišķos sidhi, bet centrālajā dzinējā, sirdī. Tā pāri dalījumiem ir jānonāk pie kustības saknes.

546. Katrs kaimiņa maizes gabals jau ir aizsargāts ar likumu, bet gara spēku aprīšana un izlaupīšana nav aizliegta. Tā tumsonības dēļ tiek pieļauti dažādi vampīrisma veidi. Var patiešām šausmināties, novērojot, kā tiek izlaupīti spēki bez jebkādas lietā likšanas labajā. Visu sugu vampīri nelaupa spēkus labajiem darbiem, labākajā gadījumā tie aprij spēkus patībai, bet pēc tam seko visa tumšā noziedzība. Nav iespējams uzskaitīt vērtīgo spēku ļaunprātīgās izmantošanas. Bet, kad Dodam padomu par piesardzību, tad saprot to kā bezdarbību. Un, kad Runājam par sirds nozīmi, to izskaidro kā māņticību. Tikmēr ne smadzenes, ne saules pinums, ne kundalīni nepados zīmi par spēku nolaupīšanu. Tikai sirds nepārtraukti padod zīmes, un cilvēki parasti nevēlas zināt tās. Ir nepieļaujami mūsu laikiem tā nicināt sirds daudzveidīgo darbību. Turklāt ir laiks saprast, ka bez apzināšanās visas sirds zīmes izgaist veltīgi.

547. Ārstēšana pret slimnieka gribu atņem spēkus neizmērojami. Pat bez pret darbības, neizpratnes laikā, milzums enerģijas tiek iztērēts. Tomēr arī šī nogurdinošā ārstēšana var būt veiksmīga, neskatoties uz slimnieka neizpratni. Var minēt daudz piemēru, kad iesvētītie ļoti slimoja pēc piespiedu ārstēšanas. Protams, šajās dienās spriegums un spēku patēriņš ir ārkārtīgs, tāpēc, ja jūtat spriegumu vai nogurumu, nekautrējieties atgulties. Nepieredzētas Kaujas laikā ir

jāsaudzē sirds. Tas ir padoms visiem. Vajag iedomāties visu dūmains zemes virsmu, lai saprastu aizsargbrūņu nepieciešamību.

548. Uztraukuma laikā vispirms ir badināšanās un baldriāni un, protams, piens ar sodu. Sirdi vajag atvieglot. Kļūdains ir ķerties pie narkotikām un spirta. Protams, Jogas apgūšanas laikā uztraukumam ir jāpārtop sajūsmā. Kad mēs redzam cēloņus, sekas un iespējas, vai tad nav liela iespēja ārstēšanai ar sirds enerģiju? Bet kā lāse dārga lai šī enerģija netiek iztērēta ar parādību nevajadzīgu. Tāpēc Atkārtoju, cik vajadzīgs ir abpusējs apzinīgums ārstēšanas laikā. Nav iespējams iedomāties, cik ļoti apzinīguma dzirkstele pietuvina atrisinājumu glābjošo. Ir jāaudzina sirds, lai apgūtu apzinīgumu visās darbībās. Skatieties uz to kā uz likumu. Nav pieļaujams, lai cilvēks locītos kā zālite zem duļķainajiem Tamasa viļņiem. Kas varēja būt neizskausts vakar, tam ir jābūt apzināti aizvāktam šodien. Ir jāseko sev un visgrūtākajiem uzdevumiem ir jāapsveic kā plīvurs attīrošs – tā ir jārikojas vienmēr un jo vairāk Armagedona dienās.

549. Ģimene visās Mācībās ir norādīta kā visas nākotnes balsts. Patiešām, bez visām pārējām nozīmēm, ģimene ir karmisko saišu avots. Tādējādi Mācība būs nepilnīga, nenostiprinot ģimenes nozīmi. Ir jāskatās ģimene kā apzinīguma un sadarbības pavards. Cilvēce var sastapties sadarbībā, un šī kvalitāte aizvedīs pie Hierarhijas apzināšanās. Nevajag ignorēt karmiskos likumus. Lai tie greizām acīm bieži ir neredzami, bet godīgs novērotājs pārlicinās katru dienu, kā darbojas

karmas saites. Taču būtībā šīm saitēm ir jābūt spārnem. Likums ir paredzējis prieku un veiksmi, bet ne važas. Tā ir jāsaprot dzīves pamatojuma likums. Bet kas gan, ja ne sirds, atgādinās mums par karmas termiņiem? Tieši sirds gan sažņaugties, gan ietrīsēsies, gan atvērsies, kad tā jūt likuma spārnu. Tāpēc vēlreiz pagodināsim sirdi.

550. Pats Kristus atdeva dziedināšanas spēku ar savu pieskārienu. Dzīvē ar sirdi Viņš deva atvieglojumu. Tā ir jāatceras, ka visas varmācīgās noburšanas ir nevietā pēc Valdoņu likuma. Sirds lūgšana iet taisni, pat nav vajadzīgs pieņemtais kanons. Noburšanās redzam, ka tie paši vārdi vērsās kā pie Dieva, tā arī pie Sātana. Nevis vārdi, bet sirds jūtas rada brīnumu. Tā var pat Armagedona dienās gūt panākumus. Tādēļ jo vairāk ir jāatmet viss traucējošais. Katrs, kurš ir lasījis Mācību, var ar sirdi saprast, kur ir ceļš viņa.

551. Cilvēks nevar noslēpt savus iekšējos nodomus. Lai arī tie izpaužas pat ne zemes vārdos, bet smalkajās jūtās nav noslēpuma. Cilvēki parasti nezina, kā uztvert Smalkās Pasaules jūtas. Bet tad viņi jūt it kā uztraukumu, apmulsumu vai prieku; it kā viņu priekšā ir slepena vēstule, taču, vēl neatverot to, viņi jau sajūt tās nozīmi. Bet ar sirds audzināšanu var ne gadījuma pēc saprast cilvēku nolūkus. Turklāt var spriest ne tikai par domu jēgu, bet tāpat arī par to saturu. Vai nav tiesa, ka ļoti bieži sirds neatstaro cilvēku nolūkus, tāpēc ka to vispār nav, vai nu tie līdzinās pūkām, ko nes vējš. Pavaicāriet sarunu biedram, ko viņš grib, un samulsuma izpausme būs parastā atbilde. Viņš

Tikai rupja sirds uzskata sevi par pašu galveno. Bet daudz viedāk ir lūgt par pasauli, kurā arī paši atradīsiet Labā lāsi. Tā īpaši tagad ir jāiet cildenais ceļš, tikai tā var atrast sirdi.

555. Ir bēdīgi, ka daudzi, pat dzirdējuši par Armagedonu, turpina dzīvot ar vakardienas mērauklu. Vēl brīdiniet draugus par Armagedona paņēmienu apgūšanu. Aklie vēlas visu kā agrāk, bet tas ir līdzīgi puķēm uz ledus.

556. Jūs nebrīnīsities par Manu apgalvojumu, ka melnā maģija ārkārtīgi attīstās. Protams, tas ir viens no Gaismas pretinieku ieročiem. Viņi savāc apzinīgus un neapzinīgus līdzdarbiniekus. Buršanas, grimuāri un visi tumšo uzkrājumi tiek likti lietā plaši. Bez tumšo centriem, agrāk jums norādītajiem, rodas daudz mazu pulciņu, kas bieži balstās uz visprimitīvākajiem rituāliem, bet kopējais kaitējums ir liels.

Protams, baltās maģijas rīcībā ir spēcīgākās formulas, bet pāri visām formulām stāv sirds enerģija. Visas formulas un buršanas paredz mehāniskas sagatavošanās, paliekot zemāko mācību ietvaros. Bet tagad, kad tumsas spēki tā uzbrūk, tiem ir pretstatīti sirds spēki. Var ievērot, kā pakāpeniski baltās maģijas rituāli ir reducējušies uz augstākajiem Uguns un Sirds jēdzieniem. Tumšo rīcībā nav šo cietokšņu. Tikai tīra sirds var darboties. Tikai saikne ar Gaismas Hierarhiju var radīt nedzēšamas ugunis. Tā sirds pretstatījums visiem tumšajiem spēkiem būs uzvaras zīme. Apstiprinu sirds varenību, un jūs pēc sevis zināt, cik tuvs un stiprs ir šis Gaismas ierocis. Bez

sirds kvēlošanas nevar pietuvoties sfērai ugunīgajai. Iesvētīšana ar uguni stāv priekšā tikai tīrai sirdij.

557. Jau ir pagājis tas laiks, kad jūs iztēlojāties Kauju kā Eņģeļu bazūnes. Jūs jau saprotat, ka tumsa izsauc neizpaustos Haosa spēkus, – tajā ir savdabīgs tumšo spēku magnēts. Pret to ir jāpastiprina visi stari un strāvas. Urusvati jau sajūt šo pastiprinājumu. Nākas likt lietā it kā rupjas strāvas, kuras var iespraukties caur Haosu. Ne daudzi spēj noteikt šo atšķirību, jo viņu uzmanība nav tiecīga šajā virzienā. Pat visrupjākās izpausmes, apejot cilvēku smadzenes, nav pieejamas apziņai.

Cik būtu vieglāka Kauja, ja cilvēce varētu atsaukties uz galvenajiem Esības pamatiem!

558. Bailes un aizkaitinājums tiek dēvēti par tumsas vārtiem. Vispirms tumsas kalpi sūta bailes, lai samulsinātu garu. Katra burvestība var saturēt tās briesmas, ka buršanas laikā var iekļūt šausmas, – tā visprecīzākā maģija var pārvērsties lielākajās briesmās. Tāpēc ir jābalstās uz daudz pareizāku līdzekļi. Sirds audzinātā vispirms izskaudīs bailes un saprātīs aizkaitinājuma kaitīgumu. Tādējādi sirds ir tas pats Gaismas ierocis, kas atmaskos tumsas viltības. Sirds, kā apgalvo, pastāvīgi ir gatava satriekt tumsu un savaldīt Haosu. Ir sevišķi skumji, ka daudzi negrib padomāt par sirds varenību. Tādējādi viņi ne tikai pazudina paši sevi, bet arī kaitē tuvākajiem. Katrs neapzināts dārgums iegremdējas Haosā un tādējādi pastiprina tumsu.

559. Kas ir teicis, “ar sirds acīm redzam”, ir domājis nevis par simbolu, bet likumu fizisko. Padziļināta vai atbrīvota apziņa parāda visu jūtu izmaiņas. Vispilgtākā gaisma kļūst neredzama, visskaļākā simfonija nedzirdama, visstiprākais pieskāriens nejūtams, viskarstākais ēdiens nesajusts – tā tiešām jūtu valstība ir sirdī. Nav jāskatās uz šo kvalitāti kā uz abstrakciju. Gluži otrādi, tajā ir ietverta vēl viena tuvošanās Smalkajai Pasaulei. Mēs liekam skolniekiem Mūsu vingrināties šajā jūtu transmutācijā kā vienā no visredzamākajiem sirds izsmalcinājumiem. Var ar visparastāko sirds pavēli piespiest sevi nedzirdēt vai neredzēt. Tā var iemācīties paiet garām pašām zemāko sfēru šausmām. Ir jāpārvalda šī kvalitāte, citādi daudz aizsargtīkla tiks veltīgi iznīcināts. Vērtīgās vielas saglabāšana arī ir Joga uzdevums. Nevarat iztērēt uzkrājumus, kuri skar daudzus kaimiņus. Sadarbības pamats vispirms ir abpusējā atbildībā.

560. Šī abpusējība īpaši izpaužas sasprieguma stundā. Ir jāizsmalcina katrs pieskāriens. Ir jāparāda vismaigākais rūpīgums. Ir jāpieņem ar sirdi jebkurš tuvākā smagums – tā veidojas cietoksnis neuzvaramais. Tā ejiet!

561. Likums diženais ir pārvērst sirdi no ētiskas abstrakcijas par dzinēju zinātnisko. Sirds izpratnes evolūcijas pakāpei bija jāiestājas Armagedona dienās kā vienīgajam cilvēces glābiņam. Kāpēc cilvēki nevēlas sajust savu paša sirdi? Viņi ir gatavi meklēt visos miglājos, bet noliedz, kas ir vistuvāk! Lai nosauc sirdi par mašīnu, bet lai tikai novēro visas šī apa-

rāta kvalitātes. Neuzstāsim uz sirds morālo nozīmi, tā ir neapšaubāma. Bet tagad sirds ir vajadzīga kā glābjošais tilts ar Pasauli Smalko. Vajag apstiprināt, ka sirds kvalitāšu apzināšanās veido vissvarīgāko pasaules pakāpi. Nekad tas netika pateikts kā glābiņš. Lai saņem pret sevi visas sekas, kurš paliks kurls!

Jāprot ir saprast, ka arī pati cilvēka sirds tagad dod neparastas iespējas novērojumiem. Zemāko planētas sfēru katastrofālais stāvoklis rada sekas sirds darbībai. Var sargāties nevis no bijušām epidēmijām, bet veselās virknes ciešanu, kas ir saistītas ar slikto sirds profilaksi.

Vissliktāk, ja klausīsimies par to kā par pareģojumiem neskaidriem. Nē! Ir jāpieņem šie secinājumi kā tādi, kas nāk no precīzākās laboratorijas. Jānovērš ir visa staigāšana riņķī un apkārt. Ir jāpieņem sirds pamats un jāsaprot fokusa nozīme. Maldīšanās ir nevietā, šaubas tikai tur ir pieļaujamas, kur cilvēks nav sasniedzis izpratni par sirds pukstiem.

Ikvienas ievērojamas dienas parādība lai tiek pavadīta ar atgādinājumu par sirdi kā par visneatliekamāko.

562. Katrs karavadonis pateiks, ka labāk ir izvairīties nekā piedzīvot sakāvi. Šim pašam saudzīgumam pret sirds enerģiju ir jābūt ievērotam visur. No šī paša saudzīguma Mēs savienojam apvienoto garu kodolus, lai ar šiem savstarpēji savienotajiem pūļiem nenoslogotu kādu no cīnītājiem. Kad Mēs lūdzam virzīt visus spēkus vienā virzienā, tas nozīmē būt kā lokam saspriegumā. Ir jāprot būt gatavībā, un šī kvalitāte arī prasa ne mazumu vingrinājumu. Bet

nemēģiniet likt lietā sirds enerģiju atriebībai – tas nav pieļaujams. Turklāt Karmas Sargi zina likuma plūsmu. Tāpat neaizmirsīsim, ka sirds prot pati tiekties uz celsmi, – postīšana nav no sirds.

Rietumu zinātnieki dažreiz liek lietā iedvešanas laikā arī sirds enerģiju, parasti neapzinoties to; tad hipnoze kļūst īpaši spēcīga pat bez iemidzināšanas. Tā garīgās kaujas laikā vajag visam pievienot lāsi sirds enerģijas. Vajag to darīt apzināti. Var pierunāt sirdi darboties. Nav jāskatās uz tādām sarunām ar sirdi kā uz bērnīšķību. Tāpat kā lūgšana darbojas, kad ir apzināta, tāpat mēs liekam sirdij koncentrēt enerģiju – tas arī būs loks saspriegtais. Kad sirds uguns spīd un kvēlo katra pieskāriena laikā, tad arī aicinājums sirdij var kļūt kluss. Bet sirds audzināšanas sākumā ir jāķeras pie sarunas ar mūsu centru – tā taisnīgi varam nosaukt sirdi.

563. Var no senatnes nosaukt virkni augu, kuri tika doti sirds enerģijas tiecībai augstākajām iedarbībām. Bet tagad, izņemot strofantu, Nenosaukšu, lai neizraisītu ļaunprātības. Strofants ne tikai regulē, bet arī koncentrē sirds enerģiju, tāpēc tas var tikt lietots bez kaitējuma un redzama iemesla ik pēc divām nedēļām. Var trīs dienas pēc kārtas pa sešām pilēm – vienu reizi dienā, vakarā. Protams, sirds satricinājumu laikā var arī divas reizes.

564. Astroloģiski abas pasaules atrodas apmēram līdzīgā stāvoklī. Tā Armagedons, protams, ir paredzēts galvenajos ceļos. Nedrīkst apstāties pie atsevišķām darbībām. Zemes Armagedons atrodas tuvākajā saik-

nē ar Smalko Pasauli. Atsevišķiem gadījumiem tas var būt mazāk labvēlīgs, bet tā vispārējā gaita sen ir paredzēta. Galvenais lielums tiek izlemts Smalkajā Pasaulē, šīs zemes notikumi būs neredzamo kauju atbalsis. Tāpēc tā Pievēršu jūsu uzmanību Pasaulei Smalkajai. Ne tikai ir jāatceras par to, bet vajag būt pārņemtam ar tās nozīmi tuvākajiem notikumiem. Ja atklājas ienaidnieki nežēlīgi, tie ir jāmeklē tur; ja meklējam uzticīgus draugus, tos atradīsim tur. Kā realitātei ir jāstāv mūsu priekšā šai Pasaulei!

565. Notiek daudz vairāk brīnumaina, nekā ir pieņemts domāt. Var minēt dažus vēsturiskus piemērus, kā izcili cilvēki bez pēdām pazuda. Tie gan, kuri nevarēja dažādu iemeslu dēļ paslēpties, tie it kā nomira, pavēlot cieši aizvērt sevi un kupli apbērt ar ziediem. Nakts laikā ieradās nezināmie un veica apmaiņu, aizbraucot ar šķietami mirušo. Norādīt var ne vienu vien gadījumu Āzijā, Ēģiptē, Grieķijā, kad notikumi prasīja tādu pārvērtību. Vēsture, protams, atēlo pavisam ačgārni šos notikumus. Tukšās kapenes un noslēpumainās sadedzināšanas var atgādināt par daudz ko nezināmu mietpilsonim.

Ir jāmēra ar lielām mērauklām. Nedrīkst domāt, ka kaut kas ir ierobežots. Matērijas Lucidas pietiek visiem sasniegumiem. Var tieši ar lielām mērauklām attīstīt arī lielu atbildību. Ceļu ir daudz, bet, ja tagad Uzstājam uz īsāko, tātad notikumu mērs ir pietuvojies. Pareizi ir vērot cēloņus un parādību norisi, bet ne daudzi jūt atbildību par notiekošo.

Varu apstiprināt, ka katrai pateiktajai tēzei ir savs tuvākais uzdevums. No seniem laikiem ir bijis

pieņemts izpētīt skolnieka vērīguma pakāpi. Šim nolūkam izrunāja it kā abstraktu formulu un vēroja, vai prātīs zinātkārais prāts atskatīties, lai atrastu pielietojumu teiktajam. Mācība var padziļināt izpratni vērīguma laikā.

566. Ieteicu īpašu piesardzību ar mehāniskajiem eksperimentiem ar auru. Acs trīskāršotās uztveres darbība var atrofēt acu nervus. Protams, kā it visā ir vajadzīgs pakāpeniskums un ilga sagatavošanās. Var viegli sadedzināt sirdi, taču tad tā nedos dzīvu pieredzi. Pat indes var būt neiedarbīgas attiecīgu asimilāciju laikā, bet laiks un pastāvīgums ir vajadzīgi.

567. Norādītos eksperimentus ar fotogrāfiju var pacietīgi sākt, bet vajag pamanīt visas detaļas. Tā arī derīgs ir novērojums Smalkās Pasaules izpētei. Taču atcerieties, ka uzņemšanas laikā fotogrāfs nedrīkst skatīties uz fotografējamo. Neaizmirstiet par skatiena ķīmismu.

568. Sapņiem un vīzijām no iepriekšējām dzīvēm ir vienmēr nozīme. No Austrālā Arhīva it kā pazib lappuse, kas atgādina pašreizējā laika noskaņojuma līdzīgumu. Ņemu pēdējās vīzijas piemēru. Noguruma no cilvēkiem stundā pirmā ieraudzītā vajadzība lika nekavējoties sniegt palīdzību. Tas arī ir Bodhisatvas ceļš, kad mēs aizmirstam arī nogurumu un sevi, lai palīdzētu. Patiešām, diža ir enerģija, kas ir šādi radīta, par to visur ir teikts kā par tuvākā mīlestību. Nerēķina tāda mīlestība, bet darbojas bez kavēšanās. Tā no Smalkās Pasaules dziļuma parādās pagātnes ainas. Nozīmīga ir

detaļa, kad baudas kalps traucēja varoņdarba ceļā, bet nekas neapturēja tiecību. Tāpat vēlreiz tika parādīta iecietība pret daudziem mietpilsoņiem, ar kuriem ne reizi vien ir nācies tikties. Iecietība un pacietība arī ir Bodhisatvas ceļš. Nevis uz mākoņiem ir šis ceļš, bet uz zemes; dvinga ir milzīga, un arī ir vajadzīgs Bodhisatvas ceļš. Proti, necilvēcīginiecīga ir šī dvinga, bet sirdi tā griež kā sālš ūdens.

Izmantojiet kalnu gaisu, nenogurdinieties; pat ūdenslīdējs nedrīkst iegremdēties dziļumā noguris. Tieši ar ūdenslīdēju var salīdzināt iegremdēšanos cilvēku atkritumos. Viņš ir gatavs palīdzēt slīcējam, taču pašam ir vajadzīga gaisa padeve. Nepārspilēju, jums ir vajadzīgs gaiss. Armagedona laikā prāna ir kā sirds barība. Nedrīkst palīdzēt jums kaut kādā nelietīgā veidā, atbilstoši uzdevumam ir jābūt arī līdzekļiem. Bet bieži cilvēki pilnīgi neatzīst sirds valodu, tad ir vajadzīgs sirds enerģijas saspriegums, citiem vārdiem, garīgo bagātību tērēšana. Jau ne mazums ir kaisīts to pasaulē, saskaņā ar Esības likumu aug tās, bet sirdij nav vieglāk no tā. Tāpēc būsim saudzīgi un atcerēsimies par ūdenslīdēju.

569. Cilvēka skatiena iedarbības zinātnisks pamatojums dos iespēju tālākiem pētījumiem. Pēc iedarbības uz cilvēku organismiem izpētes, protams, vajag pievērst uzmanību cilvēka skatiena nogulsnēm uz nedzīviem priekšmetiem. Ja skatiens var sasniegt indīguma pakāpi, tad tas arī var uzslāņot to pašu uz ūdens un uz visdažādākajiem priekšmetiem. Ūdens apvārdošanā, protams, ir nozīme nevis vārdu ritmā, bet skatienā. Protams, šī iedarbība var būt kā ļauna,

tā arī laba. Kā vienmēr ļaunu iedarbību ir vieglāk uztaustīt, kā arī imperila gadījumā, bet pēc ļaunuma atrašanās tiks pamanīts arī labais. Tā var pieiet dažādu mijiedarbību izpētei.

Vai nav aizraujoši ar mūsdienu aparātiem vērot iedarbību uz dažādiem priekšmetiem? Senās teiksmas par pasaules kausiem vai par svētīto audumu iegūs citu jēgpilnu nozīmi. Bet ir jāieteic novērotājiem neapstāties uz pirmās pakāpes, lai tūdaļ pat paplašina eksperimentu lauku. Atmosfēras caururbšana ar cilvēka skatienu vai domu – vai tad šis novērojums neradīs daudzus secinājumus? Vai tās pašas enerģijas iedarbība dažādos augstumos nebūs pamācoša? Var sākt ar rupjām izpausmēm, kā arī bija ar ļauno aci. Bet labāk ir nepalēnināt labo acu novērojumus. Var atrast vislabdarīgākās sekas, uz tām ir jākoncentrējas.

570. Baliņas smarža lai atgādina jums par izplatījuma dziedinošo attīrīšanu. Kad zemākās sfēras ir tik piesārņotas, tad augstieņu emanācijas nes sev līdzī prānas nogulu daļiņas. Nevar mākslīgi radīt prānu, bet tās dabiskās nogulas attīra izplatījumu.

571. Derīgi ir novērot visur disciplīnas pēdas. Kolektīvās apzinātās disciplīnas vidū vajag pievērst uzmanību japāņu Dzen klosteriem. Reti kur tiek saglabāta bez piespiešanas Hierarhija un sadarbība. Ir jāsaprot disciplīna kā organizēta, brīva sadarbība. Sirds audzināšanas paņēmieni vidū brīvai sadarbības organizēšanai ir nozīme. Bet, kamēr slēpjas kaut kur piespiešana, nevar būt apzinātas sadarbības un vēlamās sekas. Taču pasteigsimies ar sadarbības izprat-

ni. Nav iespējams cerēt uz uzplaukumu un uzvaru, kur ir šķelšanās. Pieņemsim šo patiesību kā Pavēli.

572. Var novērot cilvēka apziņas zināmu attīstības posmu, kad uz jautājumu: "Kā trūkst?" seko atbilde: "Naudas." Kamēr nav izskausta šī naudas aprobežotība, nekāda palīdzība garīgā netiks pielikta. Ir jāpavirza apziņa uz vērtībām daudz nozīmīgākām, tad arī atnāks palīdzība, pat materiālā. Augstāko vērtību likums ir apstiprināts visā Esībā. Tā mūsu pašu apziņa nosaka labklājību pelnīti.

573. Pareizs došanas mērs ir mīlestības un atbildības mērs. Maz iedot būs pretēji mīlestībai, bet nav labāk iedot pārāk daudz. Necienīgs ir skopums, bet nelietderīga ir došana, kas ved pie nodevības. Kā nepietiekoša barība noved pie bada, tā pārmērīga novedīs pie saindēšanās. Bez pārspilējuma var apgalvot, ka nodevību skaits ievērojami pieauga no pārmērīgas došanas. Liels daudzums apstākļu ir jāņem vērā Skolotājam, kurš dod un uzticas. Viņam ir jāreķinās ne tikai ar saņēmēja personiskajām pozitīvajām īpašībām, bet arī ar viņa tuvinieku īpašībām un karmiskiem un astroloģiskiem apstākļiem. Sirds izsmalcinātā pateiks priekšā, kā tikt skaidrībā šajā sarežģītajā noteikumu plūsmā. Tāpēc Mēs tā vērtējam šo sirds mērauklu. Bodhisatvas ceļš ietver sevī šo mērauklas būtību. Nekāds prātojums nepasargās devēju no pārmērības, bet sirds zina šos debesu svarus.

574. Skatieties uzmanīgi, vai Skolotājam nav jāatkārto par kaut ko? Zināt, kā Mums nepatīk

atkārtojumi, tātad ir tam iemesls. Varbūt pēc ārējā sprieduma atkārojums ir lieks, bet ieskatīsimies sirds dzīlēs un ieraudzīsim, cik tas ir nepieciešams. Bieži atkārojumus nepamana tie, kuri tieši izsauc tos. Tā vajag kā zāles lietot atkārojumus, ja tie nav devuši zīmējumu smadzenēs. Kas nes sevī Dzīves Mācību, tam ir jābūt gatavam apstiprinājumam atkārtotam, ja viņš redz pamatu grīlošanos. Var pieņemt, ka pamatu likumam ir, vispirms, jābūt izpildītam. Nedrīkst aizstāt pamatus ar detaļām.

575. Pareizi ir spriedumi par bērnu izglītošanu, bet arī šajā gadījumā tiek palaists garām sirds jautājums. Patiesībā sirds pukstēšanas parādība ir ļoti tuva bērnu vērīgumam. Tieši bērniem visvieglāk ir izstāstīt par sirds dārgumu. Uzskatu, ka šis stāsts paliks uz visu mūžu kā pirmā pacelšanās.

576. Pazīstamā elektriskā eksperimenta korķa cilvēči visvairāk atgādina cilvēkus bez sirds. Strāvu ietekmē viņi ir gatavi īslaicīgi atdzīvoties un pat pacelties augšup, bet, kā tikai strāva tiek pārtraukta, korķa būtība ņem virsroku un atkal nedzīvi sastingst. Bet vai tad tikai strāvas ietekmē ir jānonāk cilvēklīdzībai? Sirds grūž augšup, ja tā ir atvērta.

Mēs neesam nekromanti, lai atdzīvinātu bezdvēseliskus ķermeņus. Sirds strāvai vajag pastāvīgi un patstāvīgi tiekties augšup, un tad satikšanās dzirkstele ar strāvu Hierarhisko būs svētīga. Tiesa, dažreiz nākas atsevišķām darbībām atdzīvināt arī korķa cilvēkus, taču tā būs tikai pārejoša darbība bez sekām istajai augšupejai. Skumji ir redzēt korķa lēcienus

un paredzēt izšļaukus kritienu. Skumji ir zināt, kā izput pūles pacelt viņus, bet sirds ir dota katram visā bezrobežīgumā. Tik ir dots, tik jau pārbaudīts, ka ir briesmīgi pievērsties korķu lēkāšanai!

Tā vēlreiz padomāsim par svinīgu, pastāvīgu augšupeju, kad var pilnībā uzticēties šādai sadarbībai. Tikai tādā kopīgā darbā var pierast un iemīlēt parādību daudzveidību. Ne daudzi var saprast to, jo kosmiskā daudzveidība biedē nenorūdītu sirdi. Bet kā aizsegsimies no tādas satriecošas daudzveidības? Kā iemīlēsim to un uz visiem laikiem darīsim galu saņemtas domāšanas aprobežotībai? Pretstatīsim sirdi kā vairogu. Vairogs taču tika turēts kreisajā rokā. Tā izpratīsim sirdi kā bruņojumu.

577. Veco vientuļnieku darbos var atrast piezīmi: "Labais ir smarža, ļaunais ir indīga smirdoņa." Protams, šī piezīme tiek saprasta kā simbols, bet domājošs fiziologs sapratīs, ka arī šajā apzīmējumā ir ietverts pamācošs ķīmisks eksperiments. Enerģijas pārvēršana smaržā ir ļoti noteikts fakts. Kad tiek apstiprināts par frēziju vai vijolišu smaržu, var iedomāties par Labā Sākotnes fiziskās vai smalkās enerģijas tuvumu. Gluži otrādi, puvuma smaka pavada visu zemisko, kā fiziskajā, tā arī garīgajā plānā. Tātad šo ķīmisko reakciju var uztvert un tā vēl tuvāk pieiet transcendentālam fizioloģiskam atradumam. Tā ir jāmāk, proti, apzināti tuvoties kosmiskajai izpausmei.

Pie Mums aromāts un tā izpratnes attīrīšana tiek uzskatīta par ļoti izsmalcinātu stāvokli. Starp sajūtām oža ir viena no tuvākajiem nosacījumiem visam, kas tuvojas. Daudzi nesapratīs, ka sirds būs ožas

izsmalcināšanas dzinējspēks. Sirdij liesmainai katras būtnes tuvinājums izsauc savdabīgu iekšējās ožas sajūtas izmantošanu. Sirds sažņaugšanās notiek bieži no tādiem tuvinājumiem. Ne vējš, ne gaisa attīrīšana nepalīdz tur, kur pati ļaunuma enerģija izveido it kā piltuvi, bet, protams, arī labais dod atvieglojumu. Tāpat arī sajūta pirkstu galos ir ne tikai aizsardzība, bet arī ienaidnieka sūtījumu uztvērējs. Nemitīgā kauja izraisa pārsitienus sirdī, tādēļ arī katra piesardzība ir derīga.

578. Nezinošie jautās: “Kā gan izpaužas Armagedons, ja visi nešķīstības zaņķi joprojām parāda eksistenci?” Taču ir jāteic, ka visi cilvēki ir sajutuši Kauju, bet katrs savā veidā. Pats nešķīstības zaņķu spriegums norāda uz katru pastiprinātu tiecības būtību. Tāpēc ir ļoti jūtīgi jāizturas pret cilvēku svārstībām. Kurlmēmie dažkārt izdara dīvainus žestus, viņi nevar atrast citas izteiksmes formas savas ierobežotības dēļ. Bet vai tad ne tikpat ierobežoti ir cilvēki, kas nepazīst sirdi? Vajag nevis smieties par nabadzību, bet nemānāmi, pacietīgi virzīt to uz veidolu, kas ir izteiksmes cienīgs. Tā pati iecietība ir jāizrāda arī visās kropļībās. Pašreizējais laiks ir pieprasījis citus nosacījumus visā sadzīvē.

Vēstulēs, kas tiek tulkotas, var redzēt, kādā mērā Mūsu vadība bija tālāk no visām zemes darbībām, kas tika īstenotas pēc augstākā plāna. Brīvās gribas likums neatļauj tuvoties tuvākajām darbībām. Taču tagad planētas apstākļi ir mainījušies, likuma normas ir sasprietas. Mums ir jāatrod tuvākās vadības pasākumi, saudzīgi saspriegojot brīvās gribas būtību.

Tas uzdevumu ļoti sarežģī. Pat mazākais brīvās gribas pārkāpums ved pie vissazarotākajām sekām.

Karmisko apstākļu saskaņošanu ar uzdevuma došanu var salīdzināt ar staigāšanu pa virvi. Bet šī virve ir jānovij no ļoti pretējiem materiāliem. Cik vērīguma ir vajadzīgs, lai savienotu pavedienus pēc krāsas un ritma! Taču ar vienu neapvaldītu izsaucienu var pārtraukt ilgu darbu, tāpēc arī Ieteicu īpašu saudzīgumu. Ir paruna par visu virvju savākšanu ceļam. Sasprieguma stundā nezināt, kurš pavediens būs vajadzīgs, tāpēc turiet katru iespējamību gatavībā, bez spriešanas, lie-la vai maza ir tā. Skolotājam ir nenovērtējama noteik-ta pārliecība, ka katra īsā Pavēle Viņa būs saprasta un izpildīta. Tā virzāties pie sirds valodas, kurai nav vajadzīga daudzvārdība.

579. Iegaumējiet uz visiem laikiem – tā saucamā spēja atšķirt nav dāvana, bet ir darbu un pieredzes sekas. Aplamais vārds *intuīcija* neizsaka neko, izņemot ierobežotību. Nevis ar intuīciju, bet ar uzkrājumiem daudzajiem var iegūt atšķiršanu. Apgalvot, ka atšķiršanai nav cēloņa, līdzinās apgalvojumam, ka iztēle nebūs iepriekšējās pieredzes atspulgs. Ir pienācis laiks, kad, šķistu, visabstraktākais iekļaujas notikumu ķēdē. Cilvēks ir iepazinis daudzus stāvokļus un tādējādi izsmalcinājis spriedumu savu. Esiet pārliecināti, ka neizzinājušajam ir bijusi rupja eksistence, un viņš nav centies iziet no tās; tā viņš pats laupīja sev vērtību uzzināt ar sirdi.

Nav jauna cilvēka sirds, jo tās būtība ir pastāvīga. Kāds nopriecāsies par šo pastāvību, šajā izpratnē ir mūžīgā dzīve. Kāds nopriecāsies, ka arī apziņa

atrodas viņa atbildībā. Tā Patiesības notikumi ieiet dzīvē.

Nepagurstiet pārlasīt Dzīves Mācību visos tās mūžos. Atvērtā sirds priecāsies par ritma maiņu. Arī uz šiem balstiem sapratīsim, ka kustība, kas ved cilvēci, nevar būt redzama ikdienībā; tāpēc arī šajā apjomā tāpat atradīsim prieka ceļu.

580. Ar vispārēju pamācību sapratīsim to cilvēku paveidu, kas savielsies sirds pieminēšanas laikā. Viņiem tā ir vai nu bērnišķība, vai, vēl sliktāk, viņi domā, ka vienīgie īpaši spriež par sirdi, – iznāk: “Mūsu sirds, bet ne jūsu.” Tādā veidā pastāvīgā vispasaules sirds pārvērtīsies par privātīpašumu. Tāpēc sapratīsim, kur arī nevajag klauvēt. Ikviens sirds nopēlums ir Patiesības gara zaimošana.

581. Var sasniegt augstākās apziņas stāvokli acumirkļi, ja tam ir pietiekami uzkrājumi. Taču darba vidū nemeklēsim pasākumus augstākos. Cilvēka gars attīstās lēni, tā atcerēsimies. Tāpēc ne tikai pacietību, bet liksim lietā pacietības prieku. Domāsim, ka katra acumirkļīga apskaidrība pat nav liekama lietā. Tā pārlicināsimies par nemitīgu darbu sirds audzināšanā.

582. Žēlsirdības Brāļi neinficēdamies ienāca ļaunākajos mēra perēkļos, jo bija nodevuši apziņu savu Kristum negrozāmi un nedalāmi. Šāda apziņas apmaiņa radīja neuzveicamās attīrīšanās uguns uzliesmojumus. Ar šādu rietumu paraugu var atgādināt lielu

daudzumu tamlīdzīgu nedalāmu darbību, kas izsauc sirds sprieguma uguni.

Protams, jūs zināt par seno sitienu pa krūtīm brīdī, kad bija vajadzīgs apziņas saspringums. Vientuļnieki ne velti un ne tikai sāpju dēļ sita sev ar akmeni pa “kausu”. Tādā pirmatnējā veidā viņi iededza sirds uguni. Visas šautišanas un ādas kairināšanas ar astru krekliem pieder pie tiem pašiem pirmatnējiem sirds saspriegošanas paņēmieniem, kad visa būtne ar sāpēm saspriegojas vienā virzienā. Taču, protams, mēs neliksim lietā tādus pirmatnējus paņēmienus, kad zinām, ka augstākā aizsardzība un pacelšanās pastāv tiecības nedalāmībā.

Var ar sirdi nodot apziņu savu Hierarhijai, tādējādi padarot sevi neievainojamu un vairojot spēkus savus. Tātad šādam būtiskam sasniegumam ir vajadzīgi trīs elementi: sirds, Hierarhija un nedalāmības izpratne. Lai mēs pieradināmies pastāvīgi sajūst sirdi. Pēc tam neaizmirsīsim turēt trešajā acī Skolotāja Tēlu un sapratīsim, kas ir tiecības nedalāmība. Pēdējais var būt bieži grūtākais. Cilvēki nerūpējas atvairīt no sevis negēlības sikspārņus, tādējādi viņi sašķaida savu pat dīgli esošo tiecību – iznāk spalvainš kamols par to pašu bez pavirzīšanās. Nevajag atkārtot skumjas rulādes, kas tā bojā izplatījumu un kavē savienošanos ar Hierarhiju.

Labs zinātnieks raksta par imunitāti, bet arī viņš apiet sirds centru kā smalko enerģiju viduspunktu. Neievainojamības parādība mīt sirdī. Var pat paklauvēt pa “kausu”, ja nepietiek svinīgas tiecības. Bet Neieteicu izmantot šo pirmatnējo līdzekli. Labāk atcerēties trīs vajadzīgos jēdzienus un likt lietā tos visā vitalitātē.

583. Izvēlēties labāko no sliktākā arī ir Arhata uzdevums. Bieži vien jau sliktākā bezdibenis aplenks jūs, bet arī tad ir jārod pašsavaldīšanās, lai paņemtu kaut ko labāku. Nav viegli atrast okeānā vilni labāko, bet tomēr var.

584. Daudz kas, tik tuvs, paliek neizpētīts. Vai tad ir pilnīgi izpētīti sviedri un siekalas? Lasām par indīgām siekalām, zinām siekalas labdabīgās, esam dzirdējuši par sviedru īpašību daudzveidību, un tomēr abi izdalījumi nav izpētīti. Darba sviedri vai pārēšanās sviedri nebūs līdzīgi. Dusmu siekalas un palīdzības siekalas ir dažādas, bet šīs pazīmes ir primitīvas. Katrs cilvēka stāvoklis izraisa īpašu ķīmisko reakciju. Pētot šo patiesi kosmisko mikrokosma daudzveidīgumu, var nonākt pie fiziskās un garīgās pasaules risinājuma. Cilvēkam attīstītam arī reakcija būs daudzveidīga. Var iepazīt lūgšanas un augstas sirds tiecības sviedrus. Kā tie atšķirsies no savtīguma sviedriem! Palīdzēt skrejošā sviedri ir pilnīgi atšķirīgi no steidzīga slepkavas sviedriem. Starp šīm pretējām reakcijām, salīdzinot, var sataustīt psihiskās enerģijas produktus. Tik tuvas ir turpmākās veiksmes.

Protams, pašam izmēģinātājam ir jāizrāda pietiekoša iejūtība. Nāksies viņam atšķirt dažādas emocijas un ar godīgu salīdzināšanu attīrīt daudzus sajauktus jēdzienus. Izdalījumu saistība ar auras izmaiņām arī bagātinās pieredzi. Turklāt pilnīgi nav vajadzīga nekāda vivisekcija un citas mocības. Pētnieks var apmeklēt visiespējamākās cilvēku izpausmju vietas un vākt dabiskas, nemākslotas izpausmes. Visgrūtāk būs ar lūgšanas un augstākās tiecības produktiem,

citiem vārdiem, ar visnozīmīgākajām izpausmēm. Bet arī šajās parādībās, kas grib, atradīs patiesus dārgumus.

Urusvati ievēroja sviedru parādīšanos sakarā ar sirds kustību, proti, tas ir rets sirds tiecības paraugs.

Tā jūs ieteiciet jaunajiem ārstiem un zinātniekiem pievērst uzmanību šo novērojumu steidzīgumam ugunīgo saslimšanu vidū, par kurām mēs jau runājām. Šie novērojumi būs ļoti noderīgi. Nevajag aizmirst par nākamām ugunīgajām epidēmijām. Daudz izplatītu atgādinājumu ir bijis cilvēces vēsturē. Īpaši tagad, kad neizpētīto enerģiju izmantošana sasniedz nozīmīgus apmērus, ir jāatceras par pretsitiena iespēju. Zinātniekiem ir jāpievērš uzmanība daudzu saslimšanu īpatnībām. Nevar izskaidrot tās tikai ar sabiedriskā virpuļa sabiezējumu. Cēloņi ir daudz dziļāki, un Mūsu padoms par sirds audzināšanu ir ļoti savlaicīgs.

585. Tikai padomājiet, ka ne ar ko nevar viltot auru un sekrēciju saturu. Tādu vienkāršu apsvērumu ir grūti apgūt cilvēcei. Pat Arhatu pārbaudījumu vidū tamlīdzīgi jautājumi rod vietu. Neko neredzēt, neko nedzirdēt, bet tomēr ticēt līdz izziņas augstākai pakāpei – tā arī ir Arhata kvalitāte. Sirds tiecības parādīšanās – tā arī ir Arhata kvalitāte. Prasme orientēties lielajā un mazajā – arī ir Arhata kvalitāte. Pamata enerģijas taupīgums – arī ir Arhata kvalitāte. Pastāvīga Labā vēlēšanās – arī ir Arhata kvalitāte. Virišķība un pacietība – arī ir Arhata kvalitāte. Aplami ir saprast Arhata būtību kā kaut ko ne pasaulīgu; Viņš veidojas uz zemes kā siržu Vadītājs. Viņš atvēlē sevi kā jaunveidojumu fokusu. Viņa apziņa redz visus, šķistu,

neiespējamos zemes apstākļus, bet sirds Viņa saprot, kā transmutēt šos šķēršļus.

Mazie garā pastāvīgi baidās no kaujas vai, pareizāk, no tā stāvokļa, kuru Mēs saucam par kauju. Bet neviens cits apzīmējums nepārklās cīņas un veiksmes stāvokļus kā kauja. Tā var atrast arī vietu pretiniekam, kā galodu zobena asināšanai. Uzskatu, ka var Skolotājs sūtīt pastiprinātas tiecības kopīgajā kaujā.

586. Vadišanas galvojums var dot to kolektīvo spēku, kuru var dot kaujas laukā karavadonis. Pieredzējis karotājs nemulst par veiksmes svārstībām – pulsācija ir katrā augsmē, līmenis ir tikai kustības trūkumā. Tā arī sirdij dzīvajai nav līmeņa. Bet kosmiskā sprieguma laikā var ieteikt sirdij nepārpūlēties. Vienotās sirds saikne ar kosmisko pulsu ir ļoti acīmredzama. Laboratoriski var uztaustīt sirdi Kosmisko.

587. Vientuļnieks, kas saprot dzīvnieku valodu, lūgšanas laikā ievēroja, ka maza zaļa čūska sāka vīties ap viņu, – tā turpinājās vairākas dienas. Visbeidzot viņš pajautāja čūscai, ko nozīmē tās savādā uzvedība. Čūska atbildēja: “Laba ir tava koncentrēšanās, Rīši, ja lūgšanas laikā tā ievēro visas manas kustības.” Vientuļnieks tad sacīja: “Tārps viltīgais, nespried pēc sevis. Vispirms notiek koncentrēšanās pasaulīgā, tad smalkā un pēc tam ugunīgā, kad sirds ietver gan debešķīgo, gan pasaulīgo.”

Daudziem var pastāstīt šo līdzību. Čūska locīšanās ir tik biežas! Pielīdzinādamies čūscai, cilvēki nevar izturēt virs sava rāpjošā stāvokļa. Viņi ir gatavi tērēt gan laiku, gan pūles, lai tikai atrastu kaut

ko, viņuprāt, pazeminošu. Tārpa izmēri atbilst tādai domāšanai. Kas cenšas apgalvot, ka jūgu sasniegumu nav, tas patiešām ir tārps viltīgais! Bet vajag ar sirds izsmalcinātību sakoncentrēt visas Jogas detaļas – tā senie sasniegumi atjaunojas Jaunās Pasaules staros. Kāpēc ierobežot sevi ar zemes sasniegumiem? Kāpēc atrauties varmācīgi no karmiskiem stāvokļiem? Var ar ugunīgo kristību sasniegt arī šeit apvienošanās ar Pasauli Smalko. Tā var nostiprināties sirds izpratnē un saņemt tās svētīgās strāvas, kuras jūs fiziski sajūtat.

588. Īpaši piesardzīgi izturieties pret praviešiem bagātniekiem, būtībā tādi neeksistē. Protams, Mēs nevaram nomērdēt vēstnesi badā, bet zemes bagātība ar visiem smagumiem lai nav Pūķis pie Sliekšņa. Atcerēsimes, ka Apollonijs bija bagāts, bet tikai, lai bagātību atdotu, tā arī Mūsu karavānas nes ne zelta kravu, bet tomēr iet; tā arī būs kopā.

589. Daudzas reizes Es esmu brīdinājis no bailēm un nodevības; ir jāatceras tas no evolūcijas aspekta. Visas baiļu substances ir pretējas ugunij. Kas slēpj sevī baiļu iedīgļus, netuvojies Ugunij! Visu baiļu produktu parādība izplēnēs ugunī, tāpēc tiecībai pēc ugunīgās enerģijas ir jānozīmē atteikšanos no jebkādām bailēm. Ir jāņem piemērs no tām drosmīgajām sirdīm, kuras ne tikai nebēg no ugunīgajiem pūķiem, bet bezbailīgi tuvojas tiem.

Iegaumēsīm šo trīspadsmitā septembra vīziju, tā visspilgtāk iezīmē tuvojošos ugunīgo stihiju trauksmainību un parāda, kā drosmīgie sveiks tās. Katrai vīzijai būs nozīme.

590. Par nodevējiem ir skumji jāsapaka – miruši viņi ir uz visiem laikiem. Gara grauds neizturēs nodevības smagumu – šo negēlību!

591. Jebkurš izmisums ir robeža. Sirds ir Bezrobežība.

592. Pašnāvība ir sirds apgānīšana un galēja tumsonības pakāpe. Tāpat pretēja sirdij ir ļaunprātīga slepkavība.

593. Bet skaistums ir ietverts katrā līdzdalībā Jaunās Pasaules celsmē. Tā ir īstenā sirds sfēra. Šī ilgotā dzīves attīrīšana dos to svinīgumu kā Gaisma nedziestošā.

594. Kas reiz ir pieskāries Mācībai Ugunīgajai, tas maina vakardienas būtību savu.

595. Pieradīsim saprast cilvēku ne tikai kā augstākā gara izpaudumu, bet arī kā mūžīgi reaģējošu ķīmisku savienojumu. Tā mēs pieradīsim saprast cilvēku attiecību kombināciju īpašo nozīmi. Arhata parādība uzliek par pienākumu ar sirdi just piemērotu savienojumu atbilstību gan garīgi, gan ķīmiski. Tā var izvairīties no daudzām nevajadzīgām nesaskaņām. Sirds uzliesmojusī var just, kur ir īstā atbilstība vai savstarpēja papildināšanās. Tādas prasības ir jāizvirza katram Vadītājam. Viņam ir vajadzīga sirds, kas ir atvērta gan pret debesīm, gan pret zemi.

Nostiprināsimies arī tajā, ka pret visiem cilvēkiem nodibināsim draudzīgu attieksmi. Viens no esības no-

teikumiem ir vaļširdība, citiem vārdiem, sirsnība. Ja šis pamats nav pietiekami attīstīts, var to pastiprināt, vēršoties pie sirds.

596. Jūs pabeidzat pirmās piezīmes par Sirdi, tāpēc ir jāatgādina par dažiem pamatiem, par kuriem Es jau devu mājienu ne reizi vien. Galvenais sirds enerģijas lietā likšanas noteikums būs izpratne, ka fiziskā piepūle turklāt ir lieka. Smadzeņu gribas pavēles laikā darbojas arī fiziskie nervu centri, bet sirds sūtījums īstenojas bez sprieguma ārēja. Sirds var darboties tikai garīgās atbrīvošanās laikā no fiziskiem spriegumiem. Neaizmirsīsim, ka rietumu skola iet parasti smadzeņu ceļu, turpretim Austrumos, kur pamats vēl nav zudis, joprojām zina, ka varenība ir sirdī. Dziedināšana ar sirdi kaut arī paredz roku pieskārienu, taču ne rokas un ne acis, bet sirds emanācijas dod atvieglojumu. Attālumam nav nozīmes ārstēšanā ar sirdi, turpretim smadzeņu sūtījums var sastapt dažādu svešu strāvu šķēršļus. Sirds pavēles vingrināšanai ir vajadzīgs vismazāk piepūles un pielāgošanās. Tīra domāšana, pastāvība, labvēlība liek darboties sirds enerģijai. Lai arī karmiskie nopelni palielina sirds saspringtību un izsmalcinātību, bet katra tiecība uz Hierarhiju spēkam piemēroti atver sirdi. Vajag stingri atcerēties par vienīgo glābšanās ceļu caur sirdi. Sirds likuma apstiprinājums vijas pa visu cilvēces vēsturi. Var vērot, kā pēc dažiem gadsimtiem cilvēki atkal pievēršas Vienīgajam Ceļam.

597. Nepadomāsim, ka mums ir maz dots, atstāsim šīs šaubas neprātīgiem. Dots ir daudz; atkal ir

nostiprināta sirds un dāvāta tuvošanās Hierarhijai un Smalkajai Pasaulei pilnā apziņā. Bet tikai sirds novedīs līdz Ugunīgajai Pasaulei. Pieiesim pie tās bez šausmām, nevaram teikt – *bez trīsām*, jo šie ritma pukstieni ir neizbēgami, bet tās būs nevis šausmas, bet svinīgums.

598. Uzdošu iziet ar Mums cauri priekam un bēdām, tikai šajā divdabīgajā liesmā veidojas apziņa. Apziņas vingrināšana ir Sirds Joga. Bez dzīves nav iespējama šī vingrināšana, bet, kā zināt, to var turpināt arī Smalkajā Pasaulē – tā tuvosimies ugunīgajai izzināšanai.

599. Uiguru teiksma stāsta par Milzi, kas sagūstījis Melno Pūķi un iekalis to daudzās važās.

Atstājis Milzis Māsu savu sargāt Pūķi un aizsteidzies uz Zemes malām pavēstīt par uzvaru. Bet, kad Milzis nonācis tālos novados, viņš izdzirdējis zvanu no Māsas un sapratis, ka Pūķis sarauj važas. Milzis steidzies atpakaļ, bet, ieraugot jūras, sapratis, ka tādā ceļā viņš nokavēs. Tā nolēmis Milzis kāpt no viena kalna uz otru, paejot garām jūrām, mežiem un purvājiem; tikai tā ir paspējis Milzis laikā. Un, kad Pūķis grauzis pēdējo ķēdi, Milzis atkal iekalis Melno Pūķi.

Iegaumēsim teiksmu šo un steigsimies pa virsotnēm. Tā pa virsotnēm vieglāk satiksime ar visiem, kuri ir dažādās zemēs, dažādos tērpos dzīvo ar sirdi vienoto. Tā nonāksim pie Vārtiem Ugunīgajiem.

600. Arī otro pierakstu par Sirdi var dot, bet vispirms lai gan draugi, gan ienaidnieki nostiprinās pa-beigtajā pierakstā. Katrs pēc sava prāta, gan draudzī-

gi, gan naidīgi, pasmels no padomiem par Sirdi. Bet, ja viņš pat tikai atcerēsies par Esības vērtību, viņš jau palīdzēs sev.

Pagaidām pievērsīsimies Ugunīgās Pasaules pamatam, pakāpeniski iemācīsimies tuvoties svinīgumā un priekā.